

**Masarykova univerzita
Přírodovědecká fakulta
RECETOX**

Úvod do udržitelného rozvoje: souvislosti environmentálního pilíře

**Michal Bittner
Lenka Suchánková**

**Brno
2023**

Základní informace k práci se studijním textem

Předložený studijní text je doplňkovým zdrojem informací k přednáškám předmětu „CORE003 Udržitelný rozvoj“ vyučovaného na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity. Cílem tohoto předmětu je uvést studenty do problematiky udržitelného rozvoje, a protože je předmět mířen především na studenty Přírodovědecké fakulty, tak i diskutovat detailnější souvislosti jeho environmentálního pilíře.

Studijní text doporučujeme číst postupně od začátku do konce – a tak je i logicky uspořádán: v části I je představen aktuální stav světa („kam jsme se to dopracovali“), v části II kořeny environmentální krize („proč jsme se dopracovali až sem“), a v části III jsou pak představena možná řešení dle kritických oblastí („co s tím“). Text je však možné číst i po náhodně vybraných kapitolách (více méně jsou samonosné), kde díky řadě odkazů na jiné části se čtenář příslušné souvislosti dozví i tak.

Vzhledem k mezioborovému a širokému záběru problematiky nemá text ambice postihnout úplně všechna témata, která s konceptem udržitelného rozvoje souvisí, ale jen ta nejdůležitější. Do širších souvislostí je představen pouze environmentální pilíř konceptu, a souvislosti sociálního a ekonomického pilíře jsou diskutovány jen okrajově, v rozsahu nutném pro porozumění celku. Hlubší vhled do environmentálních souvislostí také souvisí se vzděláním, které autoři získali na Přírodovědecké fakultě, obor Chemie životního prostředí (M. Bittner, L. Suchánková), a na Fakultě sociálních studií, obor Humanitní environmentalistika (M. Bittner).

Pro lepší studijní uchopení je text rozdělen do kapitol a subkapitol a pro zvědavé čtenáře také uvádíme zajímavosti, které jsou označeny obrázkem moudré sovy. Za jednotlivými ucelenými bloky jsou uvedeny otázky a úkoly sloužící k prověření porozumění dané problematice a ke snadnějšímu zapamatování si probrané látky. A jelikož globálním zastřešujícím projektem udržitelného rozvoje na úrovni OSN jsou Cíle udržitelného rozvoje (*Sustainable Development Goals - SDGs*), tak jsme na začátek většiny kapitol vložili symboly vybraných cílů SDGs, kterých se daná kapitola nejvíce týká. Tímto také čtenáře chceme podnítit k zamyšlení, proč jsme vybrali právě ty konkrétní cíle SDGs, a proč jsme třeba nevybrali jiné. A do kapitol nejvíce zaměřených na jeden konkrétní cíl SDGs jsme vložili 17 grafik *UN Environment* představujících všech 17 cílů udržitelného rozvoje zjednodušenou formou „problém – řešení“.

Na konci skript je přehled použité literatury, aby měl čtenář možnost dohledat podrobnosti k diskutovaným oblastem (které jsou často v studijním textu zmíněny jen stručně). Přehled literatury také poslouží jako inspirace pro následné samostudium.

Obsah

ÚVOD - ŽIVOT V ANTROPOCÉNU	9
I. SOCIÁLNÍ A ENVIRONMENTÁLNÍ STAV SVĚTA	11
1. VYBRANÉ GLOBÁLNÍ SOCIÁLNÍ A ENVIRONMENTÁLNÍ UKAZATELE	11
1.1. CHUDOBA	11
1.2. NEDOSTATEK/NADBYTEK POTRAVY	14
1.3. AIDS A MALÁRIE	19
1.4. RŮST POČTU OBYVATEL NA ZEMI.....	23
1.5. MĚŘENÍ SPOLEČENSKÉHO ROZVOJE V ENVIRONMENTÁLNÍ PERSPEKTIVĚ	27
1.6. PLANETÁRNÍ ENVIRONMENTÁLNÍ MEZE	30
1.6.1. Globální klimatická změna	32
1.6.2. Snižování biodiverzity.....	44
1.6.3. Narušování ozónové vrstvy Země	50
1.6.4. Okyselování oceánů.....	53
1.6.5. Spotřeba dusíku a fosforu	55
1.6.6. Změny využívání krajiny	58
1.6.7. Spotřeba sladké vody.....	61
1.6.8. Atmosférické aerosoly.....	67
1.6.9. Nové entity (chemické znečištění, plasty).....	68
? Porozumění tématu – otázky a úkoly ?	72
II. PŘÍČINY ENVIRONMENTÁLNÍ KRIZE	73
2. ANTROPOLOGICKÉ A EVOLUČNĚ-PSYCHOLOGICKÉ URČENÍ LIDSKÉHO VZTAHU K PŘÍRODĚ	73
2.1. DANOSTI FYLOGENETICKÉ POVAHY	73
2.2. VLASTNOSTI TYPICKY LIDSKÉ	75
? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?	76
3. RYSY KŘESŤANSTVÍ SPOJOVANÉ S ENVIRONMENTÁLNÍ KRIZÍ.....	77
3.1. ANTROPOCENTRISMUS A VYDĚLENÍ ČLOVĚKA Z ŘÁDU PŘÍRODY	77
3.2. RYSY KŘESŤANSTVÍ NADĚJNÉ PRO ŘEŠENÍ ENVIRONMENTÁLNÍ KRIZE	78
3.3. ZELENÁJÍCÍ SE CÍRKEV	79
? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?	81
4. BĚH SVĚTA DANÝ EKOLOGICKÝMI ZÁKONITOSTMI	82
4.1. EKOSYSTÉM	82
4.2. EKOLOGICKÁ STABILITA	83
4.2.1. Homeostáza, homeorhéza a zpětné vazby.....	84
4.3. POTRAVNÍ ŘETĚZCE A PYRAMIDA.....	86
4.4. TYPY RŮSTOVÝCH KŘIVEK POPULACÍ A JEJICH SOCIOLOGICKÉ A ENVIRONMENTÁLNÍ DŮSLEDKY	87
4.5. VÝVOJ EKOSYSTÉMŮ A ŽIVOTNÍ STRATEGIE ORGANISMŮ	88
4.6. AUTOLIMITACE V LIDSKÉ SPOLEČNOSTI	88
4.7. VÝZNAM EKOSYSTÉMŮ	89
4.8. VZTAH ČLOVĚK – EKOSYSTÉMY	92

?	Porozumění tématu - otázky a úkoly ?	94
5.	OD EKOLOGIE K ENVIRONMENTALISTICE	95
5.1.	POJMY EKOLOGIE, ENVIRONMENTALISTIKA A ENVIRONMENTALISMUS	95
5.2.	NÁSTUP A LEGITIMIZACE ENVIRONMENTALISTIKY	95
5.2.1.	<i>Historie využívání a nadužívání služeb ekosystémů</i>	<i>96</i>
5.2.1.	<i>Projevy environmentální krize ve společnosti</i>	<i>98</i>
5.2.2.	<i>Pád Západoorímské říše a analogie s industriální společností</i>	<i>99</i>
5.2.3.	<i>Charakteristiky společností na hranici úpadku</i>	<i>100</i>
5.2.4.	<i>Meze růstu</i>	<i>102</i>
5.3.	MOŽNÉ REAKCE NA GLOBÁLNÍ VÝZVY	104
?	Porozumění tématu - otázky a úkoly ?	104
III.	KONCEPT UDRŽITELNÉHO ROZVOJE JAKO ŘEŠENÍ ENVIRONMENTÁLNÍ KRIZE	105
6.	VÝVOJ A CHARAKTERISTIKA KONCEPTU UDRŽITELNÉHO ROZVOJE	106
6.1.	VÝVOJ DO ROKU 1987	106
6.2.	ROK 1987 A NÁSLEDNÝ VÝVOJ	108
6.3.	CHARAKTERISTIKA KONCEPTU UDRŽITELNÉHO ROZVOJE	112
6.3.1.	<i>Principy udržitelného rozvoje</i>	<i>113</i>
6.4.	UDRŽITELNÝ ROZVOJ NA GLOBÁLNÍ ÚROVNI	114
6.4.1.	<i>Deklarace z Ria o životním prostředí a rozvoji (1992)</i>	<i>114</i>
6.4.2.	<i>Agenda 21 (1992)</i>	<i>115</i>
6.4.3.	<i>Rozvojové cíle milénia (2000-2015)</i>	<i>115</i>
6.4.4.	<i>Implementační plán (2002)</i>	<i>116</i>
6.4.5.	<i>The Future We Want (2012)</i>	<i>116</i>
6.4.6.	<i>Cíle udržitelného rozvoje (2015-2030)</i>	<i>116</i>
6.5.	ÚROVEŇ EU	117
6.5.1.	<i>Obnovená strategie udržitelného rozvoje</i>	<i>118</i>
6.5.2.	<i>Evropa 2020</i>	<i>118</i>
6.5.3.	<i>Green Deal – Zelená dohoda pro Evropu</i>	<i>120</i>
1)	<i>Fit for 55</i>	<i>120</i>
2)	<i>Evropské klimatické právo (European Climate Law)</i>	<i>121</i>
3)	<i>Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu (EU Strategy on Adaptation to Climate Change)</i> <i>121</i>	
4)	<i>Strategie EU pro biologickou rozmanitost do 2030 (EU Biodiversity Strategy for 2030)</i>	<i>121</i>
5)	<i>Od zemědělce ke spotřebiteli (Farm to Fork Strategy)</i>	<i>121</i>
6)	<i>Průmyslná strategie EU (European Industrial Strategy)</i>	<i>121</i>
7)	<i>Akční plán cirkulární ekonomiky (Circular Economy Action Plan)</i>	<i>122</i>
8)	<i>Baterie a jejich odpad (Batteries and Waste Batteries)</i>	<i>122</i>
9)	<i>Spravedlivá tranzice (A Just Transition)</i>	<i>122</i>
10)	<i>Čistá, levná a bezpečná energie (Clean, Affordable and Secure Energy)</i>	<i>122</i>
11)	<i>Chemická strategie EU pro udržitelnost (EU chemicals strategy for sustainability)</i>	<i>122</i>
12)	<i>Strategie pro lesnictví a odlesňování (Forest strategy and deforestation)</i>	<i>122</i>
6.6.	UDRŽITELNÝ ROZVOJ NA ÚROVNI ČR	123
6.6.1.	<i>Rada vlády pro udržitelný rozvoj</i>	<i>123</i>
6.6.2.	<i>Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR</i>	<i>123</i>
6.6.3.	<i>Strategický rámec Česká republika 2030</i>	<i>124</i>

6.6.4.	<i>Místní Agenda 21</i>	124
6.7.	HODNOCENÍ UDRŽITELNOSTI ROZVOJE – INDIKÁTORY	127
6.7.1.	<i>Úroveň OSN</i>	127
6.7.2.	<i>Národní úroveň</i>	128
6.7.3.	<i>Ekologická stopa</i>	129
	<i>? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?</i>	132
7.	ENVIRONMENTÁLNÍ ROZMĚR ZEMĚDĚLSTVÍ A JEHO VARIANTY	133
7.1.	ZEMĚDĚLSTVÍ X AGROEKOSYSTÉM	133
7.2.	MIMOPRODUKČNÍ FUNKCE ZEMĚDĚLSTVÍ	134
7.3.	CHARAKTERISTIKA INDUSTRIÁLNÍHO (KONVENČNÍHO) ZEMĚDĚLSTVÍ	134
7.3.1.	<i>Důsledky industriálního zemědělství</i>	135
7.3.2.	<i>Udržitelné zemědělství</i>	136
7.4.	EKOLOGICKÉ ZEMĚDĚLSTVÍ	137
7.4.1.	<i>Podmínky pro ekologické farmy</i>	138
	<i>? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?</i>	139
8.	ENVIRONMENTÁLNÍ SOUVISLOSTI VYUŽÍVÁNÍ ENERGIE	140
8.1.	SPOTŘEBA ZDROJŮ ENERGIE.....	140
8.2.	ENERGETICKÁ KRIZE	142
8.3.	ENVIRONMENTÁLNÍ ASPEKTY VYUŽÍVÁNÍ NEOBNOVITELNÝCH ZDROJŮ ENERGIE	145
8.3.1.	<i>Fosilní paliva</i>	145
8.3.2.	<i>Jaderná energetika</i>	145
	147
8.4.	SOUVISLOSTI VYUŽÍVÁNÍ OBNOVITELNÝCH ZDROJŮ ENERGIE	147
8.4.1.	<i>Využívání obnovitelných zdrojů energie v ČR</i>	148
8.4.2.	<i>Biomasa</i>	149
8.4.3.	<i>Energie větru</i>	151
8.4.4.	<i>Sluneční energie</i>	152
8.4.5.	<i>Hydroelektrárny</i>	152
8.5.	ÚSPORY ENERGIE	153
	<i>? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?</i>	155
9.	SOUVISLOSTI MEZI EKONOMIÍ A ENVIRONMENTÁLNÍ SITUACÍ	156
9.1.	DOKONALÝ TRH A JEHO DEFORMACE	157
9.2.	VÝHRADY ENVIRONMENTALISTŮ VŮČI SOUČASNÉ EKONOMICE	157
9.3.	VZÁCNOST A CENA V EKONOMICKÉ A EKOLOGICKÉ PERSPEKTIVĚ.....	158
9.3.1.	<i>Hodnota statku</i>	158
9.3.2.	<i>Pokřivení cen</i>	159
9.3.3.	<i>Externalita</i>	161
9.3.4.	<i>Internalizace externalit</i>	161
9.3.5.	<i>Typy statků a problém veřejných statků</i>	162
9.4.	MOŽNOSTI A METODY OCEŇOVÁNÍ ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ	163
9.4.1.	<i>Techniky na mikroekonomické úrovni</i>	163
9.4.2.	<i>Techniky na makroekonomické úrovni</i>	164
9.5.	NÁSTROJE POLITIKY OCHRANY ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ	164
9.5.1.	<i>Normativní nástroje politiky ŽP</i>	164

9.5.2.	<i>Ekonomické nástroje politiky ŽP</i>	165
9.5.3.	<i>Koncepční nástroje politiky ŽP</i>	166
9.5.4.	<i>Informační nástroje</i>	166
9.6.	INDIKÁTORY	166
9.7.	VZRŮST NEROVNOSTI MEZI BOHATÝMI A CHUDÝMI	167
9.8.	ROLE SPOTŘEBITELE	168
9.9.	ZELENÁNÍ EKONOMIKY	169
	<i>? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?</i>	170
10.	ENVIRONMENTALISMUS A POLITIKA	171
10.1.	ENVIRONMENTALISMUS	171
10.1.1.	<i>Typy akcí environmentálních aktivistů</i>	172
10.2.	ENVIRONMENTÁLNÍ ORGANIZACE	172
10.3.	OTÁZKY ŽP V POLITICE	173
	<i>? Porozumění tématu – otázky a úkoly ?</i>	173
11.	ENVIRONMENTÁLNÍ ETIKA – PŘEHODNOCENÍ VZTAHU K ŽP	174
11.1.	ETIKA	174
11.1.1.	<i>Předpoklady morálního chování</i>	174
11.2.	LOGIKA ETICKÉ ARGUMENTACE	175
11.3.	HISTORICKÝ VÝVOJ VZTAHU ČLOVĚKA K PŘÍRODĚ	176
11.4.	ENVIRONMENTÁLNÍ ETIKA	176
11.4.1.	<i>Antropocentrické typy etiky</i>	177
11.4.2.	<i>Neanthropocentrické typy etiky</i>	177
11.4.3.	<i>Etika úcty k životu Alberta Schweitzera</i>	178
11.4.4.	<i>Koncept rozšířených práv Rodericka Nashe a Petera Singera</i>	179
11.4.5.	<i>Etika země Aldo Leopolda</i>	180
11.4.6.	<i>Hlubinná ekologie Arna Naesse</i>	180
11.5.	SOUHRN ENVIRONMENTÁLNÍCH ETICKÝCH KONCEPCÍ	182
11.6.	ENVIRONMENTÁLNÍ ETIKA V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ	182
	<i>? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?</i>	183
12.	ŘEŠENÍ ENVIRONMENTÁLNÍ KRIZE ZALOŽENÁ NA ZMĚNÁCH HODNOT	184
12.1.	HODNOTY A POTŘEBY	184
12.2.	ZPŮSOB ŽIVOTA V ENVIRONMENTÁLNÍ PERSPEKTIVĚ	185
12.2.1.	<i>Blahobyť</i>	185
12.2.2.	<i>Konzumerismus</i>	186
12.2.3.	<i>Luxus a environmentální luxus</i>	186
12.3.	TYPY ZMÍRNĚNÍ SPOTŘEBY DLE ŽEBŘÍČKU HODNOT	188
12.3.1.	<i>Alternativní životní způsoby</i>	188
12.3.2.	<i>Bída – dobrovolná chudoba - záměrná skromnost - výběrová náročnost</i>	188
12.3.3.	<i>Způsob vyvolání změny postojů a životního stylu</i>	189
12.4.	PŘÍKLADY PROMĚN ŽIVOTNÍHO ZPŮSOBU V PERSPEKTIVĚ UDRŽITELNÉHO ROZVOJE	190
12.4.1.	<i>Turismus</i>	190
12.4.2.	<i>Automobilismus</i>	191
12.4.3.	<i>Jídlo a vaření</i>	192
12.4.4.	<i>Mužská a ženská role</i>	193

<i>? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?</i>	195
MÍSTO ZÁVĚRU – VIZE UDRŽITELNÉ SPOLEČNOSTI	196
POUŽITÁ A DOPORUČENÁ LITERATURA	197

Úvod - život v antropocénu

Po většinu lidské éry na Zemi (zhruba 4 miliony let) byl život lidí ovlivňován především přírodními faktory, jako jsou nedostatek potravy (zdrojů obecně), smrtelné nemoci, klimatické podmínky, možnosti úkrytu či ohrožení nebezpečnými zvířaty. Snaha vymanit se z bídy a zvyšovat svůj blahobyt byla a stále je hlavním motivem rozvoje společnosti. Takový rozvoj se do značné míry daří naplňovat – lidé žijí stále delším a zdravějším životem (díky kvalitnější stravě, hygieně a zvládnutí nemocí), mají lepší přístup ke zdrojům, obývají kvalitnější a pohodlnější obydlí a nejsou ohrožováni útoky divokých zvířat (kap. 1.1). V řadě míst světa však trend zvyšování blahobytu pokračuje i poté, co se tam lidé již z bídy a utrpení vymanili (kap. 12.2.1). S ohledem na skutečnost, že Země je co se týče zdrojů systémem uzavřeným (omezeným), pak neustálý růst jak počtu obyvatel (kap. 1.4), tak jejich nároků (kap. 12.2.1), není udržitelný. Je však dnes, na začátku 21. století, již vážný důvod k obavám z „důsledků neudržitelnosti“?

Z odborné literatury i z četných vlastních zkušeností víme, že příroda (celkový na člověku nezávislý systém všeho bytí a života¹) a životní prostředí (ŽP, dynamický systém, tvořený složkami přírodního, umělého i sociálního původu²) jsou činností lidí stále významněji ovlivňovány. Během uplynulých tří staletí (od začátku průmyslové revoluce), globální vliv lidstva na ŽP narostl do takových měřítek, že již představuje hlavní hybnou sílu geologických změn.³ Např. koncentrace skleníkových plynů se lidskou činností během relativně krátké doby změnila významně více, než by toho byla schopna přírodním geologickým vývojem (kap. 1.6.1). Emise chlorfluor uhlovodíků (freonů) narostly do takových rozměrů, že dochází k významným změnám v koncentraci ozónu ve stratosféře (kap. 1.6.3), antropogenní fixace dusíku pro zemědělské účely již překonává množství fixovaného dusíku všemi přírodními mechanismy (kap. 1.6.5), 61 % světové populace ryb je intenzivně loveno⁴, 69–76 % souše je ovlivněno lidskou činností⁵ a stavba přehrad, úpravy toků a přeměna pralesů jsou již natolik výrazné, že jsou vidět i z vesmíru.⁴

Jsou však tyto změny natolik závažné a hodné znepokojování? Nebo jsou pouze příznakem rozvoje, díky kterému se podařilo miliony lidí vymanit z hladu a chudoby? K nebývalému rozvoji lidské civilizace došlo během uplynulých cca 10 tisíc let (v geologickém období zvaném Holocén), a to díky stabilním klimatickým podmínkám, které umožnily rozvoj zemědělství a civilizace.⁶ A právě např. aktuální změny klimatu mohou vést k destabilizaci rovnováhy zemského systému, což při překročení „bezpečných mezí“ ohrožuje další rozvoj civilizace. Určením těchto mezí a popsáním současného stavu se zabývá kap. 0.

Dle E. Stoermera a P. Crutzena (nositel Nobelovy ceny za chemii za výzkum úbytku stratosférického ozónu, kap. 1.6.3) dnes žijeme v novém geologickém období zvaném Antropocén (které navazuje na Holocén). Lidé by si tak uvědomit rozsah změn, které svou aktivitou na planetě působí, a další své činnosti podnikat s vědomím zajištění trvalé udržitelnosti života na Zemi.³

Jak je však možné, že se lidé takovýchto rozsáhlých změn ŽP dopouštějí? Vždyť je to i ŽP člověka, které je poškozováno. Hans Jonas environmentální krizi charakterizoval následovně: „*Teprve na základě převahy myšlení a moci tím umožněné technické civilizace se jedna forma života, člověk, dostala do situace, kdy ohrožuje všechny ostatní (a tím také sebe).*“⁷

Je tedy právě technologický pokrok příčinou environmentální krize? Nebýt technických vymožeností, pak by člověk neměl schopnost tak intenzivně využívat přírodní zdroje, a tak „*zušlechtovat divočinu pro blaho lidstva*“. Nebo mají pravdu ti, kteří naopak tvrdí, že technologie představují mocný nástroj, jak tuto krizi řešit – například rozvojem udržitelných zdrojů energie, zvyšováním energetické účinnosti, nahrazováním toxických chemikálií netoxickými, geoinženýrskými plány na cílené ovlivnění klimatu, atd.?

Technologie samy o sobě mají obrovský potenciál, a to jak environmentální problémy prohlubovat, tak je i řešit. Nejdůležitějším prvkem zde však je samotný člověk – myslící bytost, jenž určuje směr využití tohoto potenciálu. Příliš velké naděje vkládané do možností technologických řešení však ještě vůbec neznamenají, že jejich potenciál bude skutečně realizován. A navíc, obliba technologických řešení odvádí pozornost od dalších nezbytných opatření nutných pro dosažení udržitelného života na planetě Zemi, jako je stabilizace velikosti lidské populace, omezení kvantity průmyslové produkce, a jistě i osobní snaha každého z nás „*jednat tak aby účinky našeho jednání byly slučitelné s pokračováním vpravdě lidského života na Zemi.*“^{7,8}

Jak všechny tyto oblasti spolu souvisí a jaký je jejich potenciál při řešení environmentálních problémů a snah o udržitelný život na Zemi? O tom je pojednáno v této publikaci.

„Neříkej, že nemůžeš, když nechceš. Protože přijdou velmi brzy dnové, kdy to bude daleko horší: budeš pro změnu chtít a pak už nebudeš moci.“

Jan Werich

I. Sociální a environmentální stav světa

„Co bych udělal, kdybych měl jednu hodinu na vyřešení problému, na kterém závisí můj život? Padesát pět minut bych věnoval definování problému, a zbylých pět minut nalezení jeho řešení“ – údajně pronesl Albert Einstein. Tímto trefně poukázal na skutečnost, že než se bezhlavě vrhnout do řešení problému, je přínosnější nejprve udělat krok zpět a investovat čas a úsilí do lepšího pochopení podstaty problému. Teprve tehdy dokážeme problém dobře vyřešit. A toto platí pro globální problémy dvojnásob – krátkozraká či zbrklá řešení bez jasného pochopení všech souvislostí problému mohou napáchat více škody než užítku. Nejprve tedy musíme problémy dobře pojmenovat, určit nejistoty s problémem spojené, a poté navrhnout vhodná řešení. V kontextu problémů dnešní společnosti, postupující klimatické změny a jejich důsledků, války na Ukrajině nebo pandemie COVID-19 je obtížné zachovávat chladnou hlavu. O to důležitější tak je navrhnout opatření odpovídající reálnému stavu světa.

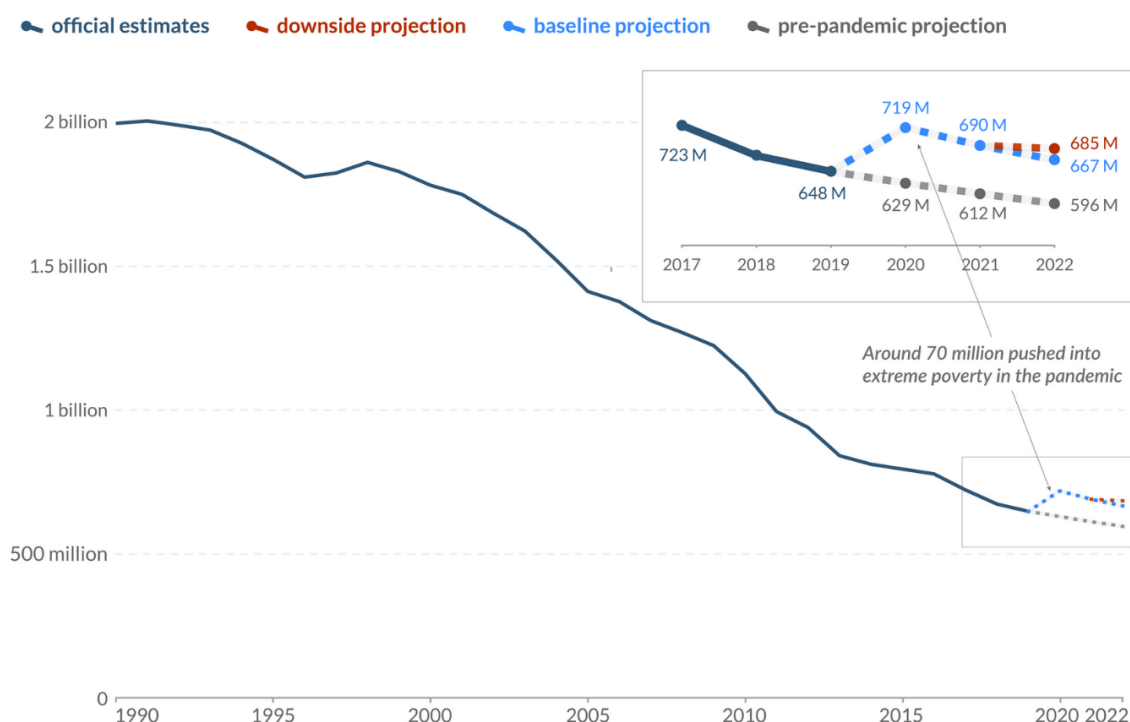
1. Vybrané globální sociální a environmentální ukazatele

1.1. Chudoba

Navzdory značnému pokroku v rámci řešení Osmi rozvojových cílů milénia (MDGs – *Millenium Development Goals*, kap. 7.4.3) v období 2000-2015 a nyní v rámci řešení Cílů udržitelného rozvoje (SDGs – *Sustainable Development Goals*, 2015-2030, kap. 6.4.6), zůstává extrémní chudoba i dnes v určitých částech světa rozšířená.

Za hranici extrémní chudoby je nejčastěji považován příjem nižší než 1,9 US\$ za den, ale nejedná se pouze o ekonomický problém. Jde o stav, kdy člověk strádá (trpí pocitem deprivace) ve znalostech, zdraví, důstojnosti a svých právech, a navíc bez podílu na správě věcí veřejných.⁹ I když mezi lety 2015 a 2018 pokračoval klesající trend (z 10,1 % na 8,6 % lidí žijících v extrémní chudobě), globální extrémní chudoba vzrostla v roce 2020 na 9,2 %, neboli 93 milionů lidí více žijících v extrémní chudobě. Kvůli pandemii COVID-19 však počet extrémně chudých mezi léty 2019 a 2020 vzrostl (poprvé od asijské finanční krize v 90. letech).

Obrázek 1 Počet obyvatel žijících pod hranicí extrémní chudoby. Údaje Světové banky dle oficiálních odhadů a různých zdrojů projekce.¹⁰

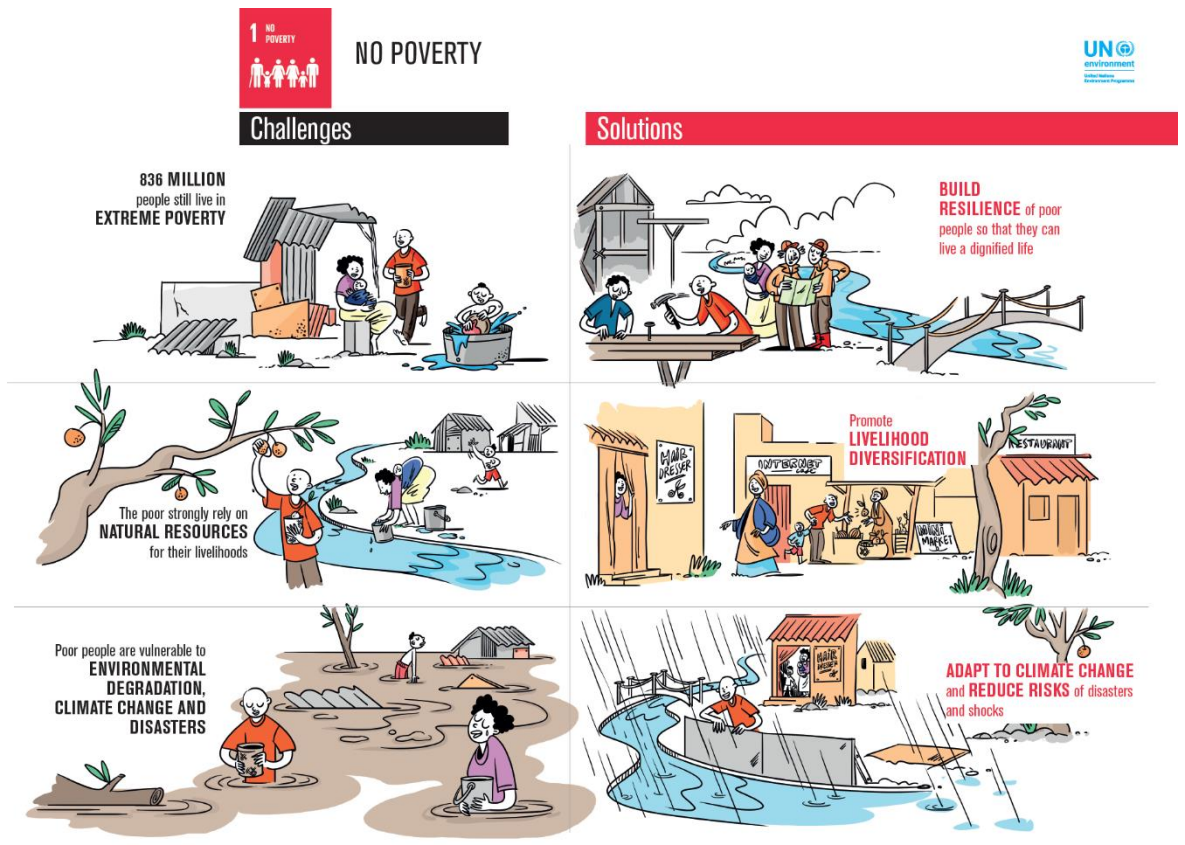

Předpovědi pro rok 2022 odhadují, že lidí postižených extrémní chudobou bude o 75 milionů více (i kvůli dopadům pandemie COVID-19), než bylo modelováno před pandemií. Válka na Ukrajině, rostoucí inflace, ceny potravin a energie v roce 2022 mohou způsobit dokonce 95milionový nárůst, což je hodně daleko od cílů na vymýcení extrémní chudoby do roku 2030. Předpandemická projekce roku 2022 odhadovala 581 milionů lidí, zatímco dnešní projekce zahrnuje 676 milionů lidí.¹¹

Dívky, ženy a mladí lidé jsou více ohroženi chudobou než dospělí muži, zejména v rozvojových zemích. Podíl obyvatel slumů v městských oblastech poklesl z 33 % v roce 2000 na 23 % v roce 2014 (1 miliarda obyvatel), ale od té doby jeho počet stagnuje.¹¹

I když produktivita práce v zemědělství je stejná pro muže a ženy, průměrná roční mzda žen činí jenom 50-70 % ze mzdy mužů až v polovině států světa s dostupnými daty.¹²

Obrázek 2 SDG 1: No Poverty ¹³

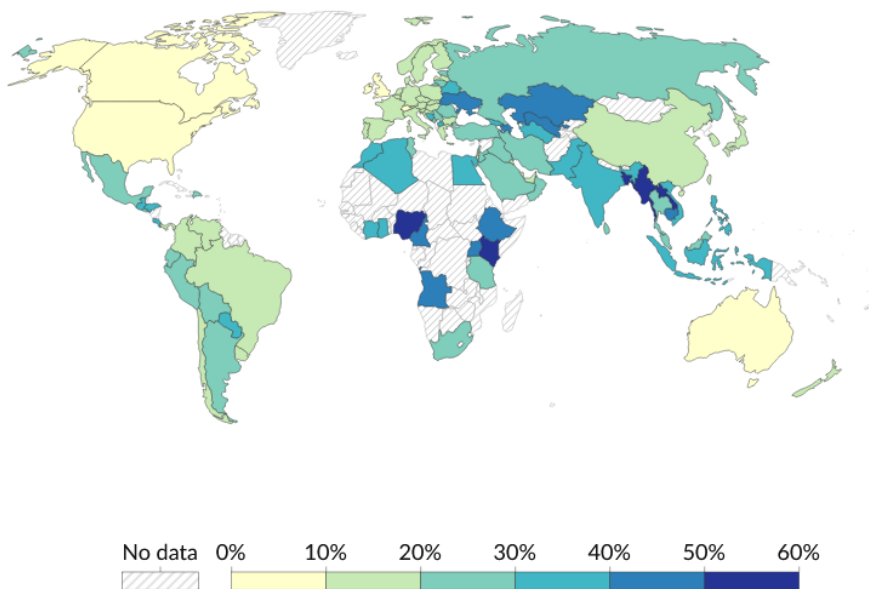
Možná řešení (?)

Vzhledem ke složitosti otázky chudoby je nutné hledat komplexní řešení, které bude adresné vůči všem zmíněným sociálním, kulturním i ekonomickým rozměrům chudoby.

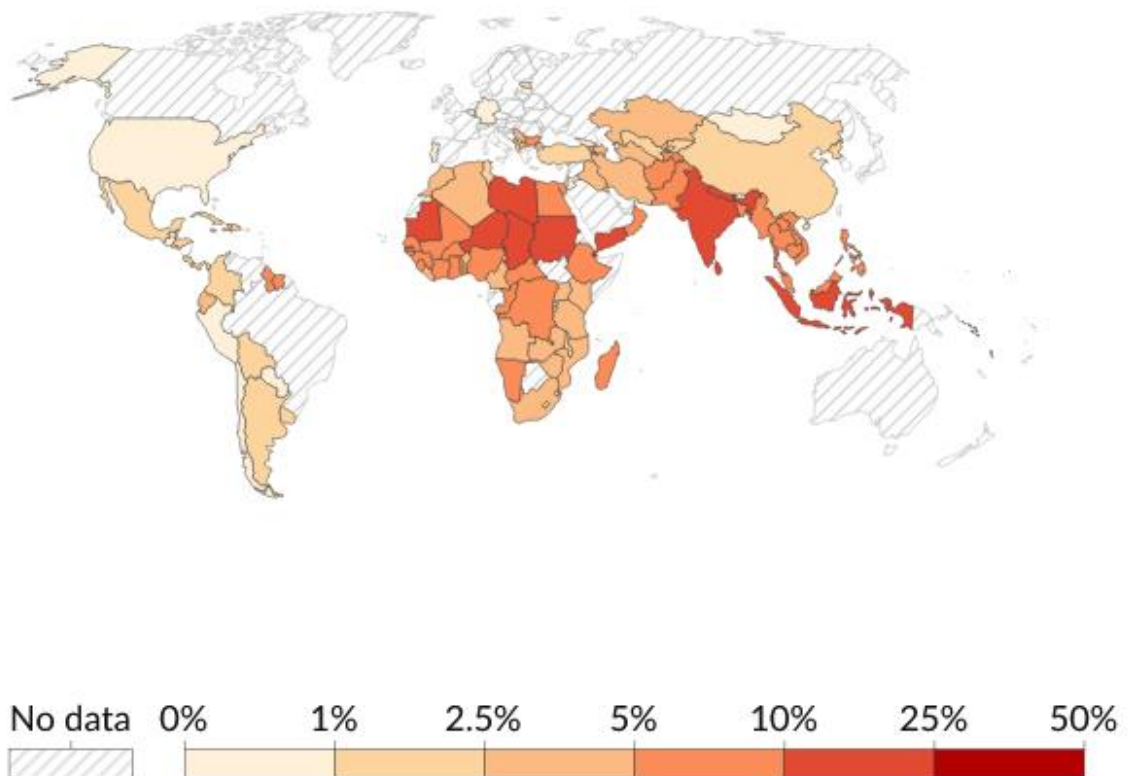
- Mezi stěžejní oblasti při odstraňování chudoby patří zrovnoprávnění a zlepšení sociálního, ekonomického a právního postavení žen, demokratické řízení (na všech úrovních správy věcí veřejných), citlivá podpora přechodu na tento typ řízení společnosti a spravedlivé finanční ohodnocení v rozvinutých i rozvojových zemích.
- Zapojení do vyjednávání řešení globálních problémů (především globální klimatické změny a adaptace a zmírňování projevů změn klimatu (například ochrana proti přírodním katastrofám, zvyšující se teplota atmosféry, etc.). Aktivní prevence možných společenských a ekonomických krizí a destigmatizace osob s HIV/AIDS.⁹
- Důležitou roli hraje také zlepšování ekonomického stavu země, ale ekonomický růst sám o sobě ke snížení chudoby nepřispěje, pokud je v zemi vysoká nerovnost. Chudší země často disponují bohatými nerostnými zdroji, zisky z těžby však často končí na soukromých účtech elit v zahraničí.¹⁴
- Z konkrétních kroků jsou účinné rozvojové projekty zlepšující infrastrukturu v chudých oblastech, rychlou a progresivní metodou se také zdají být podmíněné dávky (chudí dostanou hotovost pod podmínkou, že jejich děti budou mít např. alespoň 80 % školní docházku a všichni členové rodiny se dostaví na preventivní lékařskou prohlídku).¹⁵
- Globální problém chudoby je o to závažnější, protože ovlivňuje a vyhrcoje řadu dalších environmentálních problémů (úbytek diverzity, mizení lesů, nadměrná těžba zdrojů, atd.).

1.2. Nedostatek/nadbytek potravy

Růst produkce a kvality potravin v minulosti za soustavně nižší ceny zlepšil zdraví a blahobyt miliard lidí, zejména těch nejchudších. Ti utrácejí největší část svých příjmů za potraviny (nigérijská rodina kolem 60 %, zatímco průměrná americká rodina do 6 % a česká rodina do 17 %) (Obrázek 3).¹⁰

Obrázek 3 Podíl spotřebitelských výdajů na potraviny, 2021. Výdaje na potraviny zahrnují pouze potraviny zakoupené pro domácí spotřebu. Nezahrnují se nákupy potravin mimo domov, alkohol a tabák.¹⁶

Obrázek 4 Podíl dětí, které jsou podvyživené (2021). Podíl dětí mladších pěti let, které jsou definovány jako "strádající". O strádání se jedná tehdy, když je hmotnost dítěte výrazně nižší, než je průměr hmotnosti odpovídající jeho výšce, například z důvodu akutního nedostatku potravin nebo nemoci.¹⁷

V období 2001 – 2020 došlo k poklesu počtu podvyživených z 13,2 % na 9 %, kdy byl klesající trend zastaven pandemií COVID-19. V roce 2022 byl podíl podvyživených lidí o jedno procento větší než v roce 2019, což díky růstu populace znamená cca 828 milionů chronicky hladovějících lidí.¹² Největší počet podvyživených lidí v Subsaharské Africe, kde jako v jediné oblasti světa dochází k nárůstu absolutního počtu podvyživených lidí. V Asii bylo dosaženo značného pokroku ve snižování podvýživy, i když v některých oblastech (např. Afghánistán nebo Korejská lidově demokratická republika) jsou počty podvyživených lidí stále vysoké.¹⁸

Nadváha/obezita

Zvýšení produkce potravin a jejich nižší ceny však nejsou jen příznivé a na opačné straně spektra máme jiný problém – problém s obezitou a nadváhou. 39 % lidí trpí celosvětově nadváhou nebo obezitou. V roce 2022 byla na světě 1 miliarda lidí obézní (650 milionů dospělých, 340 milionů adolescentů a 39 milionů dětí) a predikce počítají v roce 2030 s téměř 1,5 miliardou obézních lidí. V roce 2019 zemřelo předčasně díky obezitě 4,7 milionu lidí – což je 4x víc než úmrtí při autonehodách nebo 5x víc než na HIV/AIDS). Od roku 1990 do 2019 se zvýšil podíl úmrtí způsobených obezitou o 8,5 %.¹⁹

Souvislosti produkce potravin a jejich využití

- Obiloviny jsou stále primárním zdrojem potravy, z nichž lidé získávají přibližně 48 % energie. Produkce na osobu se však v jednotlivých regionech velmi liší. Např. produkce potravin USA představuje 13 000 kalorií/den/osobu (z čehož je většina zkrmena dobyt看), zatímco produkce Číny dosahuje 2 700 kalorií/den/osobu, a Zimbabwe pouze 670 kalorií/den/osobu (jeden kilogram obilí obsahuje přibližně 3 500 kalorií).²⁰
- Zároveň roste poptávka, např. po kukuřici, z důvodu rapidního zvýšení poptávky jako zdroje pro výrobu etanolu, a to především v USA. Množství kukuřice vyprodukované v USA pro výrobu etanolu vzrostlo z 6 % (2000) na cca 40 % (2022).²¹

Hnacím motorem pro využívání kukuřice k produkci ethanolu v USA je tzv. Renewable Fuel Standard (RFS), federální program, který od roku 2005 požaduje minimální obsah obnovitelných paliv v transportních palivech. Tahle produkce má však i odvrácenou tvář. I když se RFS zavázala snižovat emise skleníkových plynů, studie publikována v Proceedings of the National Academy of Science (PNAS) ukazuje, že celostátní spotřeba hnojiv vzrostla o 3 až 8 % a množství látek znečišťujících vodu vzrostlo o 3 až 5 %. Navíc rozsah změn využívání půdy vygeneroval dokonce vyšší emise skleníkových plynů, než by vznikly spálením nahrazeného ropného paliva.²¹

- Zvyšující se ceny obilovin spolu s nepříznivými stavy počasí způsobují situaci, kdy zemědělci v rizikových oblastech (obzvláště citlivých k vlivům počasí) nedokáží vypěstovat dostatek plodin, a zároveň díky vysokým cenám si je nemohou koupit.

Možná řešení (?)

Zlepšení situace by bylo možno dosáhnout následujícími způsoby: ²²

- Zavedení a dodržování správné agronomické praxe a směřování investic do výzkumu a zvýšení produktivity „vedlejších“ potravin (tedy kromě kukuřice, rýže a pšenice), které jsou velmi bohaté na živiny – luskoviny, maso, mléko, ovoce a zeleniny. S tím je spojena i vzdělávání místních lidí o důležitosti pestré a vyvážené stravy a také podpora farmářů uvnitř místní komunity pěstovat různorodé plodiny a tak zvyšovat diverzitu potravin lokálních lidí.²³
- Snižít ztráty plýtváním potravinami, což ročně odpovídá téměř třetině celosvětové potravinové produkce (1,3 miliardy tun potravin v roce 2017). To by jednak zvýšilo dostupnost (finanční i fyzickou) potravin, a zároveň by snížilo tlak na ekosystémy a spotřebu zdrojů (energie, hnojiva, voda...)
- Vylepšení nutriční hodnoty potravního koše rozšířením spektra přijímaných potravin. Stěžejním krokem v tomto je zlepšit organizaci potravinového systému.
- Zvýšit efektivitu dodavatelských sítí „z pole na stůl“, zlepšit venkovskou infrastrukturu zejména silnice, skladování potravin, elektrifikaci a umožnit malým farmářům expandovat na širší trh.

We live in a world where
1 IN 9 PEOPLE IS UNDERNOURISHED

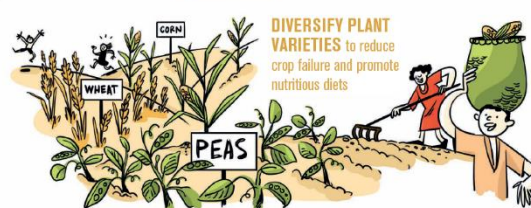

Solutions

INCREASE AGRICULTURAL PRODUCTIVITY and **ENSURE EQUITABLE ACCESS** to food for all

75% of crop diversity has been lost to **MONOCROP CULTURE** making crop more **VULNERABLE TO PEST OUTBREAKS AND DISEASES**

DIVERSIFY PLANT VARIETIES to reduce crop failure and promote nutritious diets

SMALLHOLDER FARMERS provide 80% of the food consumed in the developing world. Mostly rainfed their agriculture is particularly **VULNERABLE TO DROUGHTS AND FLOODS**

INVEST IN SMALLHOLDER FARMERS especially **WOMEN** to increase food security and improve nutrition for the poorest

Obrázek 5 SDG 2: Zero Hunger ²⁴

- Zlepšení výběru výživově bohatších potravin na straně konzumentů, a to prostřednictvím vzdělání, osvěty, atd.
- Zvýšit kvalitu potravinového systému dle požadavků matek a malých dětí. Podvýživa během kritických prvních 1000 dní života (od početí do cca 2 let) může způsobit dlouhodobé poškození zdraví matek a celoživotní fyzické i mentální poškození dětí. Smart^{25,26}

“Give a man a fish and you feed him for a day. Teach a man to fish and you feed him for a lifetime.” Certifikované osoby, zvané “Mamans lumière” učí ženy vaření a zvyšování povědomí o výživě a zdraví výhradně za pomoci lokálních a lehce dostupných surovin.²⁶

Šíření povědomí o skladování potravin – zavařování, mražení, sušení, fermentování je jedna z důležitých cest, jak zajistit stabilní přístup k jídlu v mnohých regionech světa po celý rok.²³

Kritika

- Dle některých autorů nespočívá problém hladu (obecně podvýživy) v nedostatku potravin samotném, ale v její distribuci (paradox počtu podvyživených a obézních lidí, často v jednom státu). Ekonom Amartya Sen poukázal na ekonomické, sociální a politické kořeny Bengálského hladomoru.²⁷ Zde venkovští obyvatelé neměli dostatek peněz, aby si koupili potravu, které bylo v zemi dostatek. Vzniku takovéto situace je možno předejít,

pokud je v zemi akceschopná vláda zodpovídající se občanům (tedy funkční demokracie).

- Dalším sporným bodem je potravinová pomoc, která sice může v určitých oblastech být užitečná (např. uprchlické tábory), avšak nevhodně použita může způsobit problémy až kolaps místním křehkým hospodářským systémům. Vybudování efektivního hospodářského systému by zlepšilo udržitelnost a odolnost dané komunity.²⁸
- Někteří autoři tvrdí, že se problém nadbytku potravy jeví být společensky ještě závažnější než problém podvýživy (vyjmeme-li oblast subsaharské Afriky).²⁹ Při zvažování závažnosti nedostatku/nadbytku potravy však nelze brát v potaz jen ekonomickou stránku věci, na základě které by se rozhodlo o vhodném směřování investic do řešení problému. Důležitý je i etický rozměr, tedy váha skutečnosti, zda mají podvyživení či obézní sami možnost svou situaci změnit.

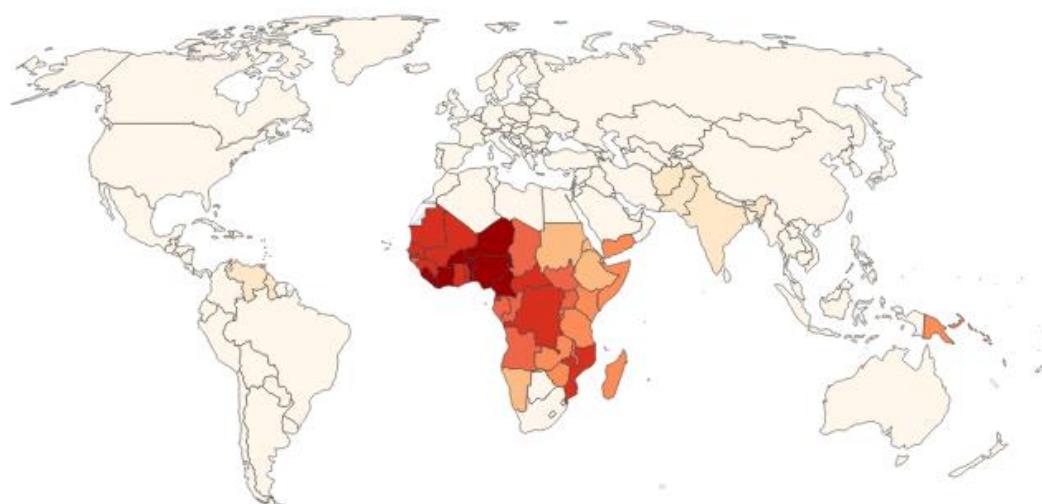
Irský hladomor (1845-1849)

Primární zdroj potravy chudých Irů byly brambory, ty však zlikvidovala plíseň. Důsledkem byl nedostatek potravy a ztráta pozemků, protože neměli čím zaplatit nezaplatili rentu. Zkázu umocnilo rozšíření nemoci – cholery a tyfu. ALE – v Irsku byl dostatek potravy (kukuřice, pšenice a ovsu) pro všechny obyvatele! Dle racionální kalkulace však byly prodány za tržní ceny kupcům do Velké Británie, což byly ceny mnohem vyšší, než si mohli dovolit zchudlí farmáři v Irsku. Irský hladomor si tak vyžádal jeden milion obětí, další 2 miliony obyvatel emigrovalo (z celkem 8 mil. obyvatel tehdejšího Irska).³⁰

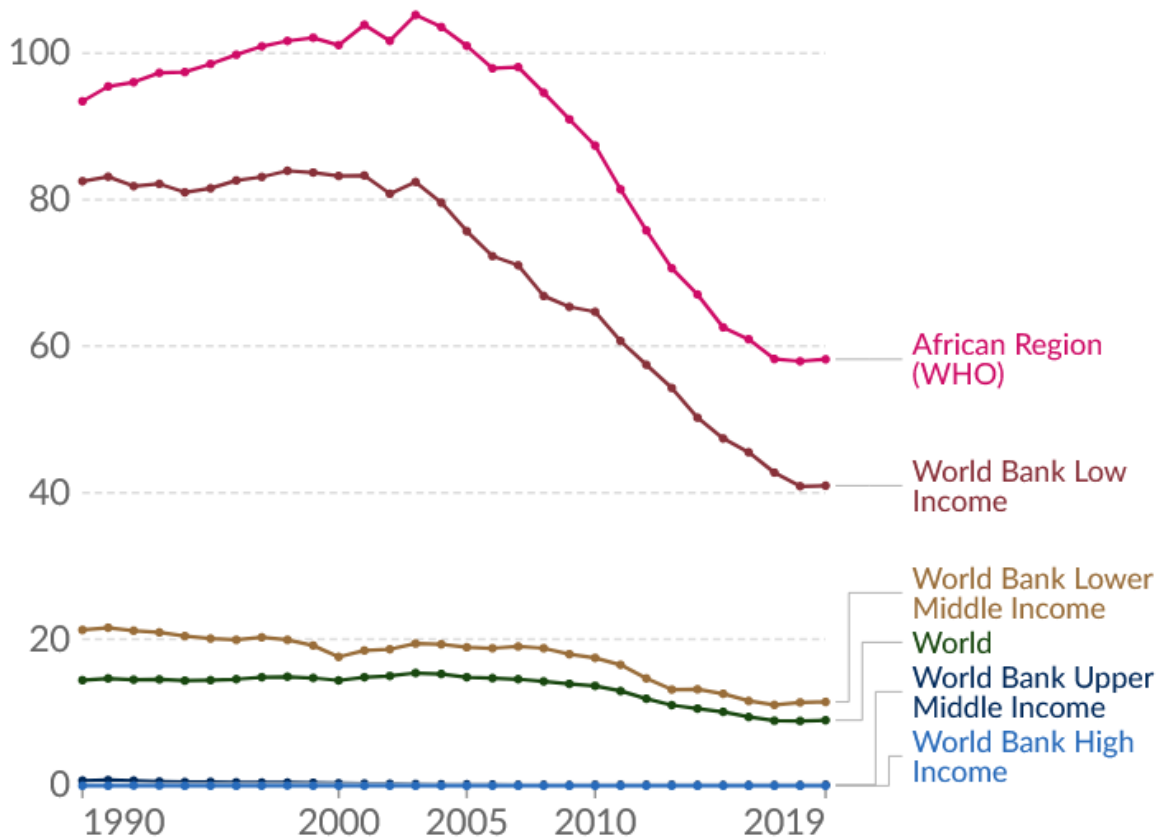
1.3. AIDS a malárie

Dle Světové zdravotnické organizace (*The World Health Organization* – WHO) v roce 2021 onemocnělo malárií asi 247 milionů lidí. V roce 2021 zemřelo na následky malárie přibližně

619 tisíc zemřelo (většinou děti v subsaharské Africe). Nadšení z pokroku v potírání této choroby (která je z velké části vyhnutelná a léčitelná) vystřídal zděšení. Mezi lety 2000 a 2015 incidence případů trvale klesala, ale v roce 2016 začala růst s nejvyšším přírůstkem mezi lety 2019 a 2020 díky pandemii COVID-19. Nejzávažnější je situace v Republice Kongo a Nigerii, kde je přibližně 40 % všech obětí malárie.³¹ V této situaci je také na místě otázka uskutečnitelnosti SDG Cíle 3.3 - Ukončení epidemie malárie do roku 2030.

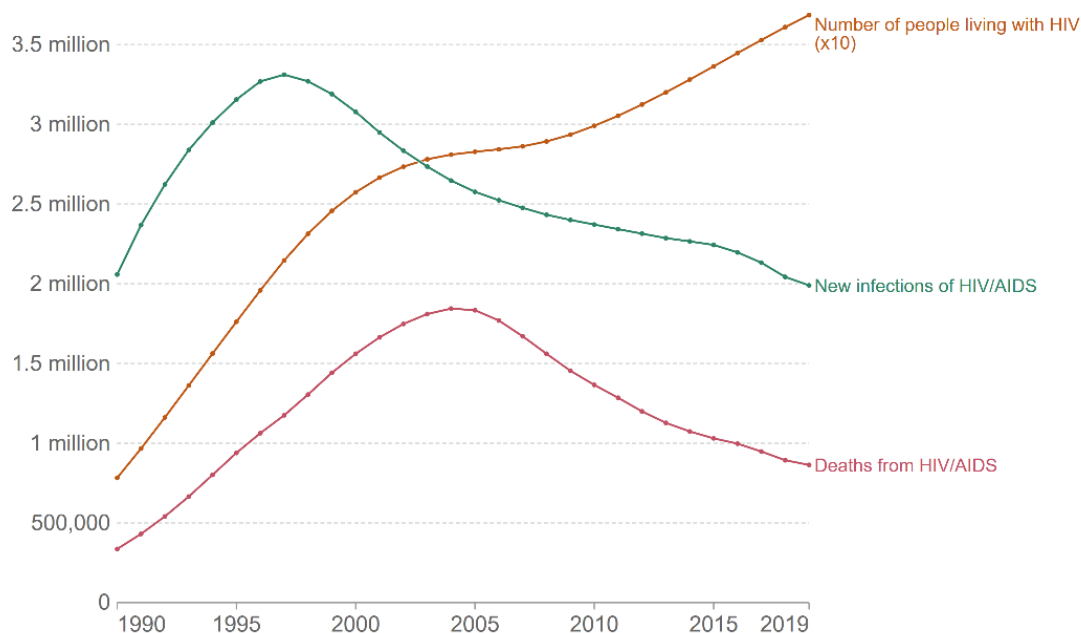

Obrázek 6 Úmrtnost na malárii, 2019. Počet úmrtí na malárii na 100 000 obyvatel v jednotlivých státech.³²

Obrázek 7 Úmrtnost na malárii, 2019. Počet úmrtí na malárii na 100 000 obyvatel.³²

Na konci roku 2021 žilo na světě 38,4 mil. obyvatel infikovaných virem HIV, z čehož 650 000 lidí zemřelo na komplikace způsobené AIDS. Přibližně 1,5 mil. lidí bylo nově infikováno (2021) z čehož přibližně 160 tis. představovaly děti mladší 15 let. Situace se nicméně zlepšuje, oproti roku 1996 se jedná o více než 53 % pokles (3,2 mil. případů v roce 1996). Nejhorší je stále situace v Subsaharské Africe, která odpovídá za 65 % nárůstu nových infekcí, zatímco zde žije jen 14,5 % světové populace.³³

Obrázek 8 Prevalence, nové případy a úmrtí na HIV/AIDS ve světě (1990 až 2019). Aby se všechna tři měření vešla do stejného grafu, byl celkový počet osob žijících s HIV vydělen deseti (tj. v roce 2019 žilo 36,8 milionu osob HIV pozitivních).³⁴

Lidé užívající drogy jsou 35x náchylnější k infekci HIV.

Ženy pracující v sexbyznysu mají 30x větší riziko nákazy než běžná populace. Muži mající sex s jinými muži mají 28x vyšší riziko nákazy než běžná populace. Transgender ženy mají 14x větší riziko nákazy než běžná populace. Lidé s nižším společenským postavením a mocí jsou zranitelnější, jinak tomu není ani v případě infekce HIV. Dospívající ženy (15-24 let) jsou až 3x náchylnější nákaze HIV než dospívající muži v stejné věkové skupině v Subsaharské Africe.³⁵

Možná řešení (?)

U obou nemocí (a platí to i pro řadu dalších, jako je TBC, chřipka atd.) lze hledat řešení jak na straně prevence, tak na straně léčení.

- V případě přenosu viru HIV je v rámci prevence doporučováno použití kondomu a sexuální zdrženlivost. Důležitá je také osvěta, aby se zabránilo šíření nemoci např. díky stále živému mýtu, že HIV pozitivní člověk se vyléčí pohlavním stykem s pannou.³⁶
- Na straně léčby je nutné hledat stále účinnější léky a také zajistit, aby se účinné léky (antiretrovirotika) dostaly k lidem, kteří je potřebují. To stejné platí i v případě malárie, kde je léčba daleko úspěšnější. Rizikem zde je ale stoupající rezistence plasmodií k nejdostupnějším lékům.³⁷
- V případě malárie jsou jako prevence účinné moskytiéry, které však chrání člověka pouze pokud je pod nimi schovaný. Mezi další prvky prevence se řadí omezení láníšť komárů

(přenašečů plasmodií způsobujících malárii) či likvidace komárů samotných (insekticidními přípravky). Insekticidní přípravky nejsou účinné jen zabíjením, ale např. u DDT je velmi výrazný i jeho repelentní účinek (pokud se postříkají vnitřní stěny domů, tak to komáry účinně odpuzuje). Speciální pozornost by měli dostat těhotné ženy a novorozenci.

Účinnější, než samotné sítě jsou sítě ošetřené insekticidy. Pro tento účel jsou povoleny dvě skupiny insekticidů – pyrroly a pyretroidy, protože jsou velmi málo toxické pro lidi a přitom účinné pro boj s hmyzem. Klasické sítě musí být ošetřovány insekticidem každých 6-12 měsíců, tzv. “dlouhotrvající sítě ošetřené insekticidy”, jsou účinné až po dobu 3 let.³⁶

- Aktuální snahou je „vyrobit“ geneticky modifikované komáry, kteří by nepřenášeli plazmodia. Zde však panují obavy, zda by bylo úspěšné nahrazení přírodní populace komárů těmito geneticky modifikovanými, a jaké by to mělo důsledky pro ekosystémy.³⁸

V roce 2021 byla vyvinuta první vakcína proti malárii, v roce 2022 pak ještě účinnější vakcína R21. Na trh by měla přijít v roce 2023. Vakcína má dle výsledků testování účinnost cca 80 % a ročně se jí může vyrobit až 100 milionů dávek.³⁷

Kritika

- Problémem jsou i značné rozdíly v dostupnosti HIV léčby antivirotiky mezi různými regiony té samé země. Problémem je i nerovnost mezi chudými a bohatými a jejich přístup k účinné léčbě.³⁵
- I když se programy na boj vůči AIDS zvětšovaly a stávaly efektivnějšími, na děti se často zůstávají zapomíná. V roce 2021 nedostávalo dostatečnou péči přibližně 800 000 dětí žijících s HIV. I když děti tvoří “jen” 4 % z celkového počtu HIV pozitivních, reprezentují až 15 % úmrtí na AIDS. Tahle propast mezi dětmi a dospělými se dnes spíše prohlubuje, než že by se zmenšovala.³⁵
- Lidská práva žen a dívek – včetně jejich sexuálního a reprodukčního zdraví a práv – jsou klíč k efektivní reakci. Postavit je do středu AIDS reakce spolu s dobře finančně zajištěnými snahami o odstranění genderového hlediska násilí je zásadním krokem.
- V případě prevence přenosu HIV je nejčastěji zmiňováno použití kondomů. Nicméně sexuální zdrženlivost je metodou ještě účinnější, a někteří autoři (nejen z církevních kruhů) poukazují na skutečnost, že ponoukání k používání kondomů vytváří falešnou představu 100 % jistoty, a navíc vede k větší promiskuitě, což šíření HIV prospívá. Kombinace partnerské věrnosti a případného použití kondomu se ukázala jako účinná v prevenci AIDS např. v Ugandě.³⁸
- Na začátku 60. let byla malárie téměř eradikována, nicméně kampaň proti masívnímu

používání pesticidů spuštěná publikací *Silent Spring* používání DDT, nejúčinnějšího insekticidu proti DDT, prakticky ukončila (kap. 5.2).³⁹ To bylo následováno značným nárůstem případů malárie. Proto je někdy Rachel Carsonové dáván za zodpovědnost tento nárůst malárie (ačkoliv R. Carsonová kritizovala především zneužívání insekticidů v zemědělství, a navíc v boji proti přenašečům chorob nebylo DDT nikdy zakázáno).⁴¹

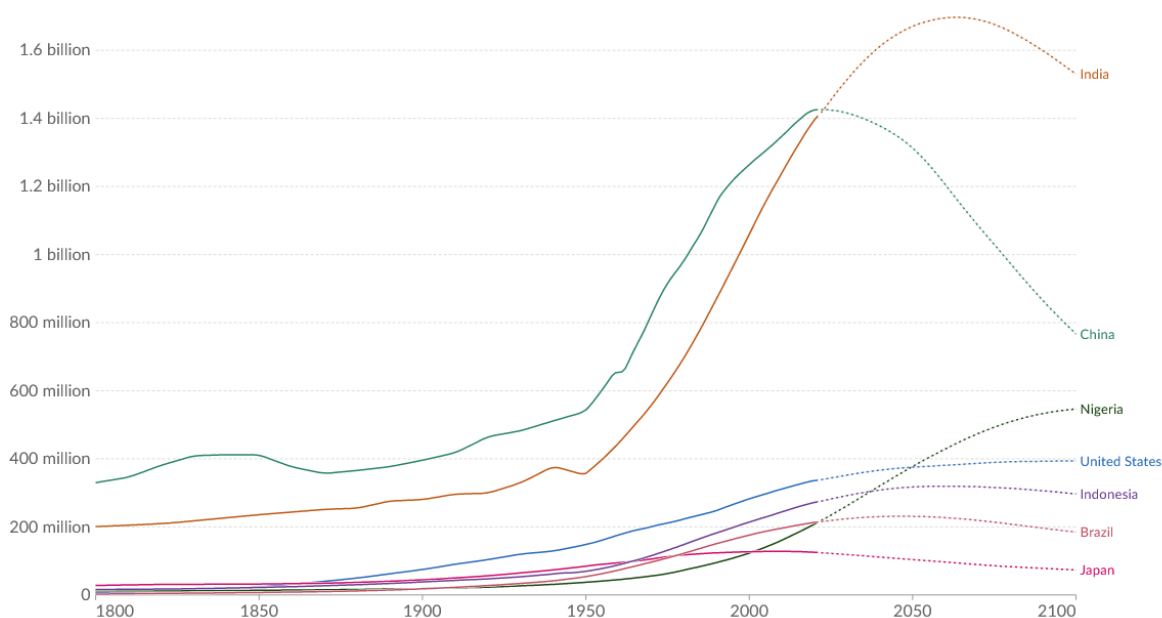
- Varovným prstem se ukazuje být i rezistence dvou ze čtyř kmenů plasmodií, způsobujících malárii, na některé z používaných léčiv (např. chlorochin).⁴⁰

1.4. Růst počtu obyvatel na Zemi

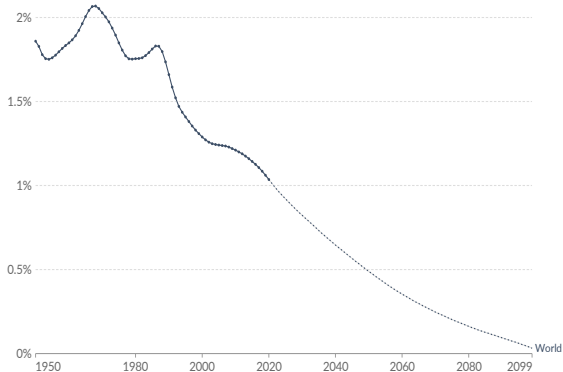
V roce 2021 překročila světová populace 7,9 miliard obyvatel.⁹ I když rychlost růstu populace stále klesá – v roce 1962 činil 2,1 %, v roce 2008 1,2 % a v roce 2021 0,83 % – tak 0,83 % ze 7,9 miliard stále znamená přírůstek přibližně 70 milionů obyvatel ročně. Dle předpovědi OSN bude na Zemi v roce 2030 8,6 miliard, a v roce 2050 9,7 miliard lidí.^{41,42}

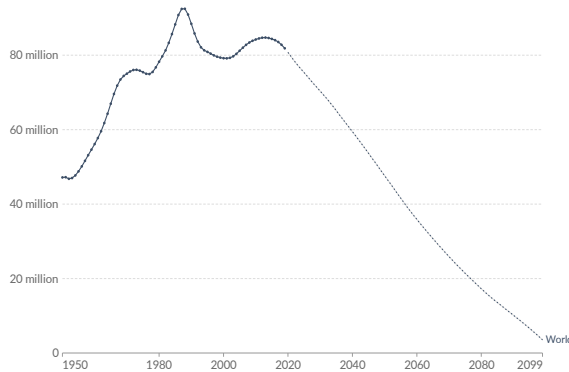
Většina populačního přírůstku probíhá v rozvojových zemích. Afrika má největší populační přírůstek ze všech regionů – 1,37 miliardy za období 1950-2021, a její populace by dle měla do roku 2050 dosáhnout 2,49 miliard obyvatel v porovnání s rokem 2021, kdy byla osídlena 1,39 miliardou lidí.⁴¹

Obrázek 9 Počet obyvatel, 1800 až 2100. Budoucí prognózy vycházejí ze scénáře OSN o střední porodnosti.⁴²

Obrázek 10 Míra růstu populace, 1950-2100. Míra růstu populace zohledňuje porodnost, úmrtnost a migraci. Projekce budoucího vývoje jsou založeny na scénáři OSN o střední porodnosti.⁴²

Obrázek 11 Roční přírůstek obyvatelstva. Historické odhady s budoucími prognózami založenými na scénáři OSN o střední porodnosti.⁴²

Ve srovnání se situací v rozvojových zemích je dnes mnoho evropských států (ale i Japonsko nebo Čína) znepokojeno trvalým poklesem porodnosti a tím i stárnutím populace. V roce 2021 měly ženy v ČR v průměru 1,70 dítěte, zatímco ve Francii 1.79 a Norsku přibližně 1,50 dítěte, zatímco průměrný věk obyvatelstva v těchto zemích stoupá.⁴³

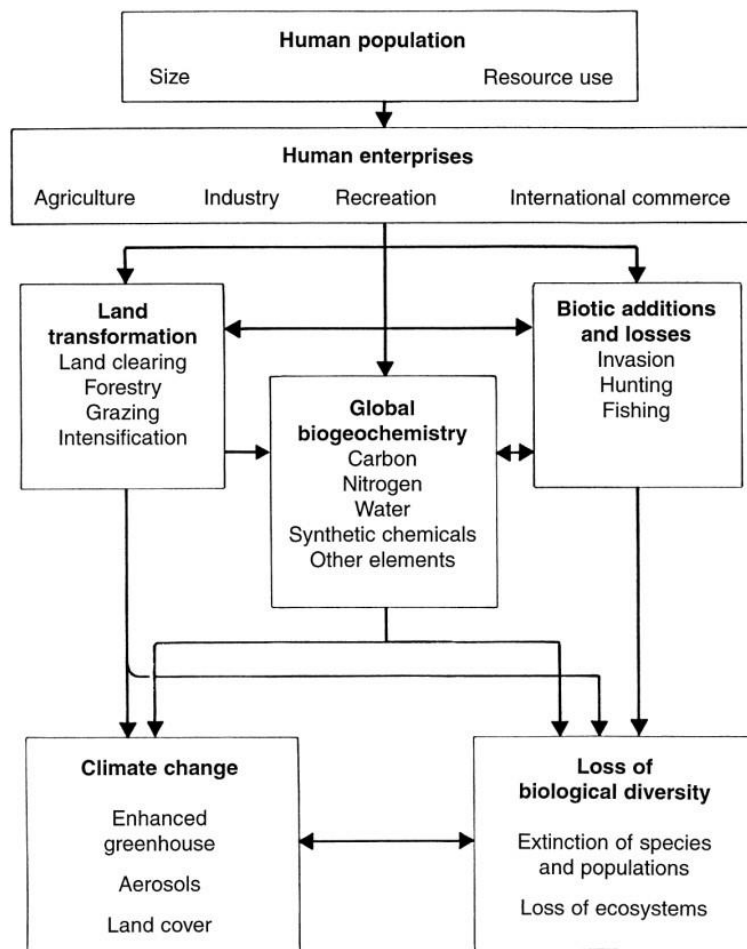
Konec 20. století přinášel obavy z populačního růstu. Nyní však již víme, že moment, kdy dojde k zastavení růstu populace, se blíží. Tento moment se nazývá „peak child“. V minulosti byla dětská mortalita velmi vysoká a dospělosti se dožily průměrně 2 děti z početného potomstva, a proto populace nerostla. V době „po peak child“ populace opět neporoste, protože děti, které dříve umíraly kvůli špatným životním podmínkám, se nikdy nenarodí.⁴¹

Důsledky růstu populace

Z hlediska spotřeby zdrojů není problémem počet obyvatel sám o sobě, ale kombinace počtu obyvatel a jejich způsobu (náročnosti) života. Pro hodnocení míry dopadu lidstva na ŽP byl zaveden koncept IPAT, dle kterého je celkový dopad roven součinu počtu obyvatel, jejich požadavků (blahobytu) a technologií použitých pro naplnění těchto požadavků:⁴⁴

I=PxAxT kde: **I-Impact** **P-Population** **A-Affluence** **T-Technology**

Z tohoto konceptu vyplývá, že na velmi nízké životní úrovni (pouhé přežívání) může žít na planetě podstatně více lidí (až 50 miliard¹¹ – proměnná **P**), než kdyby všichni lidé žili stejně náročným životním stylem (proměnná **A**), jako průměrný Čech (v tomto případě by udržitelný počet takto žijících lidí byl přibližně 2,5 miliardy – a dnes je na Zemi již přes 7,9 miliard lidí). Ve hře je ale i proměnná **T** – pokud se podaří (včas) zavést takové technologie, které všem lidem na Zemi zajistí stávající blahobyt např. průměrného Čecha, pak by bylo možné, aby v takovémto blahobytu žilo na Zemi všech 7,9 miliard lidí, a přitom by výsledné **I** odpovídalo nosné kapacitě Země (kap. 4.4). Možnosti pozitivních změn jednotlivých proměnných jsou popsány v kapitolách: P – kap. 0; A – kap. 12.3; T – kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**

Obrázek 12

Za měřítko environmentálního dopadu může být ve zjednodušené podobě použit koncept ekologické stopy (kap. 6.7.3), který udává, jak velká plocha biologicky produktivní půdy je potřeba k uspokojení konkrétního životního stylu lidí na Zemi. Odráží tedy spotřebu zdrojů se související produkcí odpadů.

V určitých oblastech světa jsou zdroje umožňující důstojný život místní populace omezené. Tyto zdroje poskytované místními ekosystémy (potrava, přístřeší, čištění vody, regulace povodní atd.) jsou pak nadvyžívány až zcela likvidovány, což vede k následným sociálním krizím. V posledních sto až desetiletích se k nadužívání v určitých oblastech přidávají i problémy s nedostatkem zdrojů jako důsledek klimatické změny. V extrémním případě pak může lokální vyčerpání zdrojů vést až k vypuknutí nepokojů až občanské válce, jako byla např. genocida.⁴⁵

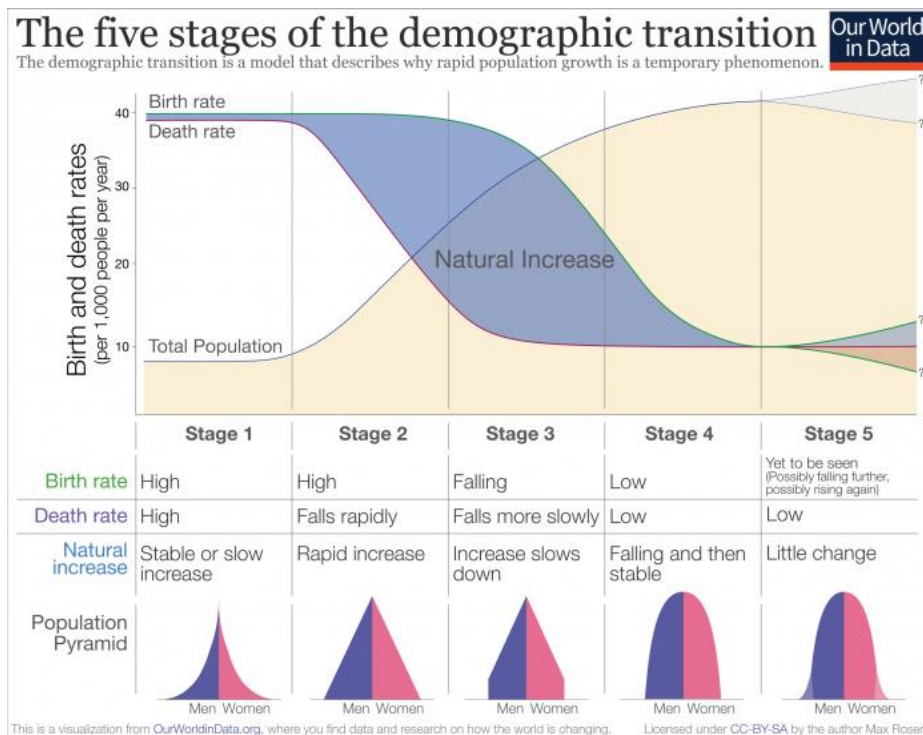
V globálním měřítku jsou pojetím mezi lidským blahobytem a environmentálními dopady především následující oblasti:

- Energetika, průmysl a doprava (kap. 8)
- Zemědělství a produkce potravin (kap. 7)
- Chemizace životního prostředí (kap. 0)

Možná řešení (?)

Po většinu historie lidstva byly funkční „samoregulační“ mechanismy ve formě nemocí, válek a soupeření o zdroje s jinými organismy na Zemi. Poté, co se člověk vymanol z bída a získal technologickou převahu, oslabil i tyto mechanismy. Vzhledem k environmentálním limitům je ale žádoucí růst počtu obyvatel omezit, případně výrazně omezit náročný životní styl industrializovaných zemí. Nabízí se několik řešení:

- Demografický přechod/tranzice – situace, kdy díky zlepšení životních podmínek dojde ke snížení úmrtnosti, a po čase automaticky i ke snížení porodnosti. Zlepšení životních podmínek vede ke snížení novorozenecké úmrtnosti, což po určité době vede i ke snížení porodnosti.
- Umožnění ženám, aby více rozhodovaly o svém životě i počtu dětí, které chtějí mít. Skutečnost i ve společnostech s vysokou porodností je často taková, že ženy samotné „nechtějí více dětí, ale více pro své děti“, a do vyššího počtu dětí jsou tlačeny patriarchální společnostmi, kdy to jsou především muži, kteří chtějí mít co nejvíce dětí jako výraz své mužnosti.
- Pokud by ženám v rozvojových zemích (se stále vysokou porodností) bylo umožněno rozhodovat o počtu svých dětí, tak by upřednostňovaly rodiny s přibližně třemi dětmi.⁴⁶ Dalším důvodem jsou nevyhovující životní podmínky a vysoká dětská úmrtnost v rozvojových zemích světa.
- Politika jednoho dítěte, tedy demografická politika Číny s cílem omezit růst populace. Tato politika přestala platit v roce 2016. Manželské páry žijící ve městech měli povoleno mít pouze jedno dítě, avšak existovali některé výjimky (např. u rodičů, kteří oba nemají žádné sourozence atd.). Díky této politice se v období 1979 – 2016 nenarodilo 200 – 400 milionů dětí.⁴⁷

Obrázek 13

Takzvaný „Populační paradox“ se objevil např. v Bangladéši (a dalších zemích JV Asie) v 70. letech minulého století. Vláda nabídla lidem cenově dostupnou antikoncepci a poradenství. Porodnost rychle klesla ze šesti dětí na pouhé tři. Výrok R. Engelmana: „Women don't want more children, but more for their children“, kdy se zabezpečením základních životních potřeb klesá potřeba mít více dětí dokonale popisuje situaci v Bangladéši a dá se aplikovat na celý svět.⁴⁷

Kritika

- Politika jednoho dítěte sice vedla k rychlejšímu poklesu porodnosti, než tzv. „populační paradox“, vyvolává však kontroverze především díky nesvobodné volbě a sociálním dopadům. V čínské společnosti jsou chlapi ceněni více než dívky, což vedlo k úmyslným potratům a následnému nepoměru počtu mužů a žen ve společnosti a dalším socioekonomickým problémům. Takovéto silné zasahování státu do zásadní oblasti života občanů, jakou je plánování rodiny, je však v demokratické společnosti nepřijatelné. Čínská vláda jsi postupně uvědomila rozsah problémů a v roce 2016 povolila rodinám mít dvě děti.⁴⁸
- Jelikož toto opatření nemělo zásadní vliv na prudce klesající demografickou křivku a stárnutí populace, vláda přistoupila v roce 2021 dokonce k uvolnění až na tři děti. Nákladnost financování vzdělání a rozvoje potomka však stále vede k nízké porodnosti a rozhodnutí mnoha žen děti vůbec nemít a věnovat se seberozejí a kariéře.⁴⁹

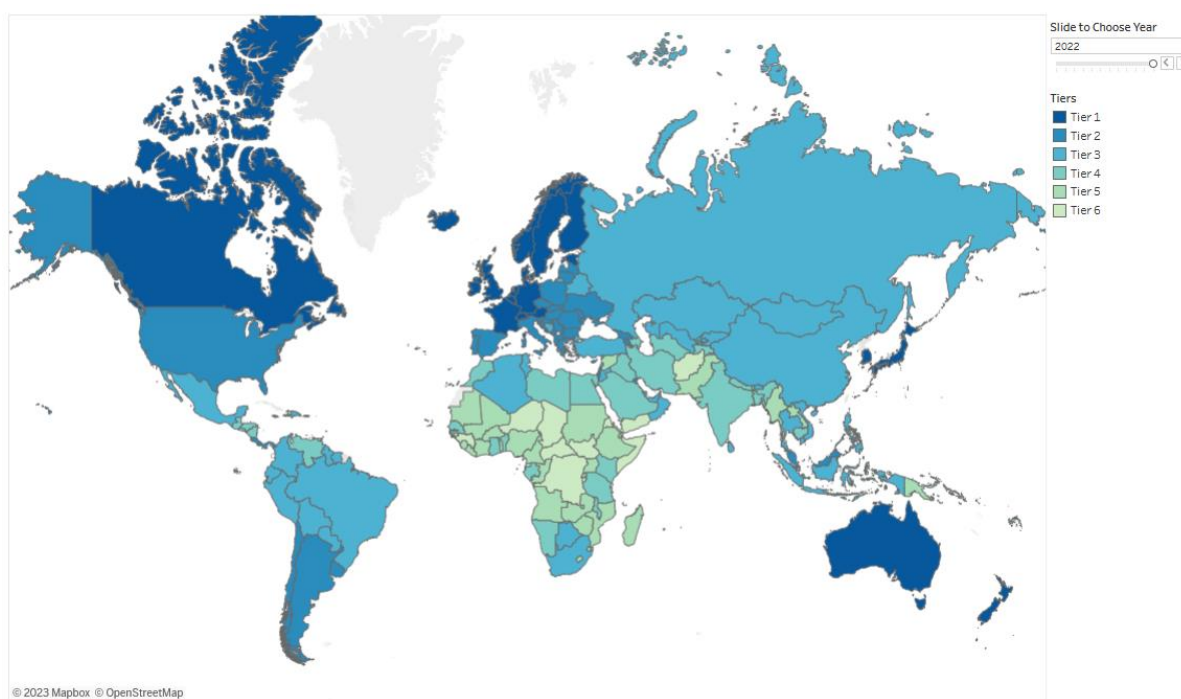
Většina Číňanů politiku jednoho dítěte podporovala a jen 21 % respondentek průzkumu All-China Women's Federation (2016) si přálo mít druhé dítě.⁵⁰

1.5. Měření společenského rozvoje v environmentální perspektivě

Existuje řada indikátorů, které lze využít pro měření rozvoje společnosti, např. index lidského rozvoje (*Human Development Index, HDI*) používaný OSN, Index společenského pokroku (*The Social Progress Index, SPI*).

- HDI je souhrnným měřítkem průměrných výsledků v klíčových dimenzích lidského rozvoje: dlouhý a zdravý život (očekávaná délka života při narození), vzdělanost (průměrný počet let školní docházky u dospělých ve věku >25 let, a očekávaným počtem let školní docházky u dětí ve věku zahájení školní docházky) a slušná životní úroveň (hrubý národní důchod na obyvatele).⁵¹
- SPI vyjadřuje společenský pokrok jako schopnost společnosti uspokojovat základní lidské potřeby (*Basic Human Needs*), vytvářet podmínky, které občanům/komunitám umožňují zvyšovat a udržovat kvalitu jejich života (*Foundations of Wellbeing*), a vytvářet podmínky

pro to, aby všichni jednotlivci mohli plně využít svůj potenciál (*Opportunity*).⁵²

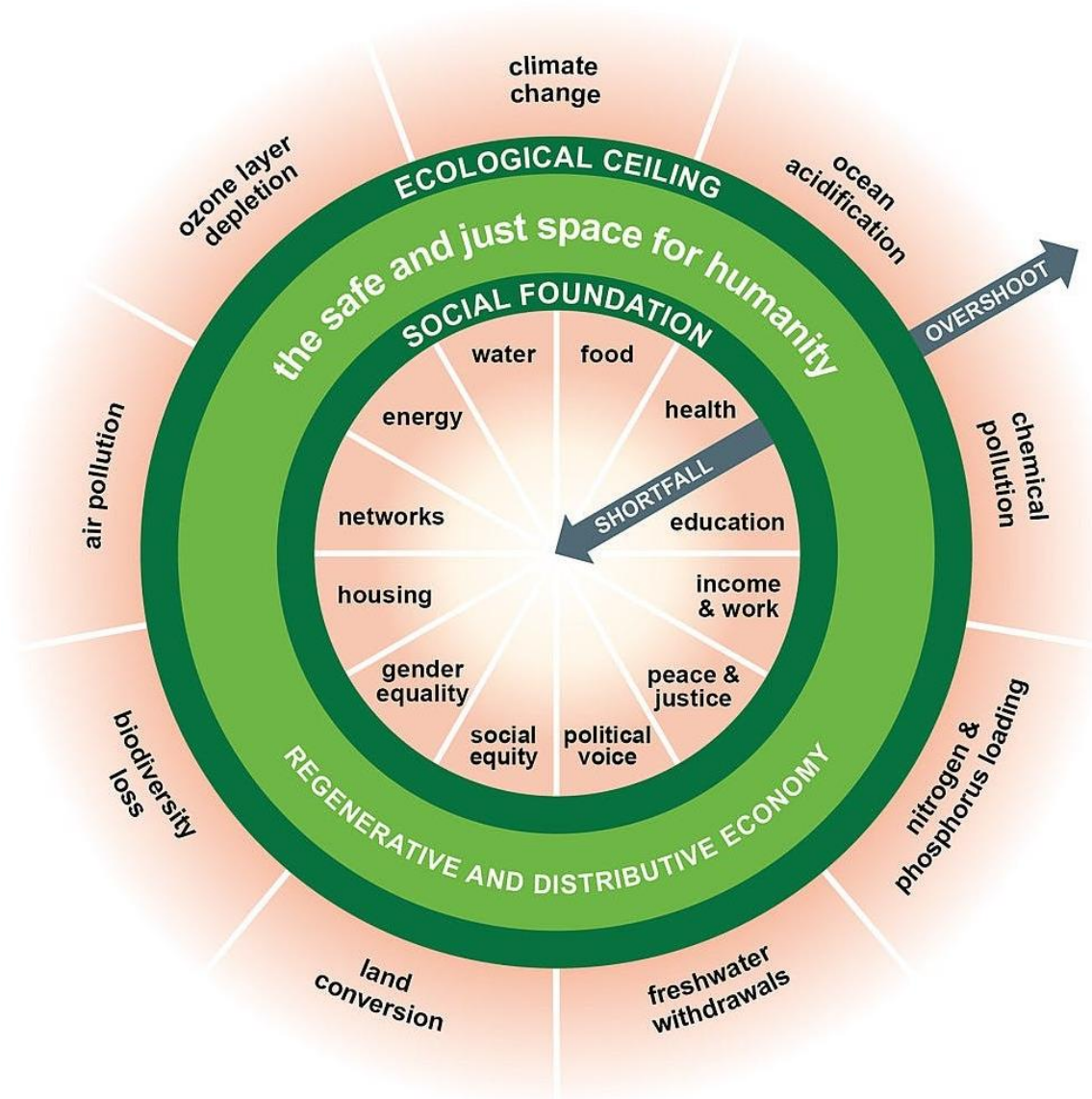

Obrázek 14 Index sociálního pokroku v roce 2022 využíval 12 složek a 60 ukazatelů k měření sociální výkonnosti 169 zemí v plném rozsahu a dalších 27 zemí částečně. Země lze dle tohoto indexu rozdělit do 6 kategorií od nejrozvinutějších (Tier 1) po nejméně rozvinuté (Tier 6).⁵²

Požadavek maximálního společenského rozvoje (HDI či SPI) však naráží na environmentální (planetární) limity, neboť společenský rozvoj spotřebovává omezené zdroje (vodu, využívání souše, atd.) a zároveň produkuje různé odpady (např. CO₂, dusík, fosfor, atd., kap. 1.6). Tuto situaci zobrazuje tzv. koncept „koblíhové ekonomiky“, kde je zobrazeno jak naplňování sociálních požadavků, tak i zátěž ekosystémů, která je s tím spojena (Obrázek 15). Tato kvantifikace může být vyjádřena jak globálně, tak i pro jednotlivé státy. V grafu je žádoucí naplňování co nejvíce zelených a modrých oblastí za současného maximálního omezení červených oblastí (překročení environmentální kapacity či nenaplnění sociálního rozvoje (Obrázek 16).

„Mezi sociálním základem a ekologickým stropem se nachází prostor ve tvaru koblíhy, v němž je možné uspokojit potřeby všech lidí v rámci možností živé planety - ekologicky bezpečný a sociálně spravedlivý prostor, v němž může lidstvo vzkvétat.“ Kate Raworthová⁵³

Obrázek 15 Koncept „koblíhové ekonomiky“ představuje sociálně spravedlivý a udržitelný svět. Sociální základ koblíhy („díra“ v americké koblize) určuje minimální životní úroveň, kterou by měli mít všichni lidé zajištěnou. Ekologický strop koblíhy zahrnuje koncept planetárních mezí, v jejichž rámci musíme žít, abychom na Zemi zachovali stabilní klima, úrodnou půdu, zdravé oceány, atd..⁵³

Obrázek 16 Srovnání „koblihových ekonomik“ České republiky (uspokojující sociální potřeby občanů ale překračující planetární meze v řadě oblastí) a Nepálu (v rámci planetárních mezí, avšak neuspokojující sociální potřeby v řadě oblastí). Většina dat relevantních pro rok 2011.⁵⁴

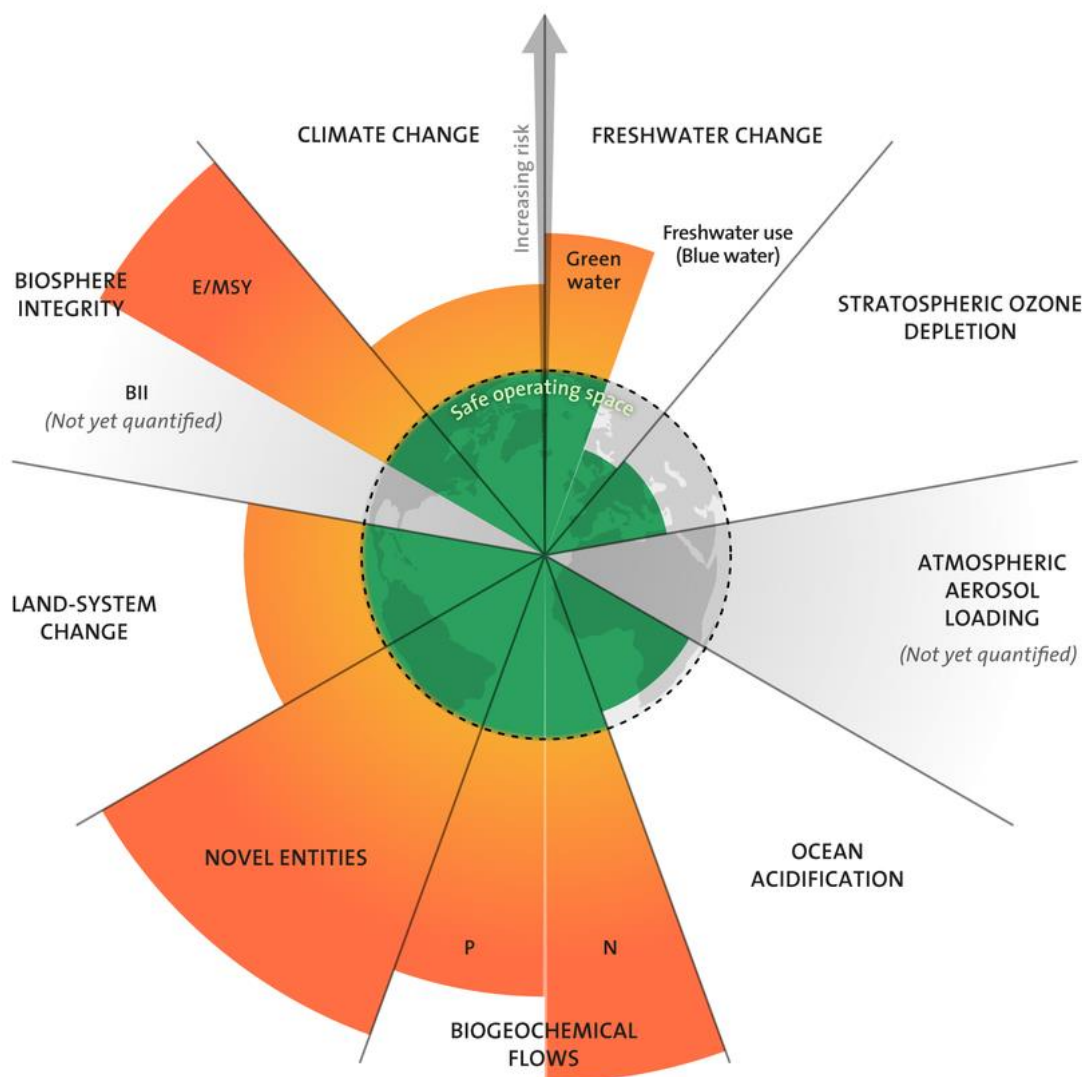
1.6. Planetární environmentální meze

Koncept planetárních mezí, představený v roce 2009 J. Rockströmem a jeho spolupracovníky z Centra pro výzkum odolnosti (*Stockholm resilience center*) na Stockholmské univerzitě definoval meze, v rámci kterých se může lidstvo udržitelně rozvíjet. Po překročení těchto mezí riskujeme destabilizaci planetárních subsystémů (klimatický systém, biosféra, atd.), vedoucích k nelineárním nevratným změnám ohrožujících (či vylučujících) lidský blahobyt takového typu, jaký jsme znali doposud. Tento koncept je založen na vědeckých poznatcích, ne na politických rozhodnutích. Momentálně je definováno devět planetárních mezí (Obrázek 17).⁵⁵

1. Změna klimatu
2. Změna integrity biosféry (ztráta genetické a funkční biodiverzity)
3. Úbytek stratosférického ozonu
4. Okyselování oceánů

5. Biogeochemické toky (cykly fosforu a dusíku)
6. Změna využívání krajiny (např. odlesňování)
7. Využívání sladké vody
8. Atmosférické aerosoly (částice v atmosféře ovlivňující klima a biotu)
9. Nové entity (např. organické polutanty, radioaktivní materiály, nanomateriály a mikroplasty).

Obrázek 17 Schematické znázornění stavu planetárních subsystémů a zda příslušné meze překračují (oranžová) či ne (zelená) planetární meze (2022).^{56–58}

Kritika konceptu planetárních mezí vychází z opomíjení sociálního rozměru. To není překvapivé, vezmeme-li v úvahu, že zaměření rámce planetárních mezí při jeho implementaci by mohlo omezit ekonomický růst a potenciálně i vyhlídky na rozvoj rozsáhlých oblastí v Africe, Asii a Latinské Americe.⁵⁸ Navrhovaným řešením je koncept tzv. „koblihové ekonomie“, který integruje koncept planetárních mezí se sociální výkonností planety/regionu/státu.

1.6.1. Globální klimatická změna

Změna klimatu patří spolu s poškozováním ozónové vrstvy mezi jedno z aktuálně nejvýznamnějších ohrožení ŽP a prosperity lidské společnosti ve světovém měřítku. Oproti problému poškozování ozónové vrstvy (kap. 1.6.3) je však zmírnění změny klimatu podstatně obtížnější, neboť se bezprostředně dotýká většinového typu industriální ekonomiky, energetiky a zemědělství, které jsou poháněné energií ze spalování fosilních paliv za vzniku skleníkových plynů.

Změna klimatu a skleníkový jev

Pokud by se z atmosféry odstranila všechna vodní pára, CO₂ i ostatní skleníkové plyny a zůstala jen kyslíkově-dusíková atmosféra, pohybovala by se průměrná teplota na Zemi kolem -18 °C. Současná průměrná teplota na Zemi je 14 °C, což je rozdíl 32 °C. Jev, při němž plyny jako vodní pára, CO₂, CH₄ a další fungují podobně jako sklo ve skleníku a zadržují teplo odcházející ze Země, se nazývá skleníkový jev.⁵⁹

Skleníkový jev je přirozený jev nutný pro život na Zemi, protože zvyšuje průměrnou teplotu na Zemi a tlumí vysoké výkyvy teplot mezi nocí a dnem. Problematické je zvyšování intenzity skleníkového jevu díky zvyšování koncentrace skleníkových plynů v atmosféře, což vede k oteplování atmosféry i hydrosféry.

Nejdůležitějším skleníkovým plynem je vodní pára, která zodpovídá za cca 35 – 66 % skleníkového jevu při bezmračném počasí a 65 – 88 % skleníkového jevu při oblačném počasí. Lidská činnost však nijak významně její koncentraci přímo nezvyšuje, nepovažuje se tedy za skleníkový plyn antropogenního původu a není tedy v diskuzi o omezování emisí (antropogenních) skleníkových plynů diskutován.⁶⁰

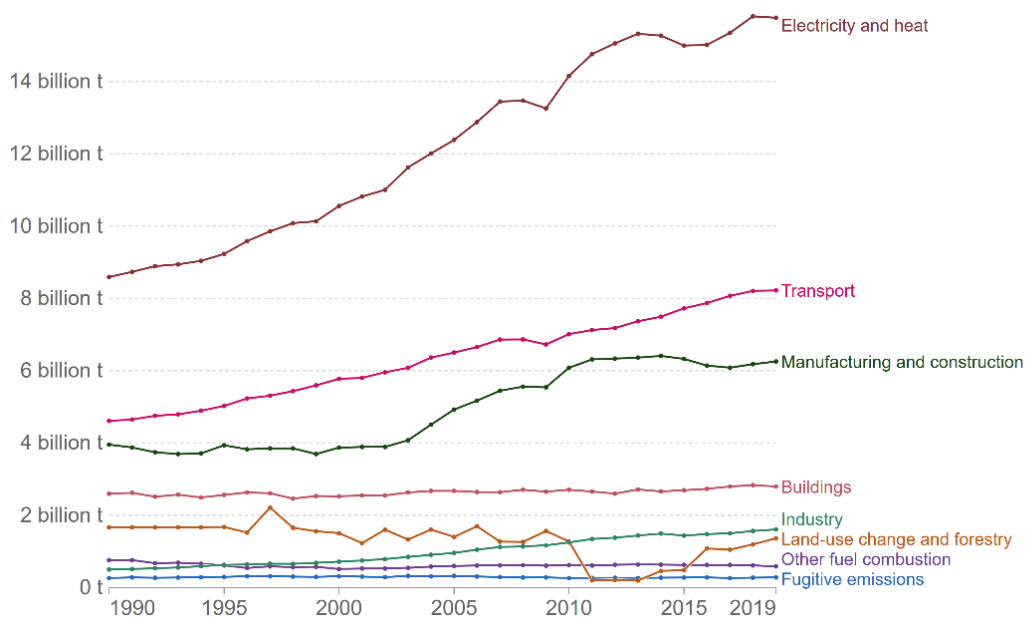
Oxid uhličitý (CO₂), druhý nejvýznamnější skleníkový plyn, zodpovídá v průměru za 25 % skleníkového jevu. Jeho koncentrace je významně zvyšována lidskou činností a je považován za nejvýznamnější skleníkový plyn, jehož významná část je antropogenního původu. Zbýlých 10 % tvoří metan (CH₄), oxid dusný (N₂O), freony a jim podobné látky, jejichž koncentrace se také zvyšuje převážně lidskou činností.

Obrázek 18

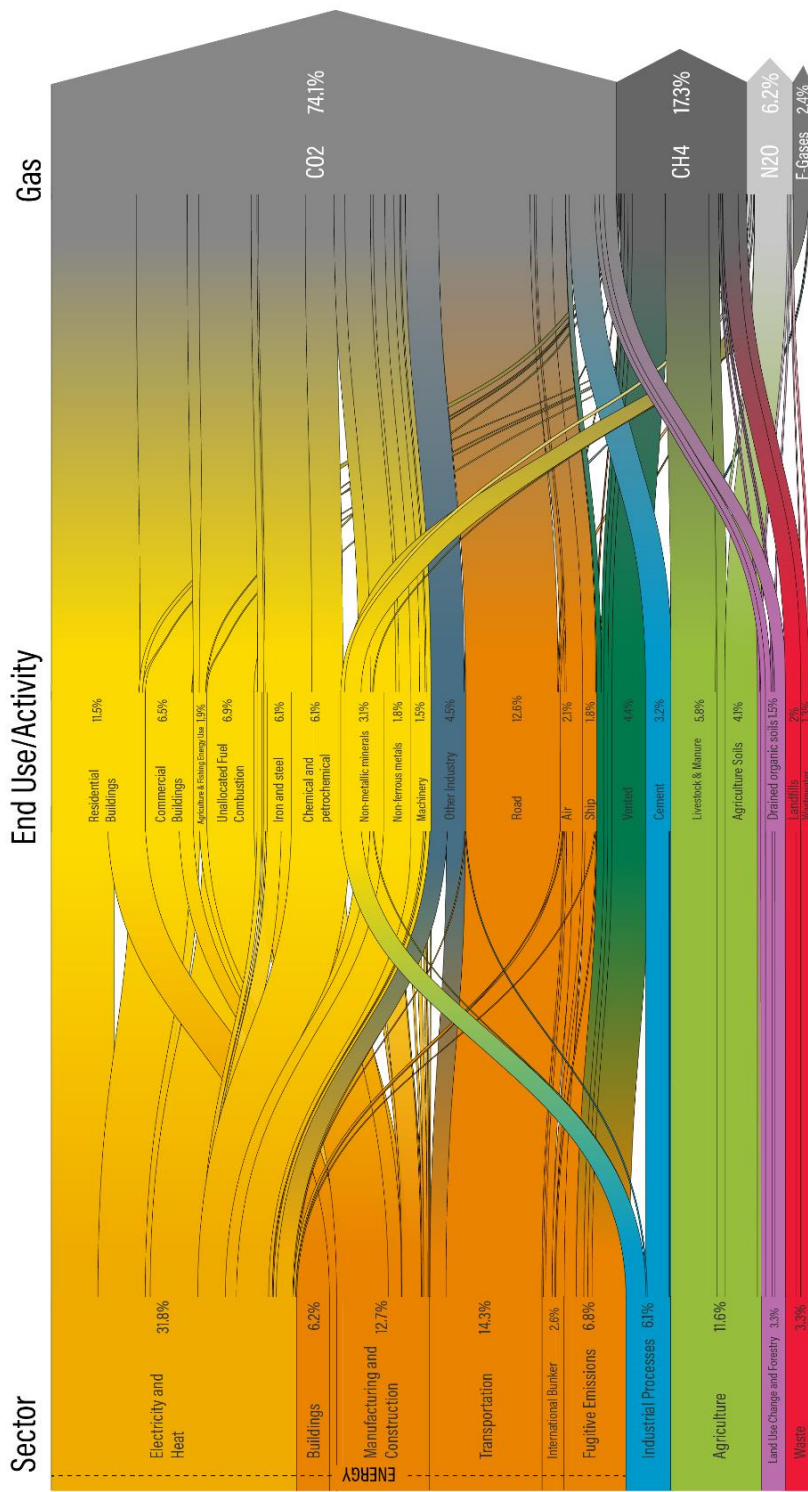
Pro kvantifikaci skleníkových plynů v ekvivalentech CO_2 (CO_2 ekv) se každý z nich váží hodnotou potenciálu globálního oteplování (GWP). GWP měří míru oteplování, kterou plyn způsobuje ve srovnání s CO_2 . CO_2 má hodnotu GWP 1. Pokud by měl plyn hodnotu GWP 10, pak by jeden kilogram tohoto plynu způsobil desetkrát větší oteplení než jeden kilogram CO_2 . Ekvivalenty oxidu uhličitého se vypočítávají pro každý plyn vynásobením hmotnosti emisí konkrétního skleníkového plynu jeho faktorem GWP.

Obrázek 20 Globální emise oxidu uhličitého (CO_2) v dle jednotlivých zdrojů let 1990-2019.⁶¹

World Greenhouse Gas Emissions in 2019 (Sector | End Use | Gas)

Total: 49.8 GtCO₂e

Source: Climate Watch, based on raw data from IEA (2021). GHG Emissions from Fuel Combustion, www.iea.org/statistics, modified by WRI.

Obrázek 21 Globální emise skleníkových plynů v roce 2019 dle sektoru, využití a typu plynu.⁶²

Přírodní rovnováha, která se vytvořila dynamickou spotřebou CO₂ z atmosféry prostřednictvím fotosyntézy do biomasy (např. stromů, rostlin, řas, sinic), ukládání do oceánů, či její přeměnou do fosilních paliv v geologických dobách (uhlí, ropa), je narušována jejich intenzivním využíváním (hlavně spalováním) spalováním v průmyslovém období.

Rostoucí poptávka po energii nás nutí spalovat více těchto paliv, čímž množství CO₂ v atmosféře vzrůstá. Paradoxně čím větší zásoby fosilních paliv na Zemi jsou (či se podaří objevit), tím později lidská společnost přejde na „bezuhlíkatou“ ekonomiku a zvyšování koncentrace CO₂ v atmosféře se bude zvyšovat (se souvisejícími negativními důsledky změnou klimatu a okyselováním oceánů – kap. 1.6.1 a 1.6.4).

V roce 2023 byla objemová koncentrace atmosférického CO₂ 0,042 % (422 ppm - 1 parts per milion = 0,0001 %). Průměrná koncentrace CO₂ vzrostla od počátku souvislého měření v roce 1950 o 35 %, a od počátku průmyslového éry o 51 %. Spalování fosilních paliv představuje přibližně 80 % tohoto nárůstu.⁶³

Během 20. století vzrostla průměrná globální teplota o cca 0,6 °C (Obrázek 22). Aktuální měření a prognózy ukazují, že v letech 2022-2026 bude teplota oproti předprůmyslovému období o 1,1 až 1,7 °C vyšší, přičemž hlavní oteplení nastane v zimních měsících. Dle předpovědi Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC - *Intergovernmental Panel on Climate Change*) vzroste teplota během 21. století až o 1,4 – 5 °C.⁶⁴

Planetární mez pro zvyšování koncentrace skleníkových plynů v atmosféře

Diagnóza – překročeno! (Obrázek 17)

Vědci navrhli mez pro nárůst koncentrace CO₂ v atmosféře na hladinu 350 ppm, kdy za výchozí „bezpečnou“ koncentraci je považována předprůmyslová hladina 280 ppm. Mezní koncentrace však již byla překročena (na přelomu století), a je tedy nutno počítat s čím dál výraznějšími negativními důsledky změny klimatu.⁶⁵

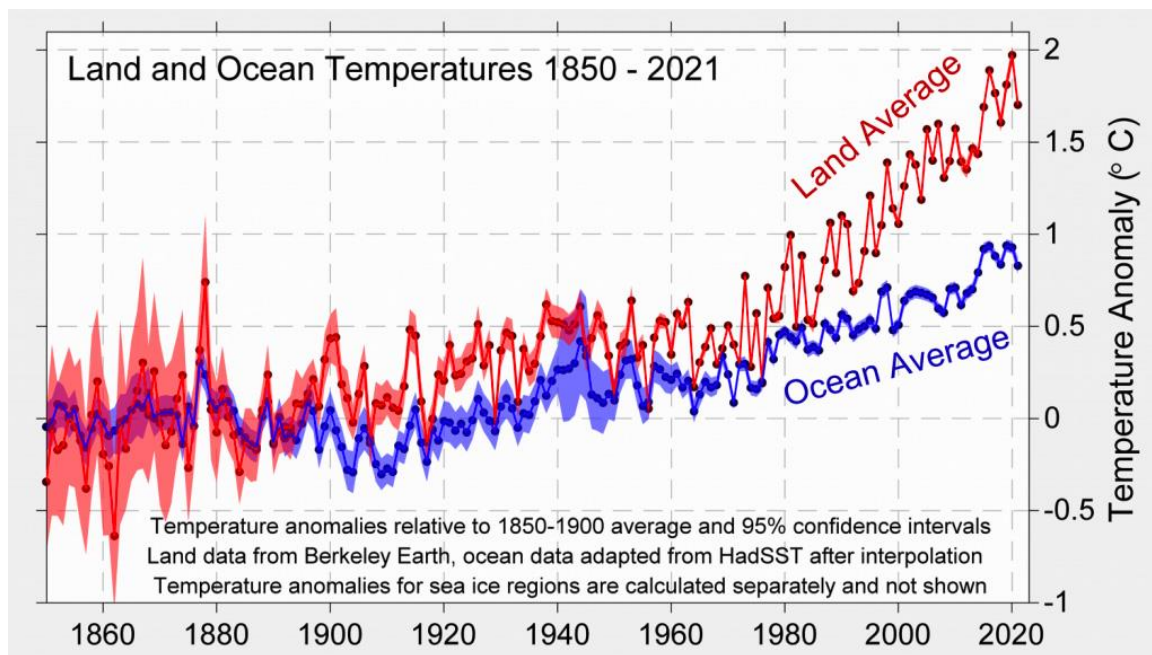
IPCC – Mezivládní panel pro klimatickou změnu

Mezinárodní seskupení stovek odborníků založené roku 1988, jehož hlavním cílem je kriticky hodnotit a dávat do souvislosti aktuální vědecké poznatky o změně klimatu a poskytovat informace vládám všech států pro tvorbu efektivních zákonů. IPCC reporty vychází každých 7 let (naposledy 2022) a jsou členěny do kapitol: 1) Vědecký základ klimatické změny; 2) Dopady, adaptace a zranitelnost a 3) Zmírnění dopadů klimatické změny.⁶⁶

Projevy změny klimatu

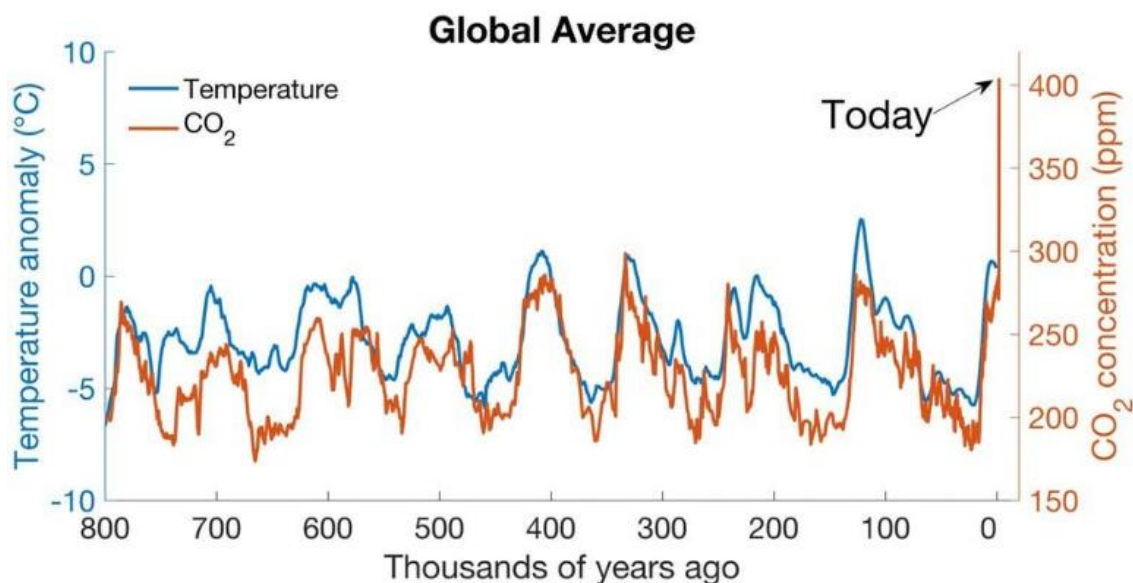
Důsledkem růstu koncentrace skleníkových plynů je změna klimatického režimu, který představuje velmi jemně vyvážený systém se dvěma velkými subsystemy atmosférou a hydrosférou (oceány), a mnoha dalšími menšími subsystemy (např. oblaka, vodní srážky, vazba troposféry a stratosféry, biosféra). Při vzrůstu teploty o 1 – 3 °C ve srovnání s rokem 1900 budou dopady jak příznivé (zisky), tak i nepříznivé (ztráty). Dle IPCC ztráty převáží nad

zisky, a čím bude nárůst teploty větší, tím budou ztráty významnější.⁶⁷

Obrázek 22 Globální teplotní anomálie systému země-oceán, 1880-2020.⁶⁸

Důsledkem růstu koncentrace skleníkových plynů je změna klimatického režimu, který představuje velmi jemně vyvážený systém se dvěma velkými subsystemy atmosférou a hydrosférou (oceány), a mnoha dalšími menšími subsystemy (např. oblaka, vodní srážky, vazba troposféry a stratosféry, biosféra). Při vzrůstu teploty o 1 – 3 °C ve srovnání s rokem 1900 budou dopady jak příznivé (zisky), tak i nepříznivé (ztráty). Dle IPCC ztráty převáží nad zisky, a čím bude nárůst teploty větší, tím budou ztráty významnější.⁵⁶

Obrázek 23 Globální koncentrace CO₂ a průběh teplotních anomálií v atmosféře za posledních 800 tisíc let (analýza vzduchu v ledovcových jádrech a přímá měření).⁶⁹

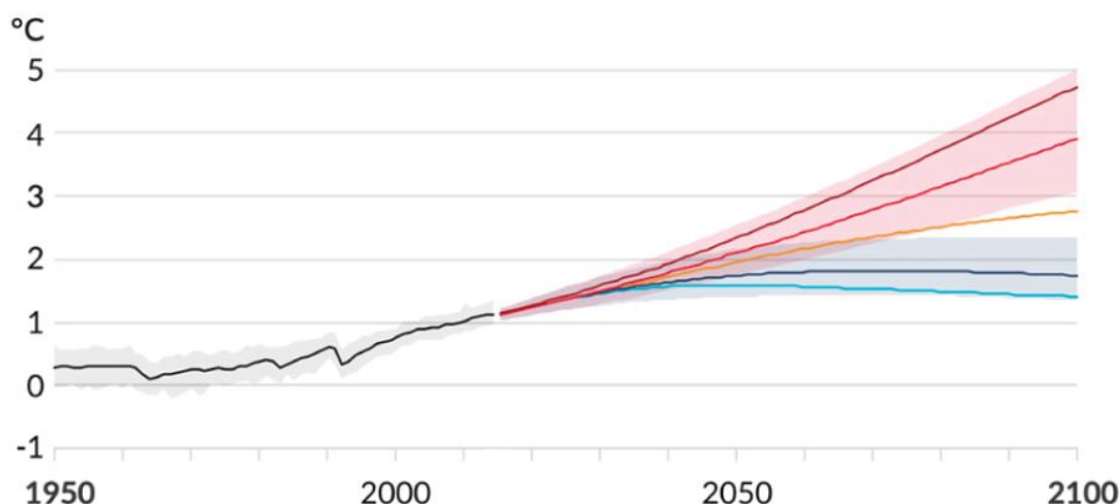

Od vzniku Země se na ní pravidelně střídají přirozené cykly ledových a meziledových dob. Tenhle fakt nahrává do karet klima-septikům, kteří tvrdí, že dnešní narůstající teploty atmosféry a oceánu jsou přirozeným jevem tohoto cyklu. Nenechme se zmást. Dle vědců nemá dnešní oteplování za posledních 2000 let obdoby a lidstvo na tom má velký podíl.⁷⁰

Jedním ze závažných důsledků změny klimatu je stoupnutí hladiny oceánů. Za období 1880-2020 vzrostla hladina oceánů o 21-24 cm.⁷¹ V této otázce jsou zatím předpovědi nejisté, avšak nelze vyloučit zvýšení hladiny oceánů až o několik desítek centimetrů do konce 21. století. Závažnost problému podtrhuje fakt, že nízko ležící oblasti u moře jsou většinou velmi hustě osídleny.

Kromě rizika povodní, eroze pobřeží nebo zvýšené incidence bouřek, hladina moře také silně ovlivňuje distribuci pobřežních mokřadů, produktivitu a narůstání sedimentů; zvýšení hladiny moří tedy ovlivní akumulaci uhlíku a stabilitu stávajících zásob uhlíku. Jak roste hladina moře, podzemní sladká voda, která slouží jako zásobárna vody pro obyvatelstvo, zemědělství, nebo přírodní ekosystémy, může být také kontaminována mořskou vodou.⁷²

Z lidských činností utrpí změnou klimatu nejvíc zemědělství, které je velmi citlivě adaptováno na současné klimatické podmínky, a každé i malé změny budou znamenat nutnost nové adaptace. Regionální specifičnost je uvedena v další kapitole. Některé biomy se nedokáží rychle klimatické změně přizpůsobit a mnohé z nich, zejména lesy mírného pásma, mohou být značně poškozeny.⁷³

Five Scenarios of Fossil Fuel Burning

- Highest CO₂ amounts
- Medium to high CO₂ amounts
- Medium CO₂ amounts
- Smaller CO₂ amounts, then no increase in CO₂ late in the 21st century
- No increase in CO₂ beginning in 2050

Obrázek 24 Předpovídaná změna teploty na základě emisních scénářů. Rozsah změny klimatu v budoucnosti závisí od toho, jaké politické rozhodnutí se dnes udělá. Pokud přestanou emise CO₂ stoupat do roku 2050, tak je reálné udržet oteplení planety pod 1,5 °C.⁷²

V důsledku změny klimatu mohou některé rostlinné druhy změnit region výskytu a “přestěhovat” se do chladnějších oblastí/vyšších nadmořských výšek kvůli zvyšující se teplotě, nebo do nižších oblastí s očekáváním vlhčího klimatu s více srážkami. Klimatická změna tak může vytvořit nové ekosystémy a udělat ze stávajících ekosystémů neudržitelné.⁷⁴

Snížení oblasti zalednění a snížení tloušťky ledu v Severním ledovém oceánu umožňuje rejdařům v létě používat tzv. Severní mořskou cestu, která výrazně zkrátí lodní spojení mezi Čínou či Japonskem a evropskými přístavy jako je Rotterdam či Murmansk.⁷⁵

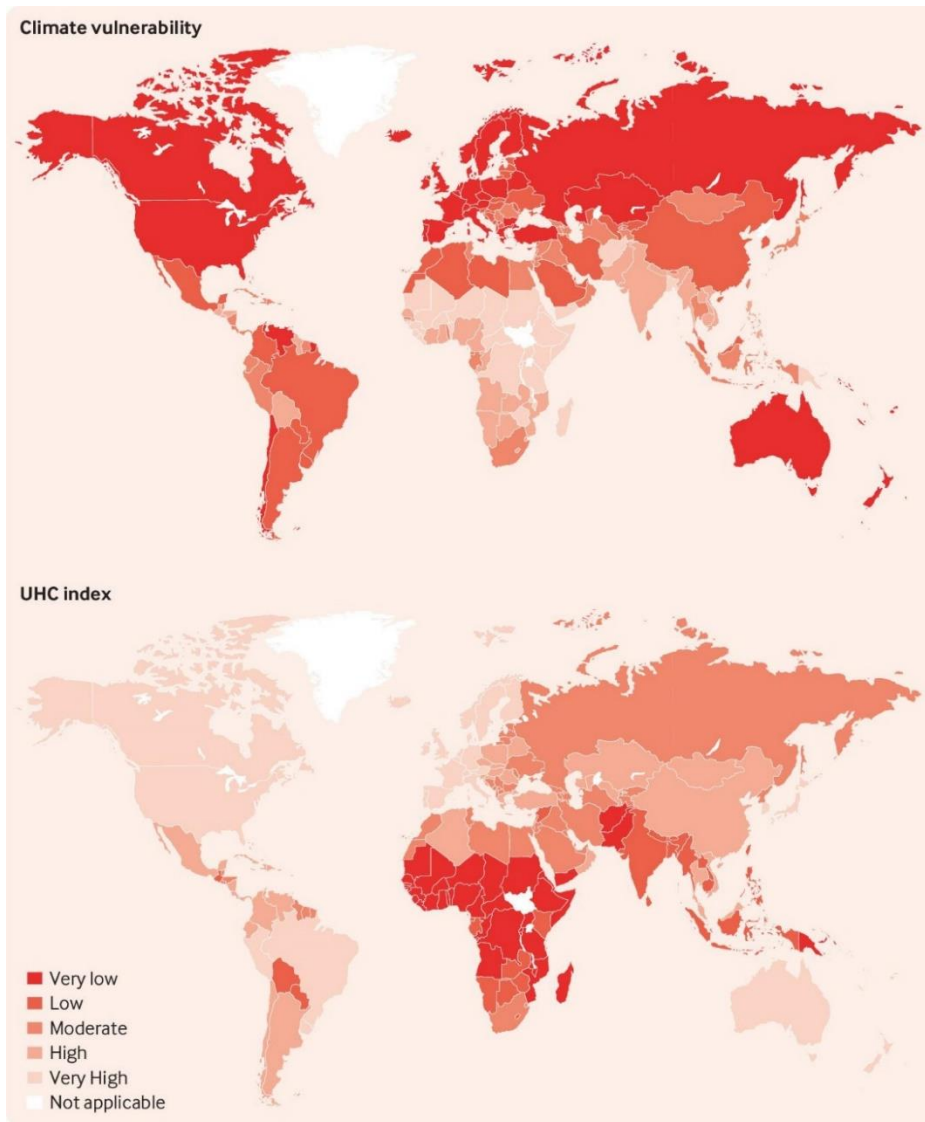
Cesta z Japonka do Rotterdamu přes Suezský průplav trvá 30 dní, přes Severní moře jen 18 dní. Kromě transportních cest se v Arktickém oceánu otevírají i jiné možnosti. Dle odhadů se v Arktidě nachází přibližně 13 % světových ještě neobjevených zdrojů ropy a asi 30 % neobjevených zdrojů zemního plynu.⁷⁶

Oteplování Aljašky způsobuje tání permafrostu a zvyšování vodní hladiny řek s následným zaplavováním přilehlých obcí. Obyvatelé zde žijící tak musí hledat nové domovy se stabilním

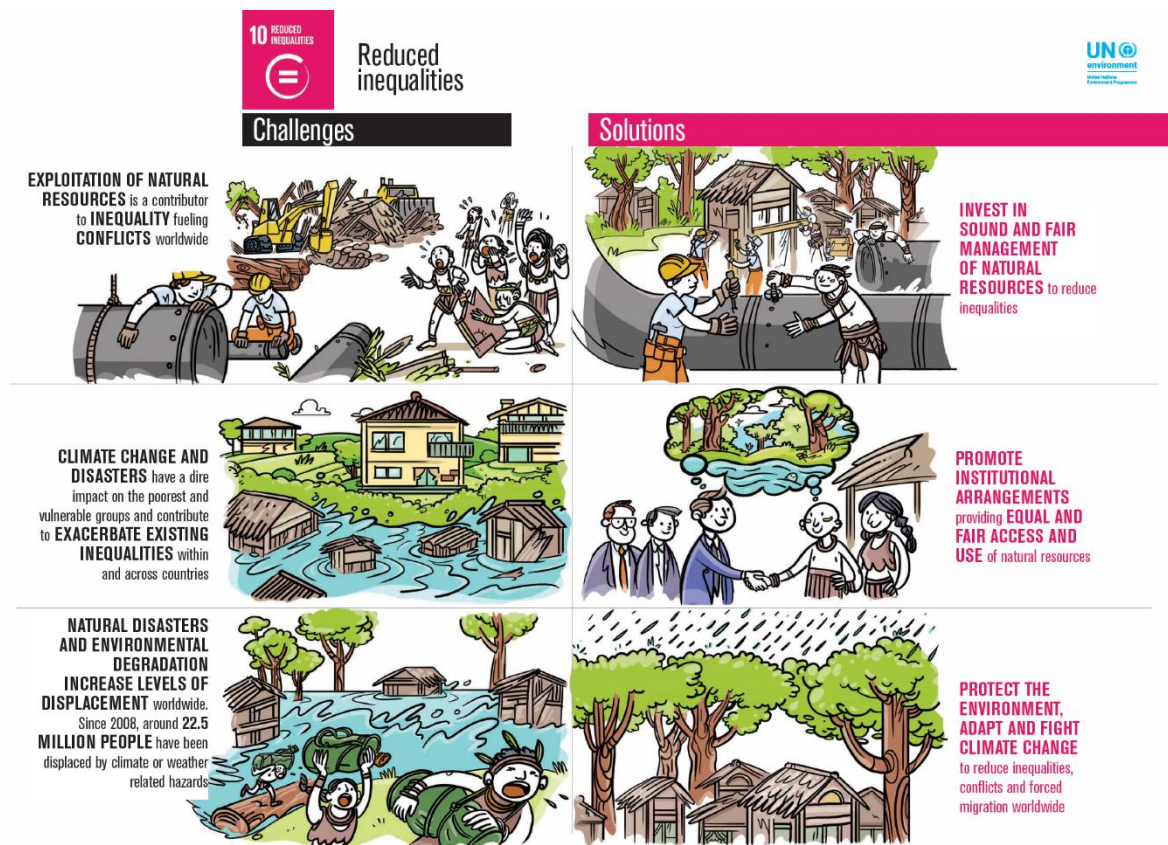
podloží a bez rizika zatopení. Tito lidé se nazývají „klimatičtí uprchlíci“. ⁷⁷

Regionální specifčnost dopadů změn klimatu:⁶⁷

- **Severní Amerika:** Snížení sněhové pokrývky v západních horách; 5-20 % nárůst výnosů deštěm zavlažovaných hospodářství v určitých regionech; zvýšení frekvence, intenzity a trvání vln horka ve městech; riziko degradace mořských a pobřežních ekosystémů, ztráta biodiversity; zvýšené riziko silných bouřek a hurikánu.
- **Latinská Amerika:** Postupné nahrazování tropických pralesů savanami v jižní Amazonii; hrozba významné ztráty biodiverzity vymíráním druhů v řadě tropických oblastí; degradace korálových útesů; významné změny v dostupnosti vody pro lidskou spotřebu v domácnostech, zemědělství a výrobě elektřiny, riziko incidence chorob přenášených hmyzem; ohrožená potravinová dostupnost díky častým/extrémním suchům.
- **Evropa:** Zvýšená hrozba vnitrozemských bleskových povodní; častější záplavy pobřežních oblastí a zvýšení eroze kvůli bouřím a zvyšování mořské hladiny; ústup ledovců v horských oblastech; snížení sněhové pokrývky a zimní turistiky; vymírání druhů; snížení zemědělské produkce na jihu Evropy.
- **Afrika:** V roce 2020 bude mezi 75 a 250 miliony lidí pravděpodobně vystaveno zvýšenému nedostatku vody; výnosy v deštěm zavlažovaných hospodářství v některých oblastech klesnou na polovinu; celková zemědělská produkce a následná dostupnost potravin bude výrazně snížena; nevratná ztráta ekosystémů a jejich služeb; deficiencie mikronutrientů; snížení věku dožití; snižující se ekonomický růst a zvyšující se nerovnost a počty chudých; riziko incidence chorob přenášených hmyzem a průjemových chorob.
- **Asie:** Dostupnost sladké vody do roku 2050 pravděpodobně klesne ve střední, jižní, východní a jihovýchodní Asii; pobřežní oblasti budou ohroženy zvýšenými záplavami; úmrtnost na nemoci spojené s povodněmi a suchy se v některých oblastech zvýší; odumírání korálů kvůli teplotám oceánu a acidifikaci a zvyšování hladiny moře; zmenšení zdrojů ryb kvůli zvýšení hladiny moře.⁷⁷

Obrázek 25 Globální mapa zranitelnosti vůči klimatické změně, založená na indikátorech: adaptivní kapacita, senzitivita a expozice negativním jevům provázejících změnu klimatu, potravinová a vodní bezpečnost, ekosystémy a infrastruktura. B: Globální mapa zdravotní zranitelnosti: UHC Index = *Universal Health Coverage Index*. Tento index sleduje pokrytí základních a nezbytných zdravotnických potřeb, založených na reprodukčním, mateřským/novorozeneckým/dětským zdraví, sledování infekčních a chronických chorob, servisní kapacitě nebo přístupu ke zdravotní péči.⁷⁸

Obrázek 26 SDG 10: Reduced inequalities.⁷⁹

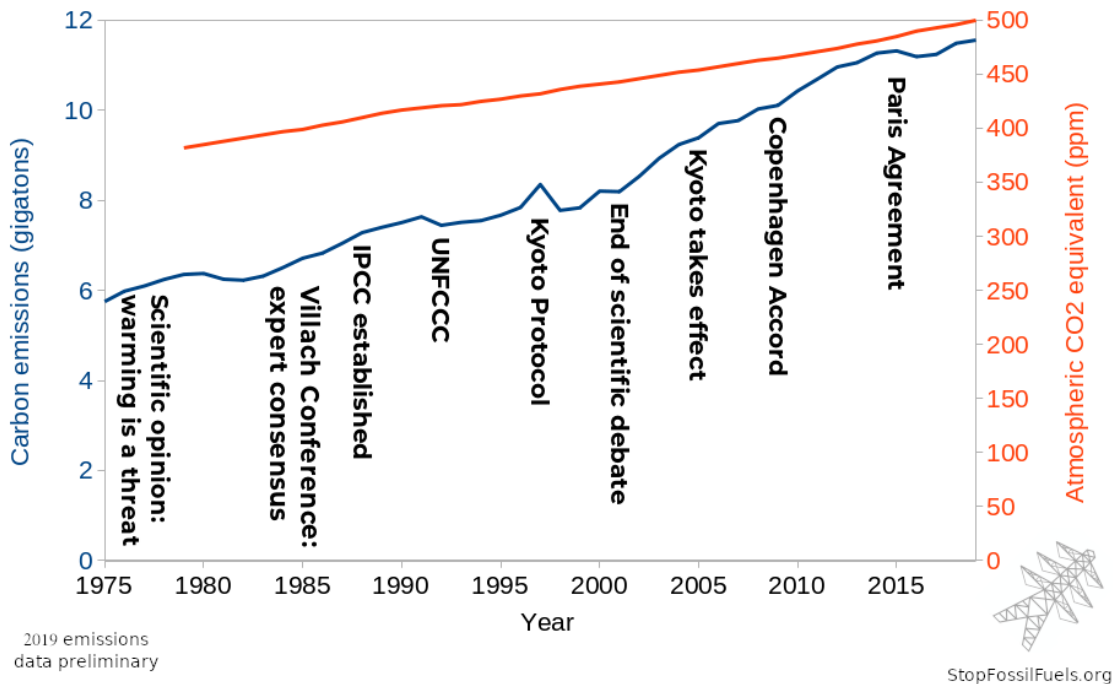
Regionální a etický rozměr změny klimatu

Oblasti pociťující nárůst nemocí spojených se zvyšováním teploty v uplynulých třech dekádách (dle statistik Světové zdravotnické organizace – *World Health Organization*, WHO), jsou obydleny lidmi, kteří jsou za globální oteplování nejméně zodpovědní (kumulativní emise skleníkových plynů na osobu jsou zde nejnižší).⁸⁰ Navíc je většina postižených zmíněnými nemocemi děti. V roce 2022 byla přibližně 1 miliarda dětí v extrémně vysokém riziku, že pocítí dopady změny klimatu, které nemohou tuto situaci ovlivnit už vůbec. Tato nerovnováha mezi původci postižení v jedné (převážně bohaté, industrializované) části světa a oběťmi v jiné části (převážně chudé) vytváří etický problém a klade značný důraz na vhodné řešení změny klimatu. Odraz tohoto stavu je zakotven v článku 3 Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu, který klade důraz na „společnou, ale diferencovanou zodpovědnost“ (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**). Stejná analogie platí i pro řadu dalších globálních environmentálních problémů, např. úbytek stratosférického ozónu (kap. 1.6.3) či úbytek biodiverzity (kap. 1.6.2).

Možná řešení (?)

- 1992 – na konferenci v Riu de Janeiru byla podepsána Rámcová úmluva OSN o klimatických změnách (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**). Signatáři se zavázali vyvinout úsilí o snížení emisí CO₂.
- 1997 – v japonském Kjótu podepsán protokol (v platnost vstoupil 2005), v němž se průmyslově vyspělé státy zavázaly snížit emise skleníkových plynů v letech 2008–2012

(průměr z tohoto pětiletého období) o 5,2 % ve srovnání s rokem 1990. Výsledek je však obojaký – k roku 2010 se zavázaným státům podařilo snížit své emise dokonce o 16 %, což je značný úspěch, nicméně na celkových emisích GHG se toto snížení nijak neprojevilo. To především díky výraznému nárůstu emisí GHG v Číně a Indonésii, a také díky skutečnosti, že závazek snížit své emise přijaly země, které produkovaly úhrnem jen zhruba 20 % celkových emisí CO₂.⁸¹

Obrázek 27 Růst emisí CO₂ a koncentrace CO₂ v atmosféře navzdory mezinárodním snahám o jejich omezení.⁸²

- V roce 2012 byl v Dauhá dojednán dodatek, kterým se Kjótský protokol prodloužil do roku 2020, a zároveň se určité země (především EU a pár dalších států) zavázaly k dalšímu snižování emisí CO_{2ekv}. Průměrně se zapojeným státům podařilo do roku 2020 snížit GHGs emise o 18 % v porovnání s rokem 1990. I když se to dá považovat za úspěch, tak se to týká pouze 37 zúčastněných států, a ne na celého světa.⁸³
- V roce 2015 byla podepsána Pařížská dohoda (v platnost vstoupila 2016). Hlavním cílem signatářských zemí je udržet oteplení Země pod 2 °C, nejlépe pod 1,5°C v porovnání s preindustriálním obdobím. Pro dosažení tohoto cíle se země zavázaly dosáhnout co největšího snížení emisí v co nejkratším čase, aby se svět mohl stát uhlíkově neutrálním do roku 2050. Pokrok v dosahování cílů Pařížské dohody se hodnotí v 5letých cyklech.⁸⁴
- Zelená dohoda pro Evropu (2019) je strategický dokument EU, který má za cíl proměnit EU v moderní, efektivně využívající zdroje a konkurenceschopnou ekonomiku, zajišťující: uhlíkovou neutralitu prvního kontinentu do roku 2050, ekonomický růst nezávislý na neobnovitelných zdrojích, rovnost všech lidí a míst. Evropská komise přijala soubor návrhů, aby EU dosáhla snížení GHGs emisí o 55 % do roku 2030 v porovnání s rokem 1990.⁸⁵

V modelování a hodnocení změny klimatu se často setkáváme s pojmy „emisní scénář“ a „klimatický model“. Emisní scénář je často zjednodušený popis toho, jak se může vyvíjet budoucnost (klima), na základě možných budoucích emisí GHGs, tedy vlivem člověka. Klimatický model je založen na dobře zdokumentovaných fyzikálních procesech. Modely využívají matematické vzorce pro popis výměny energie a látek mezi různými částmi oceánu, atmosféry a půdy. Jestli se klimatické modely a emisní scénáře zkombinují, umíme „předpovědět“ (s určitou mírou jistoty) budoucí chování klimatu.⁸⁶

- Mezi odborníky se stále častěji nahrazuje spojení „řešení změny klimatu“ za „adaptace a zmírnění změny klimatu“ (*adaptation and mitigation*). Adaptace je definována jako proces přizpůsobení se aktuálnímu nebo očekávanému klimatu a jeho účinkům za účelem zmírnění škod nebo využití výhodných příležitostí. V přírodních systémech je adaptace procesem přizpůsobení se aktuálnímu klimatu a jeho projevům; lidský zásah ji může usnadnit. Zmírnění změny klimatu obsahuje antropogenní zásahy s cílem snížit emise GHG nebo zvýšit efektivitu jejich odstraňování z atmosféry. Z toho vyplývá, že zmírňování redukuje všechny dopady změny klimatu (pozitivní či negativní) a tím snižuje adaptační výzvu. Na druhé straně, adaptace je selektivní (ale drahá) – může využít pozitivních dopadů a snížit ty negativní.⁶⁷

„Údaj 1,5 °C není náhodná statistika. Je to spíše ukazatel bodu, od kterého budou dopady na klima stále více škodlivé pro lidi a vlastně pro celou planetu,“ řekl generální tajemník WMO Prof. Petteri Taalas.⁶⁴

Kritika

Vůči problematice globálního oteplování je vznášena řada námitek, a to na různých úrovních.

- Na úrovni zpochybňování samotného jevu globálního oteplování již kritiků ubývá, nicméně spojitost mezi globálním oteplováním a činností člověka (emise CO₂) je zpochybňována ještě relativně často. Mezi klimatology však panuje stále přesvědčivější souhlas (dle zprávy IPCC z roku 2021 je to 99-100 %, použitá terminologie „*virtually certain*“), že je globální oteplování zásadně způsobeno činností člověka.⁷²
- Další úroveň je vědecká diskuze nad důsledky globálního oteplování, zda a s jakou pravděpodobností se projeví a zda převládnu spíše klady, nebo zápory.
- Řada kritiků se také rezervovaně staví k navrhovaným či přijatým řešením globálního oteplování, jako jsou např. systém obchodovatelných emisních povolení, dotace energií z obnovitelných zdrojů, či různé druhy geoinženýrství – např. systém *carbon capture and storage* (zachytávání CO₂ v místě produkce a ukládání v podzemí).⁸⁷

- Mezi známé tzv. „klima-skeptiky“ (kteří zastánci teorie globální klimatické změny pro změnu nazývají „klima-alarmisté“), či kritiky navrhovaných řešení patří např. Freeman Dyson, Bjorn Lomborg, u nás např. Václav Klaus nebo Miroslav Kutílek. Řada lidí vidí hmatatelný blahobyt potřebnější, než zachování stabilního a předpovědatelného životního prostředí.

1.6.2. Snižování biodiverzity

Snižování počtu živočišných a rostlinných druhů = biodiverzity, je v současnosti významné a dál vzrůstá, a to přes nespornou důležitost funkčních ekosystémů pro (nejen) náš život poskytováním neocenitelných statků a služeb. Dle publikace *Millennium Ecosystem Assessment*, doposud nejrozsáhlejší souhrnné hodnocení světové biodiverzity, „*lidská činnost zásadně a často nevratně mění ekosystémy na Zemi, a většinu z těchto změn představuje ztráta biodiverzity*“.⁸⁸ OSN v roce 2019 oznámila, že tři čtvrtiny prostředí na pevnině a dvě třetiny prostředí na moři byly nepříznivě změněny lidskou činností.⁸⁹ Prakticky všechny planetární ekosystémy tak jsou přeměňovány lidskou činností. Více země bylo přeměněno na zemědělskou půdu v období 1950–1980 než v období 1700–1850.

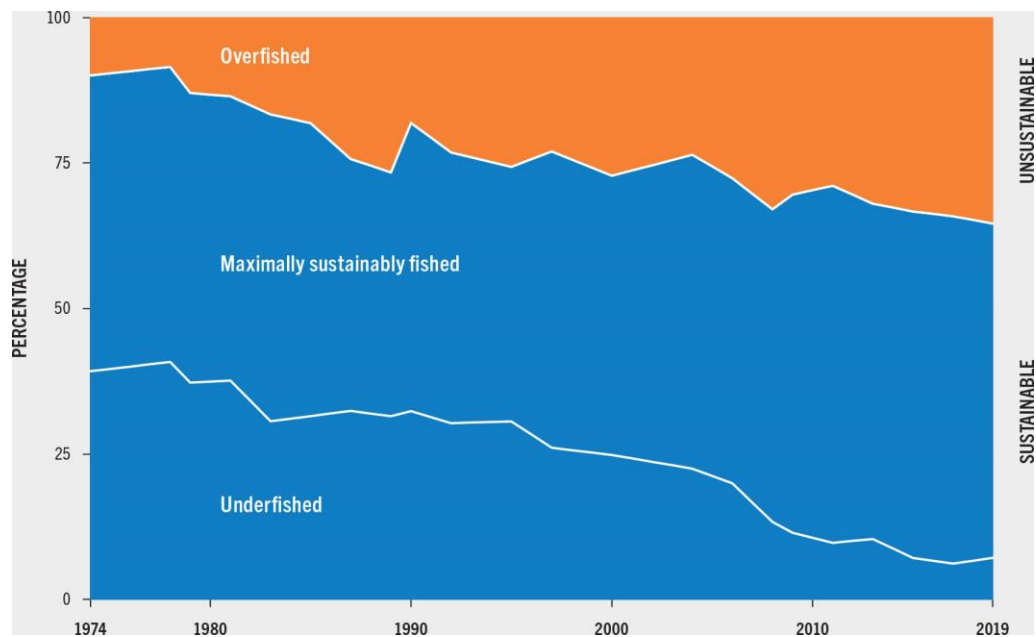
Každý rok vymře kolem 200 - 2 000 druhů. Takováto rychlost vymírání je 1 000 – 10 000x vyšší, než je přirozená rychlost vymírání druhů. Až jeden milion rostlinných a živočišných druhů čelí vyhynutí, mnohé během desetiletí kvůli lidské činnosti. Bez drastických opatření na ochranu ekosystémů se rychlost vymírání druhů o desítky až stokrát vyšší než průměr za posledních deset milionů let.⁶⁵

Některá plemena zvířat mohou vyhynout, protože je nikdo nejlí. Jedním z více sporných faktů o vyhynutí druhů je, že zvířata můžeme zachránit tím, že je budeme jíst. Prase Red Wattle a kráva Randall Lineback jsou vynikajícími příklady. Tyto dva druhy by nemohly být oživeny bez pomoci farmářů.⁹⁰

Odhaduje se, že po překročení globální průměrné teploty vzduchu o 2 °C v porovnání s předindustriální hodnotou by bylo ohroženo 5 % druhů. Dále by Země mohla ztratit až 16 % druhů, pokud by teplota vzrostla o 4,3 °C.⁹¹

V současnosti je téměř polovina ptačích druhů celosvětově na ústupu s počtem jedinců a každý osmý druh je ohrožen vyhynutím (cca 13 % druhů).⁹² Dále je ohroženo vyhynutím řada dalších druhů - 27 % savců, 41 % obojživelníků, 34 % jehličnanů, 21 % plazů, 37 % žraloků a rejnoků, 69 % cykasů a 28 % vybraných korýšů.⁹³

Obrázek 28 Procento nadměrně využívaných mořských rybích lovišť stále roste.⁹⁴

Sociobiolog E. O. Wilson viní ze ztráty biodiverzity pět hlavních příčin označovaných zkratkou **HIPPO**:

- *Habitat loss* – ztráta přirozeného ŽP organismů – především v důsledku změny využívání krajiny - zemědělství (1.6.6), globální klimatické změny (kap. 1.6.1), okyselování oceánů (kap. 1.6.4), nadvyužívání povrchové vody (kap.1.6.7), atd.
- *Invasive species* – invazivní druhy – ať už záměrné či nezáměrné šíření nepůvodních živočišných i rostlinných druhů, které kvůli nepřítomnosti přirozených nepřátel mohou vytlačit některé druhy původní.
- *Pollution* – znečištění různého druhu, opět jak záměrné (např. pesticidy, kap. 5.2), tak nezáměrné, např. problematika znečištění oceánů plasty (kap.1.6.9).
- *Population growth* – společně s rostoucími nároky na spotřebu se jedná o prvotní příčinu čtyř výše uvedených příčin úbytku diverzity. S ohledem na skutečnost, že lidská populace stále roste (kap. 1.4), a také stále rychleji vzrůstá spotřeba/osobu, bude v blízké budoucnosti tlak na biodiverzitu ještě daleko silnější.
- *Overexploitation of species for consumption* – nadvyužívání organismů jako potravy, často v důsledku chudoby (kap.1.1) či s ní spojené problematice hladu (kap. 1.2), ale i díky nadměrným požadavkům průmyslově rozvinutých zemí (s vysokou mírou obezity), to je např. případ nadvyužívání rybích lovišť (Obrázek 28).

Challenges

Solutions

Over **THREE BILLION PEOPLE** depend on **MARINE AND COASTAL BIODIVERSITY** for their livelihoods. **POLLUTION THREATENS** the world's largest source of protein

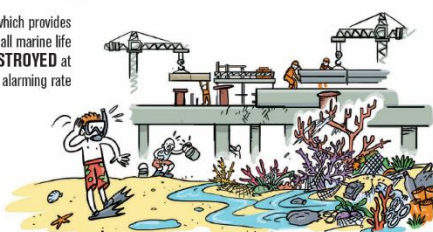
Reduce pollution and **PROTECT MARINE AND COASTAL ECOSYSTEMS**

40% OF WORLD'S OCEANS suffer from **OVERFISHING, POOR FISHING PRACTICES** and **POOR WASTE MANAGEMENT**

END HARMFUL FISHING SUBSIDIES and stop unreported, unregulated and destructive fishing practices

CORAL REEFS which provides a home to 25% of all marine life **ARE BEING DESTROYED** at an alarming rate

FIGHT CLIMATE CHANGE, reduce sedimentation, stop coral mining and promote sustainable tourism

Obrázek 29 SDG 14: Life Below Water.⁹⁵

Únosná mez snižování biodiverzity

Diagnóza – mez dalece překročena (Obrázek 17).

Za přirozenou rychlost vymírání druhů je považována hodnota 0,1-1 druh / milion druhů (předindustriální hodnota) / rok. Za únosnou mez vymírání druhů vědci považují rychlost desetkrát větší, tedy méně než 10 druhů / milion / rok. Aktuální rychlost vymírání je však 100 druhů/milion/rok, což je daleko za nastavenou bezpečnou mezí.⁹⁶ Míra úbytku druhů je desítky až stokrát vyšší než průměr za posledních 10 milionů let – a zrychluje se. Negativní důsledky, kterým je tedy nutno čelit, jsou změna ve fungování ekosystémů, rozklad některých ekosystémů a také změny v biogeochemických cyklech uhlíku, dusíku či fosforu, změny v potravinové bezpečnosti nebo hrozba rychlejší degradace půdy. Takovýto bezprecedentní úbytek diverzity je také nepřijatelný z etického hlediska.⁹⁷ Nenahraditelný význam fungujících ekosystémů pro kvalitní život na planetě je diskutován v kapitolách 4.7 a 4.8.

Případová studie: úbytek ptačích druhů

Na příkladu úbytku ptačích druhů lze vidět komplexnost problému ztráty biodiverzity a tím i složitost jeho řešení. V roce 2022 organizace *BirdLife International* publikovala studii o stavu a prognóze ptačích druhů – přibližně 12 % z 9 800 druhů na světě je ohroženo vyhynutím během 21. století, a v průběhu blízké budoucnosti bude vyhynutím ohroženo dalších 8 %. Tento trend je znepokojující z důvodu kritického významu ekosystémových služeb poskytovaných ptáky – šíření semen, opylování, regulování populací hmyzu a hlodavců a likvidace mršin zvířat. Nesmíme opomenout také pestrost a krásu ptáků, jejich zpěv a zajímavé typy chování. Mnoha lidem by se jednoduše zdál svět neúplný bez pštrosů, orlů,

plameňáků, papoušků, kolibříků, datlů či „obyčejných“ vrabců.⁹⁸

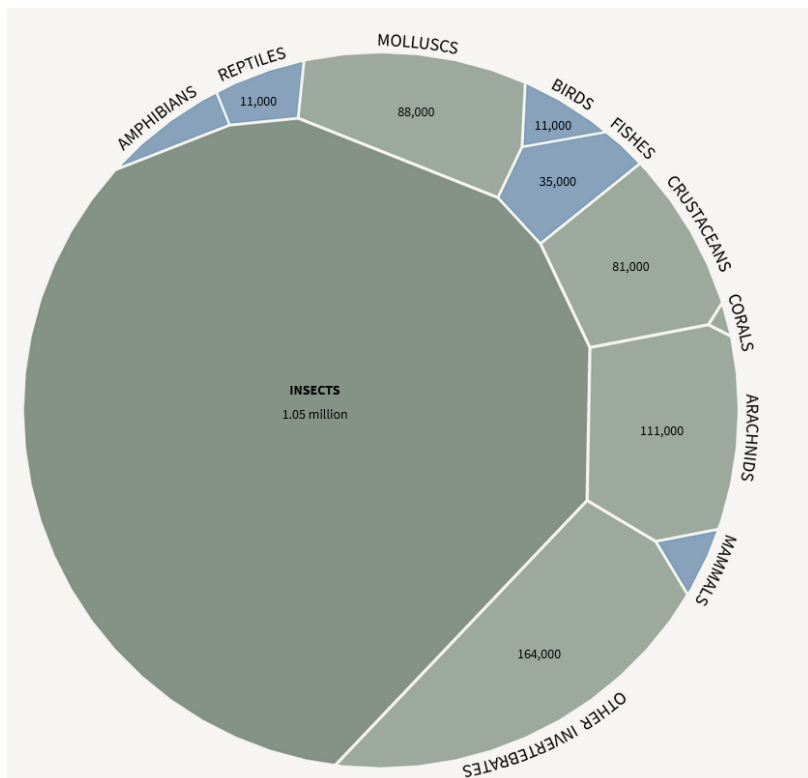
*Ptáci jsou jakýmsi barometrem zdravé planety. Většina ptačích druhů je dobře popsána; jsou rozprostřeni téměř po celé planetě (např. *Pagodroma nivea* se páří až 440 km od pobřeží Antarktidy v jejím vnitrozemí!); jejich populační trendy odrážejí stav mnoha jiných živočišných druhů – ptáci jsou mobilní a citliví vůči změnám v ekosystému a jsou také lehce pozorovatelní.⁹²*

Příčiny úbytku ptáků

- Mnoho druhů ubývá vlivem lidské činnosti, a to přímo i nepřímo. Ztráta biotopů – přirozených míst výskytu – je v současnosti nejvýraznější jednotlivou příčinou ohrožující 95 % všech druhů. Mnoho z těchto druhů je ohroženo současnou likvidací deštných pralesů a zemědělskou expanzí a intenzifikací (75 %).
- Druhou největší hrozbu představují zavlečené či exotické druhy organismů, jež decimují původní ptačí populace (40 %).
- Velké ztráty představují pytláctví či odchyt ptáků (38 %).
- Klimatická změna se již taky stává významným viníkem ztráty biodiverzity, ohrožuje 34 % ptačích druhů a toto riziko bude časem narůstat. Časnější líhnutí mladých, časnější přilet migrujících ptáků a posun severního výskytu některých druhů ptáků naznačují nadcházející problematické souvislosti.²⁸
- Jiný druh zneužívání přírodních zdrojů – masivní rybolov, především na dlouhé šňůry (*long line fishing*) – zabíjí stovky tisíc mořských ptáků, kteří se chytí na návnadu a pak jsou vlečením utopeni.
- Chemické znečištění (mikroplasty, ropa...) ohrožuje mořské ptáky, ptáky žijící poblíž průmyslových center a na venkově (kap. 1.6.9).
- Průmyslové pesticidy zabíjí miliony ptáků, oslabují další a likvidují jejich hmyzí a rostlinnou potravu (kap. 1.6.9).
- Další chemickou hrozbou je otrava olovem, kdy ptáci sezobnou olovené broky. Takto intoxikovaní ptáci slábnou a poté na otravu umírají.
- Mrakodrapy, telekomunikační věže a vedení vysokého napětí zabíjí miliony migrujících ptáků, kteří s těmito antropogenními krajinnými prvky kolidují.

Případová studie: hmyz

Tato nejrozmanitější skupina organismů na planetě má potíže, přičemž aktuální výzkum naznačuje, že populace hmyzu ubývá bezprecedentním tempem. Hmyz představuje 2/3 světové biodiverzity (Obrázek 30). Jeho přínosnost pro prostředí je nenahraditelná – slouží jako důležitá složka potravinového řetězce (Obrázek 31), jsou kritickou silou při opylování rostlin (hmyz opyluje až 75 % plodin na planetě, což je služba v hodnotě až 557 miliard USD ročně) nebo udržování půdy ve zdravém stavu.⁹⁹

Obrázek 30 Podíl různých živočišných druhů na světové biodiverzitě. Modré druhy označují obratlovce, šedé bezobratlé.⁹⁹

I po staletích zkoumání a taxonomie se lidstvu podařilo katalogizovat méně než 15 % hmyzích druhů (cca 1,2 milionu druhů). To stěžuje odhad ztráty hmyzí biodiverzity a její dopad na zdraví planety.¹⁰⁰ Svět přišel o 5 – 10 % všech hmyzích druhů za posledních 150 let (2020).

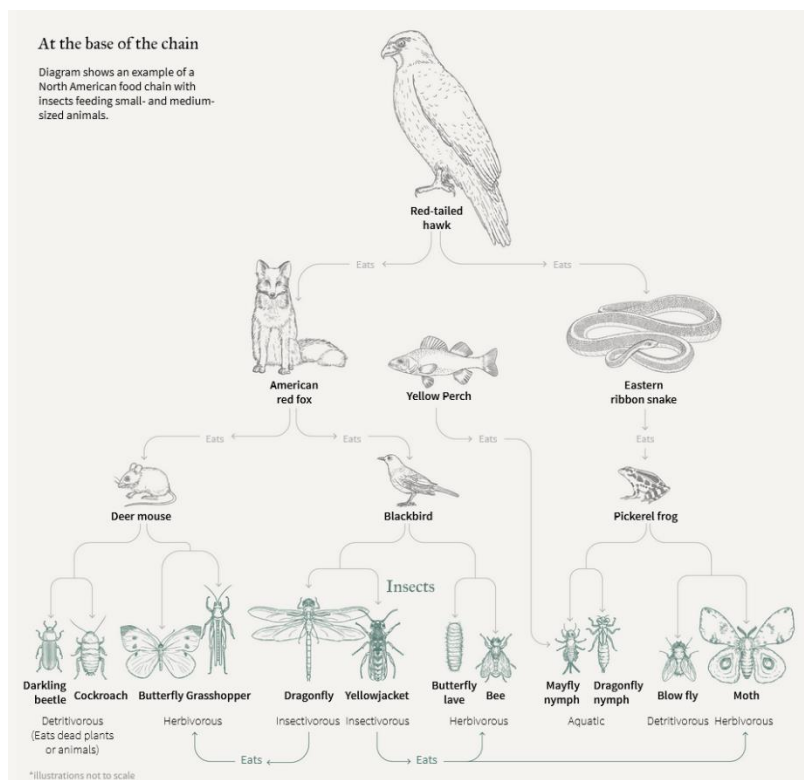
Úhyn hmyzu nelze připsat žádné jediné příčině. Populace čelí souběžným hrozbám, od ztráty přirozeného prostředí a průmyslového zemědělství, přes introdukování nepůvodních druhů rostlin až po změnu klimatu. Přetěžování dusíkem z odpadních vod a hnojiv změnilo mokřady na mrtvé zóny; umělé světlo zaplavuje noční oblohu; a růst městských oblastí vedl k rozrůstání betonu. Ještě přednedávnem byla ztráta prostředí považována za největší hrozbu pro hmyz, postupně se však největší hrozbou stává změna klimatu.⁹⁹

Ve dvou čeledích hmyzu (drabčíkovití a nosatci) je více druhů než ve všech čeledích obratlovců. V čeledi tesaříkovití je stejně druhů jako ve třídě ptáků a v čeledi slunéčkovití stejně jako ve třídě savců.⁹⁹

Na druhou stranu tyto změny životního prostředí prospívají jiným skupinám hmyzu – hmyzím škůdcům, jako jsou např. kůrovci, mšice či komáři. Situace se výrazně ale zhoršuje u včel (v Severní Americe je ohroženo 28 %, v Evropě 24 %), motýlů a molů (ztráta 1,6 % každý rok), světlušek (pro které je obzvláště nebezpečné noční osvětlení

měst), šídela (16 % ohroženo a 10 % na ústupu) nebo vodního hmyzu.⁹⁹

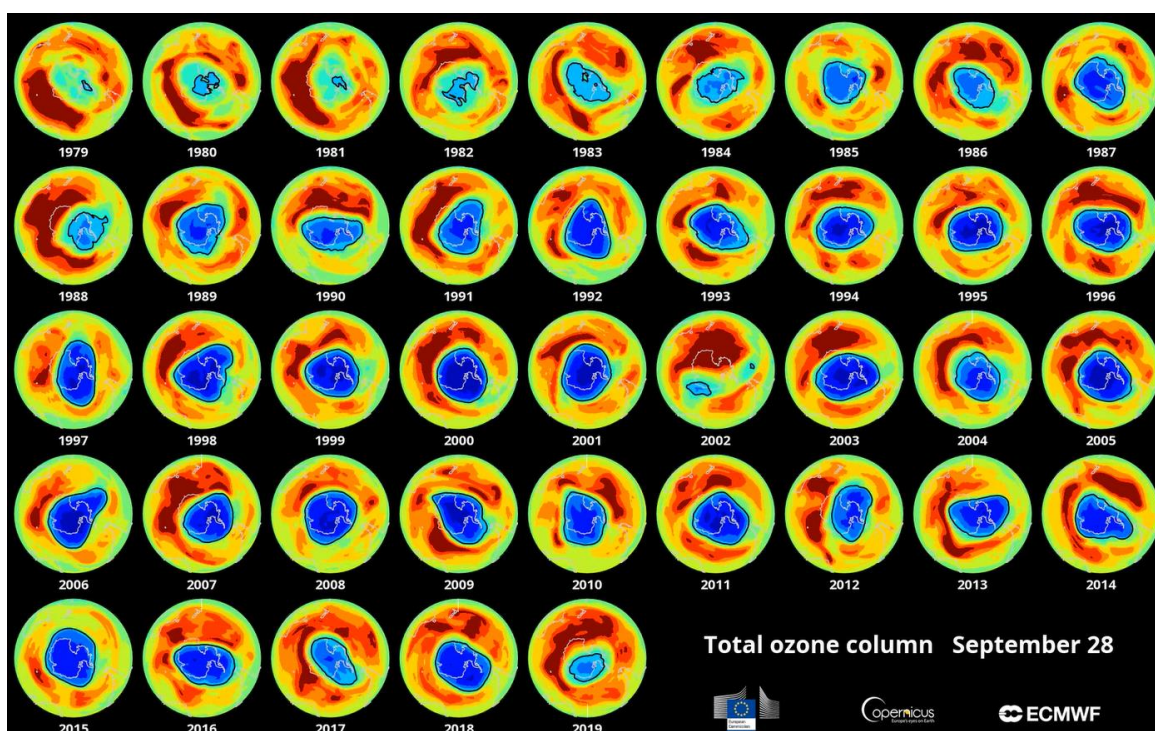
Obrázek 31 Strom života. To, jak se daří vyšším organismům je podmíněno zejména tomu, jak se daří hmyzu. Příklad potravinového řetězce organismů v Severní Americe.⁹⁹

Možná řešení (?)

- Úmluva o biologické rozmanitosti (*The Convention on Biological Diversity – CBD*) je mezinárodní právní nástroj pro „zachování biologické rozmanitosti, udržitelné využívání jejích složek a spravedlivé a spravedlivé sdílení přínosů plynoucích z využívání genetických zdrojů“, který byl ratifikován 196 národů. Začala platit od roku 1993.¹⁰¹
- V roce 2022 byla podepsána Kunming-Montrealská rámcová úmluva o biologické rozmanitosti. Vlády se zavázaly, že do roku 2030 budou chránit 30 % půdy a vody považované za důležité pro biologickou rozmanitost. V současnosti je chráněno pouze 17 % suchozemských a 10 % mořských oblastí. Ochrana této rozmanitosti je životně důležitá pro splnění hlavního cíle Pařížské dohody – udržet nárůst globální průměrné teploty pod 1,5 °C ve srovnání s předindustriální dobou, protože zemské a mořské ekosystémy absorbují více než 50 % antropogenních emisí CO₂.¹⁰²
- Biodiverzita zároveň hraje obrovskou roli při budování odolnosti vůči nevyhnutelným dopadům změny klimatu, přičemž řešení založená na přírodě, jako je ochrana korálových útesů a mangrovových lesů, chrání pobřežní komunity před bouřemi, záplavami a erozí.¹⁰²

1.6.3. Narušování ozónové vrstvy Země

První zprávy o možném úbytku stratosférického ozónu (O_3 , neplést s problematikou troposférického, tedy přízemního ozónu) se objevily v roce 1978, kdy vědci zjistili schopnost některých látek rozkládat O_3 ve stratosféře. Těmito látkami jsou především sloučeniny chloru a bromu (tzv. freony a halony), a oxid dusný. Freony byly technologicky velmi výhodné, neboť se jedná o netoxické, inertní, nízkovroucí kapaliny, které byly využívány jako chladicí médium v ledničkách a klimatizacích, hnací plyn ve sprejích či nadouvadlo izolačních pěn. Díky své inertnosti se tyto látky dostávají až do stratosféry, kde dochází k odštěpení atomu chloru či bromu, který následně katalyzuje rozklad O_3 . Jeden atom chloru katalyticky rozloží přibližně 1×10^5 molekul O_3 než zreaguje s jinými látkami, např. CH_4 , čímž se stane neškodným.

Obrázek 32 Ozonová díra 1979 – 2019. Každý snímek odpovídá stavu ozonové díry nad jižní polokoulí dne 28. září v různých letech. Modrá barva značí úbytek ozónu, čím je tmavší, tím je úbytek ozónu výraznější.¹⁰³

Emise freonů a halonů do ovzduší již téměř přestaly (Obrázek 33), jisté množství těchto plynů je však stále povoleno nově používat pro zdravotnické a jiné speciální účely; např. hasicí technika v letadlech.⁴⁸ Tyto látky nicméně přetrvávají v atmosféře po dobu několika let a navíc jsou stále uvolňovány ze zdrojů, jako jsou například stará chladicí zařízení.

Kulminace ozónové díry by měla být mezi roky 2008 – 2012, poté by mělo docházet k obnovování původní hladiny stratosférického ozónu. Očekává se, že se ozonová vrstva plně obnoví asi do roku 2075-2100. V lednu 2023 se vědecký hodnotící panel s podporou OSN, který přísluší k Montrealskému protokolu vyjádřili, že ozonová díra je na dobré cestě se zcela zacelit do 40 let (Díra nad Antarktidou do roku 2066, Arktidou do roku 2045 a zbytek světa

do roku 2040). V týž den prohlásili, že se podařilo vyřadit z výroby 99 % z látek ohrožující ozonovou vrstvu, co vede k uznání Montrealského protokolu za úspěšný.¹⁰⁴

Mezi aktuálně nejvýznamnější látky poškozující stratosférický ozón patří oxid dusný (N₂O) vznikající především v zemědělství, který je zároveň významným skleníkovým plynem (Obrázek 19).¹⁰⁵

Environmentální problémy se často kryjí a pokud si myslíme, že jsme vyřešili jeden, další se objeví. Pro potenciální zmírnění klimatické změny se diskutuje o vypuštění aerosolu do stratosféry, a tak zvýšit odrazivost slunečných paprsku zpátky do kosmu. Přesto vědecký hodnotící panel s podporou OSN, který přísluší k Montrealskému protokolu varuje, že nezamýšlené důsledky této akce mohou také ovlivnit stratosférické teploty, cirkulaci a produkci a míru ničení ozónu.¹⁰⁴

Důsledky úbytku stratosférického O₃

Důsledkem úbytku stratosférického O₃ je zvýšení intenzity UVB záření dopadajícího na zemský povrch. Zvýšená intenzita UVB:

- U lidí a jiných živočichů vede ke zvýšení incidence rakoviny kůže (melanomy) a šedého zákalu (prokázáno jak laboratorními, tak epidemiologickými studiemi). Při snížení množství O₃ o 1 % dojde ke zvýšení intenzity UVB záření o 2 % a tím ke zvýšení rizika melanomu o 4 %.
- U rostlin vede ke zpomalení růstu a snížení výnosů.
- Mořská biota je postihnuta jak na úrovni snížení množství fytoplanktonu (o 6-12 % v polárních oblastech s plovoucím ledem), tak i negativní ovlivnění časných vývojových stádií ryb, obojživelníků, korýšů a dalších živočichů. To vede ke snížení stavu populace a menší velikosti jedinců.
- Syntetické i přírodní polymery jsou zvýšeným UVB zářením degradovány (i přes přídavky aditiv na ochranu před UVB zářením).¹⁰⁶

Únosná mez úbytku stratosférického O₃

Diagnóza – již bezpečné a zlepšující se (Obrázek 17).

Za únosnou mez je považována koncentrace stratosférického ozónu na úrovni 276 DU (Dobsonových jednotek). Aktuální průměrná koncentrace je 287 DU (2020), a vzrůstá, kdy dosažení předindustriální koncentrace 290 DU je očekáváno v druhé polovině 21. století.¹⁰³ Tato optimistická prognóza však neznamená, že je situace již zcela v pořádku a nemusíme se před zvýšenou intenzitou UVB záření chránit. Problémem jsou např. lokální krátkodobé výraznější snížení koncentrací O₃.¹⁰⁵

Řešení

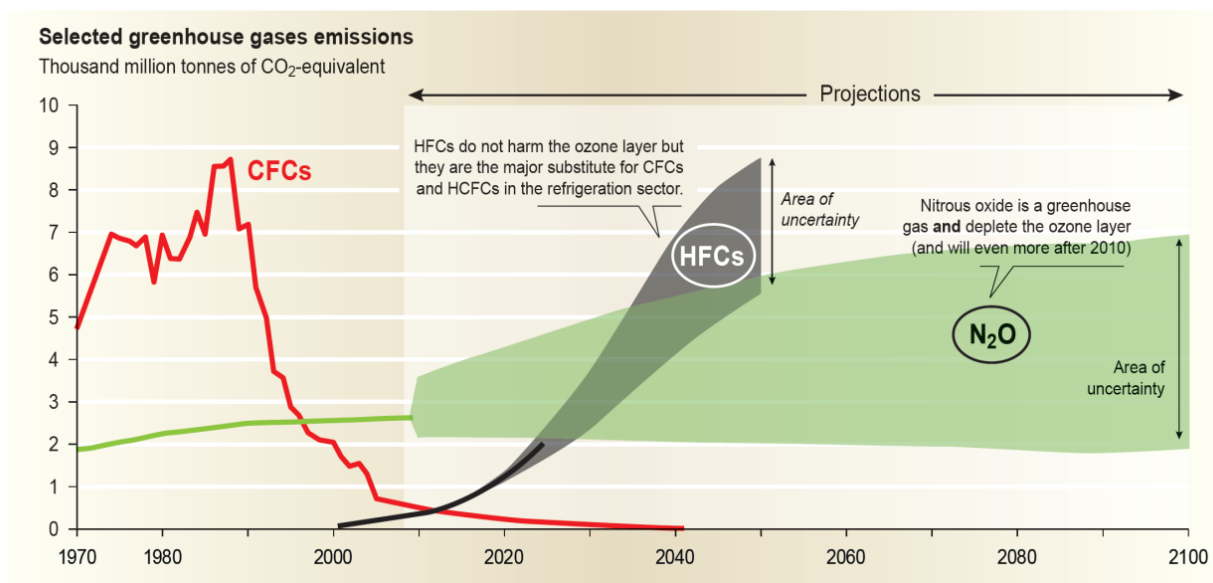
Stejně jako u jiných globálních problémů je potřeba hledat řešení na globální úrovni (s následnou lokální akcí). Přijetím jednostranných národních opatření by pravděpodobně došlo k ekonomickým ztrátám snížením konkurenceschopnosti průmyslu, zatímco vliv na řešený problém by byl minimální.

- V roce 1985 byla uzavřena Vídeňská úmluva o ochraně ozónové vrstvy a v roce 1987 prováděcí protokol k této úmluvě tzv. Montrealský protokol, který omezuje používání a obchod s těmito látkami (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**).
- Omezení produkce CFCs Montrealským protokolem se však ukázala jako nedostatečná (malé množství zapojených států a zaměření pouze na chlorované freony). Proto byly v následujících 12 letech přijaty další 4 dodatky (Londýnský, Kodaňský, Montrealský a Pekingský), na základě kterých se zapojily i rozvojové země s omezením platícím už pro halony a další látky poškozujících O₃ vrstvu.¹⁰⁷
- Pro vyhnutí se negativním důsledkům zvýšeného UVB záření je vhodné chránit se UVB filtry (pokožka i oči).

Kritika

V období zavádění opatření na omezení emisí látek poškozujících ozónovou vrstvu se kritika vyjadřovala především k ekonomickým a sociálním dopadům těchto opatření. Dnes při zpětném pohledu je zřejmé, že byly tyto obavy značně zveličené. V období 1988-2000 poklesla produkce těchto látek na desetinu a celkové náklady činily zhruba 40 miliard US\$. Nicméně se ukázalo:

- K výraznějším ztrátám zaměstnání v oboru nedošlo.
- 1/3 snížení emisí prostou úsporou
- Nahrazování CFC snadnější, často i za snížení nákladů (náhrady levnější).
- Nové HFC v klimatizacích aut navýšily jejich cenu o 50-150 US\$ (předpovídán nárůst ceny aut o 1000-1500 US\$).
- Na druhé straně HFC sú potencionální skleníkové plyny, které mají 100 - 1000x větší oteplovací potenciál než CO₂.¹⁰⁸
- Mezi klimaticky přijatelné alternativy freonů patří amoniak, propan, HFC s nízkým oteplovacím potenciálem, hydrofluoroolefiny (HFO) nebo směs HFC-HFO.¹⁰⁹
- CH₃Br pro sterilizaci půd nahrazeny např. střídáním plodin.
- CH₃Br pro fumigaci skladů nahrazen CO₂.¹¹⁰

Obrázek 33 Aktuálně nejvýznamnější látkou poškozující ozónovou vrstvu je N₂O (především ze zemědělské produkce díky vysoké spotřebě dusíkatých hnojiv). Společně s HFCs (*hydrofluorocarbons* – náhrada freonů neobsahující atom chlóru a nenarušující tak O₃ vrstvu) představují významné skleníkové plyny.⁵²

Aktuální obavy vůči snaze obnovit O₃ vrstvu pramení ze skutečnosti, že se zvýšením koncentrace O₃ ve stratosféře pravděpodobně dojde ke zrychlení globálního oteplování. Důvodem je očekávaný úbytek letních oblaků nad jižním pólem, které mají ochlazovací efekt díky účinnému odrazu slunečního záření.¹¹¹

Důležité je však mít na paměti, že freony jsou účinné skleníkové plyny a jejich silné omezení Montrealským protokolem významně přispělo ke zmírnění globálního oteplování. Dle některých autorů až 5-6krát účinněji než Kjótský protokol.¹¹²

Cenné zkušenosti z úspěšného řešení

Omezení spotřeby freonů a dalších látek poškozujících O₃ vrstvu mezinárodními konvencemi s celosvětovým dopadem je příkladem, že lze úspěšně řešit globální problémy. V tomto řešení sehrála klíčovou úlohu spolupráce následujících aktérů:

- Vědecké objevy a monitoring – upozornění a sledování problému.
- UNEP – mezinárodní koordinátor politických opatření.
- Environmentální aktivisté vyvíjející tlak na řešení problému.
- Uvědomění konzumenti nakupující dle environmentální informovanosti.
- Techničtí experti vyvíjející technologie šetrné k životnímu prostředí.
- Flexibilní a zodpovědný průmysl.¹¹³

1.6.4. Okyselování oceánů

Vlivem vzrůstající koncentrace CO₂ v atmosféře se zvyšuje rozpouštěné množství CO₂ ve vodě (oceánech, mořích, ...) a tím klesá pH vody. Zároveň klesá míra nasycení vody

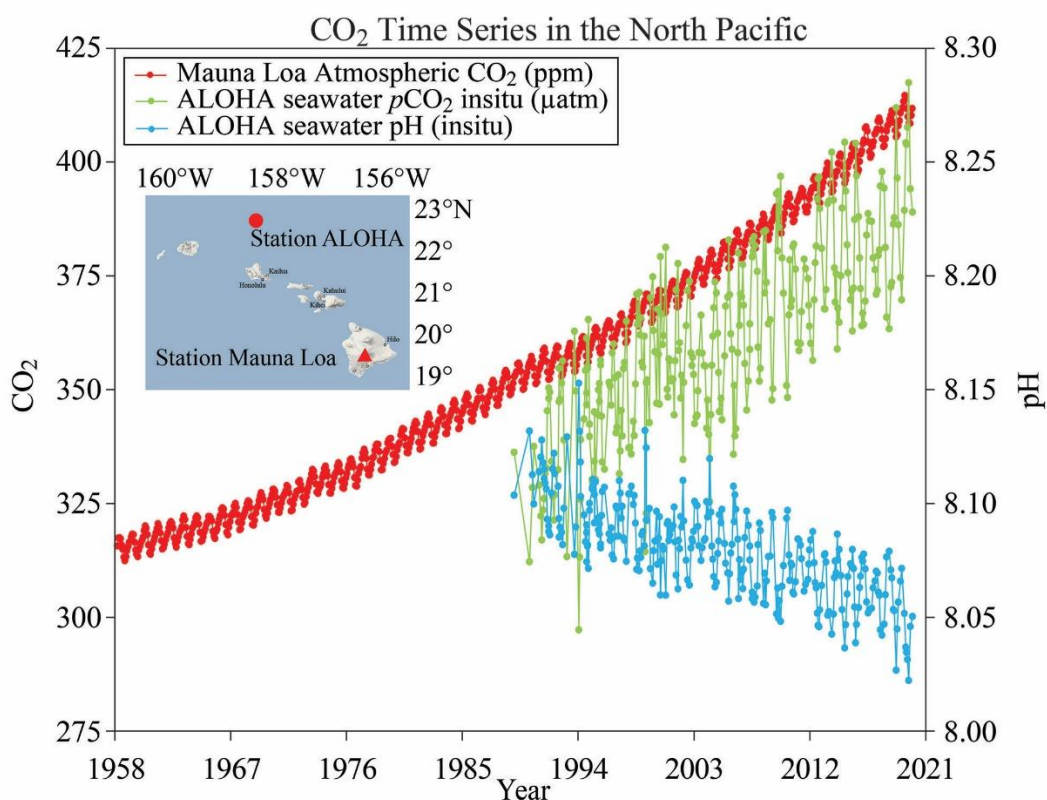
aragonitem.⁹⁷

Únosná mez pro okyselování oceánů

Diagnóza – zatím v bezpečných mezích, ale v některých oblastech již v polovině 21. století dojde k překročení mezí (Obrázek 17).

Důsledky okyselování oceánů

Snížení pH a nasycení vody aragonitem vede ke zhoršení schopnosti určitých organismů tvořit uhličitánové schránky (např. koráli a někteří měkkýši) s možnými důsledky pro celé ekosystémy. V krajních případech se očekává přeměna korálových útesů na ekosystémy s dominancí řas, a lokální mizení živočichů s uhličitánovými schránkami.⁹⁷

Obrázek 34 Závislost vzrůstu koncentrace CO₂ v atmosféře a ve vodě, a snižování pH mořské vody. Měřeno na Havaji.¹¹⁴

Od počátku průmyslové revoluce se pH oceánů snížilo přibližně o 0,1, do konce 21. století je předpovídán pokles pH o 0,3-0,4 (při nezměněném vývoji růstu koncentrace CO₂ v atmosféře) což bude mít rozsáhlé důsledky pro mořské ekosystémy. V kontextu pH měřící stupnice je 0,1 stupně úměrné zvýšení kyselosti o 25 %. Za únosnou mez je považováno nasycení vody aragonitem 2,75:1 (předprůmyslový poměr byl 3,44:1). Stav nasycení k roku 2009 byl 2,90:1.⁹⁷ Vzhledem nasyceného stavu mořské vody vzhledem k uhličitánu vápenatého, aragonit klesá v rozmezí -0,07 až -0,12 za 10 let.⁷²

Možná řešení (?)

- Řešení tohoto problému spočívá ve snížení atmosférické koncentrace CO₂, čímž dojde i

k rovnovážnému snížení nasycení vody CO₂ a tím úbytku uhličitánů (nasycení vody aragonitem). Praktická řešení jsou tak úzce spjata s řešením problematiky nárůstu koncentrace CO₂ v atmosféře (s tím souvisejícím globálním oteplováním), kap. 1.6.1.

- Toto řešení, i když je esenciální, je v hledáčku dlouhodobých cílů v desítkách následujících let. Proto je potřeba vytvořit alespoň částečné a podpůrné řešení, které by zpomalilo acidifikaci moře.
- Tato řešení zahrnují obnovu nebo pěstování mořské trávy nebo opětovnou výsadbu mangrovů. Tyto ekosystémy představují zvláště účinné úložiště CO₂ a lokálně dokážou zmírnit okyselování oceánu.
- Navrhován byl i geoinženýrský zásah smíchání alkalického materiálu s mořskou vodou nebo disperze biodegradabilních polymeru na povrch oceánu, který by dopomohl snížit penetraci světla do vody.
- Oprava degradovaných útesů by mohla být provedena pomocí osídlení koloniemi převzatých z existujících zdravých korálů např. z Perského zálivu nebo pomocí kultivace odolnějších druhů.¹¹⁵

I když je Velký korálový útes chráněný a daleko od jakéhokoli přímého antropogenního dopadu, jeho severozápadní strana přešla v letech 2015-2016 významným procesem (>90 %) bělení.¹¹⁵

1.6.5. Spotřeba dusíku a fosforu

Dusík i fosfor jsou biogenní prvky, které lidská společnost spotřebovává především v zemědělství jako hnojiva. Na začátku výroby dusíkatých hnojiv stojí Haber-Boschova syntéza amoniaku (NH₃) z plynného dusíku (N₂) a vodíku (H₂), fosfátová hnojiva se vyrábí především z nerostu apatitu. Oba dva prvky mají své typické biochemické cykly, jejichž silným ovlivněním však může dojít k negativním projevům v biosféře.

Únosná mez změny biogeochemických cyklů fosforu a dusíku

Diagnóza – v případě dusíku je mez již dalece překročena, v případě fosforu se k překročení meze schyluje (Obrázek 17).

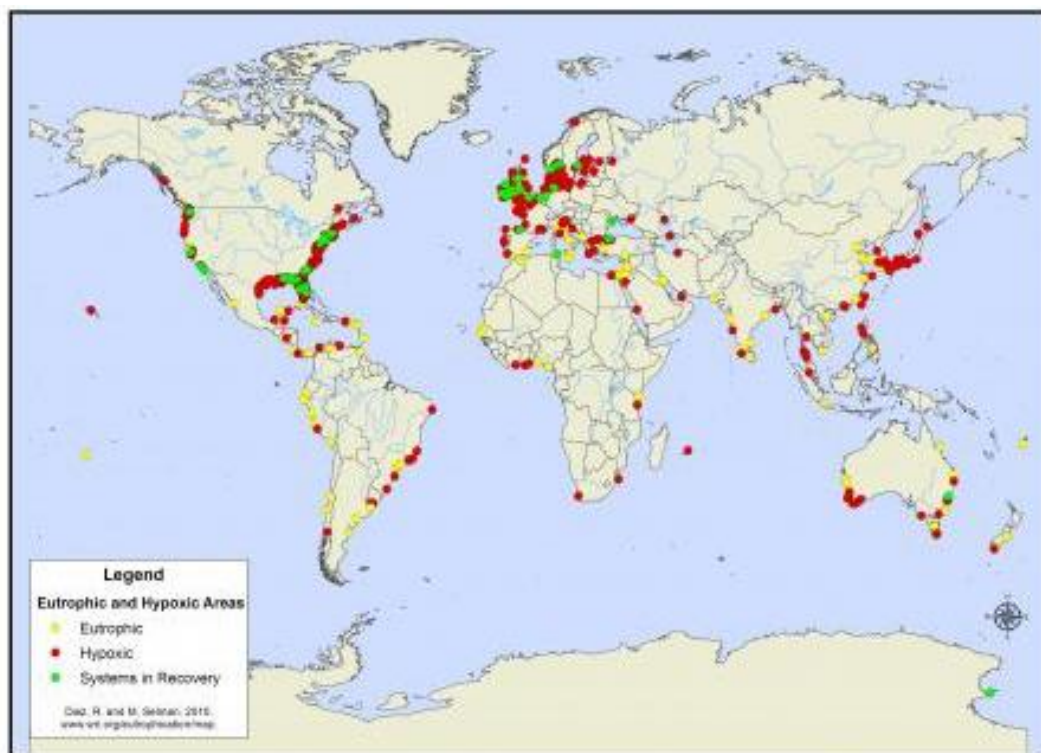
Za únosné meze je považován roční odběr dusíku z atmosféry menší než 35 mil. tun (což je přibližně 25 % celkového množství fixovaného přírodními procesy), a spotřeba fosforu menší než 11 mil. tun (což je zhruba desetinásobek přirozené spotřeby). Spotřeba dusíku v roce 2020 byla 152 mil. tun ročně, v roce 2030 je odhad spotřeby v rozmezí 178-244 mil. tun ročně.¹¹⁶ V roce 2020 bylo množství fosforu vytěženého z apatitu téměř 30 mil. tun.¹¹⁷

V důsledku nadměrné spotřeby fosforu jsou sledovány rozsáhlejší anoxické události v oceánech s negativními důsledky pro mořské ekosystémy (Obrázek 35). V případě dusíku jsou sledovány změny v důsledku acidifikace terestrických ekosystémů a eutrofizace sladkovodních a příbřežních ekosystémů.⁹⁷

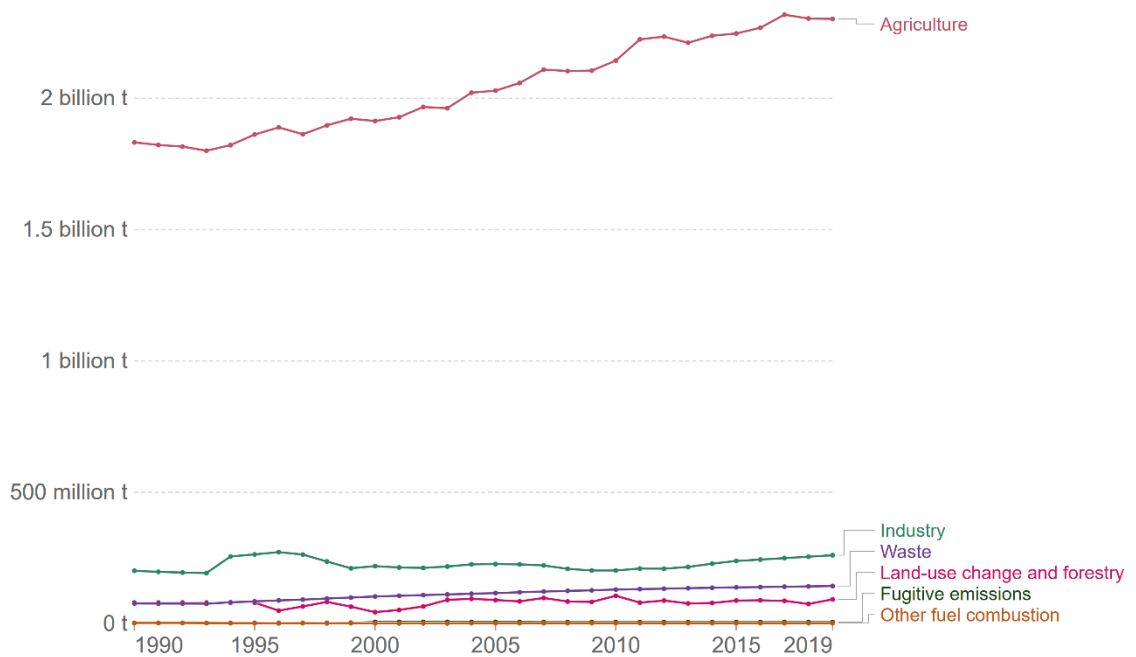

Odhadované vstupy fosforu ze zemědělství do povrchových vod představuje asi 34 % z globální spotřeby hnojiv (5 milionů tun fosforu ročně), což představuje asi 56 % všech terestriálních vstupů fosforu do povrchových vod. Na druhou stranu, 1 ze 7 zemědělců si nemůže dovolit použít dostatek hnojiv pro zajištění úrodnosti půdy.¹¹⁷

N₂O produkovaný především v zemědělství (bakteriální metabolizací minerálních dusíkatých hnojiv), také představuje významný skleníkový plyn. K roku 2019 představovaly emise N₂O přibližně 6 % emisí skleníkových plynů (vyjádřeno v CO₂ ekv.).

Obrázek 35 Mapa vyznačuje 415 eutrofních a hypoxických pobřežních systémů po celém světě. Z toho 169 je zdokumentovaných hypoxických oblastí, 233 je oblastí ohrožených a 13 je systémů v procesu obnovy.¹¹⁸

Obrázek 36 Emise oxidu dusného (N₂O) dle jednotlivých sektorů v letech 1990-2019. Oteplovací potenciál těchto emisí je vyjádřen v ekvivalentech CO₂ (CO₂ekv). Zemědělství tvoří více než 80 % celkových zdrojů emisí N₂O.⁶¹

Možnosti řešení (?)

Řešení této neudržitelné situace leží především v přehodnocení stávající zemědělské produkce, která je hlavním odvětvím spotřeby průmyslově vyráběného dusíku a fosforu. Souvislosti a možnosti řešení jsou podrobněji diskutovány v kapitole 7.3.1.

- V posledních letech se stále častěji skloňuje “cirkulární ekonomika fosforu”. Jedná se o zachycování a znovu použití emisí fosforu z terestriálních zdrojů, co by snížilo nápor na těžbu apatitu a stresu vyvíjejícího na vodní ekosystémy. Recyklace na fosfor bohatých organických sloučenin z hnoje, jatečních zbytků, ze zpracování potravin a domácího odpadu je pro udržitelnou spotřebu fosforu zásadní.
- OPF 50:50:50, aneb *Our Phosphorous Future 50:50:50* má za cíl snížit až 50 % celosvětového znečištění fosforem a o 50 % zvýšit recyklování fosforu z odpadu do roku 2050.¹¹⁷

Zelená dohoda pro Evropu obsahuje i tzv. strategii “Od zemědělce ke spotřebiteli”, která má za cíl bojovat proti ztrátě živin v potravinách o alespoň 50 % a taky snížit používání hnojiv o nejméně 20 % do roku 2030.¹¹⁷

Kritika

„Při snížení hnojení by nebyly takové výnosy a problém hladu by nebylo možné účinně řešit“, je častým protiargumentem, proč není možné významně snížit spotřebu hnojiv. Tento

argument však není zcela bez výhrad, a to při zvážení skutečnosti, že problém nadbytku potravy je možná ještě závažnější než jeho nedostatek (kap.1.2). Problémem v některých zemích (např. Evropě) je spíše nadprodukce potravin, a i v některých rozvojových zemích nejsou dotace na hnojiva vždy tím nejlepším řešením, jak problém nedostatku potravin zlepšit.⁴³

Průměrné stravování zvedlo fosforovou stopu (footprint) o 38 % za posledních 50 let, zejména díky zvýšené konzumaci živočišných výrobků. Na produkci 1 g hovězího se spotřebuje 16x více minerálního fosforového hnojiva než na produkci 1 g luštěnin.

Až 23 % nutrientu z hnojiv se využije pro výrobu produktů, které skončí jako potravinový odpad. Snížení plýtvání jídlem je taky velmi zásadní krok k udržitelnějšímu využívání fosforu.¹¹⁷

1.6.6. Změny využívání krajiny

Za posledních 50 let dokázali lidé proměnit obrovské zalesněné plochy v zemědělskou půdu. Jak se zastavěné plochy rozšiřují a zemědělství se stává extenzivnějším i intenzivnějším, krajina se mění, důležité funkce ekosystémů se ztrácejí, půda se degraduje a biologická rozmanitost se snižuje. Biogeochemické cykly, např. zastoupení živin v půdě je vychýlen z rovnováhy. Velké množství hnojiv se používá k podpoře zemědělské produkce, kde část hnojiv je splachována do řek a těmi do oceánů, kde narušuje mořské ekosystémy a může vést ke vzniku anoxických zón, tedy mrtvých zón s nedostatkem kyslíku.

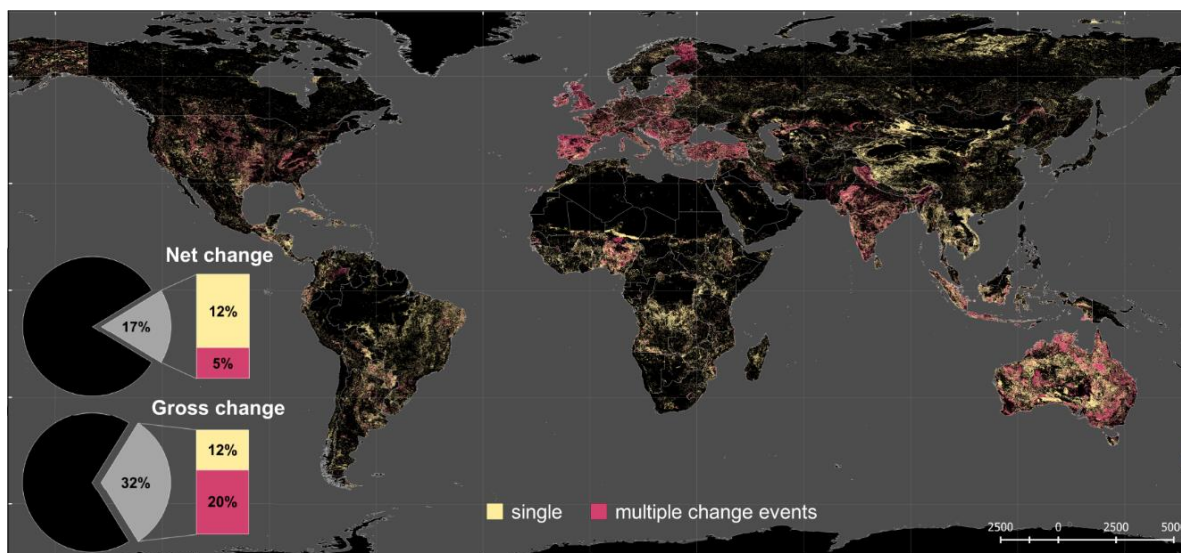
Změny ve využívání krajiny hrají speciální roli v celkovém konceptu planetárních mezí, protože exesivní změna krajiny ovlivňuje také jiné meze, zejména biodiverzitu, biogeochemické cykly a hydrologickou rovnováhu Země.¹¹⁹

Chov dobytka ovlivňuje více lesů než jakákoliv jiná zemědělská činnost (45,1 milionu hektarů), což představuje 36 % všech ztrát stromového porostu v letech 2001 až 2015. Palma olejná je na druhém místě (10,5 milionu hektarů), následuje sója (8,2 milionů hektarů), dále kakao, plantážní kaučuk, káva a plantážní dřevní vlákna (včetně dřeva, toaletního papíru a lesní biomasy spálené na výrobu energie).¹²⁰

Asi 75 % pevniny a 66 % oceánských oblastí bylo „významně změněno“ lidmi, z velké části poháněno produkcí potravin. Provozy pěstování plodin a chovu dobytka v současnosti zabírají více než 33 % zemského povrchu a 75 % sladkovodních zdrojů.⁹¹

Únosná mez Změny ve využívání krajiny

Diagnóza – mez překročena! (Obrázek 17).

Obrázek 37 Změna ve využívání krajiny v šesti kategoriích (městske plochy, orná půda, pastviny, les, neobhospodařovaná tráva/křovina, krajina řídce pokrytá vegetací) v rozmezí 1960-2019. Čistá změna (*net change*) ukazuje rozdíl v celkové ploše využití půdy mezi časovými kroky, hrubá změna (*gross change*) je součtem všech plošných zisku a ztrát z využití půdy. Žlutá barva označuje plochy, které prošly jenom jednou změnou, červená barva plochy, které prošly vícerymi změnami.¹²¹

Vědci vyčíslili, že bychom měli zachovat 75-80 % tropických a jehličnatých lesů a 50 % lesů mírného pásma, abychom nepřekročili planetární mez. Nicméně počet vykácených stromů vzrostl na téměř 50 % od předzemědělského (cca před 12 000 lety). Tím jsou vážně ohroženy lesní ekosystémové služby jako absorpce CO₂ z atmosféry, produkce srážek, zamezování erozím nebo podpora biodiverzity.¹²²

V roce 2021 mizely tropické pralesy rychlostí asi 10 fotbalových hřišť za minutu. Téměř čtvrtina této ztráty bola v primárních, starých dešťových pralesech a více než 40 % ztráty primárních lesů se odehrálo v Brazílii, hlavně díky lesným požárům, kácení kvůli pastvě dobytka a pěstování sóji.

122

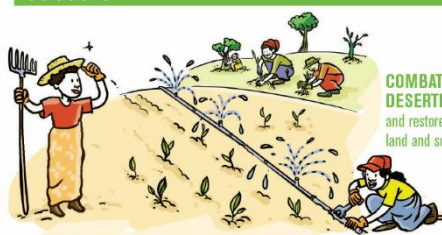
Challenges

EVERY MINUTE
23 HECTARES
OF ARABLE LAND
ARE LOST
to drought and
desertification

Solutions

COMBAT
DESERTIFICATION,
and restore degraded
land and soil

EVERY YEAR WE LOSE
13 MILLION HECTARES
OF FOREST that are home to
more than 80% of all land-based
species and provide livelihood to
1.6 billion people

HALT DEFORESTATION
and restore degraded
forests to PROTECT
HABITATS

The WORLD IS LOSING its
PRECIOUS BIODIVERSITY
at an alarming rate, pushing
22% of animals to the
brink of extinction

Take urgent action to
END POACHING
AND TRAFFICKING
of protected species

Obrázek 38 SDG 15: Life on Land.¹²³

Možná řešení (?)

- Zajištění pozemkových práv domorodých komunit se jeví být spravedlivým, levným a vysoce účinným způsobem ochrany přírody. Odhaduje se, že až 36 % nedotčených lesů a 80 % planetární biodiverzity leží na územích původních obyvatel. Studie politologů zveřejněná v roce 2020 dospěla k závěru, že domorodí obyvatelé byli nejlepšími správci amazonského deštného pralesa, ale pouze tehdy, když byla jejich vlastnická práva chráněna vládním vymáháním.
- OSN vyhlásila 20. léta 21. století za *Dekádu obnovy ekosystémů* a požádala národy po celém světě, aby obnovili 1 miliardu degradované půdy (oblast větší než rozloha Číny). Podle hodnocení tří nevládních organizací (BirdLife International, WCS a WWF) byla v posledních dvou desetiletích plocha lesa větší než Francie (58,9 milionů hektarů) zcela obnovena. Stromy pěstované na těchto pozemcích by mohly potenciálně vázat více CO₂ než roční emise skleníkových plynů USA.
- I když je sázení stromů chválihodné, zajistit jejich plný vzrůst je mnohem náročnější, především na zálivku. Stromové plantáže pěstované jako plodiny pro brzké energetické využití často neukládají uhlík dlouho.
- Zachování nedotčených lesů je zásadní pro zachování biologické rozmanitosti a udržení uhlíku v půdě.
- Je třeba přehodnotit systém nakládání s jídlem. Ze všech vyprodukovaných potravin se ročně cca 1/3 hmotnosti a 1/4 kalorií ztratí nebo vyplývá. Lidstvo může celosvětově snížit poptávku po zemědělské půdě přijetím strategií pro snižování potravinových ztrát a snížení

plýtvání, jako je lepší řízení zásob a lepší dohody o nákupu, které by dodavatelům potravin umožnily efektivně plánovat distribuci a zlepšit zařízení pro skladování potravin a metody sklizně.

- Investice a vládní dotace často podporují odlesňování, ale stejně tak by mohly podpořit ochranu přírody. Ve skutečnosti dnes narůstá tlak na společnosti, které vyrábějí a prodávají hlavní zemědělské komodity, aby řešily odlesňování v rámci svých provozů a dodavatelských řetězců.¹²²

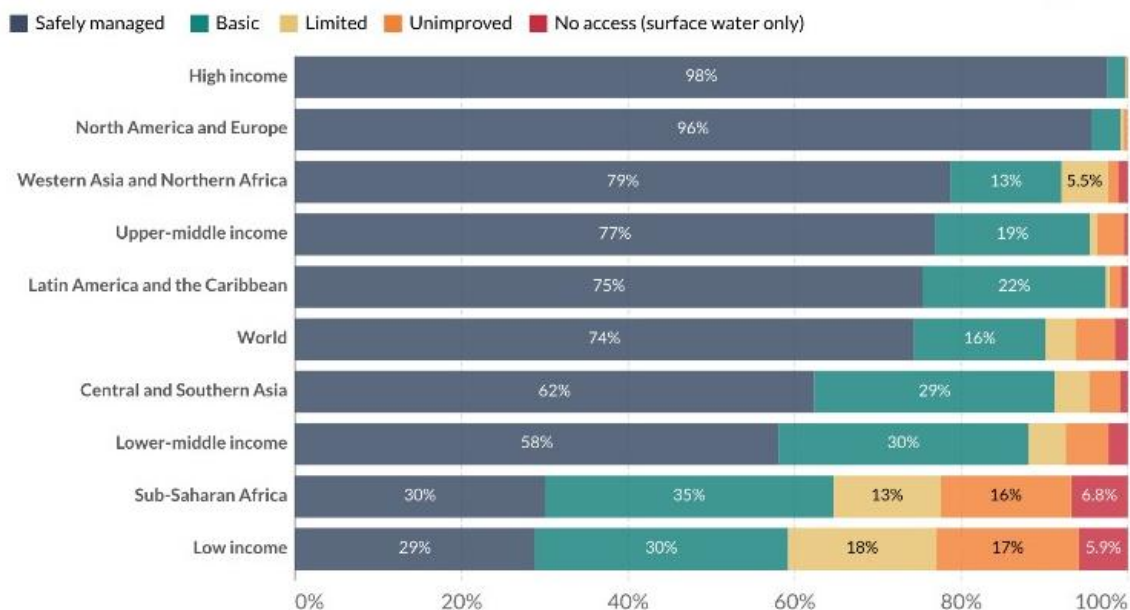
Přibližně polovina světového HDP závisí na přírodě a podle některých odhadů každý dolar vynaložený na její obnovu přináší zisk ve výši 30 dolarů.¹²²

Kritika

- Odborníci upozorňují, že obnova lesa nevyrovnává ztrátu přirozených lesů se vši jejich komplexností. Ochrana stávajících lesů tedy zůstává prioritou číslo jedna. Trvalo by desetiletí nebo dokonce staletí, než by se regenerovaný ‚sekundární les‘ stal tak bohatým na uhlík a divokou zvěř jako stávající prales, a některé ekosystémy se z odlesňování nikdy nemohou vzpamatovat.¹²²
- I když je lákavá představa, že vysazení mnoha rychle rostoucích stromů zvýší ukládání uhlíku z atmosféry, není tomu tak. To, kolik uhlíku les uloží, závisí spíše na dlouhověkosti stromu než na rychlosti jejich růstu. Nejúčinnějším způsobem, jak zvýšit ukládání uhlíku v lesích, je zabránit těžbě starých lesů a rozšířit zalesněnou plochu.¹²⁴

1.6.7. Spotřeba sladké vody

V období 2015 –2020 se zvýšil podíl globální populace s přístupem k hygienizované pitné vodě ze 70 na 74 % (5,8 miliard lidí) s největším nárůstem ve Střední a Jižní Asii. Navzdory úspěchu téměř 2 miliardy obyvatel Země stále neměla přístup k nezávadné pitné vodě z čeho 1,2 miliard bylo bez přístupu k pitné vodě kvůli fyzickému nedostatku a 1,6 miliard z ekonomických důvodů (2020).¹²⁵

Obrázek 39 Podíl populace žijící s/bez přístupu k bezpečné (upravené) pitné vodě (2020).¹²⁶

I v oblastech bohatých na srážky je zaznamenáván nedostatek vody, a to jednak díky vysoké spotřebě v průmyslu, zemědělství a domácnostech (kap. 2.2), ale i špatným hospodařením vodou a jejím znehodnocováním (např. vypouštěním nevyčištěné odpadní vody do vodních toků, nesprávné zachytávání vody v krajině atd.).¹²⁷

Špatná kvalita vody (nejen pitné) zvyšuje riziko průjmových onemocnění včetně cholery, tyfu, salmonelózy a gastrointestinálních viróz. V celosvětovém měřítku je riziko plynoucí z používání nekvalitní pitné vody aktuálně druhým nejvýraznějším environmentálním rizikem – po znečištěném vzduchu.

Nedostatek pitné vody nutí lidi v suchých oblastech k jejímu uskladňování v domech, což zvyšuje riziko kontaminace, a je také vhodným lůžkem komárů (malárie, dengue). Problém s dostupností vody nepotkává jenom lidi, ale i přírodní ekosystémy. Za posledních 300 let bylo zničeno více než 85 % mokřadů a rašelinišť.¹²⁸

Únosná mez spotřeby sladké vody

Mez pro sladkou vodu byla v roce 2022 pravděpodobně překročena z důvodu zařazení do hodnocení kromě “modré vody (blue water)” i tzv. “zelené vody (green water)” (Obrázek 17).

“Modrá voda” je vodou v řekách, pozemních rezervoárech a podzemní vodou. “Zelená voda” je definována jako voda přístupná rostlinám, tj. srážky, půdní vlhkost a evaporace. Antropogenní aktivity mění cyklus vody v přírodě a tím i vlhkost půdy, schopnost biosféry ukládat uhlík a regulovat atmosférickou cirkulaci. Tímto způsobem ovlivňujeme „zdraví“ celé planety a její odolnost).⁵⁷

Následky budou dosti lokálně specifické (záleží také na lokálním rozložení spotřeby vody), vědci se obávají změny vlhkostních poměrů, regionálního ovlivnění klimatu a s tím spojených např. změn chování monzunů (s důsledky pro zemědělskou produkci a lidský blahobyt).⁹⁷

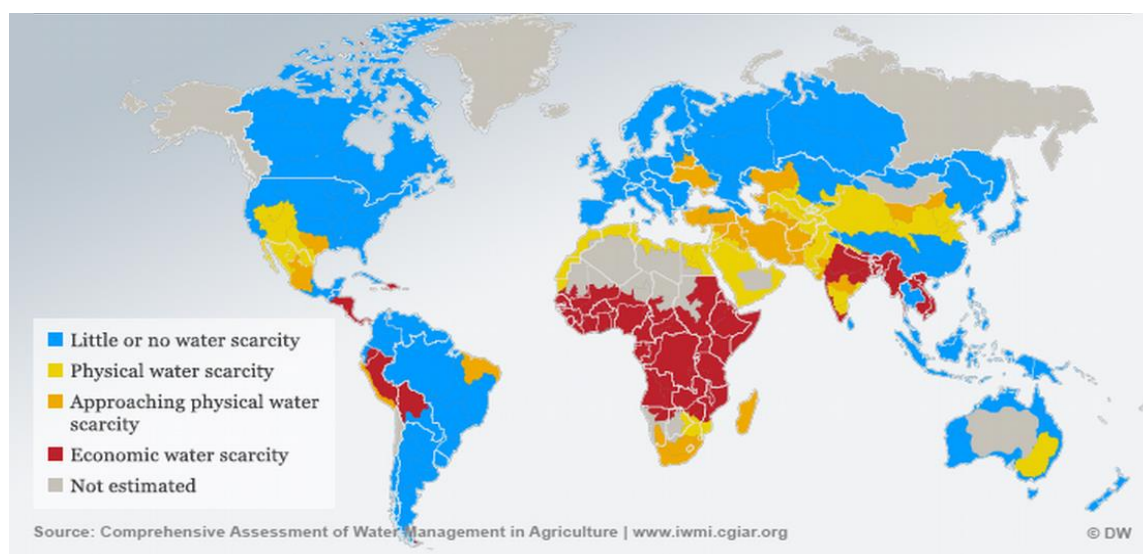
Úspěchy i další výzvy

V oblasti dostupnosti kvalitní vody lze za velký úspěch považovat naplnění cíle, který byl vytčen v rámci sedmého cíle milénia (MDG), a to snížení na polovinu podíl lidí bez přístupu k bezpečné vodě.¹²⁹ Při současném tempu pokroku svět dosáhne 81 % pokrytí přístupu k pitné vodě do roku 2030. Na druhé straně, cíl zajistit přístup k pitné vodě všem lidem stále mine cca 1.6 miliardy lidí.¹³⁰

Mimo „tradičních“ zdrojů kontaminace vod jako mikrobiální kontaminace vody z fekálií, kontaminace arzénem, fluorem a dusičnany se nově zaměřuje pozornost i na tzv. „emerging pollutants“ jako zbytky farmaceutik, pesticidů, polyfluoroalkyl sloučeniny nebo na částice mikroplastů¹³⁰

V období 2015 – 2020 se podíl populace užívající kvalitní kanalizaci zvýšil ze 47 % na 54 %. Do roku 2030 by měl svět dosáhnout 67 % (cíl 75 %), pořád ponechávající 2.8 miliardy lidí bez přístupu ke kvalitní kanalizaci.¹²⁸

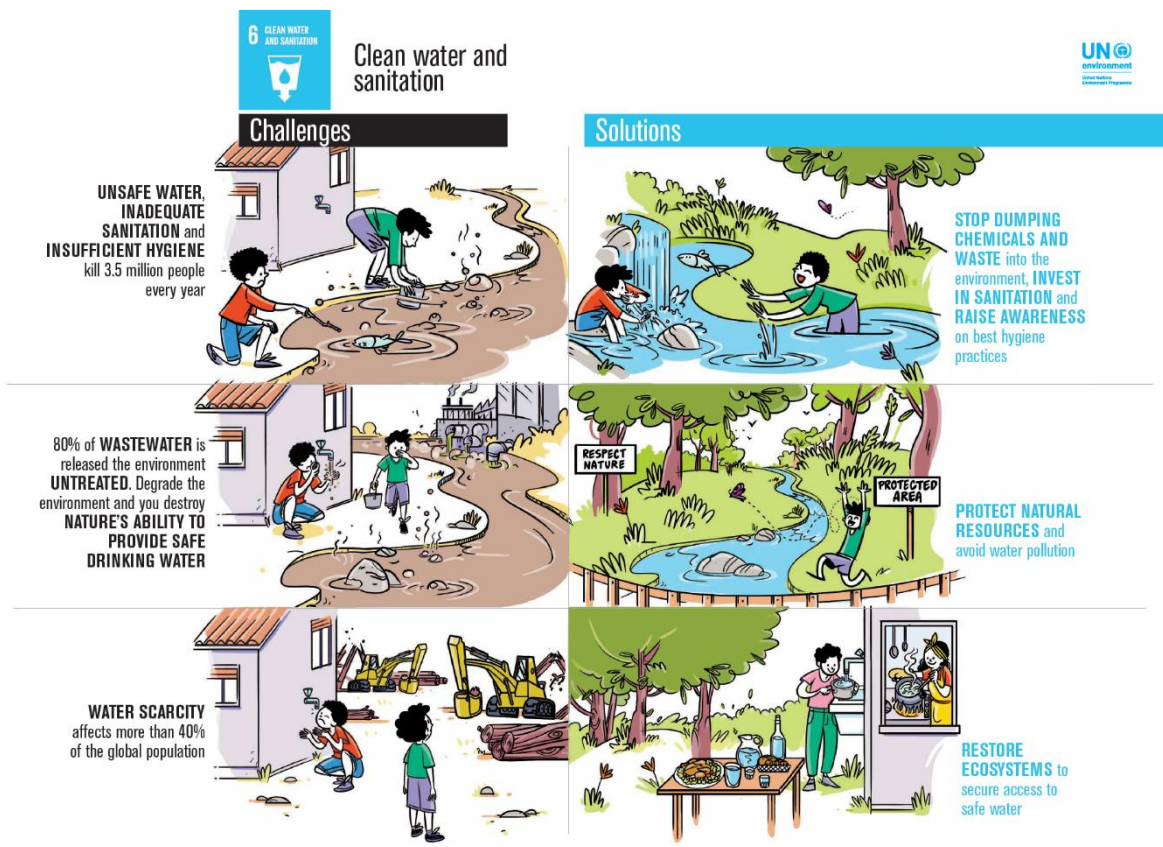

Obrázek 40 Lokalizace oblastí s fyzickým a ekonomickým nedostatkem vody, predikce pro rok 2025.¹³¹

Lidský rozměr nedostatku vody

Za prezentovanými čísly leží lidské tragédie, které se kvůli nedostatku vody dotýkají každý den milionů lidí. Důležitou skutečností je v tomto role žen – přibližně ¾ vody zajišťují v rozvojových zemích ženy, zatímco jejich postavení ve společnosti je horší než u mužů. Výjimkou nejsou ani obtěžování či fyzické útoky v době zajišťování vody.

- Většina nejchudších lidí v rozvojových zemích je dnes nucena pít závadnou vodu. Následkem toho trpí kožními a zažívacími problémy, včetně smrtelných nemocí jako jsou salmonelózy, tyfus, cholera a další. Nemají však na výběr, lidé bez vody žít nemohou a kvalitní voda (v řadě oblastí jen balená) je pro ně drahá.¹³²
- Ženy a dívky po celém světě stráví každý den 200 milionu hodin zajišťováním vody pro jejich rodiny a komunity.¹³³ Mezi globálním cílem zajistit přístup k čisté vodě a hygieně do roku 2030 a globálním cílem dosáhnout rovnosti žen a mužů a posílit postavení žen a dívek je úzká souvislost. Právě životy řady žen jsou dramaticky ovlivněny vodní krizí, protože nemají jinou možnost než trávit hodiny zajišťováním vody pro přežití rodiny. Jejich čas a energie tak nemůže být investována do aktivit jako studium, či podnikání. Vodní krize je proto ženská krize.¹³⁴
- Farmáři ztrácí svou půdu a živobytí kvůli nedostatku závlahové vody a zasolování půd. Nedostatek vody tak vede k migraci z neúrodných oblastí do úrodnějších, kde ale na ně nikdo nečeká a vytváří to tenzi ve společnosti.
- Mokřady, ústí řek a jezera vysychají kvůli nadvyužívání vody v horních tocích řek. V roce 2022 tvořili mokřady odhadem 6 % zemského povrchu, s úbytkem až 87 % za posledních 300 let a momentálně mizí třikrát rychleji než lesy. S jejich mizením není spojen jenom úbytek biodiverzity, ale také úbytek účinných mechanismů pro ochranu před povodněmi ale také dostatek jídla pro obyvatelstvo, nedostatek kvalitní vody kvůli poklesu přirozené filtrace a ukládání atmosférického uhlíku.¹³⁵

Obrázek 41 SDG 6: Clean water and sanitation.¹³⁶

Možná řešení (?)

Voda patří mezi abiotické obnovitelné zdroje, důležité je tedy vhodné hospodaření s ní. A to jak na úrovni ochrany zdroje – zamezit znečišťování, tak i na úrovni úpravy již vody znečištěné. Na úrovni preventivní:

- Zajištění kvalitních toalet s hygienickou splaškovou kanalizací předejde kontaminaci pitné vody choroboplodnými zárodky, které vyvolávají průjemová onemocnění a další často smrtelné nemoci (obzvláště v součinnosti s chabým zdravotním stavem způsobeným podvýživou). Tyto uvedené případy znečištění vody se často vyskytují i v oblastech, které netrpí fyzickým nedostatkem vody. Úprava takto znečištěné vody je však často nad finanční možnosti obyvatel (tzv. ekonomický nedostatek vody, Obrázek 40).
- V oblastech trpících fyzickým nedostatkem vody je důležitým preventivním opatřením výběr vhodných plodin k pěstování (nepěstovat „žízňivé“ plodiny, jako je např. bavlna či květiny), aby nedocházelo k nadměrné spotřebě v zemědělství a vysychání řek a jezer (Obrázek 42).
- Agenda pro SDG stále častěji apeluje na odvětví průmyslu a služeb využívající vodní zdroje, aby více spolupracovali a zanechali “tradiční rozdělení” na sektory, pokud se má s limitovanými vodními zdroji rozumně nakládat.¹³⁷ Zefektivnění zavlažování umožní farmářům pěstovat nutričně rozmanitější plodiny, zároveň jsou pořád populárnější přístupy jako “farmer-led irrigation” - zavlažování řízené samotnými drobnými farmáři.
- Pumpy na solární pohon jsou skvělou pomůckou při zavlažování v rozvojových zemích jako jsou Ghana či Etiopie.¹³⁸

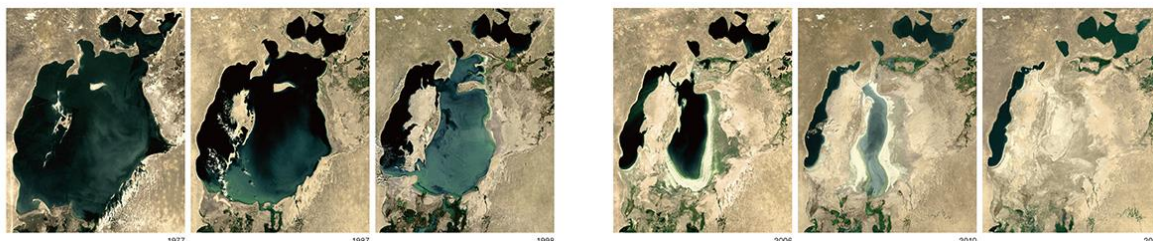
Jednou z možností, jak zlepšit nakládání s vodou je i tzv. integrace a koexistence rybolovu v rámci závlahových systémů. Tato integrace by mohla vést k zvýšené potravinové soběstačnosti, zvýšenému domácímu produktu, příjmů domácností a rozmanitosti živobytí. Mnohé z technik integrace se mohou realizovat bez dodatečných nákladů na hlavní zavlažovanou plodinu. I když koncepce integrace pochází z jihovýchodní Asie, uplatnění je možné pro jakýkoli typ zavlažovacího systému, kde existuje potenciál na užší spolupráci těchto dvou odvětví.¹³⁸

- Využití moderních technologií má uplatnění také v predikci sucha povodní. Tyhle aplikace umožní rychlejší reakci na potenciální hrozby a tím zajistí potravinovou, vodní a nutriční bezpečnost. Další technologií je modelování dynamiky povodí řek a povodí pro co nejefektivnější zemědělskou produkci na regionální úrovni.¹³⁸

Příkladem spravedlivého přerozdělení vodních zdrojů je Uzbekistán. Tamní farmáři využívají nové elektronické zařízení “Smartsticks”, které je umístěné ve vodě a pomáhá měřit kolik vody ze společných závlahových kanálů bylo přerozděleno různým farmářům. Toto řešení pomáhá předejít konfliktům a motivuje farmáře platit za vodu včas.¹³⁸

- Zajímavým řešením je i využití vody ze záplav na “dobití” zásob podzemní vody v postiženém regionu. Zachycení této vody snižuje dopady záplav, zatímco zvyšuje dostupnost vody během suchých období. Tato voda je také chráněna před kontaminací a evaporací a může být přepravena přes existující studny do domácností i na pole. Mimo jiné taky snižuje náklady na palivo při čerpání vody, co činí zemědělství více profitující a udržitelné a taky snižuje emise skleníkových plynů.

Obrázek 42 Vysychání Aralského jezera v důsledku nadvyužívání vody na přítocích.¹³⁹

- Navrhovaným řešením pro zlepšení sanitace v problémových oblastech systémový přístup k defekaci a sanitaci. Např. v Indii je většina nově vybudovaných toalet v tzv. ‘*on-site sanitation system (OSS)*’, co znamená, že je potřeba je pravidelně vyprazdňovat. Právě nakládání s fekálním kalem může nabídnout nová pracovní místa v regionu. To by podporovalo privátní sektor ke zlepšení podmínek nakládání s kalem a tím by se nestigmatizovala daná práce, zredukovalo by to potenciální vodní kontaminaci a celkově zlepšilo hospodaření s vodou.¹³⁸

Novým tématem je dnes i znečištění vodných toků plasty a mikroplasty. Současné techniky využívají síťové filtry s nano-mikro póry, koagulační techniky pro odstranění mikroplastů a výložníky na odstranění větších plastů před vstupem do čistírny.¹³⁸

Řešení na úrovni úpravy vody

- Kopat studny ve vhodných místech, kde nehrozí znečištění nekvalitní povrchovou vodou či splašky, a uchovávat donesenou vodu tak, aby nedošlo k jejímu brzkému znehodnocení.
- V případě použití povrchové vody k pití lze vodu upravit buď v konvenčních vodárnách, pokud jsou však nedostupné, tak lze použít např. moderní membránové mobilní vodárny, které za relativně nízkou cenu připraví z místního zdroje kvalitní pitnou vodu (podstatně levněji, než stojí distribuovaná balená voda – ta má opodstatnění v místech bez zdroje vody).¹⁴⁰
- V oblastech Středního Východu a Severní Afriky (MENA region) kde je fyzický nedostatek vody stále výraznější, přistoupili k recyklaci odpadních vod pro zemědělské účely a tím uchovali pitnou vodu před použitím v zemědělství.¹³⁸

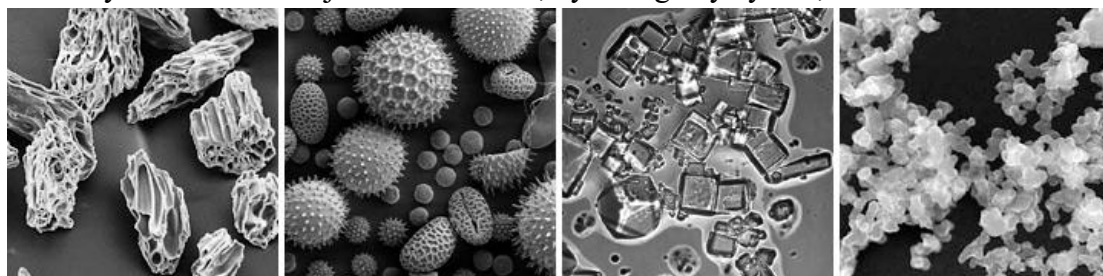
- Pro zajištění dlouhodobé udržitelnosti je nutné dbát na komunitní rozměr hospodaření vodou, kdy např. v rámci rozvojové pomoci musí mít místní lidé pocit, že jsou to oni sami, kteří si zajistí nový čistý zdroj vody (a kteří zodpovídají za jeho funkci v budoucnu).

1.6.8. Atmosférické aerosoly

Atmosférické aerosoly jsou malé částice kapalného nebo pevného skupenství rozptýlené v atmosféře. Jejich velikost se pohybuje od 1 nm po 100 μm . Tvoří asi jenom 10^{-9} – 10^{-7} hmoty atmosféry. I když se může zdát, že jsou všechny velmi malé, jejich velikostní rozmezí odpovídá relativnímu porovnání velikosti mravence (1 mm) s Eiffelovou věží (cca 300 m). I díky této velikostní variabilitě mají různé částice různé fyzikální, chemické nebo biologické vlastnosti. Kromě velikosti se mohou lišit i tvarem – od dokonale sféricky kulatých (kapalné částice), přes nepravidelní zoubkatý tvar (saze) až po dlouhé vláknité jehličky (azbestová vlákna).¹⁴¹

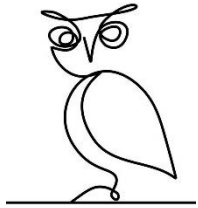
Až 2/3 aerosolové hmoty představují částice přírodního původu jako například pyl, mořský sprej, saharský písek, částice z vulkanické činnosti nebo lesních požárů, viry nebo oblačná jádra. Částice mohou být tvořeny i z plyných látek, které produkují stromy (např. isopren), které v atmosféře kondenzují a stávají se částicemi. Na tenhle druh částic jsou žijící organismy na planetě dobře adaptovány.¹⁴¹

Naproti tomu částice antropogenního původu (zbývající 1/3) pocházejí ze spalování fosilních paliv, průmyslu, oděru pneumatik, vaření, kouření, postřikování pesticidy, nanášení laků/barev nebo se tvoří kondenzací plyných látek z průmyslu. Tyto aerosolové částice významně ovlivňují zdraví člověka, hydrologický cyklus, klima i dohlednost.¹⁴¹

Obrázek 43 Různorodost tvarů aerosolových částic. Zleva: částice z vulkanické činnosti, pyl, mořská sůl a saze.¹⁴²

Jejich chemické složení je různorodé a díky jejich malému rozměru (čím menší částice, tím větší měrný povrch) mohou na sebe efektivně vázat různé toxikanty jako polycyklické aromatické uhlovodíky, polychlorované bifenylly, polychlorované bifenyl ethery/furany nebo některé pesticidy či těžké kovy.¹⁴¹

Částice se kategorizují do tří skupin. Částice (Particulate Matter) o průměru do 10 μm (PM_{10}), do 2,5 μm ($PM_{2,5}$) a do 1 μm (PM_1). PM_{10} při vdechnutí zůstávají v horních dýchacích cestách, $PM_{2,5}$ pronikají až do dolních cest dýchacích (průdušinky). Částice PM_1 pronikají i do plicních sklípků a částice pod 0,1 μm přestupují skrz vlasečnice do krevního oběhu, a tak do celého těla. Znečištění ovzduší tak může způsobovat onemocnění plic (astma, bronchitida, pneumonie či rakovina), kardiovaskulární onemocnění, (embolie, infarkt), nebo problémy s plodností.¹⁴¹

Jedním z nejvýznamnějších efektů aerosolů je ovlivňování klimatu. Částice v atmosféře interagují se slunečním zářením dvojím způsobem:

- 1) Přímý – rozptylem světla nebo jeho absorpcí v částici. Rozptyl světla je významnější než absorpce a způsobuje ochlazování atmosféry. Rozptyl a absorpce jsou závislé zejména na velikosti a chemickém složení částic.
- 2) Nepřímý efekt souvisí se zvětšením plochy mraků, kde částice slouží jako kondenzační jádra, což má za následek zvýšení odrazivosti slunečního záření, vertikální vývin mraků a zvýšení doby jejich života. Nepřímý efekt částic má také ochlazující efekt na atmosféru. Tímto způsobem aerosoly „soupeří“ se skleníkovými plyny a částečně vyrovnávají jejich oteplování atmosféry.¹⁴³

Ochlazující účinek aerosolů - pokud se snažíme o čistější atmosféru (kvůli lidskému zdraví), zmírňujeme tím ochlazující účinek malých částic v atmosféře. Globální vliv aerosolů na klima se snížil o cca 30 % v porovnání s rokem 2000. Co tedy chceme? Čistý vzduch nebo nepřehřátou planetu? A netkví řešení v něčem jiném?¹⁴⁴

Únosná mez pro koncentraci aerosolů v atmosféře

Diagnóza – dosud nekvantifikováno (Obrázek 17).

Globální znečištění ovzduší aerosoly ještě nebylo spolehlivě kvantifikováno. Přesto začíná být zřetelné, že v některých částech světa je znečištění ovzduší příliš vysoké (např. v jižní Asii). Proto je velmi důležité redukovat emise aerosolů, například rozšířit využívání obnovitelných zdrojů energie nebo moderních filtračních technologií. Nízko-emisní zóny ve městech pak mohou účinně omezovat lokální znečištění.¹⁴⁵

1.6.9. Nové entity (chemické znečištění, plasty)

Perzistentní organické polutanty (POPs) - látky odolné vůči fyzikálně-chemickému i biologickému rozkladu a hromadící se ve složkách ŽP i živých organismech (v tukových tkáních). Nebezpečnost těchto látek spočívá v jejich schopnosti narušovat hormonální systém organismů, způsobovat rakovinu + další účinky. Mezi takovéto látky patří např. DDT, Lindan, PCBs (kap. 5.2.3), chlorované dioxiny, některé bromované zpomalovače hoření a další.

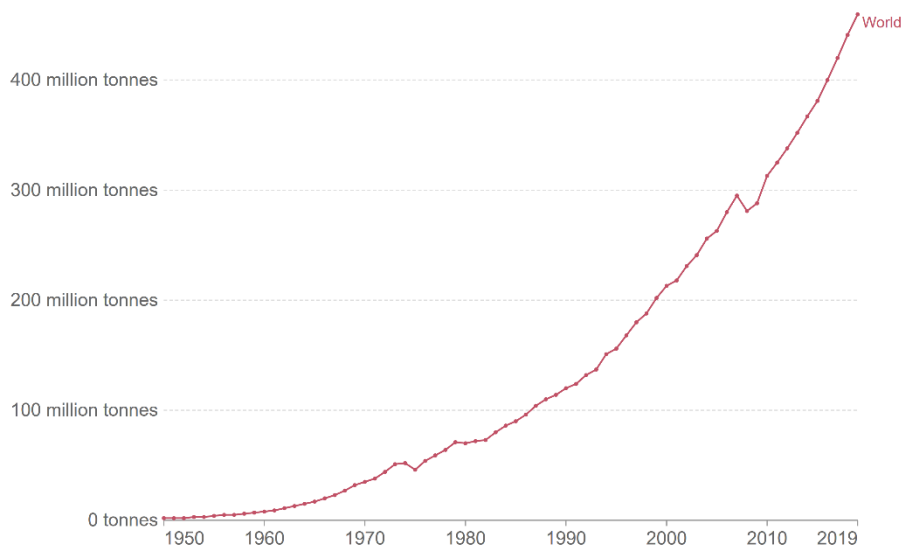
Obrázek 44 Používání DDT je nyní regulováno, ale řada dalších rizikových chemikálií není.¹⁴⁶

Látky narušující hormonální systém (tzv. endokrinní disruptory) – tyto látky mají buď schopnost vyvolávat hormonální účinky (např. díky své struktuře podobné hormonům), nebo narušují hormonální řízení organismu např. zablokováním některého enzymu významného v biosyntéze hormonů. Výslednými projevy těchto účinků jsou např. snížení až ztráta plodnosti, cukrovka, onemocnění štítné žlázy, vývojové poruchy atd. Mezi takovéto látky patří řada zástupců ze skupiny POPs (viz výše), ale také Bisfenol A, některé ftaláty, tributyl cín nebo uměle vytvořené hormony (např. estrogeny z kontraceptiv vyskytující se v povrchových vodách).

Rakovinotvorné látky – látky schopné vyvolávat různé druhy rakoviny, a to většinou při dlouhodobém působení nízkých dávek. Mezi takovéto látky patří řada zástupců ze skupiny POPs (viz výše), dále např. azbest, benzo[a]pyren (např. v cigaretovém kouři), a další.

Látky poškozující mozek – tyto látky mohou i ve velmi nízkých koncentracích poškozovat vyvíjející se mozek plodu přímo v těle matky. Toto poškození se pak může projevit různými poruchami učení, chování (např. vyšší kriminalitou), snížení IQ či mozkovou obrnou. Až 28 % ze všech těchto poruch je údajně způsobeno chemickým znečištěním ŽP, a vědci hovoří dokonce o tzv. „tiché pandemii“ otravy těmito látkami. Mezi tyto látky patří olovo, metylrtuť, PCBs, toluen, arzen.⁴⁶

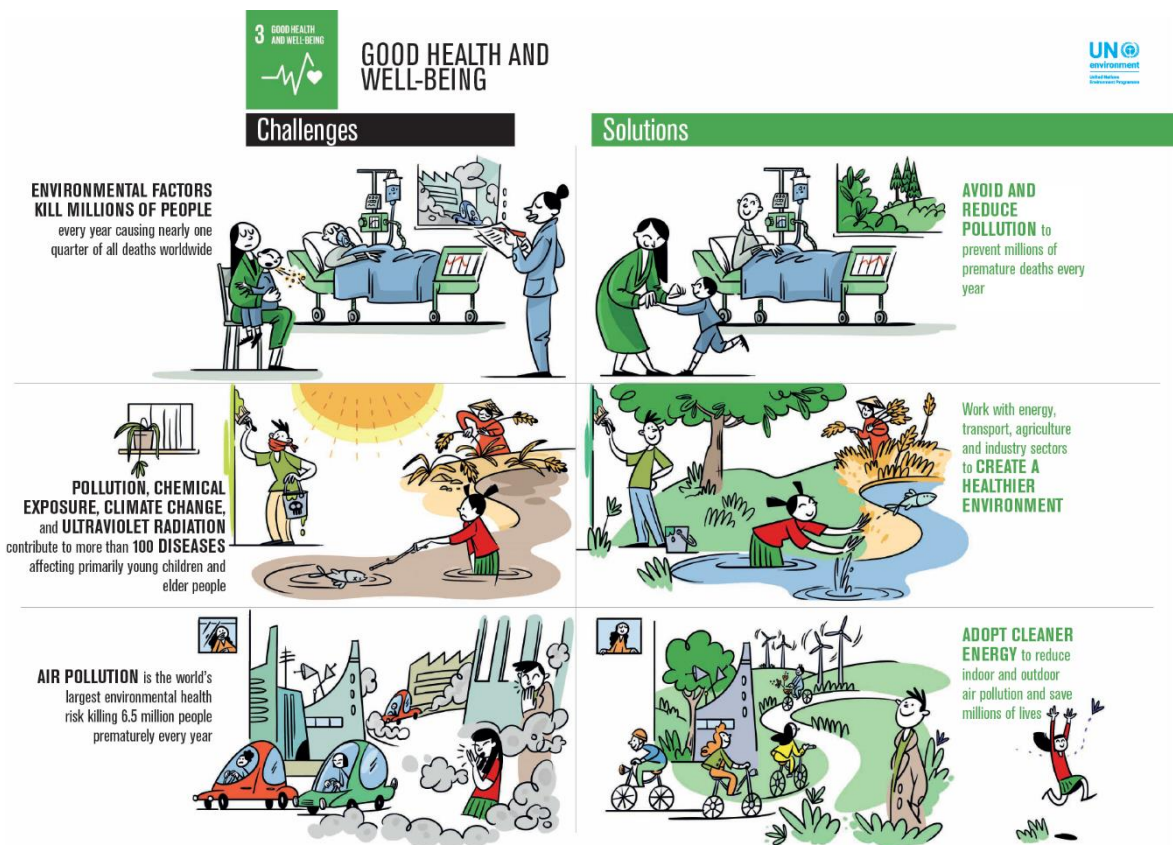
Plasty v ŽP – patří mezi nové problémy chemického znečištění, a to konkrétně světových oceánů. Zdroji těchto plastických kousků jsou především splachy z urbanizovaných oblastí, či přímo házení plastů do oceánů. Tyto kousky se hromadí (jsou velmi odolné proti rozkladu) v určitých oblastech oceánů, kde jejich koncentrace může i několikanásobně překročit koncentraci planktonu – potravinové základny oceánských ekosystémů. Mořské organismy (ryby, ale např. i albatrosi) si tyto kousky pletou s potravou, a po jejich nahromadění v žaludku hynou hladu. Tento problém se stoupající produkcí plastů značně narůstá (Obrázek 45).⁴⁷

Obrázek 45 Světová produkce plastů (polymerní vlákna a pryskyřice) v tunách 1950-2019.¹⁴⁷

Mimo výše uvedené skupiny by se do kategorie „chemické znečištění“ mohla zařadit i problematika skleníkových plynů (kap. 1.6.1), okyselování oceánů (kap. 1.6.4), freony (kap. 1.6.3), spotřeba dusíku a fosforu (kap. 1.6.5).

- Důležitým mechanismem boje proti chemickému znečištění je nasměrování výroby a průmyslu k tzv. Cirkulární ekonomice, co znamená využívání “odpadního materiálu” pro jiný účel a nikoli plýtvat.¹⁴⁸
- Zvlášť znepokojivým faktem je, že se v prostředí nevyskytují látky jako individuální složky, nýbrž jich směs/ koktail, který může mít signifikantnější účinky, jelikož látky mohou spolu reagovat nebo se potencovat ve větší aktivitu.

Obrázek 46 SDG 3: Good Health And Well-Being.¹⁴⁹

Únosná mez chemického znečištění

Diagnóza – překročeno? (Obrázek 17).

V roce 2022 se vědci vyjádřili, že i když bylo chemické znečištění obtížně kvantifikovatelné v kontextu planetárních mezí (před průmyslovou revolucí chemické znečištění těmito látkami prakticky neexistovalo), koktejl chemického znečištění již ohrožuje stabilitu globálních ekosystémů, na kterých lidstvo závisí. Plasty vzbuzují zvláště velké obavy, spolu s 350 000 dalšími syntetickými chemikáliemi. Produkce chemikálií vzrostla 50násobně od roku 1950 do 2022 a předpokládá se, že do roku 2050 se produkce opět ztrojnásobí (pesticidy, průmyslové látky, antibiotika atd.).¹⁴⁸

“For example, the total mass of plastics now exceeds the total mass of all living mammals. That to me is a pretty clear indication that we’ve crossed a boundary. We’re in trouble, but there are things we can do to reverse some of this.” Prof. Bethanie Carney Almoth¹⁴⁸

? Porozumění tématu – otázky a úkoly ?

- 1) Jak se nazývá aktuální geologické období? Charakterizujte jeho hlavní znaky.
- 2) Jak se vyvíjel počet obyvatel na Zemi v uplynulých 50 letech v absolutních počtech a jak se vyvíjela rychlost růstu? Je situace stejná ve všech regionech?
- 3) Jaké jsou důsledky růstu počtu obyvatel? Je problematický samotný počet? Lze lidnatost nějak regulovat, a jaká je role žen v těchto snahách?
- 4) Je globální problém chudoby řešitelný, a jaká je situace v jednotlivých regionech světa? Charakterizujte možná řešení včetně jejich nedostatků.
- 5) Jaké jsou příčiny nedostatku kvalitní vody, jaké jsou regionální odlišnosti a jaká jsou možná řešení? V čem tkví rizika nadměrného využívání sladké vody?
- 6) Problémem spojeným s potravou je jen její nedostatek? Jaké jsou příčiny podvýživy či hladomorů?
- 7) Lze považovat růst počtu lidí nakažených virem HIV za dobrou zprávu? Popište možnosti zabránění nákaze virem HIV.
- 8) Co je považováno za hlavní fyzikální příčinu nynějšího globálního oteplování a čeho je to důsledek? Vymenujte nejvýznamnější skleníkové plyny a jejich zdroje.
- 9) Jak souvisí globální klimatická změna s globálním oteplováním? Jsou důsledky globální klimatické změny jen negativní? Existuje nějaká tolerovatelná mez nárůstu koncentrace skleníkových plynů?
- 10) Je problematika globálního oteplování jediným závažným problémem spojeným s růstem koncentrace CO₂ v atmosféře?
- 11) Jakým mechanismem dochází k rozkladu stratosférického ozónu a jaké to má důsledky? Jaká je prognóza úbytku stratosférického ozónu v následujících 50 letech? Charakterizujte roli všech zapojených skupin při řešení otázky úbytku ozónu.
- 12) Existuje nějaký globální environmentální problém, který se daří úspěšně řešit (či dokonce vyřešit)?
- 13) Jak mnoho člověk ovlivňuje globální biogeochemický cyklus dusíku a fosforu? Jak je definována mez, kterou by globální spotřeba dusíku neměla překročit? Jaké jsou globální a lokální důsledky nadměrné spotřeby dusíkatých a fosfátových hnojiv?
- 14) Popište souvislost mezi nadměrnou spotřebou dusíku, globální klimatickou změnou a ozónovou dírou.
- 15) Jak mohou aerosoly ovlivňovat klima?
- 16) Jakými způsoby můžeme pomoci krajině zachovat její rozmanitost a zvrátit důsledky nadměrného využívání krajiny?
- 17) Jak se vyvíjí stav biodiverzity na Zemi v antropocénu? Jaké jsou příčiny takového vývoje? Jaký je význam biodiverzity a funkčních ekosystémů?

II. Příčiny environmentální krize

Dle výčtu a závažnosti globálních environmentálních problémů je zřejmé, že se prohlubuje zřetelný nesoulad mezi stupňujícími se hmotnými požadavky lidí a postupně ničenými přírodními zdroji. To vede až k narušení autoregulačních ekosystémů (na kterých jsme bytostně závislí, kap. 4.7) a k hrubému porušení přírodní rovnováhy. Takováto situace se nazývá environmentální krize. Konkrétní podoby environmentální krize jsou uvedeny v kap. 5.2.1. Pro bližší pochopení lidského vztahu ke svému životnímu prostředí je nutné blíže nahlédnout na lidskou přirozenost jako biologického druhu *Homo sapiens*, ale i člověka jako kulturní bytosti.

2. Antropologické a evolučně-psychologické určení lidského vztahu k přírodě

Lidské chování a jeho environmentální důsledky jsou dány vlastnostmi biologického druhu *Homo sapiens*. Tyto vlastnosti jsou univerzální, dědičně dané všem jedincům tohoto druhu. Jsou transkulturní a transhistorické. Dědičně antropologické danosti člověka jsou dvou typů – fylogenetické povahy a typicky lidské.

2.1. Danosti fylogenetické povahy

Jsou to hlubší a starší základy lidského společné člověku i primátům. Člověk se spíše intuitivně než rozumově - je tak, jak ho vybavila fylogeneze sběrače a tomto období strávil 90 % evolučního S. Freuda a C. G. Junga je až 9/10 chování člověka ponořeno do nevědomí a vědomí (rozum) má spíše interpretační roli (ospravedlňuje, proč se chováme tak, jak se chováme).¹⁵⁰

chování,
chová
orientován
lovce - v
času. Dle

Hodnotová orientace i samotné chování lidí jsou postaveny na starších fylogenetických základech:

- Většina lidí se i nadále orientuje na zájmy malé sociální skupiny (své rodiny a nejbližších přátel) a k malému fyzickému prostoru – nebere proto v potaz environmentální dopady svého jednání na sociálně a geograficky vzdálenější skupiny lidí či na přírodu.
- Člověk je motivován zájmem prosperity vlastního druhu. Orientace na malý sociální okruh nám umožňuje kvalitně se starat o své okolí, ale upozaduje vnímání a pochopení podobných životních potřeb jiných živočišných či rostlinných druhů.¹⁵¹
- Orientace na krátký časový horizont v řádu několika dní či měsíců, max. v řádu několika následujících let, jedná-li se o významná životní rozhodnutí.
 - Výzkumy potvrdily, že lidé mají tendenci více oceňovat menší, ale zato okamžité odměny – viz např. přečerpávání debetních karet či spotřebitelské půjčky. To souvisí i s tzv. „tragédií obecní pastviny“, kdy vyčerpávání zdrojů (obecně) je poháněno strachem, že nás předežene někdo jiný (kap. 9.3.5).¹⁵⁰
 - Dalším příkladem je podceňování důsledků kouření, kde aktuálně převládnu krátkodobější vlivy, jako je potřeba být „plnohodnotným“ členem party, a zdravotní

vlivy, které se projeví (možná) v budoucnu se odsouvají do pozadí.

- Význam smyslových zážitků – člověk nejlépe přijímá ty informace, o nichž se osobně přesvědčil, tj. ignoruje některá environmentální rizika, která jsou vzdálená prostorově či časově, o nichž se dozvídá pouze zprostředkovaně. Člověk je také především vizuální tvor – většinu informací přijímá zrakem a tzv. neviditelná rizika, jako je UV-záření, chemické znečištění, radiace, spíše upozaduje.¹⁵⁰
- Jednoduché lineární myšlení – nikdo není schopen vyznat se ve složitých vazbách systému, všech příčinách a důsledcích svého jednání. Problémy ŽP jsou však velmi komplikované s řadou prostorových i časových rozměrů, a proto především v této oblasti je veliké riziko hledání jednoduchých řešení, která však mohou přinést více škody než užítku: „Každá složitá otázka má jednoduché, snadno pochopitelné, avšak nesprávné řešení.“
- Rozhodování je ovlivněno minulým zkušenostním chováním. To je silně poznamenáno lidskými očekáváními, která se odvozují od dřívějších zkušeností. Tyto zkušenosti v mozku formulují tzv. asociační sítě (jakýsi model světa), který lidé používají pro začlenění a porozumění novým informacím.
 - Zkušenosti jsou však uchovávány selektivně: starší vytěšňovány novějšími, neutrální obsahy snadněji zapomínány než negativní či pozitivní, negativní zážitky blednou rychleji – tak vzniká tzv. růžové vidění (evoluční výhoda – navozuje optimismus, pozitivní ladění psychiky, ale environmentálně je to riskantní).

Trojediný koncept mozku a chování

Jedna z (kontroverzních¹⁵²) teorií vývoje lidského mozku říká, že mozek vznikal postupně, evolucí, nikoliv náhlým skokem. K evolučně starším částem mozku byly „postupně přidávány“ části nové. Současný lidský mozek má nyní tři hlavní části:

1. R-komplex (mozek plazů) – řídí neverbální instinkty, páření, sociální konformitu, imitace, dominanci u samců, atd.
2. Rhinencephalon – reguluje emoce, smyslové vjemy, paměť, mateřskou péči atd.
3. Neokortex (šedá kůra mozková, evolučně nejmladší část) – místo vynalézavosti, abstraktního myšlení. Významně se rozvinul především u člověka.

Jednotlivé části mozku na sobě pracují víceméně nezávisle. Některé situace, např. móda, touha po moci aj., jsou ovlivněny nižšími sférami mozku. Neokortex se pak naše jednání (či sklony) snaží racionalizovat.¹⁵³

Kognitivní disonance a konsonance

Kognitivní disonance představuje zvláštní sociálně-psychologický model lidského chování, kdy se jedná o nesoulad mezi lidským chováním a informací, která se mu dostává. To vede k nelibému stavu, kterého se člověk snaží zbavit a nahradit ho stavem kognitivní konsonance, tedy souladem mezi chováním a získávanou informací. Způsoby dosažení kognitivní konsonance:

- Racionální konsonance – racionální změna chování na základě informací, které se nám dostávají a přijali jsme je za smysluplné.
- Intuitivní konsonance – zbavení se nepříjemné informace jejím vytěsněním z naší mysli, neboť požadovaná změna chování je pro nás nepřijatelná (byť jsme mohli přijatou

informaci vyhodnotit jako smysluplnou).¹⁵⁴

Stačí-li k navození kognitivní konsonance malá změna chování, člověk volí první způsob, např. cestu drobných změn chování ve vztahu k životnímu prostředí, když máme velké množství informací o negativním vlivu našeho stylu života (kap. 12.3.3). Toto je i důvod relativního úspěchu ekologických poraden. Vyžaduje-li však nastolení kognitivní konsonance velkou změnu v chování, potom zbývá druhá cesta – vytěsňování informací a někdy se i rozzlobí na jejího nositele, např. postoj k náročným požadavkům na změnu života: omezit používání automobilu, méně nakupovat, atd.

2.2. Vlastnosti typicky lidské

Vědomí smrti

Toto vědomí je existenciální úzkostí, je ale také hnacím motorem civilizace (společně se schopností učit se, vynalézat). To vede k tzv. ofenzivní adaptaci – člověk se nepřizpůsobuje okolí, ale přizpůsobuje okolí svým potřebám. Rozvoj vědy a techniky tak zajistil v bohatých zemích pohodlný a relativně bezpečný život, jehož udržení je však energeticky značně náročné (kap. 4.4).

Teorie transgrese

Transgrese (přesah, překonávání biologického rozměru člověka) je opakem reprodukčních pudových aktivit člověka a dalších živočichů – hledání smyslu života.¹⁵⁵ Člověk svou činností překračuje své aktuální bytí – lidskou potřebou i hodnotou je samotný výkon těchto činností. Dosažení cíle nevede k ukojení, ale stimuluje k další aktivitě - naplněná potřeba vyvolává potřebu novou. Člověk může přesahovat (transgredovat) své bytí k různým objektům:¹⁵⁶

- Transgrese k věcem – vede k trvalému hromadění věcí, plodí spotřebu (reklama).
- Transgrese k lidem a ke společnosti – vůle po moci či služba druhým.
- Transgrese k sobě – egoistické projevy či snaha o sebepoznání a seberealizaci.
- Transgrese k symbolům – vede k umělecké tvorbě, vědě, náboženství.

Tyto transgrese mohou být zdrojem, ale i řešením environmentální krize. Připustíme-li, že výše uvedené vlastnosti jsou v nás hluboce a dědičně zakořeněny, jaký je jejich podíl na celkovém přístupu ke světu? Je člověk schopen své chování usměrňovat? Na to jsou dva protichůdné názory:

- Pravděpodobně ne, intuitivní bytost je v nás pevně zabydlena. Změny v lidském chování nastanou až po osobní smyslové zkušenosti s environmentální krizí (kap. 12.3.3).
- Podle některých autorů se však mohou antropologické danosti měnit, např. silným tlakem kultury (což je např. i tlumení některých sklonů, jež jsou společensky nepřijatelné, byť fylogeneticky přirozené – polygamie, vraždy, xenofobie atd.).

Při hledání příčin environmentální krize se mnozí pozastavují nad hodnotovými kořeny euroamerické civilizace. Z těchto kořenů vyvěrá antropocentrické myšlení a lidské nazírání na přírodu, podle něhož je příroda pouhým nástrojem na realizaci lidských cílů. Centrem

kritiky se stalo také křesťanství (kap. 3) a judaismus, které položily základy evropské etiky a pojetí světa, z nichž západ vychází dodnes.

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Charakterizujte typy fylogenetického určení lidského chování (otázka velikosti sociální skupiny a fyzického prostoru, prosperita druhu, časový horizont, smyslové zážitky, minulé zkušenost a asociační sítě).
- 2) Charakterizujte rozdíl mezi racionální a intuitivní konsonancí a k čemu tyto přístupy často vedou.
- 3) Co je to transgrese a jaké znáte její typy? Lze do transgresí vkládat naděje na řešení environmentální krize?

3. Rysy křesťanství spojené s environmentální krizí

3.1. *Antropocentrismus a vydělení člověka z řádu přírody*

Lynn White ve své práci „Historické kořeny krize“ označuje za příčinu vzniku environmentální krize, zajímá pouze o spásu

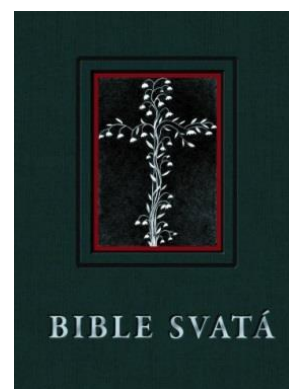
ekologické křesťanství
neboť se
člověka a

jeho nesmrtelnou duši. Rostliny a zvířata takovou duši nemají, jsou proto vyděleny ze spásy. Tím křesťanství vybudovalo propast mezi člověkem a ostatní přírodou.¹⁵⁷

Bible – někteří environmentalisté Bibli vyčítají, že je orientována vyloženě antropocentricky na vztah člověk-Bůh, a otázkám přírody je tu věnováno minimum prostoru. V textech jiných náboženství má naopak příroda významnější postavení. V Bibli lze nalézt odkazy na podřízené postavení přírody člověku, např.:

- Gen 1, 26 – 28: „I řekl Bůh: učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“

Odbožštění přírody

Lidé zpravidla žili v úzkém kontaktu s přírodou, byli její součástí a závisela na ní jejich obživa (z toho však automaticky nevyplývá, že přírodu vyloženě uctívali a své ŽP neničili – spíše ještě neměli dostatek prostředků k dosažení své převahy). Křesťanství se ale snažilo postavit člověka mimo přírodu a její řád, snaha ho více ukotvit v řádu společenském, církevním.

- Příroda vnímána jako místo přítomnosti d'ábla, temných sil, ztělesnění pohanství, proto byl kontakt s ní v dobách raného křesťanství omezován.
- Bohoslužby se konaly výhradně v kostelech – kultury pohanských božstev, které byly neoddelitelnou součástí přírody, byly krutě potlačovány (u nás např. za Břetislava I. a II.). Církev se snažila toto uctívání vymýtit, ale zbytečně, protože věřící byli stále ovlivněni pohanským pojetím přírody – svérázné pojetí křesťanství, které po celá staletí zůstalo ovlivněno pohanským přístupem k přírodě.

Další rysy křesťanství přispívající environmentální krizi

Křesťanství nabádá člověka ke skromnému životu, k pocitu povinnosti, zodpovědnosti, pokory, avšak především ve vztahu k druhým lidem, společnosti, církvi, Bohu, nikoli vůči přírodě:

- Lineární vnímání času, které přineslo právě křesťanství a judaismus a které položilo základy dějinnému optimismu a ideji trvalého pokroku, je problematické. Naproti tomu orientální kultury chápou čas cyklicky.

- Vztahování se mimo pozemský svět – upřednostňování života v nebi před životem na zemi. Na druhou stranu by nebe mělo být zpřístupněno pouze těm, kteří se osvědčí ve svém pozemském životě.
- Protestantská etika práce – protestantismus kalvínské větve položil základy této etiky, která nabádá člověka k pilné práci, během níž je příroda přepracovávána v užitečné výrobky. Zahálka byla vnímána jako hřích – divoká příroda severoamerického západu byla vnímána jako neužitečná, takže u amerických osadníků rostl pocit nutnosti ji přetvářet. To vedlo k rozsáhlé devastaci původních ekosystémů i kultur. Etika práce položila základy kapitalismu, který akceleroval rozvoj průmyslu v Evropě, s čímž souvisela devastace přírody jak nadvyužíváním přírodních zdrojů, tak i vysokou produkcí znečišťujících látek pevného (pevné odpady, popílek...), kapalného (odpadní vody...) i plynného skupenství (okyselující látky, polycyklické aromatické uhlovodíky...).¹⁵⁸

Kritika Whiteova přístupu

- K ničení přírody nedochází s nástupem křesťanství, nýbrž až s nástupem průmyslové revoluce, a to zcela rovnoměrně v křesťanských i nekřesťanských kulturách. Příklady mohou být současná Čína či Indie se svými rozsáhlými environmentálními problémy (jejichž nárůst je opět datován s nárůstem průmyslové činnosti), a to i navzdory environmentálně přátelštějším teologiím hinduismu, buddhismu a taoismu.
- Využívání světa odráží rozvoj techniky a má patrně malou souvislost se specificky křesťanským učením.
- V křesťanství ani tak nejde o mou vlastní spásu, ani o bližního, ale jde především o můj vztah k Ježíši Kristu a k Bohu jako ohnisku pozornosti. Pokud by v křesťanství šlo pouze o vlastní spásu, tak bychom nehřešili, abychom nepřišli za trest do pekla a dělali bychom dobré skutky, abychom přišli za odměnu do nebe. Toto by ale byl postoj kalkulujícího hráče, nikoli křesťana, neboť bych v centru pozornosti byl já. V centru pozornosti křesťanství je ale Bůh.^{159,160}

3.2. Rysy křesťanství nadějně pro řešení environmentální krize

Zájem o křesťanství se mezi ochránci přírody zrodil na základě jejich silící potřeby hlouběji poznat přírodu a svět. Rostl zájem o filozofické základy ochrany přírody, také mezi environmentálními aktivisty stoupá počet křesťanů. Vzrůstá také přesvědčení, že řešení environmentální krize leží v rovině lidských hodnot – tedy etiky (kap. 11.1), která patří mezi velmi důležitá křesťanská témata.

- Křesťanství svým důrazem na duchovní rozměr člověka a schopností formovat jeho hodnoty se stalo určitou nadějí pro řešení environmentálních problémů. Podobně přínosný může být i významný rys křesťanství, jakým je schopnost spojovat univerzální duchovní témata s praktickým životem jednotlivců.
- Schopnost křesťanství podněcovat duchovní život a odvádět pozornost od konzumu plní život člověka hlubším smyslem, vymaňuje z tlaku uspokojování hmotných potřeb. Konzumerismus bývá zpravidla reakcí na vnitřní prázdnotu, způsobenou odcizením člověka od hlubšího smyslu jeho života (kap. 12.2.2).
- Církev je institucí působící dlouhodobě a lokálně i celosvětově, na rozdíl od vlád,

politických stran či obecních zastupitelstev, tudíž by mohla teoreticky být nositelkou řešení environmentálních problémů, které jsou také dlouhodobé a lokální až globální. Církevní představitelé by se potencionálně mohli stát autoritami také v této oblasti a podněcovat ke změně postojů k environmentální problematice – nositelé environmentálně příznivých vzorů citění, myšlení a chování. To však závisí na osobním přístupu duchovních k environmentální problematice (viz papež Benedikt XVI. či papež František).

Idea správcovství (Stewardship)

Nový zákon – Gen 2, 15: „*Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.*“

- Úkolem člověka je tedy přírodu střežit, hlídat, pečovat o ni jako o stvoření boží. Je však důležité, aby v tomto křesťanství více spolupracovalo s environmentalisty, protože pouhé nabádání ke spravování přírody nestačí. Je otázkou, do jaké míry je člověk jako správce pověřený Bohem schopen správně rozhodovat o svých zásazích do přírody – které z nich jsou přijatelné a které nikoli.
- Pojetí správcovství si lze vykládat jakkoli, nemělo by ospravedlňovat necitlivé zásahy do přírody a ekosystémů.

*Svatý František z Assisi, patron zvířat, přírody a ekologie, ve svém nejslavnějším díle *Laudes creaturarum (Píseň tvorstva)* „chválí Boha skrze všechna jeho stvoření“. Sv. František je příkladem péče o to, co je slabé, a také příkladem radostné a autenticky žité integrální ekologie. Je na něm patrné, do jaké míry jsou neoddělitelné starost o přírodu, spravedlnost ve vztahu k chudým, nasazení ve společnosti a vnitřní pokoj.¹⁶¹*

3.3. Zelenající se církve

Poslední dvě desetiletí zaznamenáváme rostoucí zájem o environmentální problematiku ze strany teologů a filozofů, kteří vychází z různých zdrojů:

- **Ekumenismus** – rozšíření mezináboženského dialogu také do oblasti vztahu k přírodě. Inspirace východními náboženstvími, která zaujmají k přírodě odlišný přístup – buddhismus (neubližovat živému), taoismus (pochopení významu světa pomocí pozorování přírody), blízký vztah indiánských kmenů k přírodě (žít s ohledem na budoucí generace), či šamanské praktiky afrických kmenů.
- **Eko-teologie** navrhuje reformaci křesťanství pomocí východních náboženství. Hlásá aktivní participaci na životě světa (křesťanský přístup) spojenou se sebezdokonalováním, soucitem a pochopením (buddhismus). Je potřeba rozšířit hlásání soucitu a pochopení o vnější ochranu přírody, která je v křesťanství nedostatečná. Nejvzácnějším darem evoluce je duch, záchrana planety je pak teologickou záležitostí první velikosti. Tyto myšlenky jsou však pro křesťanství spíše nepřijatelné.¹

Věřící i církevní představitelé však zůstávají i nadále převážně orientovaní do oblasti problémů lidské společnosti a otázky environmentální krize je spíše nezajímají. Ačkoli je mezi

mladými ochránci přírody řada křesťanů, starší byli vzděláváni v duchu přírodovědeckého pozitivismu – mají tedy blíže k materialistickému pohledu na svět. Z těchto důvodů není dialog mezi křesťanstvím a environmentalistikou dosud příliš rozvinutý. Zatím je založený spíše na úvahách či životním stylu jedinců, než celých skupin.

Nicméně i jednotlivci mohou mít významný vliv na smýšlení dalších křesťanů, obzvláště pokud se jedná o čelného představitele církve.

- Papež Benedikt XVI. se několikrát vyjádřil k naléhavosti environmentálních problémů, a za jeho pontifikátu také došlo k přijetí závazku Vatikánu snížení emisí CO₂ a dosažení 20 % podílu obnovitelných zdrojů na výrobě elektřiny (k roku 2020). Reakcí Vatikánu na problémy spojené s globalizací je i ustanovení **nových sedmi smrtelných hříchů** v roce 2008, mezi které patří také znečišťování ŽP či přispívání k chudobě.^{162,163}
- **Laudato sic' (Tobě bud' chvála) – Péče o společný dům:** „Tento náš dům se hroučí, což ohrožuje všechny, zvláště chudé. Apeluji proto na odpovědnost na základě úkolu, který dal Bůh člověku při stvoření: obdělávat a střežit zahradu, do níž ho zasadil.“ Toto řekl papež František u příležitosti vydání encykliky o ochraně životního prostředí **Laudato sic'**. Papež v této encyklice vyzval k bezprostřední rozhodné akci proti ničení životního prostředí a globálnímu oteplování. Všechno úsilí o nápravu je podle něj ohrožováno krátkozrakou mocenskou politikou a mnoho z těch, kteří vlastní více prostředků a mají ekonomickou nebo politickou moc, se snaží o maskování problémů nebo tajení jejich projevů. Strukturálně zvrhlý ekonomický systém podle Františka obrací Zemi v ohromnou horu špíny. Konzumní společnost a její neudržitelný životní styl vedou ke katastrofě. „Zapomínáme, že i my sami jsme stvořeni z prachu země. Naše tělo se skládá z prvků této planety, jejíž vzduch nám dává dech a jejíž voda nás oživuje a občerstvuje.“¹⁶⁴

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Co vyčítá Lynn White křesťanství ve vztahu k životnímu prostředí?
- 2) Které rysy křesťanství jsou spojovány s environmentální krizí?
- 3) Jaké jsou předkládané protiargumenty vůči kritice křesťanství jako zdroji environmentální krize?
- 4) Charakterizujte rysy křesťanství nadějně pro řešení environmentální krize.
- 5) Jaký byl postoj papeže Benedikta XVI. k environmentálním otázkám?

4. Běh světa daný ekologickými zákonitostmi

Ekologie je věda o vztazích organismů a prostředí, ve kterém žijí, a organismů k sobě navzájem.¹⁶⁵ Pro člověka jako pro každý jiný živý organismus platí ekologické zákonitosti, v rámci kterých se člověk jako živočišný druh vyvinul, ale kterými je také limitován. Díky lidskému důvtipu a vyvinutí různých technologií člověk dokáže aktivně do ekologických vztahů zasahovat, a tak např. výrazně zvyšovat nosnou kapacitu některých prostředí, či vytvářet celé nové ekosystémy (např. agroekosystém či městský ekosystém). Toto cílené ovlivnění ekosystémů a jeho složek je však často energeticky a materiálně náročné a v současném stavu neudržitelné. Nicméně je lidská společnost na funkčních ekosystémech existenčně závislá (kap. 4.7 a 4.8) a jejich destrukce může vést až ke kolapsu celých civilizací (kap 5.2.1).

Pro přiblížení lidského ukotvení v ekosystémech (které jsou nedílnou součástí životního prostředí) je vhodné vysvětlit základní ekologické pojmy - obzvlášť ty, které jsou stěžejní pro pochopení nevyhnutelnosti některých environmentálních problémů a jejich souvislostí (např. nárůst lidské populace-potrava-spotřeba, energie-globální klimatická změna...).

4.1. Ekosystém

Ekosystém je *dynamický cirkulační systém živých organismů a jejich neživého prostředí, mezi nimiž probíhá výměna hmoty a energie.*¹⁶⁵ Většinou je primárním energetickým zdrojem ekosystémů sluneční záření. Mezi jednotlivými složkami ekosystému dochází také k výměně informací. Zjednodušeně řečeno – ekosystém je svět kolem nás, který se snažíme popsat vědeckým jazykem a pochopit jednotlivé struktury, jejich funkce a vazby mezi nimi.

Ekosystémy lze rozlišovat např. na říční ekosystém, lesní ekosystém, jezerní ekosystém, městský ekosystém, atd., tedy relativně prostorově ohraničitelné systémy. Nicméně i mezi těmito systémy dochází k interakci, čímž tvoří jeden velký celek – ekosféru (biosféra+atmosféra+litosféra+hydrosféra).

Obrázek 47 Zjednodušené znázornění jezerního ekosystému včetně vlivu člověka (rybaření, splachy z polí, atd.).¹⁶⁶

- Člověk je nedílnou součástí ekosystémů – interaguje s jinými živými i neživými prvky ekosystému prostřednictvím výměny hmoty a energie – a platí tedy pro něho stejné zákonitosti.
- Aktivní, často velice energeticky náročnou činností se však člověk částečně z vlivu některých ekosystémových mechanismů vymanil, např. zvyšováním nosné kapacity prostředí importem zdrojů a energie do určité omezené oblasti či stavěním víceúrovňových obydlí.

4.2. Ekologická stabilita

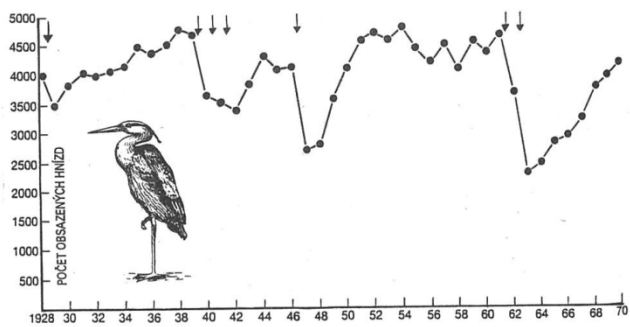
Ekologická stabilita je schopnost ekosystému vyrovnávat změny způsobené vnějšími činiteli a zachovávat své přirozené vlastnosti a funkce.¹⁶⁷ Obecně platí, čím je větší různorodost (diverzita - např. druhová) ekosystému, tím je větší jeho stabilita.

- Příkladem stabilního ekosystému je smíšený les, který jako celek lépe odolá výskytu lýkožrouta smrkového či jiným škůdcům než les tvořený smrkovou monokulturou.

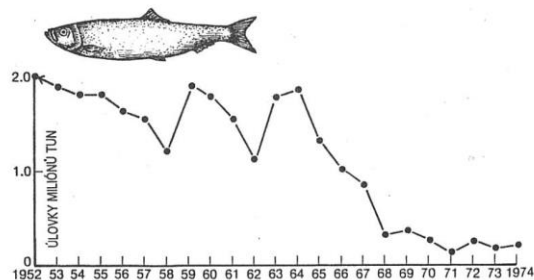
Stabilita je dána odolností (rezistencí) a pružností (reziliencí) ekosystému.

- Rezistence – schopnost ekosystému vzdorovat rušivému vlivu.
- Rezilience – schopnost ekosystému vrátit se po narušení do původního stavu

Pro mladé ekosystémy (raná sukcesní stadia) je charakteristická malá odolnost, ale velká pružnost, naproti tomu zralejší a složitější ekosystémy mají většinou menší pružnost a větší odolnost. Kapacity těchto schopností jsou však omezené a při jejich dlouhodobějším překračování dochází k dlouhodobějšímu poškození až kolapsu společenstva).

Obrázek 49

Obrázek 48

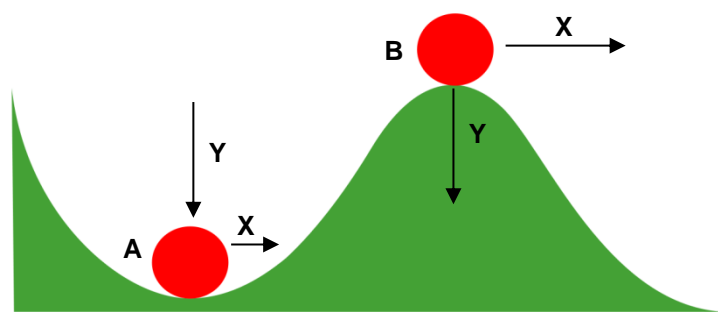
4.2.1. Homeostáza, homeorhéza a zpětné vazby

Homeostáza je schopnost organismu, populace nebo společenstva udržet relativně konstantní vnitřní prostředí v situaci, kdy se vnější prostředí mění. Homeostáza je základní podmínka života. Předpokladem homeostázy jsou soubory funkčních zpětných vazeb, které navracejí systém po vychýlení do původního stavu. Jedná se tedy o tendenci systému zachovat si původní stav (např. teplotu, počet druhů, atd.). Závisí např. na vnitřní symbióze nik (specifické prostředí vhodné pro život určitého společenstva), druhů; uchování živin v biocenóze, stabilitě, entropii (míra neuspořádanosti) atd.¹⁶⁷

Homeorhéza je vývojová dynamika živých systémů v progresivním směru. Jde o zachování vývojové dynamiky – tedy plynutí, vývoje živých systémů (nikoliv ustáleného stavu = homeostáza). Evoluce nevylučuje nestabilní stavy a katastrofy.¹⁶⁷

Princip zpětné vazby

Zpětná vazba je obecně nenáhodné působení mezi prvky téhož systému, při němž dochází k posílení (kladné) nebo zeslabení (záporné) působení veličiny X, která byla přímo nebo nepřímo ovlivněna působením jiné veličiny Y (Obrázek 50). Podle efektu, jaký má zpětnovazební systém na změnu výchozího stavu, hovoříme o pozitivní zpětné vazbě nebo o negativní zpětné vazbě.

Obrázek 50 Stabilní (A - působení negativní zpětné vazby) a nestabilní (B - působení pozitivní zpětné vazby) polohy. Y - např. gravitační síla, X - např. síla, kterou uvedeme kouli do pohybu.

Pozitivní zpětná vazba znamená, že změna v jedné složce zpětnovazebního cyklu vede v konečném důsledku k zvětšení této změny. Pokud je navíc výsledné zesílení celého cyklu větší než 1, může výstupní hodnota systému nekontrolovatelně růst. Obvykle tento růst narazí na omezení daná charakterem systému, v němž vazba probíhá (koule se dostane do údolí, v ŽP např. dojde k dosažení nosné kapacity prostředí). Kladná zpětná vazba má v ekosystémech většinou fatální důsledky pro stávající typ ekosystému, ale zároveň může vést ke tvorbě nových struktur či vztahů (což je analogické pro společnost, kdy kolaps jednoho typu společnosti zároveň umožňuje vznik jiného typu společnosti).

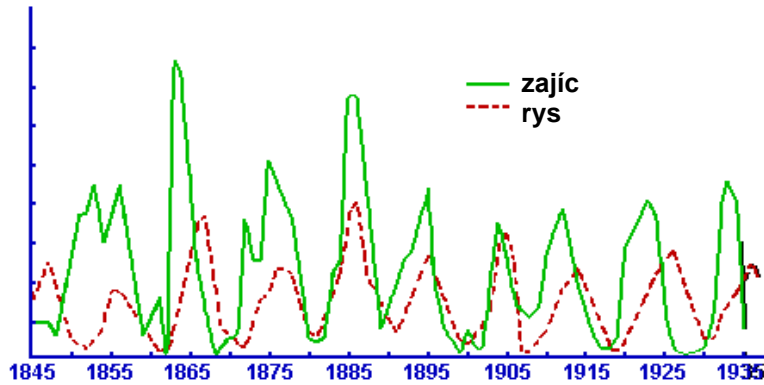
Příklad pozitivní zpětné vazby v ekologii či společnosti

- Vymírání rostlinných a živočišných druhů (tedy snižování biodiverzity) způsobuje nestabilitu počtu odolnějších druhů, výkyvy teplot a obecně méně vhodné prostředí pro rozvoj biologických druhů v dané lokalitě, čímž zpětně snižuje biodiverzitu.
- Úbytek zemské plochy pokryté sněhem a ledem znamená větší absorpci slunečního záření půdou, vodou, zastavěnými plochami (snížení albeda) a tím způsobí další tání oblastí sněhu a ledu.¹⁶⁸
- Exponenciální růst světové populace je způsoben díky pozitivní zpětné vazbě s technologickým pokrokem. Technologický růst umožňuje vzrůst nosné kapacity prostředí pro lidi, to umožňuje další populační růst. Více lidí znamená více potenciálních investorů, což opět zrychluje technologický růst. Tento technologický růst umožňuje dále zvyšovat nosnou kapacitu prostředí, což umožňuje ještě rychlejší populační růst...¹⁶⁹
- Obecně také systém pochval a odměn.

Negativní zpětná vazba znamená, že změna v jedné složce zpětnovazebního cyklu vede v konečném důsledku ke zmenšení této změny. Jedná se tedy o vyrovnávací mechanismus, jenž umožňuje dosáhnout vnitřní stability systému (homeostázu), např. v potravních řetězcích či ekosystémech. Tento princip zabezpečuje stav dynamické rovnováhy – umožňuje změnu, která reaguje na nějaký vývoj opačně, tj. tím, že po růstu přichází změna opačného směru (pokles).

Příklad negativní zpětné vazby v ekologii či společnosti

- Vývoj dravců (lovců) a kořisti ve volné přírodě (Obrázek 51). Pokud je málo kořisti, začnou dravci snižovat své počty (hlad, nižší plodnost). Tím má kořist méně nepřátel a začne se množit. To pro dravce znamená více potravy, a tak jejich počet začne opět růst a cyklus se opakuje. Množství kořisti má kladný vliv na množství dravců, zatímco množství dravců má záporný vliv na množství kořisti. Nedochozí zde k ustálení populace na konstantní hodnotě, ale ani nedochází k jejímu prudkému nárůstu směrem k nekonečnu.
- Obecně také systém výtek a trestů ve společnosti.

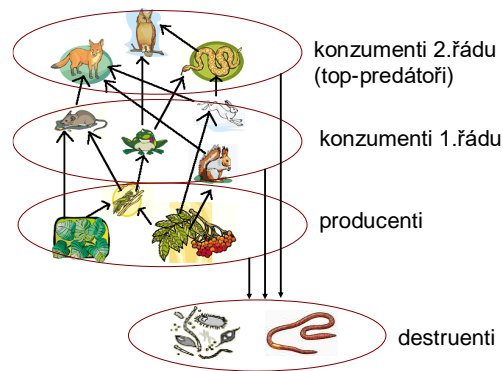

Obrázek 51 Vývoj velikostí populace dravce (např. rys) a jeho kořisti (např. zajíc). Měřítko obou populací jsou rozdílná.

4.3. Potravní řetězce a pyramida

Potravní řetězce

- Řetězec **pastevně kořistnický** – od primárních producentů (zelené rostliny – např. trávy) ke konzumentům prvního řádu (býložravci – např. zajíc polní) a 2. řádu (masožravci – např. liška obecná) včetně člověka. Velikost těla se většinou zvětšuje a početnost jedinců v populaci se zmenšuje.
- Řetězec **detritový (rozkladačský)** – odpadávaní mrtvé biomasy (např. listy stromů) a její rozkládání rozkladači (např. žížaly) až k houbám a mikroorganismům (v půdě a vodách).
- Oba uvedené potravní řetězce fungují zároveň a jeden bez druhého je nereálný.

Obrázek 52 Schéma potravních řetězců.

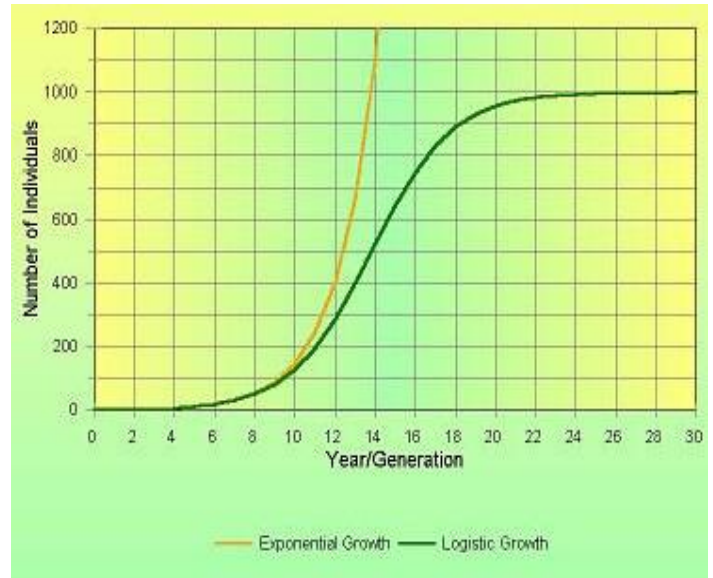
Potravní pyramida

Organismus na vyšším stupni potravní pyramidy se živí níže postaveným. Udává se v početnosti k biomase a toku energie – základní jsou rostliny (producenti – fotosyntetické organismy) až po vrcholné konzumenty (predátory, včetně člověka). Velké ztráty energií v řádech 1000:100:10:1. Z tohoto důvodu je energetická bilance masné produkce podstatně horší než u rostlinné produkce – kap. 7.3.

4.4. Typy růstových křivek populací a jejich sociologické a environmentální důsledky

Dva typy růstových křivek

Typ J – exponenciální růst: rychlá exponenciální a akcelerační fáze (fáze gradace), dosažení a překročení limitu (nosné kapacity prostředí), prudký pokles s možností téměř totální likvidace společenstva, případně dalšího exponenciálního růstu (jsou-li opět dostupné zdroje energie a materiálu). V přírodě je méně častá – např. množení bakterií, sinic, možná i růst lidské populace.

Typ S – logistický růst: po gradaci přijde fáze zpomalování (odpor nosné kapacity) a fáze oscilace kolem nosné kapacity prostředí. V přírodě celkem častá – ustavení počtu jedinců uvnitř populace či buněk v těle.¹⁷⁰

Obrázek 53

Různé typy interakce mezi růstem a nosnou kapacitou prostředí

- Dynamická rovnováha (růstová křivka typu S) – dynamika populace regulovaná limitujícími faktory, kterými jsou např. hustota populace, dostupnost zdrojů (živin, světla...), počet dravců ve vztahu ke kořisti, atd.
- Přestřelující růstová křivka (růstová křivka typu J) – nefungující ekosystém, např. přemnožení hrabošů odstraněním limitujícího faktoru (dravců), nebo chování specifické pro určitý živočišný druh (lumík sibiřský).
- Další typy – např. autoregulace druhu (autolimitace), ekologický proces, změna chování v populaci (např. počet potomků v lidské kultuře dán např. vlivem náboženství či kulturou, kap. 4.6).

S limity růstu lidské společnosti se počítá přibližně do poloviny 21. století, kdy je očekáván nárůst na asi 9 miliard lidí. Člověk však má schopnost ofenzivní adaptace – přizpůsobuje se tak, že přírodu vlastně přetváří a aktivně zvyšuje nosnou kapacitu prostředí – dovoz surovin a energie z jiných částí světa, stavění víceúrovňových domů atd. To však vyžaduje stále vyšší spotřebu energie a dalších zdrojů z různých částí světa.

4.5. Vývoj ekosystémů a životní strategie organismů

Vývoj ekosystémů

Sukcese - vývoj společenstva systematickým nahrazováním druhů. Většinou se nejedná o totální nahrazování druhů (se zánikem druhu staršího), ale spíše o změnu v dominantním druhu ve společenstvu (např. v lesním ekosystému jsou dominantním druhem stromy, i když své nezastupitelné místo mají např. i byliny či bakterie). Cílené ovlivnění přirozené sukcese je možné, ale za vynaložení energie (např. orání, sečení trávy, likvidace druhů herbicidy, kácení stromů atd.).

- Primární sukcese – sukcese, která začíná probíhat v prostředí doposud bez života (např. nově vzniklá lávová pole). Toto prostředí je kolonizováno organismy následujícím způsobem: bakterie, sinice a řasy → lišejníky, mechy → jednoleté rostliny → víceleté rostliny → keře → stromy.
- Sekundární sukcese – sukcese na oživených velmi mladých ekosystémech (např. opuštěná pole či pastviny). Toto prostředí je kolonizováno rostlinami z okolí – různé plevely, dále pak nastupuje keřové a stromové patro (v podmínkách ČR).¹⁷¹

Životní strategie

Životní strategie je způsob rozmnožování nebo obsazování volných stanovišť živými organismy.

- r-stratégové - druhy organismů s rychlou reprodukcí a růstem; důraz na množství a mobilitu potomků (kvantitu); kvalita a konkurenceschopnost odsunuta do pozadí. Typické druhy mladých ekosystémů (prvních fází sukcese, např. opuštěných polí, zarůstajících skládek...), např. lišejníky, jednoleté (merlík) či vytrvalé (pýr) plevely, křoviny, některé stromy (bříza), myš domácí, hraboš polní (obecně drobní savci).
- K-stratégové - druhy s pomalejším růstem, často dlouhověcí, důraz na konkurenceschopnost potomků (kvalitu). Typičtí pro zralejší ekosystémy (pozdní fáze sukcese, např. lesní ekosystémy). Obecně velcí savci (včetně člověka) a stromy (dub, borovice, atd.).

K-stratég a r-stratég jsou však relativní pojmy. Závisí na tom, koho s kým poměrujeme. Koroptev polní je oproti myši nepochybně K-stratég, ale porovnávána se slonem bude označena za r-stratéga.

Paralely r- a K- strategií vidí někteří sociální vědci i ve vývoji a fungování lidských kultur. Prototypem r-kultury je diktatura, a prototypem K-kultury jsou malá izolovaná společenství, která nemusejí čelit tlaku zvenčí. Pro každý typ kultury jsou charakteristické určité prvky náboženství, postavení jedince ve společnosti, pojmání sexuality atd.¹⁷²

4.6. Autolimitace v lidské společnosti

Autolimitace probíhá v podobě etologických procesů jako způsob chování při vysoké hustotě populace. Konkrétní příklady kulturní autolimitace jsou např.:

- Zvýšení úmrtnosti (biologicky dané – např. snadnější rozšíření nemocí redukujících

lidstvo v oblastech s vysokou hustotou).

- Snížení porodnosti v důsledku změn ve způsobu života, povaze ekonomiky (kulturně dané, vlastnosti specificky lidské – tendence mít méně potomků, pokud máme vysokou pravděpodobnost, že jim můžeme poskytnout vše potřebné k důstojnému životu – kap. 0). Rizikem je zde možnost „přestřelení“ do stavu, kdy se lidé v dané společnosti rozhodnou nemít žádné potomky – např. situace s poklesem porodnosti a odmítáním sexu a rodinného života jako takového v dnešním Japonsku.⁸⁴
- Dynamika spotřeby kulturních statků – např. dobrovolná chudoba či záměrná skromnost (skromnost jako kulturně oceňovaná vlastnost – kap. 12.3.2).
- Snížení nutnosti prostorové mobility – díky technologiím, např. telekonference po internetu, atd.
- Dekoncentrace osídlení – např. suburbánní migrace.

Uvedené příklady jsou sice sociologicky relevantní, ale co se týče řešení environmentálních problémů, tak spíše okrajového významu.

4.7. Význam ekosystémů

Ekosystémy představují „produkční motory Země“. Obklopují nás ve formě pralesů, pastvin, řek, moří, hor, a také měst. Každý ekosystém představuje komplex řešení jednotlivých osobních zájmů přežít, který se vyvíjel po tisíce let. Tak kóduje lekce z přežití v zápasech nesčetných druhů o sluneční světlo, vodu, živiny a prostor.

Ekosystémy představují přirozené systémy umožňující a podporující život. Poškozením ekosystémů dochází k omezení či dokonce zániku této jejich základní, život umožňující funkce. Případná obnova je náročná a dlouhodobá, a někdy nemožná (pokud vyhyne např. klíčový druh, nebo se změní klimatické podmínky v dané oblasti. Například úrodné půdy jsou výsledkem milionů let anorganických i organických procesů. Technicky lze životadárnost půdy nahradit (např. hydroponií), ale v globálním měřítku je díky vysokým nákladům tento systém nereálný. Ve skutečnosti je tedy na funkčních ekosystémech (jejich materiálech a službách) bytostně závislá i lidská populace:

- Čistí vodu i vzduch
- Udržuje biodiverzitu.
- Rozkládá a „recykluje“ živiny.
- Poskytuje nesčetné další kritické funkce – to vše zdarma.¹⁷³

Tabulka 1

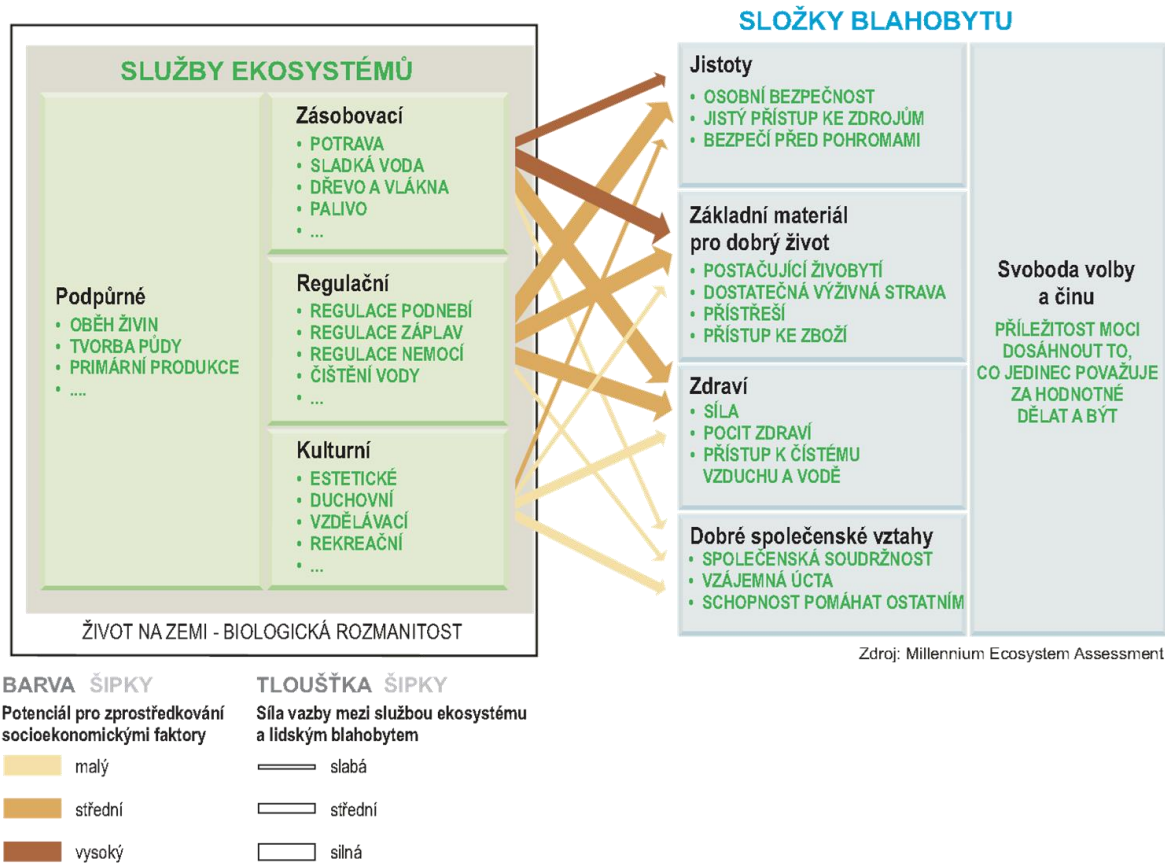
<p>Here are some global and local indicators of our dependence on the water filtration and purification services that ecosystems provide. The human and economic costs of trying to replace them can be high.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cost incurred by households in Jakarta that must buy kerosene to boil the city's public water before use: <i>Rp 96 billion or US\$52 million a year (1987 prices) (Bhatia and Falkenmark 1993:9)</i>
<ul style="list-style-type: none"> ■ Percentage of the world's population that lacks access to clean drinking water: <i>28 percent, or as many as 1.7 billion people (UNICEF 2000)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Replacement cost of the water that would be lost if thirteen of Venezuela's National Parks that provide critical protection for urban water supplies were deforested: <i>\$103 million to \$206 million (net present value) (Reid forthcoming:6)</i>
<ul style="list-style-type: none"> ■ Number of people who die each year because of polluted drinking water, poor sanitation, and domestic hygiene: <i>5 million. Additionally, waterborne diseases such as diarrhea, ascariasis, dracunculiasis, hookworm, schistosomiasis, and trachoma cause illness in perhaps half the population of the developing world each year (WHO 1996).</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Typical cost to desalinize seawater: <i>\$1.00–\$1.50 per cubic meter (UNEP 1999:166)</i>
<ul style="list-style-type: none"> ■ Percentage of urban sewage in the developing world that is discharged into rivers, lakes, and coastal waters without any treatment: <i>90 percent (WRI et al. 1996:21)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Amount of open space and critical recharge area paved over every day in the United States: <i>11.7 km² (TPL 1997:3)</i>
<ul style="list-style-type: none"> ■ Amount spent on bottled water worldwide in 1997: <i>\$42 billion (Beverage Industry 1999)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Estimated annual value of water quality improvement provided by wetlands along a 5.5-km stretch of the Alchovy River in Georgia, USA <i>\$3 million (Lerner and Poole 1999:41)</i>
<ul style="list-style-type: none"> ■ Amount U.S. consumers spent on home water filtration systems in 1996: <i>\$1.4 billion (Trust for Public Land 1997:24)</i> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cost to construct wetlands to help process and recycle sewage produced by the 15,000 residents of Arcata, California: <i>\$514,600 for a 40-ha system (Marinelli 1990). The city's alternative was to build a larger wastewater treatment plant at a cost of \$25 million (Neander n.d.).</i>

Tabulka 2

Ecosystem	Goods	Services
<p>Agroecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Food crops ■ Fiber crops ■ Crop genetic resources 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Maintain limited watershed functions (infiltration, flow control, partial soil protection) ■ Provide habitat for birds, pollinators, soil organisms important to agriculture ■ Build soil organic matter ■ Sequester atmospheric carbon ■ Provide employment
<p>Coastal Ecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Fish and shellfish ■ Fishmeal (animal feed) ■ Seaweeds (for food and industrial use) ■ Salt ■ Genetic resources 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Moderate storm impacts (mangroves; barrier islands) ■ Provide wildlife (marine and terrestrial) habitat ■ Maintain biodiversity ■ Dilute and treat wastes ■ Provide harbors and transportation routes ■ Provide human habitat ■ Provide employment ■ Provide for aesthetic enjoyment and recreation
<p>Forest Ecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Timber ■ Fuelwood ■ Drinking and irrigation water ■ Fodder ■ Nontimber products (vines, bamboos, leaves, etc.) ■ Food (honey, mushrooms, fruit, and other edible plants; game) ■ Genetic resources 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Remove air pollutants, emit oxygen ■ Cycle nutrients ■ Maintain array of watershed functions (infiltration, purification, flow control, soil stabilization) ■ Maintain biodiversity ■ Sequester atmospheric carbon ■ Moderate weather extremes and impacts ■ Generate soil ■ Provide employment ■ Provide human and wildlife habitat ■ Provide for aesthetic enjoyment and recreation
<p>Freshwater Systems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Drinking and irrigation water ■ Fish ■ Hydroelectricity ■ Genetic resources 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Buffer water flow (control timing and volume) ■ Dilute and carry away wastes ■ Cycle nutrients ■ Maintain biodiversity ■ Provide aquatic habitat ■ Provide transportation corridor ■ Provide employment ■ Provide for aesthetic enjoyment and recreation
<p>Grassland Ecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Livestock (food, game, hides, fiber) ■ Drinking and irrigation water ■ Genetic resources 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Maintain array of watershed functions (infiltration, purification, flow control, soil stabilization) ■ Cycle nutrients ■ Remove air pollutants, emit oxygen ■ Maintain biodiversity ■ Generate soil ■ Sequester atmospheric carbon ■ Provide human and wildlife habitat ■ Provide employment ■ Provide for aesthetic enjoyment and recreation

4.8. Vztah člověk – ekosystémy

Dosažení života v blahobytu (pravděpodobně snaha většiny lidí) je přímo závislé na funkčních ekosystémech a jejich službách (Obrázek 54). Některé složky blahobytu (např. spotřeba materiálů a produkce odpadů, doprava atd.) však zpětně ovlivňují samotné produkční ekosystémy. Například nadvyužíváním určitých služeb ekosystémů dochází k jejich znehodnocení a přestávají být schopny dané služby poskytovat.

Obrázek 54

Vlivem využívání až nadvyužívání služeb ekosystémů dochází k jejich poškozování a snižování jejich kvality či kvantity (Tabulka 3). Druh poškozování je typický pro jednotlivé typy ekosystémů v závislosti na službách, jež nám dané ekosystémy poskytují a my je tudíž využíváme (Tabulka 2). **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**

Tabulka 3

Ecosystem	Pressures	Causes
<p>Agroecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Conversion of farmland to urban and industrial uses ■ Water pollution from nutrient runoff and siltation ■ Water scarcity from irrigation ■ Degradation of soil from erosion, shifting cultivation, or nutrient depletion ■ Changing weather patterns 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Population growth ■ Increasing demand for food and industrial goods ■ Urbanization ■ Government policies subsidizing agricultural inputs (water, research, transport) and irrigation ■ Poverty and insecure tenure ■ Climate change
<p>Coastal Ecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Overexploitation of fisheries ■ Conversion of wetlands and coastal habitats ■ Water pollution from agricultural and industrial sources ■ Fragmentation or destruction of natural tidal barriers and reefs ■ Invasion of nonnative species ■ Potential sea level rise 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Population growth ■ Increasing demand for food and coastal tourism ■ Urbanization and recreational development, which is highest in coastal areas ■ Government fishing subsidies ■ Inadequate information about ecosystem conditions, especially for fisheries ■ Poverty and insecure tenure ■ Uncoordinated coastal land-use policies ■ Climate change
<p>Forest Ecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Conversion or fragmentation resulting from agricultural or urban uses ■ Deforestation resulting in loss of biodiversity, release of stored carbon, air and water pollution ■ Acid rain from industrial pollution ■ Invasion of nonnative species ■ Overextraction of water for agricultural, urban, and industrial uses 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Population growth ■ Increasing demand for timber, pulp, and other fiber ■ Government subsidies for timber extraction and logging roads ■ Inadequate valuation of costs of industrial air pollution ■ Poverty and insecure tenure
<p>Freshwater Systems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Overextraction of water for agricultural, urban, and industrial uses ■ Overexploitation of inland fisheries ■ Building dams for irrigation, hydropower, and flood control ■ Water pollution from agricultural, urban, and industrial uses ■ Invasion of nonnative species 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Population growth ■ Widespread water scarcity and naturally uneven distribution of water resources ■ Government subsidies of water use ■ Inadequate valuation of costs of water pollution ■ Poverty and insecure tenure ■ Growing demand for hydropower
<p>Grassland Ecosystems</p> 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Conversion or fragmentation owing to agricultural or urban uses ■ Induced grassland fires resulting in loss of biodiversity, release of stored carbon, and air pollution ■ Soil degradation and water pollution from livestock herds ■ Overexploitation of game animals 	<ul style="list-style-type: none"> ■ Population growth ■ Increasing demand for agricultural products, especially meat ■ Inadequate information about ecosystem conditions ■ Poverty and insecure tenure ■ Accessibility and ease of conversion of grass-

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Charakterizujte rozdíl mezi ekologií, environmentalistikou a environmentalismem.
- 2) Co jsou ekosystémy a jaká je pozice člověka v nich? Je člověk vždy nedílnou součástí ekosystémů, nebo mohou fungovat autonomně?
- 3) Co je to ekologická stabilita a kterými dvěma vlastnostmi je charakterizována?
- 4) Jaký je rozdíl mezi homeostázou a homeorhézou a jakou funkci mají zpětné vazby?
- 5) Popište příklady pozitivní i negativní zpětné vazby v ŽP a společnosti.
- 6) Co napoví potravní pyramida o masné produkci ve vztahu ke spotřebě zdrojů?
- 7) Definujte nosnou kapacitu prostředí. Jakou platnost má pro člověka a lidskou společnost?
- 8) Jaké znáte typy růstových křivek? Jakým způsobem se vztahují k nosné kapacitě prostředí?
- 9) Jaké typy autolimitací ve společnosti znáte?
- 10) Jaký je význam ekosystémů pro život na Zemi a lze nějak ocenit přínos např. přirozeného čištění vody (při průchodu funkčními ekosystémy)?
- 11) Jaké znáte služby ekosystémů?
- 12) V jakém vztahu je lidský blahobyť a služby ekosystémů? Charakterizujte tento vztah pro všechny složky lidského blahobytu (jistoty, materiální stránka, zdraví a dobré společenské vztahy).

5. Od ekologie k environmentalistice

5.1. *Pojmy ekologie, environmentalistika a environmentalismus*

Ekologie je věda o vztazích organismů a prostředí, ve kterém žijí, a organismů k sobě navzájem.

- Nehodnotící, výhradně popisná věda.
- V obecnějším (a zavádějícím) smyslu je ekologií nazýván i kladný vztah člověka k ŽP.

Environmentalistika (z angl. *environment* – životní prostředí) je disciplína zabývající se vztahem člověka k životnímu prostředí, zahrnující jak čistě popisnou složku (ekologie, biologie, sociologie, filozofie, ekonomie, apod.), tak i normativní složku (etika, právo).

- Zaujímá i hodnotící stanoviska – co je dobré a co špatné.

Environmentalismus - široké společenské hnutí, jehož cílem je prosazování poznatků a závěrů environmentalistiky ve společnosti. Nástup moderního environmentalismu je datován k roku 1962.

5.2. *Nástup a legitimizace environmentalistiky*

Ekologie jako věda o vztazích mezi organismy (navzájem) a jejich životním prostředím tvoří nezbytný základ environmentalistického smýšlení. Nelze se vyhnout skutečnosti, že lidská populace podléhá stejným ekologickým zákonitostem (kap. 4) jako je např. nosná kapacita prostředí, zapojení do potravních řetězců atd. Limity a projevy těchto zákonitostí jsou však díky lidskému rozumu ovlivňovány, což je však energeticky a materiálně náročné a ve stávající podobě vzhledem k planetárním limitům neudržitelné (kap. 7.3)

- Výchozím bodem environmentalistiky je uvědomění si problematického vztahu člověka (a jeho nároků) a ŽP.

V roce 1962 kniha *Silent spring* biologky Rachel Carsonové upozornila na hrozbu toxických chemikálií pro ŽP a člověka. Vydání této knihy vzbudilo široký zájem veřejnosti o problematiku ŽP a prakticky spustilo moderní světové environmentální hnutí (kap. 10).

Kniha *Silent spring* poukazuje na toxicitu insekticidu DDT pro ptáky, především dravce, kteří jako top-predátoři představují vrchol potravinové pyramidy (kap. 4.3). V tělech dravců koncentrace intenzivně používaného DDT vzrostla na takovou úroveň, kdy se

začala projevovat její reprodukční toxicita (křehké skořápky vajec), což vedlo v USA téměř k vyhynutí např. orla bělohlavého, sokola stěhovavého a dalších druhů s vážnými důsledky pro celé ekosystémy (kap. 4.3).¹⁷⁴

Případ DDT je jedním z mnoha příkladů, kdy lidé kladou na planetární ekosystémy větší nároky, než jaké mohou tyto ekosystémy bez výrazného snížení své životaschopnosti unést. V obecnější rovině tato kniha poukázala na problematiku překračování planetárních mezí (často předem neznámých).

5.2.1. Historie využívání a nadužívání služeb ekosystémů

Mnoho ze současných environmentálních problémů – odlesňování, půdní eroze, desertifikace, zasolování půd a ztráta biodiverzity – byly problémy i v historii (Tabulka 4). Rozdílem oproti minulosti je však dnešní rozsah a rychlost, s kterou moderní civilizace využívá, až drancuje planetární ekosystémy. Před průmyslovou revolucí byla degradace ŽP podstatně pomalejší. Její důsledky se projevovaly až po stovkách až tisících let a měly relativně omezený prostorový rozsah. Dnešní kumulativní působení rostoucí lidské populace společně s rychlou industrializací zapříčinila vznik a rozvoj mnohem komplexnějších problémů. Emise skleníkových plynů, úbytek stratosférického ozónu, znečištění ekosystémů chemikáliemi jsou příklady takovýchto problémů s regionálními či globálními důsledky (kap. I). Otázkou je, zda může dojít až ke kolapsu stávající lidské civilizace, způsobenému environmentálními problémy – podobně jako u některých vyspělých civilizací v historii.¹⁷⁵

Tabulka 4

<p>7000 BC– 1800 BC</p> 	<p>Mesopotamia/Sumer</p> <p><i>Salinization and waterlogging of Sumer's agroecosystem</i></p>	<p>Around 7000 BC, people in this region (now, largely, Iraq) began to modify the natural environment. Lacking adequate rainfall, land had to be irrigated for cultivation, and the demand for food increased as the population grew. The irrigated land became salinized and waterlogged. Records noting "the earth turned white" with salt date back to 2000 BC. By 1800 BC, the agricultural system—the foundation of Sumerian civilization—collapsed.</p>
<p>2600 BC– present</p> 	<p>Lebanon</p> <p><i>Overuse and exploitation of Lebanon's cedar forest</i></p>	<p>At one time, Mount Lebanon was covered with a forest of cedars that were famous for their beauty and strength. Solomon's temple was built of cedar from this area as were many Phoenician ships. In the third millennium BC, Byblos grew wealthy from its timber trade. The Egyptians used cedar timber for construction and used the resin for mummification. The exploitation continued through the centuries. Only four small groves remain today.</p>
<p>2500 BC– 900</p> 	<p>Mayan Empire</p> <p><i>Soil erosion, loss of agroecosystem viability, and water siltation in Central America</i></p>	<p>Mayans lived in what are now parts of Mexico, Guatemala, Belize, and Honduras. The agriculture techniques they used were creative and intensive—clearing hillsides of jungle, terracing fields to contain soil erosion, draining swamps by digging ditches and using the soil from the ditches to form raised fields. Eventually too much was demanded of this system. Soil erosion reduced crop yields, and higher levels of silt in rivers damaged the raised fields. Decreased food production and competition for the remaining resources may have led to that civilization's demise.</p>
<p>800 BC– 200 BC</p> 	<p>Greece</p> <p><i>Conversion and deforestation in the Mediterranean</i></p>	<p>In Homeric times, Greece was still largely covered with mixed evergreen and deciduous forests. Over time the trees were cleared to provide land for agriculture, fuel for cooking and heating, and construction materials. Overgrazing prevented regeneration. The olive tree, favored for its economic value, began to flourish in ancient Greece because it grew well on the degraded land.</p>

<p>200 BC– present</p> 	<p>China</p> <p><i>Desertification along the Silk Road</i></p>	<p>The fortification of the Great Wall during the Han dynasty gave rise to intensive cultivation of farmland in northern and western China and to the growth of a major travel and trade route that came to be known as the Silk Road. Deserts began irreversibly expanding in this area as a result of the demands of a growing population and gradual climate changes.</p>
<p>50 BC–450</p> 	<p>Roman Empire</p> <p><i>Desertification and loss of agroecosystem viability in North Africa</i></p>	<p>The challenge of providing food for the population of Rome and its large standing armies plagued the empire. The North African provinces, once highly productive granaries, gradually became degraded as Roman demands for grain pushed cultivation onto marginal lands, prone to erosion. Scrub vegetation spread and some intensively cultivated areas became desertified. The irrigation systems the Romans used depended on watersheds that have since been deforested, and now yield less runoff, reducing the chance of restoring productivity.</p>
<p>1400–1600</p> 	<p>Canary Islands</p> <p><i>Human and natural resource exploitation, degradation and extinctions in many regions</i></p>	<p>Originally from North Africa, the Guanches were a people who inhabited the Canary Islands for more than 1,000 years before the Spanish arrived in the 1400s. The Spanish enslaved the Guanches, cleared the forests, and built sugar cane plantations. By 1600 the Guanches were dead, victims of Eurasian diseases and plantation conditions. As in the Canary Islands, regions in the Americas, Africa, and Asia where people were forced to grow and export cash crops such as sugar, tobacco, cotton, rubber, bananas, or palm oil, continue to suffer from deforestation, soil damage, biodiversity losses, and economic dependency instituted during colonization.</p>
<p>1800</p> 	<p>Australia and New Zealand</p> <p><i>Loss of biodiversity and proliferating invasive species in island ecosystems</i></p>	<p>There were no hoofed animals in Australia and New Zealand before Europeans arrived at the end of the 18th century and began importing them. Within 100 years there were millions of sheep and cattle. The huge increase in grazing animals killed off many of the native grasses that were not well adapted to intensive grazing. Island biodiversity worldwide suffered some of the most dramatic losses after nonnative plants and animals were introduced. Island flora and fauna had developed in isolation over millennia and thus lacked natural predators. Many island bird species, for example, were flightless and became easy prey for invaders. It is estimated that 90 percent of all bird extinctions occurred on islands.</p>
<p>1800</p> 	<p>North America</p> <p><i>Conversion, loss of habitat, and unrestrained killing of wildlife in North America</i></p>	<p>As land was cleared for settlement and cultivation around the world, animal habitats of almost every kind were reduced; animals were killed for food, hides, or recreation as commerce spread. In North America, herds of bison, totaling perhaps as many as 50 million, were hunted to near extinction by the end of the 19th century. Aquatic as well as terrestrial species became targets of exploitation and extinction. In the 19th century, whales were killed in large numbers to support industrializing economies in need of whale oil in great quantity, mainly for lighting and lubricants. On the northwest coast of North America, whale populations were on the verge of extinction by the 20th century.</p>
<p>1800–1900</p> 	<p>Germany and Japan</p> <p><i>Industrial chemical poisoning of freshwater systems</i></p>	<p>The industrial revolution had a profound impact on the waters of the world. Rivers that ran through industrial zones, like the Rhine in Germany, or rivers that ran through mining zones, like the Watarase in Japan, became heavily polluted in the 19th century. The German chemical industry poisoned the Rhine so badly that salmon, which had been plentiful as late as 1765, were rare by 1914. Japan's most important copper mine in the 1800s dumped mine tailings in the Watarase River, and sulfuric acid from smelters contaminated the water and killed thousands of hectares of forest trees and vegetation. Fish and fowl died and local residents became sick. The human birth rate dipped below the death rate in the nearby town of Ashio in the 1890s.</p>
<p>1900</p> 	<p>United States and Canada</p> <p><i>Soil erosion and loss of biodiversity in the United States and Canada</i></p>	<p>The Great Plains of the United States and Canada were ploughed in the late 19th and early 20th centuries and planted with new forms of drought-resistant wheat. Once the protective original grass cover was destroyed, drought in the 1930s enabled high, persistent wind storms to blow away much of the dry soil. Soil conservation methods were subsequently introduced such that when wind erosion again affected the area in the 1950s and in the 1970s, the consequences were less severe.</p>
<p>1928– present</p> 	<p>Worldwide</p> <p><i>Industrial chemicals deplete the world's protective ozone layer</i></p>	<p>Chlorofluorocarbons (CFCs) are a family of volatile compounds invented in 1928. Thought to be the world's first nontoxic, nonflammable refrigerants, their use grew rapidly. They also were used as industrial solvents, foaming agents, and aerosol propellants. CFC production peaked in 1974, the same year researchers noted that CFC emissions could possibly damage human health and the ozone layer. In 1985, the discovery of an "ozone hole" over the Antarctic coincided with a first-ever coordinated international effort to phase out production of CFCs and other ozone-depleting substances. Worldwide phase out of CFC production is scheduled for 2010.</p>

5.2.1. Projevy environmentální krize ve společnosti

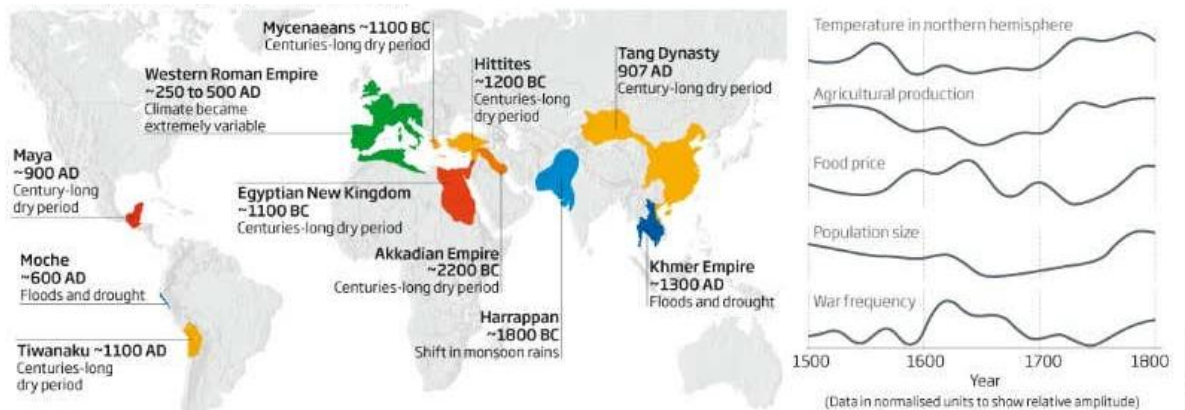
Konkrétně se environmentální krize může ve společnosti projevit například vyšší frekvencí lokálních konfliktů, válek o přírodní zdroje či masovou emigrací z ohrožených oblastí. Mohl by vypuknout hladomor nebo přijít katastrofální záplavy, jejichž následky by nebylo možné snadno překonat, protože by scházel dostatek disponibilních zdrojů. Postupně by mohlo dojít k nejrůznějším poruchám, které by na první pohled ani nevypadaly jako poruchy rovnováhy mezi přírodními zdroji a lidskou civilizací. Mohou mít ale podobu úplně jinou – například etnických válek, což se v lokálním měřítku projevilo např. jako genocida ve Rwandě v roce 1994.^{176,177}

Při genocidě ve Rwandě v období 6. 4. - 18. 7. 1994, zmasakrovali hutuští extremisté za 100 dní na 800 tisíc menšinových Tutsiů a umírněných Hutuů a asi 2,7 milionu lidí muselo uprchnout ze svých domovů.¹⁷⁸

Dle J. Gasany z Worldwatch Institute, skutečné příčiny extrémního násilí měly kořeny v půlstoletí trvající historii rychlého růstu populace, neudržitelného využívání zdrojů, především degradace půdy, nerovného přístupu ke zdrojům, politických bojů o moc a hladomoru.¹⁷⁶

Někteří historikové a klimatologové poukazují na skutečnost, kdy se období klimatických změn v historii překrývala s obdobími úpadku až dokonce zániku některých kdysi mocných říší. To je dáváno do souvislosti se sníženou zemědělskou produkcí, růstem cen potravin a růstem frekvence válek v důsledku měnícího se klimatu.¹⁷⁹

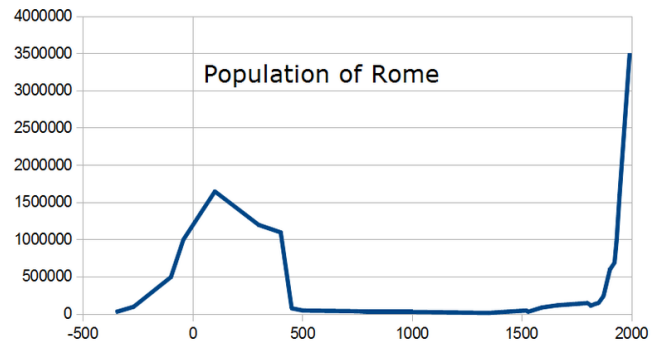

Obrázek 55 Více než jen náhoda? Úpadek a pád mnoha civilizací se shodoval s obdobím klimatických změn a existuje také korelace mezi klimatickými změnami, velikostí populace a četností válek, jak ukazují údaje z Evropy (vpravo).¹⁷⁹

5.2.2. Pád Západořímské říše a analogie s industriální společností

Dle některých historiků byl stěžejní příčinou pádu Západořímské říše nárůst environmentálních a společenských problémů, které říši dlouhodobě oslabovaly a vyčerpávaly.¹⁸⁰ Těmito problémy byly:

- Vzrůstající komplexnost římské společnosti (především byrokracie, měst, armády, ekonomiky a práva) spotřebovala stále větší množství energie, a to především pro samotné udržení společnosti v chodu. Vzrůstající spotřeba zdrojů vedla k požadovanému vzrůstu blahobytu i počtu obyvatel.
- Vzrůstající spotřeba energie kladla vzrůstající nároky na zdroje surovin a energie, což zpětně formovalo zákony a byrokratický aparát, jež se stávaly stále zkosnatějšími a neschopnějšími potřebné obnovy. Energetická bilance produkce klesala, až se stala neudržitelnou.
- Uspokojováním zvýšených nároků na zdroje byli zatíženi především rolníci

Obrázek 56

a otroci. To již po kritickém vzrůstu spotřeby nebylo technicky možné, z části vinou snižování úrodnosti půd nadměrným využíváním a zasolováním. Následovalo opouštění půd (kde zůstávali už jen nekompetentní otroci) a stěhování do měst.

Energetická bilance je označována EROEI (Energy Return On Energy Invested - množství získané energie k množství energie vložené). Příklady ze současné tzv. západní společnosti jsou např. industriální zemědělství (kap. 7.3), využívání nerostných surovin (kap. 8) či styl západního života jako takový (kap. 12.2).

- Kolaps byl pravděpodobně urychlen chronickou otravou obyvatelstva široce používaným olovem a jeho sloučeninami, která vedla v lehčích případech k nervovým poruchám, v horších případech ke sterilitě mužů, rození mrtvých dětí, kretenismu či šílenství (kap. 1.6.9).¹⁸¹
- Časté nájezdy barbarů, které jsou často považovány za hlavní příčinu pádu Západořímské říše, představovaly „pouze“ bezprostřední příčinu jejího kolapsu. Na pozadí však dlouhodobě gradovaly podstatně silnější environmentálně-ekonomicko-společenské síly, které říši velmi vyčerpávaly a oslabovaly.¹⁷⁵
- „Kolaps, který následoval, byl relativně rychlý a dramatický. Populace měst rapidně klesala, mezinárodní obchod slábnul, loupeže a pirátství rostly, budování monumentálních staveb a infrastruktury se zastavilo a prakticky všechny instituce (vláda, armáda...) obrovsky zjednodušily svou činnost a organizaci.“¹⁸⁰

Analogicky s environmentálními příčinami kolapsu Západořímské říše (ale i Sumerské či Mayské civilizace) lze předpokládat, že současné environmentální problémy mohou ohrozit

existenci energeticky a materiálově náročné industriální společnosti v té podobě, v jaké ji dnes známe. Podobně jako v Římě se organizace současné společnosti stávají stále komplexnějšími a rigidnějšími. To je především důsledkem snahy společnosti zvládat (s omezenou úspěšností) stesy tkvící v jejím „podloží“.¹⁸⁰

- Populační stres – z rozdílného populačního růstu mezi chudými a bohatými společnostmi a ze stále rychlejšího růstu megalopolis v chudých zemích.
- Energetický stres – např. ze zvyšující se vzácnosti fosilních paliv a energetické náročnosti jejich získávání.
- Environmentální stres – ze zhoršujícího se stavu ŽP.
- Klimatický stres – ze změn probíhajících v atmosféře.
- Ekonomický stres – z nestabilit v globálním ekonomickém systému a stále se rozevírajícími nůžkami příjmu chudých a bohatých lidí.

5.2.3. Charakteristiky společností na hranici úpadku

Podobně jako v případě Západořímské říše může dojít k extrémnímu nárůstu stresu společnosti z výše uvedených (ekonomických, environmentálních, sociálních...) příčin, zatímco společnost již bude příliš rigidní, a tak neschopná odpovídající reakce. Důsledkem může být ekonomické či politické selhání jakéhokoliv druhu vedoucí k rozsáhlým změnám v současné industriální společnosti až k jejímu kolapsu. Kolaps společnosti je tedy chápán jako zásadní a nečekaná změna společnosti, která výrazně (zpravidla negativně) ovlivní život všech členů společnosti a může vést (a často vede) i k jejímu zániku.¹⁸⁰

„Kolaps je nutně ze své povahy něco zásadně nechtěného, co se projeví jako náhlá a zásadní změna struktury dané entity. Kořeny kolapsu lze obvykle vysledovat v době mnohem dřívější. (...) Typické pro kolaps společnosti či civilizace je především to, že společnost si ani neuvědomuje, že ke kolapsu spěje, nebo že by bylo něco až tak moc v nepořádku.“¹⁸²

S kolapsem kultur či civilizací se pojí několik významných charakteristik, které se dají shrnout zhruba takto:

- Kolapsy jsou obecně nepředpověditelné a tedy neočekávatelné.
- V době těsně před kolapsem musí dojít k náhlému poklesu výnosů v ekonomickém smyslu.
- Během kolapsu dochází k náhlé a výrazné změně komplexity.
- Během kolapsu zanikají stávající zásadní struktury nezbytné pro řídicí činnost daného systému.
- Během kolapsu dochází k decentralizaci, despecializaci, poklesu míry organizovanosti a sociální nivelaci společnosti.
- Civilizace obvykle dospívají do kritického stavu díky své vnitřní dynamice, ale na iniciaci (spuštění) vlastního kolapsu se často podílí vnější impulz.
- Proces kolapsu není lineární, evoluční, vše se děje skokově.
- Během procesu kolapsu může také dojít k zásadní ztrátě či proměně etnicity na daném území, vymizení duchovního substrátu, propadu vzdělanosti apod.

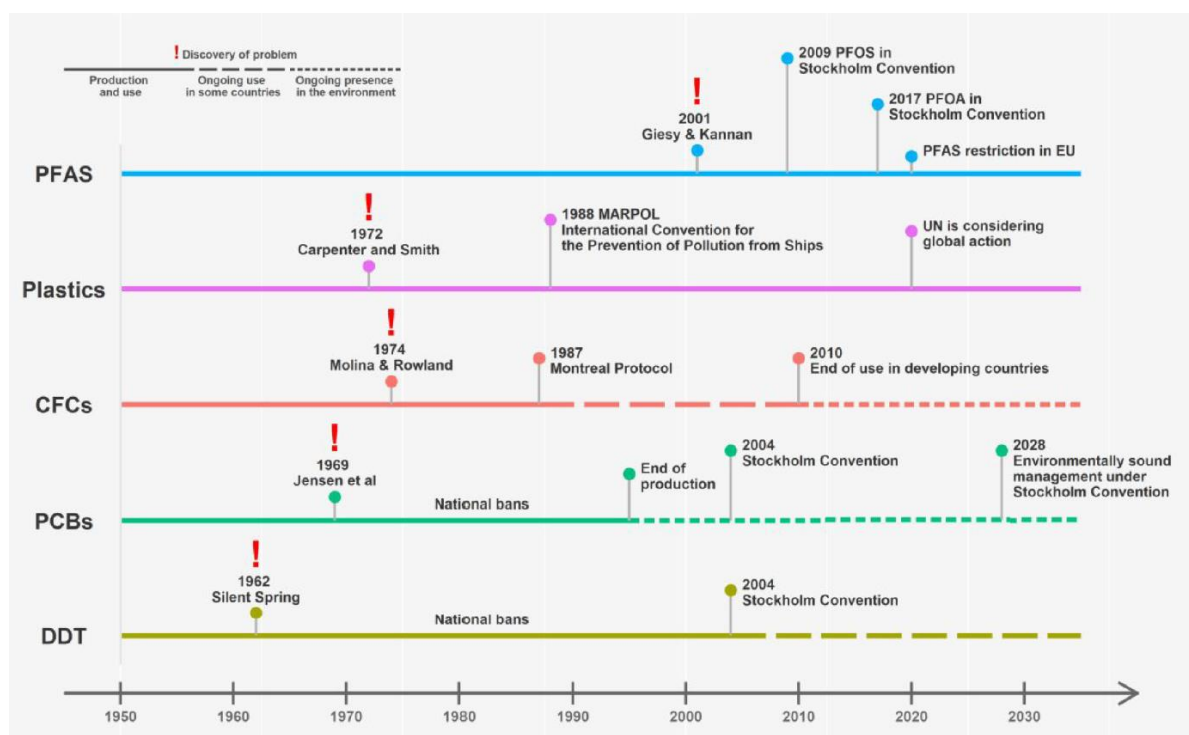
- To, že nastává kolaps, si lidé obvykle uvědomí až v jeho konečné fázi, kdy je na všechno zpravidla pozdě.¹⁸²

Příznaky úpadkové společnosti

Sice je kolaps společnosti obecně nepředpověditelný (viz výše), nicméně dle zpětných analýz zkolabovaných společností lze jisté společné charakteristiky popsat. Pro úpadkové společnosti jsou charakteristické následující znaky:¹⁸³

- 1) Selhávání při předvídání závažných problémů
- 2) Selhávání při zaznamenání problémů, které se již vyskytly
- 3) Selhávání při řešení již existujících problémů
- 4) Selhávání použitých způsobů řešení problémů

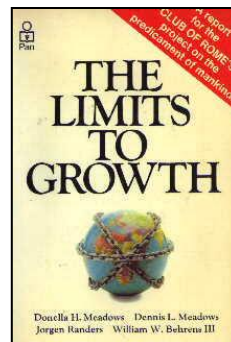
Mezi takovéto závažné problémy lze dnes zařadit např. klimatické změny a další uvedené v kapitole I, a také používání nebezpečných chemikálií.

Obrázek 57 Časové osy vybraných případů globálního chemického znečištění. Zkratky: PFAS - per- a polyfluoroalkylové látky; CFCs - freony, chlorofluorouhlovodíky; PCBs - polychlorované bifenyly. V některých případech začala výroba a používání dříve než v roce 1950, ale výroba a používání všech látek od roku 1950 výrazně vzrostly. Všechny chemické látky zůstávají v životním prostředí po dlouhou dobu i po skončení národních nebo mezinárodních zákazech, navíc jsou nahrazovány látkami s podobnými jak technologickými, tak toxikologickými vlastnostmi.¹⁸⁴

5.2.4. Meze růstu

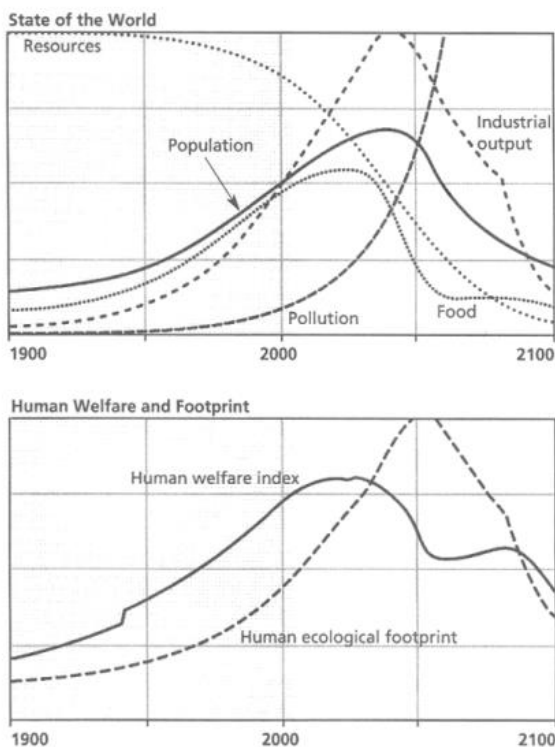
V roce 1972 Římský klub (*Club of Rome* - společnost založená roku 1968 v Římě s cílem řešit aktuální problémy lidstva) publikoval vlivnou práci *Meze růstu* (*The Limits to Growth*).¹⁸⁵ Autoři upozornili na limity Země v perspektivě exponenciálního růstu lidské populace, spotřeby zdrojů a produkce odpadů. Základem pro předpověď možných scénářů, dle kterých se bude lidská společnost v budoucnosti vyvíjet, je komplexní počítačový model World3. Tento model je založen na systémové dynamice, umožňující předpovědi chování komplexního systému ovlivňovaného zpětnými vazbami, a to pro různé možné scénáře vývoje (tedy při změnách jednotlivých parametrů). Výsledek:

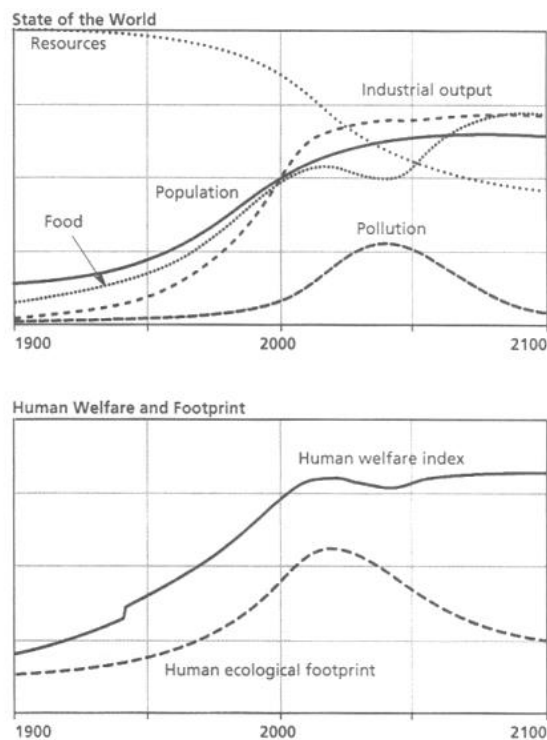
- Při trvání současného trendu růstu populace, industrializace, znečišťování, produkce potravin a čerpání přírodního bohatství, bude někdy v průběhu příštích sta let na Zemi dosaženo mezí růstu.
- Nejpravděpodobnějším důsledkem bude náhlý a nekontrolovatelný pokles populace i průmyslové kapacity s následnými společenskými důsledky

Po aktualizaci dat v roce 2004 byla vydána kniha *Meze růstu: 30letý update*, kde autoři došli k podobným závěrům:¹¹³

- Při zachování stávajícího vývoje situace (vývoj bez větších odchylek od současného trendu), dojde v prvních desetiletích 21. století k náhlému poklesu ekonomiky.
- Lidská populace poroste přibližně do roku 2030, kdy začne klesat z důvodu nedostatku potravin a zdravotní péče (Obrázek 59).

Obrázek 59

Obrázek 58

V roce 2008 byla publikována zpráva srovnávající předpovězený vývoj jednotlivých parametrů modelu World3 a skutečného vývoje. Toto srovnání poukazuje na vývoj, který se ze všech modelovaných scénářů nejvíce blíží neudržitelnému scénáři *Business as usual*, tedy bez významných změn, které by směřovaly k udržitelné společnosti.¹⁸⁶

Případný kolaps společnosti dnešního typu však nemusí vést ke konci lidské civilizace. Katastrofa může vytvořit prostor pro kreativitu, kdy budeme moci vytvořit společnost s perspektivnějšími vyhlídkami do budoucnosti. Případná tvorba udržitelné společnosti po kolapsu současné společnosti však bude složitější, než když se společnost vydá na udržitelnou dráhu rozvoje již nyní – s relativním dostatkem zdrojů a relativně udržitelným počtem obyvatel. Takovouto dlouhodobě udržitelnou společnost můžeme tvořit již dnes i bez dosažení kritického stavu vedoucího ke kolapsu (se souvisejícím násilím, válkami, atd.).

"Pokud porovnáte historii Země s kalendářním rokem, za poslední 0,2 sekundy jsme využili jednu třetinu jejích přírodních zdrojů," řekl António Guterres, generální tajemník OSN v projevu na summitu globálních lídrů One Planet (Paříž, 2021).¹⁸⁷

5.3. Možné reakce na globální výzvy

Na globální výzvy uvedené výše je možno reagovat třemi různými způsoby:¹⁸⁸

- **Ignorance či bagatelizace problémů**

Zaujmeme stanovisko, že aktuální stav světa, o kterém nás informují vědci (chudoba, klimatická změna, úbytek biodiverzity...) není hodna znepokojování. Prostě doposud se nic závažného nestalo, tak to znamená, že se ani nic závažného nestane v budoucnu. To vede k nečinnosti a životu v zaběhnutých zvycích. To však skutečné problémy nevyřeší, dále se vyhrocují a tím se stávají stále hůře řešitelnými (kap. 5.2.3).

- **Uznání vážnosti problému, ale jeho neřešení**

Obáváme se katastrofy, ale vzhledem k rozsahu globálních problémů už nevěříme, že bychom sami mohli něco změnit. Zůstáváme pasivní v obavě, co přijde, a doufáme, že „se to nějak vyřeší“ (např. aktivitou OSN či environmentálními aktivisty). Případně zaujmeme ofenzivní přístup „urvat, co se ještě dá“, a po nás potopa.

- **Uznání vážnosti problému a snaha aktivně ho řešit**

Zjištěným problémům věnujeme odpovídající vážnost a vyvineme snahu nepříznivé trendy změnit, abychom se vyhnuli předpovídaným důsledkům či je aspoň zmírnili. Takovou snahou je vize udržitelného rozvoje, která nám i přes určité nedokonalosti dává nějakou naději. Nejsme ani tak odpovědni za výsledek, jako za vyvinuté úsilí dobrého výsledku dosáhnout.

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) K jaké události je datován počátek moderního environmentalistického hnutí?
- 2) Na jaký environmentální problém poukázala Rachel Carsonová?
- 3) Jsou environmentální problémy realitou jen dneška nebo se vyskytovaly i v historii? Pokud ano, tak popište o jaké problémy šlo a jaké měly důsledky pro tehdejší lidskou společnost.
- 4) Jaké konkrétní projevy může mít environmentální krize ve společnosti?
- 5) Popište příčiny pádu Západořímské říše a charakterizujte paralely se současnou industriální společností.
- 6) Popište pět typů stresorů, které musí současná industriální společnost zvládat.
- 7) Které čtyři příznaky má společnost na hranici úpadku?
- 8) Vyjmenujte pět proměnných použitých při modelaci vývoje společnosti a uveďte, k jakým závěrům autoři knihy Meze růstu dle této modelace dospěli. Lze na základě takového zpětnovazebného modelu vyvodit nějaké politické kroky?
- 9) Co je to ekologická stopa a uveďte její velikost (jednotku použijte jednu Zemi).

III. Koncept udržitelného rozvoje jako řešení environmentální krize

„Trvale udržitelný rozvoj je takový rozvoj, který uspokojuje potřeby přítomnosti, aniž by oslaboval možnosti budoucích generací naplňovat jejich vlastní potřeby.“¹⁸⁹

Dosažení udržitelného rozvoje (UR, někdy také označovaný trvale udržitelný rozvoj) představuje komplexní problematiku dlouhodobějšího charakteru, kdy je nutno zharmonizovat ochranu ŽP s ekonomickým a celospolečenským rozvojem (kap. 6.3.1). Jedná se tedy o přechod od strategie rozvoje exponenciálního růstu (ekonomiky, spotřeby zdrojů,...) ke kvalitativně odlišné strategii – k UR. Obecně - pro dosažení UR je nutné provést změny na následujících třech úrovních, které jsou vzájemně provázané:

- **Změny institucí** – především změna stylu získávání surovin (především zemědělství) a energie (kap. 7 a 8), environmentální ekonomie (kap. 9) a legislativně ukotvená ochrana přírody (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**), atd.
- **Významné technologické inovace** - zavádění metod udržitelné výroby a spotřeby (čistá produkce na základě hodnocení životního cyklu, zavádění metod dle principu BAT, atd. (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**).
- **Změny způsobů lidského jednání** - inspirace environmentální etikou (kap. 11) a hodnotové postoje ovlivňující naše chování (kap. 12).

Oblasti uvedené ve výše zmíněných třech úrovních v současnosti k environmentální krizi přispívají, nicméně jsou nezbytné pro fungování lidské společnosti, a proto právě zaměřením na změny v těchto oblastech můžeme environmentální krizi zmírňovat či zastavit a předejít tak nechtěným důsledkům (kap. 5.2.1).

Obrazek 60 SDG 17: Partnership for the Goals.¹⁹⁰

6. Vývoj a charakteristika konceptu udržitelného rozvoje

6.1. Vývoj do roku 1987

Myšlenka UR, tedy takový styl života (hospodaření atd.), který bere ohledy i na budoucnost, není v myšlení lidí ničím novým, ba naopak – jedná se do určité míry za samozřejmý přístup. Většina lidí neutratí všechno hned po výplatě, protože ví, že by jim finance v budoucnosti chyběly. To by šlo řešit půjčkou, nicméně tu musíme v budoucnu splatit – tedy bychom si na uspokojení dnešních požitků půjčovali

ze svých vlastních budoucích peněz.¹⁹¹ Nové na konceptu UR je uvědomění si globální analogie půjčky od sebe samých z budoucnosti (kde se však konejšíme slabou nadějí, že díky technologickému pokroku a dalším změnám ve společnosti již dluh splácet nebude nutné).

15. století – Severní Amerika

- Kodifikování přístupu „nežít na dluh budoucnosti“ se patrně poprvé objevilo v tzv. Velkém zákonu Irokézů: ¹⁹² „*Look and listen for the welfare of the whole people and have always in view not only the present but also the coming generations, even those whose faces are yet beneath the surface of the ground -- the unborn of the future Nation.*“
- **1350 – České Království – *Majestas Carolina*** – návrh zemského zákoníku Karla IV. (který však v platnost nevstoupil), který mimo jiné reagoval na nadměrnou těžbu dřeva zákazem kácení: „*Lesuov našich divné cizím i také krásné shromáždění netoliko bychom je chtěli rozptýliti, ale také snažnú stráží ode všeho rubánie, leč bychom co komu zvláště dopustili, zachovati mieníme a nepoškrvněné věčně je jmieti chtiec, prikazujem, aby žádný hajný náš ani lovčí, ani která jiná osoba žádnú věcí nesměl jich rubati, ani kterého dřeva z těch lesuov vyvésti, ani utratiti, neb prodati, leč toliko súš anebo což by větrem padlo...*“

193

19. století

Nástup romantismu – lidé přestávají vnímat přírodu jako místo, s kterým je nutno zápasit o úrodu a které je útočištěm divokých a nebezpečných zvířat, ale začínají se konat výpravy do přírody a oceňuje se její estetická hodnota.

- Ve světě i v českých zemích jsou vyhlášována chráněná území, z počátku především z estetických a duchovních důvodů.

1. polovina 20. století

V návaznosti na ochranné snahy typu zakládání rezervací je také zvyšován hlas v následujících oblastech:

- Zlepšit systém hospodaření za účelem zachování biodiverzity.

- Řešit všechny formy znečištění vody, půdy, vzduchu.
- Kritická diskuze nad využíváním vody v zemědělství.

V druhé polovině 20. století se ochrana ŽP vyvinula do podoby, jak ji definuje Světová strategie ochrany (*World Conservation Strategy*, 1980):¹⁸⁹ „Ochrana je takový způsob managementu (obsahující inspekci, výzkum, záchranu, využívání) ovzduší, vody, půdy, minerálních zdrojů a živých systémů včetně člověka, aby byla dosažena nejvyšší udržitelná kvalita života.“ V určitém slova smyslu se jedná o „ochranářskou“ definici UR.

60. léta 20. století

Publikace knihy *Silent Spring* Rachel Carsonové (1962, kap. 5.2), havárie tankeru Torrey Canyon (1967) atd.

- Silná odezva ve společnosti – rozvoj moderního environmentalistického hnutí.
- Stěžejní vliv na přehodnocování rozvojové strategie – industrializace a technologické ovládnutí přírody zpochybňováno.

1972

5.-16.6.1972 Stockholm

Konference OSN o životním prostředí člověka

United Nations Conference on the Human Environment – UNCHE

- zasedání Světové komise pro ŽP a rozvoj OSN

První reakce světové politiky na znečištění ŽP v globálním měřítku – identifikace hlavních environmentálních problémů, které mají globální charakter a které ohrožují samotnou existenci člověka na Zemi:

- 1) Produkce nebezpečných odpadů plyných, tekutých nebo tuhých přesahující únosnou míru bezprostředně ohrožuje lidské zdraví i přírodu.
- 2) Rizika narušením životodárných planetárních systémů, jako jsou hydrologický cyklus, O₃ vrstva a klimatický systém atmosféry a oceánu.
- 3) Ohrožení nadměrným a příliš rychlým čerpáním a užíváním obnovitelných i neobnovitelných zdrojů.
- 4) Redukce biologického bohatství planety - genetické základny jednotlivých druhů rostlin a živočichů, počtu druhů i rozmanitosti ekosystémů.

Stockholmská konference vyzvala k okamžitým akcím na ochranu ŽP v jednotlivých státech i mezinárodním měřítku.

- Přítomni reprezentanti 113 zemí, 19 mezivládních agentur a více než 400 nevládních organizací – celkem >1200 delegátů.
- Následovalo zakládání ministerstev ŽP a podobných úřadů
- Založen Program OSN pro životní prostředí (*United Nations Environment Programme – UNEP*)

Na této konferenci také bylo poukázáno na veliký rozpor v pohledu na věc rozvinutých zemí, a zemí rozvojových: „*Poverty is the worst form of pollution*“ Indira Gandhi

- Pokud lidé řeší existenciální otázky, pak starost o ŽP jde mimo.

- Důležité je přežít tady a teď; starost o kvalitní ŽP, zachování biodiverzity atd. je výsadou především bohatých států, které problém chudoby už neřeší.

7.12.1972

Apollo 17

Pořízení fotografie Země, která vypadá jako „křehká modrá kulička“.

- Rozšířením tohoto snímku došlo u řady lidí k posunu myšlení, kdy už náš svět není nekonečně rozlehlý, nýbrž omezený včetně svých zdrojů.

Obrázek 61

1972

Publikace přelomové knihy římského klubu *Limits to growth* (kap. 5.2.4).

1973

Ropná krize

V důsledku podpory západních zemí (USA, západní Evropa, Kanada, Japonsko, Austrálie, Nový Zéland) Izraeli v arabsko-izraelském konfliktu (tzv. Jomkipurská válka) státy OPEC (*Organization of the Petroleum Exporting Countries*) prudce zvyšují ceny ropy a omezují její dodávky do západních zemí (více v kap. 8.2). Důsledky: ³⁰

- přehodnocení energetické náročnosti
- investice do energetických úspor
- zvyšování efektivnosti výroby
- investice do výzkumu a vývoje v oblasti obnovitelných zdrojů

1983

Světová komise pro životní prostředí a rozvoj

World Commission on Environment and Development - WCED
Založeno z rozhodnutí OSN na základě uvědomění, že člověk stále významněji zhoršuje ŽP a likviduje zdroje. Komise vedena norskou premiérkou Gro Harlem Brundtlandovou (někdy nazývána tzv. „*Brundtland commission*“)

Hlavní cíl této vědecké komise: „*Najít cesty, jak uvést celosvětový rozvoj na cestu udržitelnou do 21. století.*“¹⁹⁴

Obrázek 62 Gro Harlem Brundtlandová

6.2. Rok 1987 a následný vývoj

1987

Roku 1987 vydala WCED vlivnou zprávu *Naše společná budoucnost (Our Common Future)*.⁹⁷ Tato zpráva se stala přelomovým dokumentem v oblasti ochrany ŽP.

- „*Komise hledala cesty, jak uvést celosvětový rozvoj na cestu udržitelnou do 21. století. Mezi zveřejněním naší zprávy (1987) a prvním dnem 21. století uplyne asi 5 000 dnů. Jaké ekologické krize se za těchto 5 000 dnů asi vyvinou?*“
- „*V sedmdesátých letech postihly přírodní pohromy každý rok dvakrát tolik lidí než*

v letech šedesátých. Pohromy, které přímo souvisely se špatným zvládnutím ekologického a hospodářského rozvoje – sucha a povodně – postihly nejvíce lidí a neobyčejně vzrostl počet obětí, jež si vyžádaly. V 60. letech bylo ročně postiženo suchem okolo 18,5 milionu lidí, zatímco v 70. letech jich bylo 24,4 milionu. Povodně v šedesátých letech si ročně vyžádaly 5,2 milionu obětí, v sedmdesátých letech jich přibylo na 15,4 milionu. Oběti cyklónů a zemětřesení také prudce přibylo, neboť rostoucí počet chudých lidí si postavil chatrná obydlí na nebezpečném podloží.“¹⁹⁵

V tomto dokumentu byla poprvé definována koncepce udržitelného rozvoje:¹⁹⁵

„Trvale udržitelný rozvoj je takový rozvoj, který uspokojuje potřeby přítomnosti, aniž by oslaboval možnosti budoucích generací naplňovat jejich vlastní potřeby.“

Zahrnuje dva klíčové pojmy:

- pojem „potřeb“, rozumí se zejména potřeb lidské společnosti, potřeb světové chudiny, které by měly mít nejvyšší prioritu;
- pojem omezených možností působit na schopnost prostředí uspokojovat současné i budoucí potřeby, zejména možností daných stavem vědy, techniky a sociální organizace.

1992

3.-14.6.1992 Rio de Janeiro

Konference OSN o životním prostředí a rozvoji (Earth Summit)

United Nations Conference on Environment and Development - UNCED

Dvacet let po první celosvětové konferenci o ŽP ve Stockholmu se svět snažil přehodnotit ekonomický rozvoj a nalézt cesty, jak zastavit drancování neobnovitelných nerostných bohatství a znečišťování Země.

- Jedna z největších konferencí pořádaných OSN jak co do velikosti, tak i obsahu jednání.
- Přítomní zástupci 172 zemí (z toho 108 nejvyšších státních představitelů) a 2400 zástupců NGO (*Non Governmental Organisation*, nevládní organizace) byli ochotni provést obtížné rozhodnutí nutné pro zachování zdravé planety pro příští generace.
- Paralelně probíhalo Globální Fórum, kterého se zúčastnilo 17 000 zástupců NGO.

Na této konferenci byla vyjádřena podpora OSN vládám v následujících oblastech:

- Vzorce výroby - přehodnocení produkce toxických látek jako olova v benzínu a jedovatých odpadů.
- Alternativní zdroje energie jako náhrada fosilních paliv, jež jsou spojeny s rozvojem klimatických změn.
- Systém hromadné dopravy jako metody snížení emisí z dopravy, přetížení měst a zdravotních problémů ze smogu.
- Řešení znepokojujícího nárůstu nedostatku vody.

Na konferenci bylo přijato pět významných dokumentů:

- Agenda 21 (kap. 6.3.1)

- Deklarace z Ria o životním prostředí a rozvoji
- Lesnické principy

A právně závazné:

- Rámcová úmluva o klimatických změnách (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**)
- Úmluva o biologické rozmanitosti

Hlavní poselství summitu: „*Dosažení nezbytných změn nepřinese nic menšího než změna našich postojů a chování*“.¹⁹⁶

1992

Komise OSN pro udržitelný rozvoj

The United Nations Commission on Sustainable Development – CSD

- Komise založena na Summitu Země
- Funguje jako orgán pro sledování naplňování Agendy 21 a Deklarace z Ria.
- Schází se každé 2 roky v New Yorku.
- Podporuje činnosti v oblasti inovací prostřednictvím „Partnerships Fair“, Výukového centra a různých diskuzí.
- Podporuje dialogy mezi ministry vzájemně a mezi ministry a „Hlavními skupinami“ (dle Agendy 21 – kap. 6.3.1).

2000

6.-8.9.2000 New York

Summit milénia

Millennium Summit

- Vyjádřena podpora záměru mezinárodního společenství „rozvíjet se skutečně udržitelně“.
- Respekt k přírodě deklarován jako základní hodnota.
- Po summitu vypracováno Osm rozvojových cílů milénia, jejichž hlavním zaměřením je vymýtit chudobu (kap. 6.4.3).

2002

26.8.-4.9.2002 Johannesburg

Světový summit o udržitelném rozvoji

The World Summit on Sustainable Development - WSSD

Na této konferenci se řešilo především pět klíčových témat:

1. globalizace
2. harmonizace rozvoje a ŽP
3. chudoba a miléniové cíle rozvoje
4. model spotřeby a výroby
5. ochrana biodiverzity a přírodních zdrojů

Hlavním výstupem z konference byly dokumenty Johannesburgská deklarace o udržitelném rozvoji a Implementační plán.

Mezi nejvýznamnější závazky z konference patří:

- Snížení počtu lidí, kteří nemají přístup k nezávadné vodě, do roku 2015 o polovinu.
- Obnova rybolovných oblastí a zachování biodiverzity do roku 2015.
- Vyřazení toxických chemikálií z činnosti do roku 2005.
- Závazky v oblasti zvyšování užívání obnovitelných zdrojů energie.
 - Z velké části se však jedná „jen“ o vyjádření podpory naplňování Osmi rozvojových cílů milénia.

Důležitým přínosem konference bylo vyjádření podpory UR velkými nadnárodními společnostmi (nevládní organizace již v Riu v roce 1992).

Celkově však byl výsledek konference spíše zklamáním. „Místo potvrzení a podpory UR po desetiletém úsilí se delegáti spíše vydali trvalou cestou přijímání prohlášení, výzev a závazků k problémům světa“.

2012

20.-22.6.2012 Rio de Janeiro

Konference OSN o udržitelném rozvoji

United Nations Conference on Sustainable Development - UNCSD

Hlavním cílem konference bylo projednat klíčové otázky rozvoje, který bere v úvahu nejen ekonomické a sociální otázky, ale také ochranu ŽP, na němž závisí prosperita států celého světa. Dvěma nosnými tématy konference bylo:

- 1) Posílit Institucionální rámec pro UR na půdě OSN - CSD jako hlavní orgán zastřešující problematiku UR v OSN má velmi slabý mandát, podobně jako UNEP.
- 2) Zelená ekonomika v rámci UR a vymýcení chudoby.

Hlavním výstupem konference je 50stránkový dokument *Future We Want*, ve kterém signatáři (hlavy států 192 zemí světa) vyjádřili svůj závazek podporovat UR. Dokument z velké části vychází z předchozích podobných dokumentů, především Agendy 21.

Další přínosy konference jsou:¹⁹⁷

- Zahájení práce na projektu Cíle udržitelného rozvoje (*Sustainable development goals*), jež by měl po roce 2015 navázat na Rozvojové cíle milénia (kap. 6.4.3), kde sedmý cíl Environmentální udržitelnost se nedaří naplňovat.
- Závazek posílit roli UNEP jako vedoucí světové autority v oblasti ŽP.
- Souhlas s hledáním alternativ HDP jako indikátorů rozvoje společnosti (tedy zahrnutí environmentální i sociální stránky do indikátoru).
- Závazek všech zemí snížit až zcela opustit dotace na fosilní paliva.

6.3. Charakteristika konceptu udržitelného rozvoje

UR je často považován jenom za environmentální problematiku. Popud pro jeho definici skutečně dali environmentalisté, kteří si první uvědomovali hrozbu znečištěného ovzduší, vody a půdy, ohrožení biosféry, a také chemické, fyzikální a mikrobiální faktory postihující lidské zdraví přímo a nepřímo přes potravní řetězec, atd.

UR je ale skutečná rozvojová strategie

post-moderní společnosti, obsahující environmentální, ekonomické, vědecké, technologické, sociálně-ekonomické, vojensko-politické, právní, kulturní, etické, morální a čistě lidské dimenze. Jakékoli činnosti v 21. století by měly být uskutečňovány v rámci strategie UR, která nemá alternativu a která bere v úvahu omezenou nosnou kapacitu Země.¹⁰⁵

- Dosažení tohoto cíle bude vyžadovat přinejmenším konec současného neudržitelného využívání ekosystémových služeb, jako jsou rybí loviště, dřevní a zemědělská produkce a konec znehodnocování dalších služeb, mj. čištění vody, regulace přírodních pohrom, chorob, klimatu a kulturních požitků.¹⁹⁸

Udržitelný rozvoj tedy je:

- Komplexní rozvojová strategie společnosti a ekonomiky, která nesmí snižovat kvalitu přírodního bohatství (žít v rámci ekologické kapacity Země - kap. 6.7.3).
- Procesem změny, ve kterém využívání zdrojů, směřování investic, orientace technologického rozvoje a institucionální změny jsou v harmonii a zvyšují současný i budoucí potenciál uspokojování lidských potřeb, a to všech obyvatel na Zemi.
- Nalezení rovnováhy mezi třemi základními oblastmi našeho života (ekonomikou, sociálními aspekty a ŽP), také rovnováhy mezi zeměmi, různými společenskými skupinami, dneškem a budoucností, apod.
- Odrazem zodpovědnosti občanů za jejich životy i životy ostatních bytostí v prostoru a čase.

Pro lepší pochopení bude užitečné vymezit UR i negativně, tedy pokusit se ve stručnosti popsat, co zejména UR není:¹⁰¹

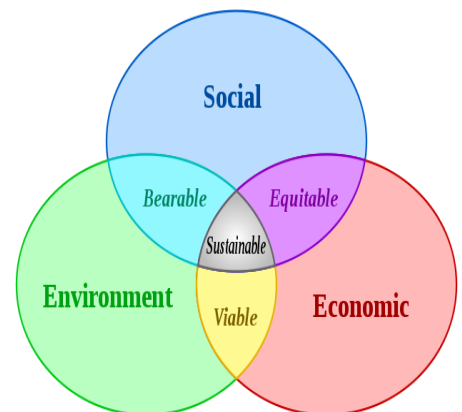
- Není pouhým přežitím. Lidské potřeby je možné při stálé velikosti populace uspokojit; cílem však není trvalý kvantitativní (ekonomický) růst, ale kvalitativní rozvoj, vyšší kvalita života.
- Není projevem prognostické pýchy či dokonce socialistického plánování. Cílem není odhadnout nebo dokonce naplánovat, co budou příští generace chtít a potřebovat, ale zachovat jim pokud možno neporušenou přírodu, zdroje, potenciality, aby s nimi samy naložily, jak nejlépe dovedou.

- Není centralistickým řízením, světovládou. Jedná se především o spolupráci, nikoli vládu ani vládnutí. I v UR funguje trh, tržně kompatibilní nástroje a subsidiarita: vždy jsou účinnější než nařízení a kontrola, příkaz a zákaz. A konečně i ve společnosti, nejen v přírodě, zajišťuje stabilitu pomocí negativních zpětných vazeb nejlépe rozmanitost (biodiversita). Často je zřejmě i pro společnost prospěšnější namísto bezpohlavního konsenzu (souhlasu), jenž se nakonec nezamlouvá nikomu, naučit se respektovat druhé, jednotlivce i skupiny, žít ve vědomém, záměrném a tolerantním nesouhlasu.
- Není totožný s ekologií. Ekologie je přírodní věda (kap. 4).
- Není ideologií. Tou je, v nehanlivém smyslu, environmentalismus jako přesvědčení, že životní postoj je kromě jiného třeba založit na účtě k přírodě a k životu; UR však překračuje rámec politické nebo ideologické doktríny.¹⁹⁹

6.3.1. Principy udržitelného rozvoje

- UR stojí na třech pilířích rozvoje – **ekonomickém, společenském a environmentálním** (Obrázek 63)
- Pokud je některý z pilířů UR upozadován a jeho rozvoj stagnuje či se zhoršuje, pak se nejedná o rozvoj v dlouhodobějším horizontu udržitelný.
- Naopak žádný z pilířů nemůže být upřednostňován před jinými ve falešné naději, že se tím vyřeší i zbývající dva (jak se do jisté míry děje upřednostňováním ekonomického pilíře).

Obrázek 63

Mezi základní principy UR patří:²⁰⁰

1. **Propojení základních oblastí života** - ekonomické, sociální a environmentální; řešení zohledňující pouze jednu nebo dvě z nich není dlouhodobě efektivní.
2. **Dlouhodobá perspektiva** - každé rozhodnutí je třeba zvažovat z hlediska dlouhodobých dopadů, je třeba strategicky plánovat.
3. **Kapacita ŽP je omezená** - nejenom jako zdroje surovin, látek a funkcí potřebných k životu, ale také jako prostoru pro odpady a znečištění všeho druhu.
4. **Předběžná opatrnost** - důsledky některých našich činností nejsou vždy známé, neboť naše poznání zákonitostí fungujících v životním prostředí je stále ještě na nízkém stupni, a proto je na místě být opatrní.
5. **Prevence** - je efektivnější než následné řešení dopadů; na řešení problémů, které již vzniknou, musí být vynakládáno větší množství zdrojů (časových, finančních i lidských).
6. **Kvalita života** - má rozměr nejen materiální, ale také společenský, etický, estetický, duchovní, kulturní atd. – lidé mají přirozené právo na kvalitní život.
7. **Sociální spravedlnost** - příležitosti i zodpovědnosti by měly být děleny mezi země, regiony i mezi rozdílné sociální skupiny. Chudoba je ohrožující faktor UR; proto je až do jejího odstranění naše odpovědnost společná, ale diferencovaná. Sociálnímu pilíři UR se přikládá stále větší význam a UR je čím dál častěji chápán jako trvalé zlepšování

sociálních podmínek v rámci ekologické únosnosti Země. Ekonomika v tomto výkladu hraje roli nástroje k dosažení zlepšení sociálních podmínek.

8. **Zohlednění vztahu lokální-globální** - činnosti na místní úrovni ovlivňují problémy na globální úrovni - vytvářejí je nebo je mohou pomoci řešit (a naopak).
9. **Vnitrogenerační a mezigenerační odpovědnost** (či rovnosti práv), - zabezpečení národnostní, rasové i jiné rovnosti, respektování práv všech současných i budoucích generací na zdravé ŽP a sociální spravedlnost; mluvíme o morální povinnosti k budoucím generacím - zajišťujeme jim možnost života ve zdravém prostředí? Nebudou muset spíše řešit problémy, které dnes my vytváříme a nad kterými přivíráme oči?
10. **Demokratické procesy** - zapojením veřejnosti již od počáteční fáze plánování vytváříme nejen objektivnější plány, ale také obecnou podporu pro jejich realizaci.

Shrnutím a zjednodušením výše uvedených charakteristik lze za výstižnou definici UR považovat následující: ²⁰⁰

(Trvale) udržitelný rozvoj je komplexní soubor strategií, které umožňují pomocí ekonomických prostředků a technologií uspokojovat lidské potřeby, materiální, kulturní i duchovní, při plném respektování environmentálních limitů; aby to bylo v globálním měřítku současného světa možné, je nutné redefinovat na lokální, regionální i globální úrovni jejich sociálně-politické instituce a procesy (Ivan Rynda).

Otázkou však je, jak takovouto koncepci UR naplnit. Základním a velmi obsáhlým dokumentem, který ukazuje cestu UR v globálním měřítku je Agenda 21 (kap. 6.4.2).

6.4. Udržitelný rozvoj na globální úrovni

Na nejvyšší, celosvětové úrovni probíhají jednání na mezinárodních kongresech. Nejvýznamnější z nich jsou uvedené v kap. 6.2 včetně stěžních dokumentů, které byly na těchto konferencích přijaty světovými státníky. Těmito dokumenty jsou:

6.4.1. Deklarace z Ria o životním prostředí a rozvoji (1992)

Deklarace byla přijata na Summitu Země v Riu v roce 1992 a představuje základní dokument v oblasti UR, jež přichází s novými přístupy ke vztahu člověk-společnost-ŽP. Deklaraci tvoří preambule, kde je vyjádřena snaha najít novou úroveň vztahů mezi státy i mezi lidmi a ŽP a následuje 27 zásad UR. Mezi tyto zásady patří např.: ²⁰¹

- **Zásada 3**
Právo na rozvoj musí být naplňováno tak, aby odpovídalo potřebám současných a budoucích generací, pokud jde o stav ŽP.
- **Zásada 7**
... Vzhledem k odlišné míře, jíž státy přispívají ke globálnímu zhoršování stavu ŽP, mají tyto státy společnou, ale diferencovanou zodpovědnost...
- **Zásada 15**
Státy musejí za účelem ochrany ŽP přijímat podle svých schopností preventivní přístupy. Tam, kde hrozí vážná nebo nenapravitelná škoda, nesmí být nedostatek vědecké jistoty

zneužit pro odklad účinných opatření, která by mohla zabránit poškození ŽP.

- **Zásada 16**

...náklady související se znečištěním by měl v zásadě nést znečišťovatel...

6.4.2. Agenda 21 (1992)

Dokument přijatý v roce 1992 na Summitu Země v Riu a navazuje na Deklaraci z Ria. Představuje konkrétní strategický plán rozvoje společnosti, která chce směřovat k UR. Obsahem Agendy 21 je určení hlavních směrů omezení negativních projevů naší civilizace - čtyři různé oblasti a jejich podoblasti s 2500 návrhy na konkrétní činnosti, které slouží k prosazování UR v praxi. Je zde diskutována klíčová role zapojení takzvaných hlavních skupin obyvatel (*Major Groups*):²⁰²

6.4.3. Rozvojové cíle milénia (2000-2015)

Tento světový rozvojový projekt byl přijat na základě jednání na Summitu milénia (kap. 6.2). Rozvojové cíle milénia představovaly rozsáhlý plán, v jehož rámci byly stanoveny dílčí cíle, jejichž dosažitelnost je měřitelná. Cíle byly specificky zaměřeny na tyto oblasti: vymýcení extrémní chudoby a hladu, dosažení základního všeobecného vzdělání pro všechny, podpora rovnosti pohlaví a zlepšení postavení žen, snížení dětské úmrtnosti, zlepšení zdravotní péče o matky, potírání AIDS, malárie a jiných infekčních nemocí, dosažení trvale udržitelného rozvoje a vytvoření globálního partnerství pro rozvoj. Těchto cílů mělo být dosaženo do roku 2015 a za referenční rok se považuje rok 1990.

Obrázek 64

Při finálním zhodnocení v roce 2012 bylo zjištěno, že se podařilo dosáhnout vytčeného cíle či alespoň znatelného zlepšení ve většině sledovaných oblastí, vyjma cíle sedm „Zajištění environmentální udržitelnosti“. Zde se v některých ukazatelích stav ve sledovaném období spíše zhoršoval (např. nadměrný výlov mořských lovišť).¹²⁹ Po skončení projektu 8MDG v roce 2015 byl přijat navazující a ještě velkorysejší globální rozvojový projekt Cíle udržitelného rozvoje (kap. 6.4.5).

6.4.4. Implementační plán (2002)

Přijat také na konferenci v Johannesburgu v roce 2002 a věnuje se realizací UR (t.j. jak uvést teorii UR v život). Má celkem 170 bodů, z velké části vycházející (a tím podporující) z Osmi rozvojových cílů milénia (kap. 6.4.3), rozdělených do následujících 10 oddílů:²⁰³

- Vymýcení chudoby
- Změna neudržitelných vzorců spotřeby a výroby
- Ochrana a řízení základny přírodních zdrojů
- UR v globalizujícím světě
- Zdraví a UR
- UR malých ostrovních států
- UR Afriky
- Další regionální iniciativy
- Prostředky implementace
- Institucionální rámec pro UR

6.4.5. The Future We Want (2012)

Nezávazný dokument přijatý na konferenci v Rio+20, který se dosti odkazuje na dokument Agenda 21 (kap. 6.4.2). Dalšími významnými výstupy v tomto dokumentu obsaženými jsou:²⁰⁴

- Podpora rozvoje Cílů udržitelného rozvoje (*Sustainable development goals*), které od roku 2015 navazují na projekt Rozvojových cílů milénia. Sice byla environmentální udržitelnost jedním z miléniových cílů, ale nedařilo se ji příliš naplňovat (na rozdíl od ostatních, spíše společenských cílů).
- Státy vyjádřily podporu prozkoumávání alternativ HDP, které by braly v potaz i environmentální a sociální rozměr UR.
- Snaha posílit roli UNEP jako vedoucí světové autority v environmentální oblasti.
- Státy vyjádřily závazek postupně omezovat dotace na fosilní paliva.

6.4.6. Cíle udržitelného rozvoje (2015-2030)

S rostoucím propojováním našeho světa a potřebou učinit jej udržitelným byl roku 2015 v New Yorku Valným shromážděním OSN přijat akční plán společných cílů udržitelného rozvoje s názvem Agenda pro udržitelný rozvoj 2030 (*Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development*), zkráceně Agenda 2030. Její součástí je i 17 Cílů udržitelného rozvoje (SDGs), kterých má být všemi členskými státy OSN dosaženo do roku 2030.²⁰⁵

Obrázek 65

Cíle reflektují všechny tři pilíře udržitelného rozvoje, ekonomický, sociální a environmentální. K monitorování cílů Agendy 2030 byl v roce 2017 vytvořen globální indikátorový rámec, a od roku 2019 jsou v ČR k těmto indikátorům sbírána aktuální data reflektující pokrok v naplňování SDGs.

Projekt SDGs má 17 cílů (goals), které jsou dále rozděleny na 169 podcílů (targets). K roku 2023 bylo učiněno 7604 aktivních kroků k dosažení všech cílů a vytvořeno 1344 publikací.

6.5. Úroveň EU

Ambicióznější politiku ve vztahu k životnímu prostředí začalo Evropské společenství (ES) rozvíjet až v návaznosti na Stockholmskou konferenci (1972, kap. 6.1). Od roku 1973 do 1987 vznikly celkem 3 environmentální akční programy (EAP). V souladu s vývojem na globální úrovni se i zde projevil posun k nutnosti prevence namísto léčby, postupná hlubší integrace environmentálního rozměru do ostatních politik a zaměření na opatření vedoucí ke snížení znečištění. Maastrichtská smlouva v roce 1991 zavedla ochranu ŽP jako samostatnou oblast politiky Evropského společenství. Čtvrtý EAP byl zaměřen na implementaci politik a opatření, které by mohly být využity k dosažení environmentálních cílů ES. V letech 1993 až 2000 byl realizován v pořadí již pátý EAP s názvem „Směrem k udržitelnosti“.²⁰⁶

Strategie udržitelného rozvoje EU

Přijata na summitu v Göteborgu v roce 2001. Tato strategie byla doplněna v roce 2002 vzhledem ke Světovému summitu OSN (Johannesburg, 2002 – kap. 6.2) a v roce 2006 pak byla přijata jako:

6.5.1. Obnovená strategie udržitelného rozvoje

Obecným cílem Obnovené strategie UR EU je určovat a rozvíjet činnosti, jež Evropské unii umožní dosáhnout trvalého zvyšování kvality života pro současné i budoucí generace prostřednictvím rozumného využívání zdrojů i potenciálu hospodářství k environmentálním a sociálním inovacím EU.²⁰⁷ Dokument identifikuje přetrvávající neudržitelné trendy ve vztahu ke:

- Změně klimatu
- Užití energie
- Veřejnému zdraví
- Chudobě a sociálnímu vyloučení
- Demografickým tlakům a stárnutí společnosti
- Nakládání s přírodními zdroji
- Ztrátě biodiverzity
- Dopravě a užití území.

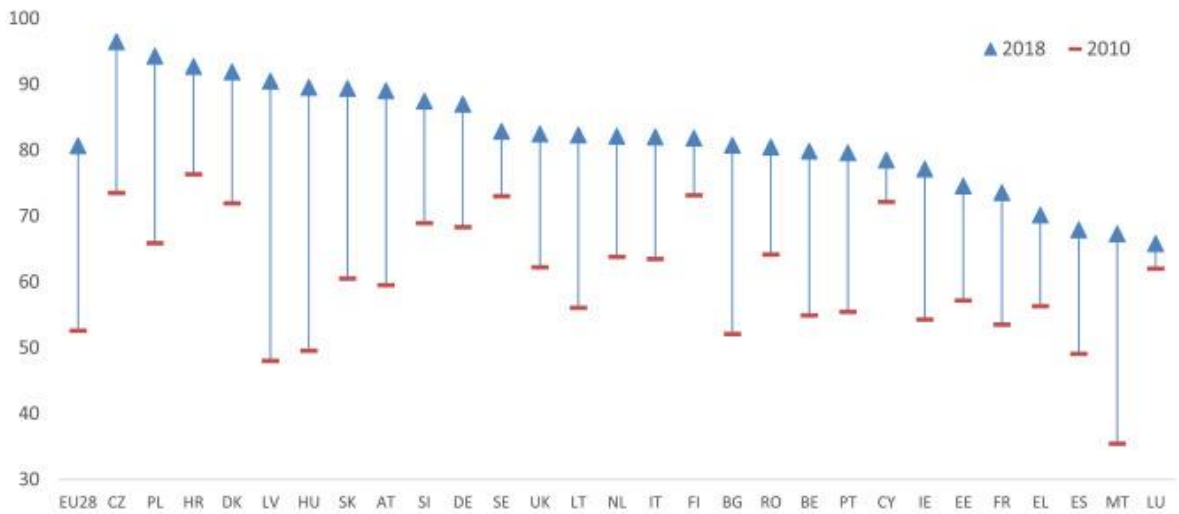
Tyto trendy musí být změněny, aby bylo dosaženo UR. Globálním cílem obnovené strategie je zlepšení života současné generace i generací budoucích cestou vytvoření udržitelných komunit schopných efektivně užívat zdroje a odblokovat environmentální a sociální inovační potenciál nutný k zajištění ekonomické prosperity, ochrany ŽP a sociální soudržnosti.

6.5.2. Evropa 2020

Strategie UR EU přijatá v roce 2010 s podtitulem *Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění*²⁰⁸ byla desetiletá strategie EU, která zahrnovala pět ambiciózních cílů:

- Zaměstnanost: zaměstnat 75 % osob ve věkové kategorii od 20 do 64 let.
- Výzkum a vývoj: investovat do výzkumu a vývoje 3 % HDP EU.
- Změna klimatu a udržitelné zdroje energie: snížit emise skleníkových plynů o 20 % (nebo dokonce 30 %, pokud k tomu budou vytvořeny podmínky) ve srovnání se stavem v roce 1990 (kap. 1.6.1), zvýšit podíl energie z obnovitelných zdrojů na 20 % a zvýšit energetickou účinnost o 20 %.
- Vzdělávání: snížit míru nedokončení studia pod 10 %; dosáhnout ve věkové kategorii od 30 do 34 let alespoň 40 % podíl vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva;
- Boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení: snížit alespoň o 20 milionů počet lidí, kteří žijí v chudobě a sociálním vyloučení nebo jsou na pokraji chudoby a hrozí jim sociální vyloučení.

Výsledky strategie Evropa 2020: Významný pokrok ke stanoveným cílům byl dosažen u všech cílů (nezaměstnanost, obnovitelná energie, emise, vzdělání atd.), i když dosažení všech cílů se nepodařilo (včetně snižování emisí skleníkových plynů).²⁰⁹

Obrázek 66 Změny národního indexu EU2020 od 2010 do 2018. Hodnota 100 na y ose představuje kompletní splnění cílů EU2020.²¹⁰

Quality Education

Challenges	Solutions
<p>103 MILLION youth worldwide LACK BASIC LITERACY SKILLS. More than 60% are WOMEN</p>	<p>PROMOTE EDUCATION FOR ALL as a powerful tool to build sustainable and resilient societies</p>
<p>LACK OF ACCESS TO BASIC SERVICES such as water and electricity prevent children, especially GIRLS, from going to school</p>	<p>IMPROVE ACCESS TO BASIC SERVICES to free children's time so that they can go to school.</p>
<p>NATURAL DISASTERS such as floods and droughts can lead to children dropping OUT OF SCHOOL for extended period of time</p>	<p>BUILD RESILIENCE to ensure children can go to school at all time, including during extreme climate events</p>

Obrázek 67 SDG 4: Quality Education²¹¹

6.5.3. Green Deal – Zelená dohoda pro Evropu

Zelená dohoda pro Evropu (dále *Green Deal*) je evropská strategie z roku 2019 skládající se z balíčku politických opatření a iniciativ, jejichž cílem je vést Evropu ke tzv. zelené tranzici (*green transition*), tedy dosažení klimatické neutrality evropského kontinentu do roku 2050. Důležitým prvkem této dohody je silné propojení iniciativ pro zmírnění klimatické změny, energii, transport, průmysl, zemědělství a udržitelné a spravedlivé financování. Pro dosažení klimatické neutrality do roku 2050 je nutno snížit emise skleníkových plynů o nejméně 55 % do roku 2030 v porovnání s rokem 1990.⁸⁵

Důležitými iniciativami pro dosažení cílů Green Deal jsou:

1) Fit for 55

Aby se Evropa mohla stát uhlíkově neutrálním kontinentem, je zapotřebí, aby všechny členské země EU přijali konkrétní opatření ke snížení emisí a dekarbonizaci ekonomiky. Balíček Fit for 55 je souborem legislativních návrhů a změn stávajících právních předpisů EU, které pomohou EU snížit čisté emise skleníkových plynů a dosáhnout klimatické neutrality.²¹²

Fit for 55 odkazuje na cíl EU snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů alespoň o 55 %.²¹²

Cílem Fit for 55 je:

- Zajištění sociálně spravedlivé zelené tranzice,
- Udržení a posílení inovace a konkurenceschopnosti průmyslu EU a zároveň zajištění spravedlivých podmínek pro hospodářské subjekty ze třetích zemích,
- Podpora vedoucího postavení EU v celosvětovém boji proti změně klimatu.

Co je zahrnuto v balíčku Fit for 55?²¹²

- Reforma systému obchodování s emisemi v EU (EU ETS),
- Sociální klimatický fond (fond pro dopad nového systému obchodování s emisemi pro budovy a silniční dopravu zranitelných subjektů),
- Mechanismus úpravy uhlíkových hranic (CBAM) (aby úsilí o snižování emisí nebylo kompenzováno zvýšením emisí mimo hranice EU, ku příkladu přemístěním výroby),
- Cíle snížení emisí členských států (oblast emisí skleníkových plynů, na které se nevztahuje EU ETS – silniční a vnitrostátní námořní doprava, zemědělství atd.),
- Emise a záchyty z využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví
- Emisní normy CO₂ pro osobní a dodávkové automobily (100 % redukce pro oba typy automobilů),
- Snížení emisí methanu v energetickém sektoru,
- Udržitelná letecká paliva,

- Dekarbonizovaná paliva v lodní dopravě,
- Infrastruktura alternativních paliv (AFIR) (nabíjecí stanice, vodíkové stanice atd.),
- Obnovitelná energie (cílem je dosáhnout 40 % obnovitelné energie v energetickém mixu EU do 2030),
- Redukce spotřeby elektrické energie o 11,7 % do roku 2030,
- Energetická náročnost budov (od roku 2030 nové budovy s nulovými emisemi, u existujících budov zajistit jejich transformaci na nulové emise do 2050),
- Trh s vodíkem a dekarbonizovaným plynem,
- Zdanění elektrické energie.

2) **Evropské klimatické právo** (*European Climate Law*)

Tato právní regulace má za cíl transformovat politické ambice pro dosažení klimatické neutrality do 2050 do zákonné povinnosti pro členské státy EU. Hlavní akce zahrnuté v nařízení jsou:

- Mapování tempa snižování emisí do roku 2050,
- Zajištění efektivní a sociálně spravedlivé zelené tranzice.

3) **Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu** (*EU Strategy on Adaptation to Climate Change*)

Strategie nastiňuje dlouhodobou vizi EU stát se do roku 2050 společností plně přizpůsobenou nevyhnutelným dopadům změny klimatu. Mezi opatření stanovená ve strategii patří:

- lepší shromažďování a sdílení údajů s cílem zlepšit přístup ke znalostem o dopadech klimatu,
- řešení založená na účtě a spolupráci s přírodou, která pomáhají budovat odolnost vůči klimatické změně a chránit ekosystémy.

4) **Strategie EU pro biologickou rozmanitost do 2030** (*EU Biodiversity Strategy for 2030*)

Tato strategie má za cíl „uzdravit“ evropskou biodiverzitu do roku 2030, z čehož budou mít užitek lidé, klima i planeta. Iniciativy pro dosažení cílů:

- Rozšířit chráněné krajinné i mořské oblasti v Evropě,
- Obnovit degradované ekosystémy snížením používání pesticidů a jejich škodlivosti,
- Zvýšit financování akcí a lepší sledování pokroku.

5) **Od zemědělce ke spotřebiteli** (*Farm to Fork Strategy*)

Tato iniciativa má za cíl změnit způsob, jakým jsou potraviny v Evropě vyráběny, transportovány a konzumovány ve prospěch docílit klimatické neutrality do roku 2050. Hlavními cíli jsou potravinová bezpečnost; zajištění výživného a cenově přijatelného jídla, avšak v mezích naší planety; podpora udržitelné potravinové produkce; podpora udržitelné spotřeby a zdravého životního stylu.

6) **Průmyslná strategie EU** (*European Industrial Strategy*)

Cílem průmyslové strategie EU je podporovat průmysl v jeho roli lídra v umožňování změn, inovací a růstu.

7) Akční plán cirkulární ekonomiky (*Circular Economy Action Plan*)

Klíčem k dosažení klimatické neutrality EU do roku 2050 je oddělení hospodářského růstu od využívání zdrojů a přechod na cirkulární systémy ve výrobě a spotřebě. Zaměřuje se na odvětví, jako je elektronika baterie, obaly, plasty, textil, stavebnictví a budovy a potravinářství.

8) Baterie a jejich odpad (*Batteries and Waste Batteries*)

Očekává se, že poptávka po bateriích vzroste do roku 2030 více než desetinásobně. EU přijala nařízení o bateriích s cílem vytvořit pro toto odvětví oběhové hospodářství zaměřené na všechny fáze životního cyklu baterií, od návrhu až po zpracování odpadu. Tato iniciativa má velký význam zejména s ohledem na masivní rozvoj elektrické mobility.

9) Spravedlivá tranzice (*A Just Transition*)

Dosažení klimatické neutrality do roku 2050 bude pro některé členské státy a regiony náročnější než pro jiné. Některé jsou například více závislé na fosilních palivech nebo mají průmyslová odvětví náročná na uhlík, která zaměstnávají značné množství lidí. EU zavedla mechanismus spravedlivé tranzice k poskytování finanční a technické podpory regionům nejvíce postiženým přechodem na nízkouhlíkové hospodářství. Pomůže zmobilizovat v období 2021–2027 nejméně 55 miliard EUR .

10) Čistá, levná a bezpečná energie (*Clean, Affordable and Secure Energy*)

Vzhledem k tomu, že 75 % emisí skleníkových plynů v EU pochází z používání a výroby energie, je dekarbonizace energetického sektoru zásadním krokem ke klimaticky neutrální EU:

- Podpora rozvoje a využívání čistších zdrojů energie (offshore energie nebo vodík),
- Podpora integrace energetických systémů v celé EU,
- Rozvoj propojené energetické infrastruktury prostřednictvím energetických koridorů EU,
- revize současných právních předpisů o energetické účinnosti a obnovitelné energii, včetně jejich cílů do roku 2030.

11) Chemická strategie EU pro udržitelnost (*EU chemicals strategy for sustainability*)

Strategie je nezbytnou součástí Evropské zelené dohody a její ambice nulového znečištění. Strategie stanoví dlouhodobou vizi chemické politiky EU, v níž EU a členské státy chtějí:

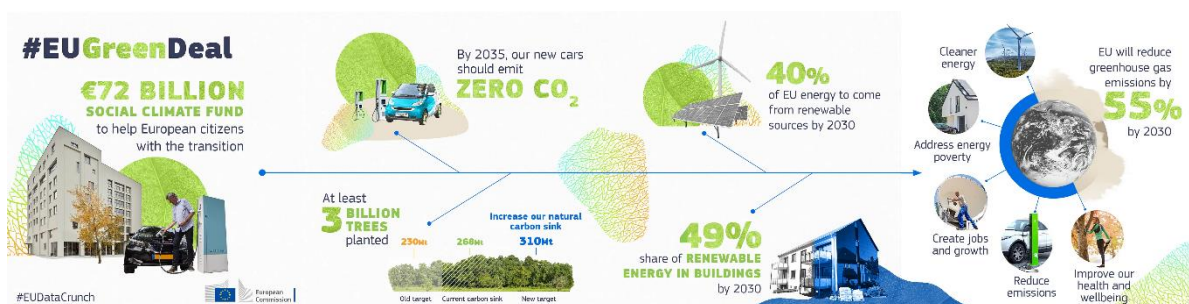
- Lépe chránit lidské zdraví,
- Posílit konkurenceschopnost průmyslu,
- Podporovat prostředí bez toxických látek.

12) Strategie pro lesnictví a odlesňování (*Forest strategy and deforestation*)

Tato strategie hraje klíčovou roli při úsilí o snížení emisí skleníkových plynů alespoň o 55 % do roku 2030. Mezi navrhovaná opatření patří:

- Podpora udržitelného hospodaření v lesích,
- Finanční podpora vlastníků a správců lesů, aby přijali postupy šetrné k ŽP,

- Zlepšení biologické rozmanitosti lesů mimo jiné vysazením 3 miliard nových stromů do roku 2030.

Obrázek 68 Hlavní cíle a strategie Zelené dohody pro Evropu.²¹³

6.6. Udržitelný rozvoj na úrovni ČR

Před rokem 1989 nebyly v ČR na státní úrovni principy UR nijak zohledňovány. V roce 1991 byl schválen zákon č. 17/1992 Sb. o životním prostředí, který obsahuje mimo jiné definici UR (kap. 6.2).

6.6.1. Rada vlády pro udržitelný rozvoj

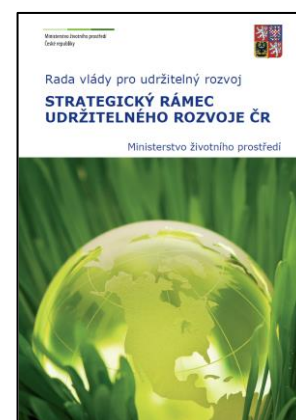
Rada vlády pro UR (RVUR) vznikla v roce 2003 jako stálý poradní, iniciační a koordinační orgán vlády ČR pro oblast UR a strategického řízení. Úkolem RVUR bylo připravit první Strategii UR ČR (SUR ČR). RVUR na základě svého poslání:

Předsedou RVUR je ministr životního prostředí a místopředsedou ministryně pro místní rozvoj. První Strategie UR byla schválena vládou ČR v roce 2003. Tato strategie byla východiskem pro strategické rozhodování v rámci jednotlivých resortů i pro meziresortní spolupráci a spolupráci se zájmovými skupinami.

6.6.2. Strategický rámec udržitelného rozvoje ČR

V roce 2010 byla schválena strategie UR - Strategický rámec UR ČR (SRUR)²¹⁴, který sloužil jako zastřešující dokument pro všechny koncepční dokumenty vypracováváné v ČR. Měl tedy nadresortní charakter a jeho účelem bylo napomoci vzájemné provázanosti opatření, cílů a politik, které již mohou být součástí stávajících sektorových strategií, anebo určit problémy, které tyto materiály zatím neřeší. Tento dokument byl aktualizován v roce 2017.

Pro možnost sledování úspěšnosti naplňování SRUR byla vybrána vhodná sada indikátorů, jejichž vývoj je sledován a vyhodnocován. V roce 2012 byla vydána Situační zpráva ke SRUR, kde je podrobně popsán vývoj indikátorů v uplynulých letech (kap.6.7.2).²¹⁵

6.6.3. Strategický rámec Česká republika 2030

V roce 2017 byla vypracována aktualizace SRUR: Strategický rámec **Česká republika 2030** (ČR 2030)²¹⁶. Česká republika 2030 je základní dokument státní správy pro udržitelný rozvoj a zvyšování kvality života obyvatel. V šesti klíčových oblastech shrnuje, kam rozvoj České republiky dospěl, jakým čelí rizikům a jakých příležitostí může využít. Klíčové oblasti se kromě tradičních tří pilířů rozvoje (sociálního, environmentálního a ekonomického) věnují životu v regionech a obcích, českému příspěvku k rozvoji na globální úrovni a dobrému vládnutí.

Samotný Rámec nenahrazuje dokumenty jednotlivých ministerstev, vymezuje ale oblasti, které jsou z hlediska dlouhodobého rozvoje rozhodující. Uskutečňování cílů ČR 2030 leží na jednotlivých ministerstvech a měly by se promítnout do krajských a obecních politik i každodenního života všech obyvatel.

Strategický rámec ČR 2030 je českou reakcí na přijetí globální rozvojové Agendy 2030 Valným shromážděním OSN v New Yorku v září 2015 a přenáší do domácího prostředí 17 Cílů udržitelného rozvoje (SDGs).

V roce 2018 byl vypracován první implementační plán ke Strategickému rámci ČR 2030, v roce 2022 vláda schválila druhý implementační plán pro roky 2022–2025. Implementační plán obsahuje soubor 59 doporučení a 67 opatření, jak zajistit plnění příslušného specifického cíle ČR 2030. Mimo opatření je součástí implementačního plánu i přehled relevantních strategií, které už příslušná témata pokrývají tak, aby nedošlo ke redundanci.²¹⁶

6.6.4. Místní Agenda 21

V Agendě 21 (kap. 6.4.2) v kapitole 28 „Iniciativy místních úřadů na podporu agendy 21“ je výzva všem místním správám, aby zpracovaly svoji vlastní Agendu 21 pro lokální úroveň, která by všeobecné zásady z vyšší úrovně převedla na konkrétní plány a akce specifické pro dané lokality. V Agendě 21 se doslovně uvádí toto východisko „*Velké množství problémů a řešení obsažených v Agendě 21 má své kořeny na úrovni místních aktivit; participace a spolupráce místních úřadů bude proto faktorem určujícím úspěšnost realizace jejich cílů... Protože jsou úrovní správy nejbližší lidem, sehrávají důležitou roli ve výchově, mobilizaci i při reakci na podněty veřejnosti a napomáhají tak dosažení udržitelného rozvoje.*“²¹⁷

Principy obsažené v Agendě 21 byly tedy rozpracovány do Místní Agendy 21 (MA21), která představuje nástroj pro implementaci UR na místní a regionální úrovni. MA21 je dlouhodobý proces, jehož cílem je zvýšit kvalitu života tím, že se zaměřuje na:

- Zkvalitňování veřejné správy.

- Kvalitní strategické plánování a řízení, vč. způsobu financování.
- Zapojování široké veřejnosti do veřejného života a budování místního partnerství.

Smyslem MA21 je ve spolupráci s veřejností a místními partnery dbát na kvalitu rozvoje daného místa a zlepšovat a zefektivňovat služby, které úřad svým občanům poskytuje.

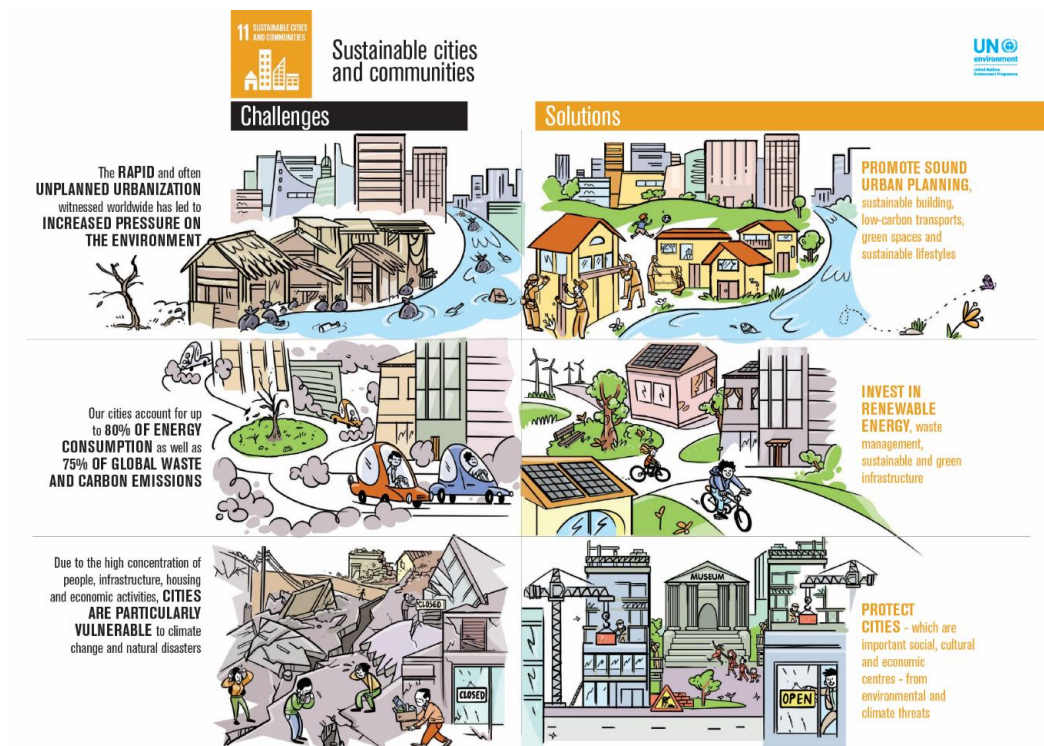
MA21 je zaměřená nejen dovnitř úřadu (kvalita strategického plánování a řízení, efektivní nakládání s financemi), ale zejména navenek (systematické zapojování veřejnosti, průběžná komunikace, otevřené sdílení zkušeností atd.).²¹⁸

Tři základní principy MA21 jsou:

- 1) Princip udržitelného rozvoje - řešení udržitelnosti rozvoje v místních podmínkách je složitá problematika a spočívá v místních problémech a požadavcích, všechny funkce území mají vliv na UR. Většina z těchto funkcí bude začleněna do strategicko-rozvojových dokumentů a plánů. Ty by měly vysloveně určit, co se plánuje a jak bude zajištěno, že kritéria UR budou respektována. Praktickým nástrojem pro hodnocení UR jsou monitorovací procedury. Je zejména třeba stanovit si a sledovat ukazatele neboli indikátory UR.
- 2) Princip nepřetržitého procesu - MA21 je nutno chápat jako nepřetržitý proces. Při naplňování myšlenky udržitelnosti se postupuje po spirále. Nejedná se o uzavřený kruh, protože každým okruhem jsme o kousek blíže vytčenému cíli, jímž je udržitelná obec nebo město.
- 3) Demokratický princip - Zapojení veřejnosti do rozhodování je základním principem pro proces MA21. Program UR je příliš rozsáhlý a všestranný na to, aby byl realizován jen místní správou. Je však samozřejmé, že právě ona, díky své zodpovědnosti, mandátu a svým zdrojům, musí zastávat v tomto procesu klíčovou úlohu. Ostatní sektory místní komunity mají však také svojí důležitou úlohu.
 - Inspirovat občany, aby se zapojili do procesu MA21, může být dost složitý úkol. Zejména v případě, když rozhodování, které se tak těsně dotýkalo jejich života, probíhalo někde daleko od nich, bez možnosti ho nějak ovlivnit. Připravit se na úzkou spolupráci s veřejností může být pro místní zastupitelstva velký kvalitativní skok.

Mnoho aktivit, které v současnosti probíhají, by se dalo nazvat MA21, např. obnova parků a památek, péče o krajinu, podpora šetrného vytápění apod. MA21 je však dlouhodobá, jasně stanovená a společenskými skupinami a veřejností přijatá strategie UR obcí, krajů či Místních akčních skupin (MAS). Pokud se podnikají pouze jednotlivé akce bez dlouhodobého směřování, nelze mluvit o MA21.²¹⁸

Obrázek 69 SDG 11: Sustainable Cities and Communities.²¹⁹

Charakteristické znaky udržitelného společenství

(v obdobném duchu je charakterizována udržitelně se rozvíjející společnost v poslední kapitole):²²⁰

- Zdroje jsou využívány efektivně a odpad je minimalizován uzavřenými cykly.
- Znečišťování je omezené na stupeň, se kterým se přírodní systémy dokáží vyrovnávat.
- Je oceňována a chráněna rozmanitost přírody (biodiverzita).
- Tam, kde je to možné, jsou místní potřeby uspokojovány z místních zdrojů.
- Obyvatelé mají možnost získat pitnou vodu a jídlo v potřebném množství a dostatečné kvalitě.
- Lidé mají možnost získat odpovídající bydlení.
- Každý má příležitost získat uspokojivou práci, místní ekonomika není závislá na několika málo provozovatelích, ale je různorodá.
- Zdraví člověka je chráněno vytvářením bezpečného, zdravého a příjemného ŽP a zajištěním zdravotních služeb, které zdůrazňují prevenci před nemocí, stejně jako řádnou péči o nemocné. Je podporován zdravý způsob života.
- Lidská sídla i krajina jsou harmonicky rozvíjena v souladu s urbanistickými zásadami.
- Přístup k účelovým zařízením, službám, zboží a lidem není dosahován na úkor ŽP ani omezován pouze na ty, kdo mají auto.
- Lidé žijí beze strachu z individuálního násilí, ze zločinu nebo z perzekuce kvůli jejich vyznání, rase, pohlaví nebo sexuální orientaci.
- Každý má přístup ke vzdělání, profesionální přípravě, poznání a informacím, které

- jsou potřeba, aby zaujal svou úlohu ve společnosti.
- Občanům je umožněno podílet se na rozhodování.
- Jsou dostupné příležitosti k aktivnímu užívání volného času.
- Kulturní rozmanitost a místní zvláštnosti jsou ceněny a chráněny.
- Místní akce a aktivity respektují globální souvislosti.
- Vlastnická práva jsou stabilní a jsou vykonávána zodpovědně.

6.7. Hodnocení udržitelnosti rozvoje – indikátory

Zda se dotyčný stát (či obec, region, atd.) vyvíjí udržitelným způsobem je potřeba určitým způsobem měřit. Je tedy potřeba využít vhodných kvantitativních informací.

- Nejlépe komunikovatelnými informacemi jsou indikátory.
 - Např. % lidí pod hranicí chudoby, HDP, emise GHG, atd.
- Indikátory jednoduše a srozumitelně prezentují i laické veřejnosti složité komplexní jevy bez užití statistických metod či popisů vzájemných souvislostí.
- Indikátory musí mít vztah ke všem rozměrům TUR, ale zároveň nezahltit veřejnost a politiky množstvím informací.

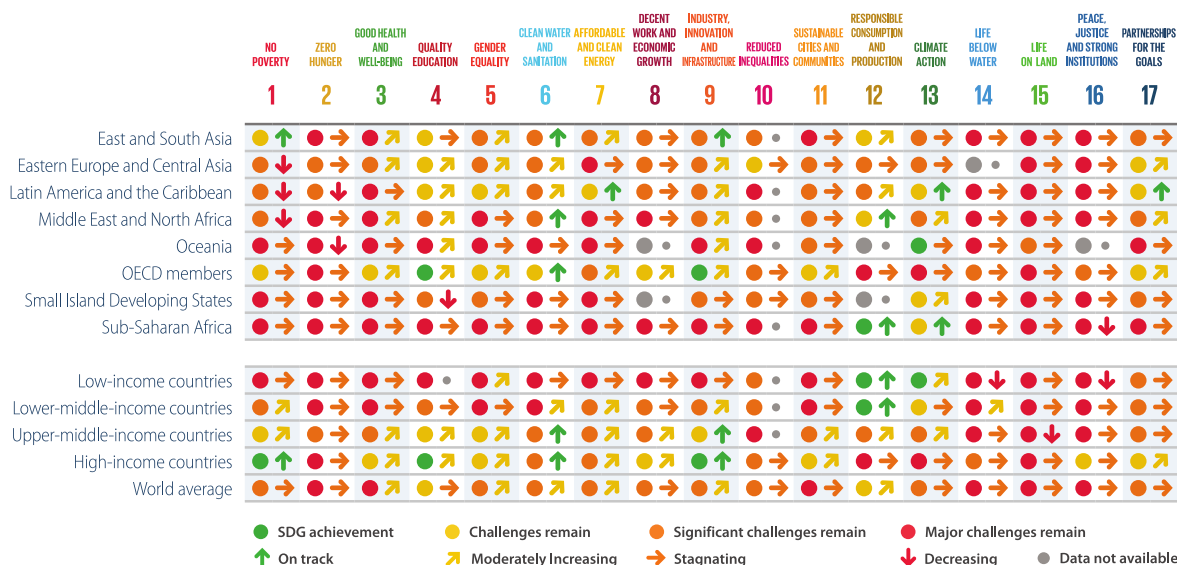

Indikátory lze rozdělit na klíčové a agregované:²²¹

- Klíčové indikátory dávají jednoduchou a jasnou informaci o sledované oblasti, jsou srozumitelné pro širokou veřejnost a atraktivní pro politiky. Navíc ale musí být i dostatečně reprezentativní (značně korelovat s dalšími jevy). V sociální oblasti je klíčovým indikátorem např. míra nezaměstnanosti, v environmentální oblasti pak např. emise skleníkových plynů.
- Agregované indikátory shrnují více skutečností a jejich cílem je poskytnout celkový obraz o sledované oblasti. U tohoto typu ukazatelů je nutné vybrat vhodné proměnné, které se zahrnou do konstrukce indikátoru a také těmto proměnným přiřadit správné váhy. V ekonomické oblasti je agregovaným indikátorem např. HDP, v sociální Index lidského rozvoje a environmentální oblasti pak Index environmentální udržitelnosti.

6.7.1. Úroveň OSN

Zpráva o udržitelném rozvoji (*The Sustainable Development Report, SDR*) každý rok kontroluje pokroky v naplňování SDGs od roku 2015, kdy byly přijaty 193 zeměmi OSN. Poslední správa z roku 2023 obsahuje 97 indikátorů UR, které pokrývají 17 indikátorových skupin (rozdělených do oblastí sociální, environmentální a ekonomické) (Trendy pro regiony a příjmové skupiny, Obrázek 70).

Obrázek 70 Vývoj (hodnoty a trendy) v naplňování SDGs rozdělen dle regionů a příjmu (2023).

V celosvětovém měřítku se děje stále více aktivit v duchu UR, řada indikátorů se zlepšuje (6.4.3), nicméně mnoho indikátorů včetně environmentálních se naplňovat nedaří (Obrázek 70). Toto však platí, pokud bude přetrvávat stávající přístup politické reprezentace a veřejnosti. Ke změně k lepšímu a snad i dosažení UR však může dojít, nicméně je třeba přehodnotit politiky v klíčových oblastech, jako je světová **ekonomika** (kap. 9), **zemědělská produkce** (kap. 7), **výroba energie** (kap. 8) a **celkový přístup ke spotřebě zdrojů** (kap. 12). Pro provedení těchto změn je důležitá jak vhodná **environmentální legislativa** (kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**), tak především základní přehodnocení **etického vztahu člověka a ŽP** (kap. 11.4).

6.7.2. Národní úroveň

Každý stát si může vybrat vlastní skupinu indikátorů vhodných pro jeho specifika. Většinou se vybírá dle dostupnosti dat (která v ČR sbírá většinou Český statistický úřad). Sada indikátorů se stále vyvíjí (mění), aktuální sadu indikátorů určuje ČR 2030 (kap. 6.6.3. V roce 2023 bylo relevantních 177 indikátorů ČR 2030 a 39 indikátorů kvality života. Souhrnné vyhodnocení těchto indikátorů k roku 2023 zobrazuje Obrázek 71.

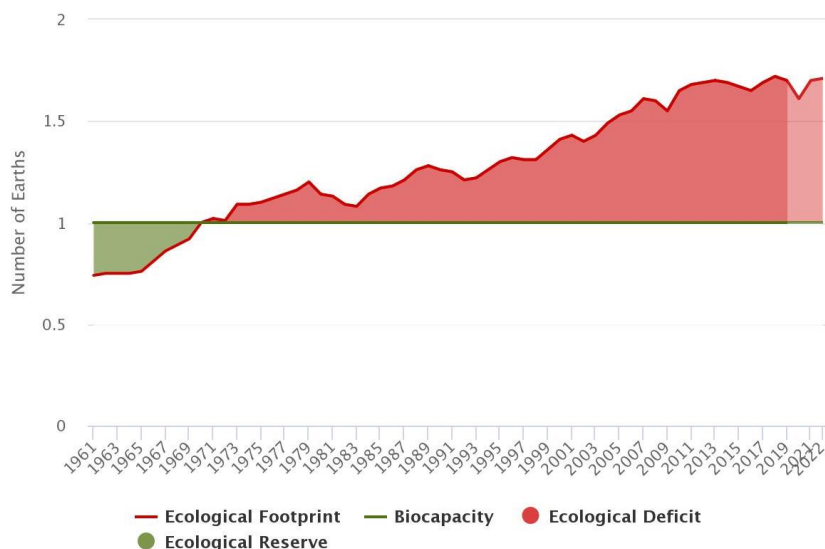
Klíčová oblast ČR 2030	Trend	Mezinárodní srovnání (EU-27)	Označení a název indikátoru
1 Lidé a společnost			1.1 Naděje dožití – střední délka života při narození
			1.2 Délka života ve zdraví při narození
			1.3 Míra ohrožení příjmovou chudobou nebo sociálním vyloučením
	-	-	1.4 Podíly studentů dle jednotlivých vzdělávacích drah
			1.5 Přístup obyvatel ČR k internetu
			1.6 Gender <u>pay</u> gap
2 Ekonomický model	-	-	2.1 Hrubá přidaná hodnota podniků
			2.2 Celkové výdaje na výzkum a vývoj
			2.3 Emise skleníkových plynů za rok
			2.4 Domácí materiálová spotřeba
3 Odolné ekosystémy		-	3.1 Podíl orné půdy obhospodařované v režimu ekologického zemědělství
		-	3.2 Indikátor druhů ptáků
		-	3.3 Výměra lesních pozemků jako podíl z celkové výměry území státu
4 Obce a regiony	-	-	4.1 Migrační saldo
	-	-	4.2 Počet a podíl příjemců příspěvku na živobytí (pomoci v hmotné nouzi)
		-	4.3 Roční zábor zemědělského půdního fondu
			4.4 Koncentrace polévatého prachu PM2,5 a PM10
5 Globální rozvoj			5.1 Podíl oficiální rozvojové pomoci na hrubém národním důchodu
6 Dobré vládnutí		-	6.1 Volební účast ve všech druzích voleb
			6.2 Zastoupení žen/mužů ve volených orgánech
		-	6.3 Průměrná délka soudního řízení
		-	6.4 Důvěra v ústavní instituce

		Trend přibližující se k stanovenému SDG cíli
		Stagnující trend
		Trend vzdalující se stanovenému SDG cíli

Obrázek 71 Headlinové indikátory UR ČR (2023).²²²

6.7.3. Ekologická stopa

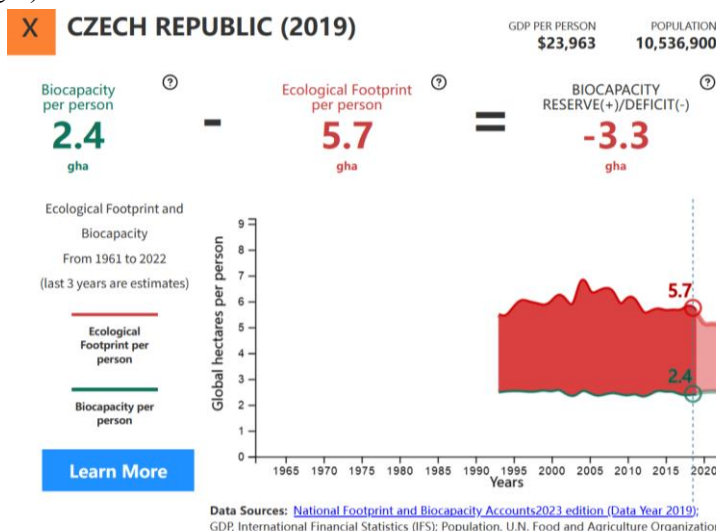
Indikátorem udržitelnosti způsobu života z pohledu využívání zdrojů je ekologická stopa (*Ecological Footprint*). Tento indikátor patří mezi indikátory jak na globální, tak i národní a místní úrovni (kap. 7.8).

Obrázek 72 Ekologická stopa světové populace 1961-2019 (2020-2022 je odhad). Ekologická stopa je vyjádřena jako počet Zemí, které by udržitelným způsobem uspokojili globální spotřebu zdrojů.²²³

Ekologická stopa představuje míru, jak moc jeden člověk, obyvatelé jednoho státu či lidstvo jako celek pro svůj život využívají biologicky produktivní plochy Země. Biologicky produktivní plochy zahrnují úrodné plochy souše a využívané plochy moří, které jsou nutné pro poskytování zdrojů, které spotřebováváme, a také pro ukládání a degradaci odpadů, které produkuje za použití aktuálních technologií a zacházení se zdroji (tedy včetně CO₂ jako odpadním plynem při výrobě energie).

- Ekologická stopa je vyjadřována v globálních hektarech (gha), čímž je vyjádřeno využívání zdrojů, např. jednotlivce, které pocházejí z celého světa (díky globálnímu obchodu).
- Globální hektar představuje průměrnou obnovitelnou kapacitu všech biologicky produktivních ploch Země vztaženou na jeden hektar.

Obrázek 73

V roce 2019 Země disponovala obnovitelným přírůstkem ekosystémů a jejich využitelnou kapacitou pro „pohlcování“ odpadů v rozsahu přibližně 12,2 mld. ha biologicky produktivní plochy (děleno počtem lidí (7.7 mld v 2019) = 1,58 gha na člověka).²²⁴

- Lidstvo však využívá kapacity ekosystémů odpovídající přibližně 20.02 mld. Ha biologicky produktivní plochy (2,6 gha na člověka k roku 2019).²²⁴
- K dispozici jsou pouze zdroje, které se vytvoří na jedné Zemi, spotřebováváme tedy již samotný kapitál – tedy zdroje (nikoliv pouze jejich obnovitelný přírůstek), případně se

vyprodukovaný odpad hromadí (nestačí být přirozenými mechanismy odbouráván, viz např. růst koncentrace „odpadního plynu“ CO₂ v atmosféře).

- Ekologická stopa závisí na životním stylu osob, proto se v jednotlivých státech liší. Některé státy vykazují podstatně větší ekologickou stopu na obyvatele, než je průměr, jiné naopak podstatně nižší (Tabulka 5).
- Život na dluh budoucích generací je neudržitelný způsob života. Žádoucí je tedy ekologickou stopu snížit, a to především v průmyslově rozvinutých zemích s největší ekologickou stopou.
- Předpověď vývoje ekologické stopy je však špatná, neboť neustále roste jak průměrná ekologická stopa na obyvatele, tak i počet obyvatel Země (Obrázek 72).

Tabulka 5 Srovnání ekologické stopy jednotlivých zemí a dostupného množství globálních hektarů na Zemi v roce 2019. Udržitelné využívání přírodních zdrojů je v průměru 1,7 gha na osobu.^{224,225}

2019	Populace (miliony)	Celková ekologická stopa (gha/osoba)	Ekologický deficit (-) nebo rezerva (+) (gha/osoba)
Svět	7 765,0	2,60	-1,00
Afrika	1 327,7	1,19	-0,13
Asie	4 629,0	2,26	-1,59
Kanada	37,5	7,88	6,61
USA	334,3	7,78	-4,06
Evropa	746,2	4,86	-1,57
Rakousko	8,9	5,79	-2,92
Česko	10,5	5,68	-3,25
Francie	64,4	4,85	-2,16
Německo	83,2	4,73	-3,13
Maďarsko	9,8	3,97	-1,40
Slovensko	5,5	4,55	-1,91
Norsko	5,4	5,32	1,57
Velká Británie	66,8	3,87	-2,73

Vývoj indikátoru v ČR

Hodnota ekologické stopy ČR pro rok 2022 je 53 mil globálních hektarů (gha), což je 5,06 gha/obyvatele. Dostupná biokapacita dosahuje 26 mil. gha, tedy 2,52 gha/obyvatele. Ekologický dluh ČR v roce 2022 tedy dosahoval 26 mil. gha (2,56 gha/obyvatele). Z hlediska časového vývoje ekologická stopa ČR mírně klesá, zatímco dostupná biokapacita zůstává stejná.²²⁶

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Definiujte koncept UR (dle publikace Naše společná budoucnost, 1987)
- 2) Na jakých třech základních úrovních je potřeba provést zásadní změny, aby bylo dosažení UR možné?
- 3) Co se praví Velkém zákonu Irokézů ve vztahu k UR?
- 4) Které tři důležité události se odehrály v roce 1972 – ve vztahu k problematice UR?
- 5) S jakým typem znečištění se dle I. Gándhiové musí Indie vypořádat nejdříve (proneseno v roce 1972).
- 6) Které významné události se ve vztahu k UR staly v letech: 1987, 1992, 2000, 2002, 2012 a 2015?
- 7) Které významné dokumenty byly přijaty na Summitu Země; kdy a kde?
- 8) Kolik je rozvojových cílů milénia a kdy a kde bylo k jejich realizaci nakročeno? Na které významné globální konferenci byla vyjádřena podpora jejich naplňování? Vyjmenujte tyto cíle a charakterizujte úspěch jejich dosahování.
- 9) Které tři základní pilíře tvoří koncept UR a z jakých deseti principů vychází?
- 10) Deklarace z Ria o ŽP a rozvoji stanovila 27 zásad UR, charakterizujte alespoň tři.
- 11) Agenda 21 určila pro realizaci UR stěžejní roli tzv. Hlavních skupin obyvatel. O koho jde?
- 12) Jaké byly hlavní výstupy konference Rio+20 a v kterém dokumentu jsou sepsané?
- 13) Který stěžejní strategický dokument ve vztahu k UR byl přijat v roce 2006 v EU?
- 14) Kolik je Cílů udržitelného rozvoje a jaké to jsou?
- 15) Jak by se dala definovat Zelená dohoda pro Evropu and Fit for 55?
- 16) Který strategický dokument ve vztahu k UR byl přijat v roce 2010 v ČR a který vládní orgán ho připravil?
- 17) Jaký je rozdíl mezi Agendou 2030 a dokumentem R 2030?
- 18) Co je to MA21?
- 19) Jakým způsobem se měří udržitelnost rozvoje společnosti? V kterém dokumentu je toto měření na národní úrovni reportováno?
- 20) Jaká je perspektiva dosažení UR dle aktuálního vývoje? Vysvětlete.

7. Environmentální rozměr zemědělství a jeho varianty

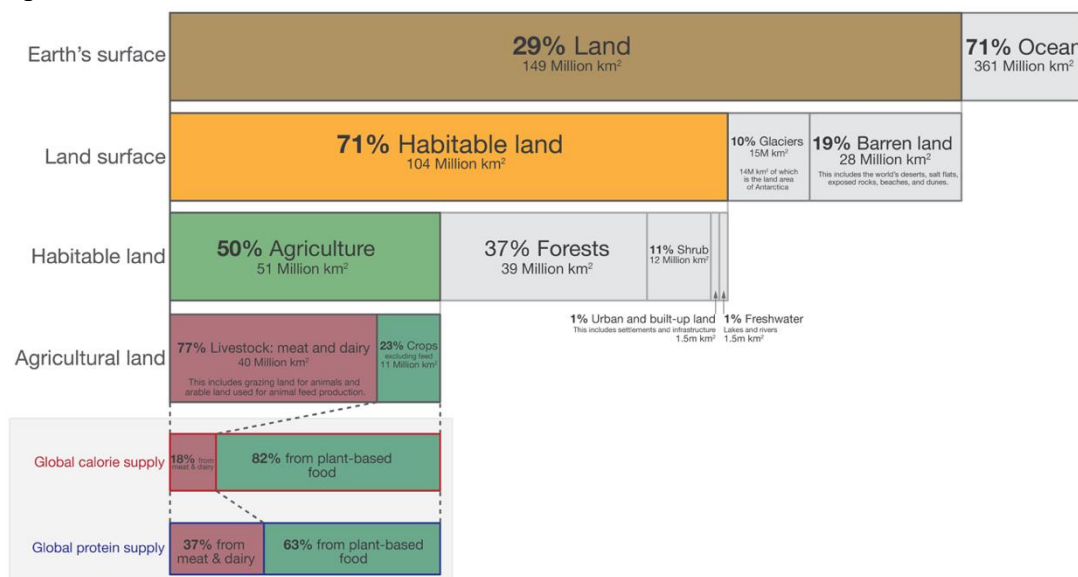
Výroba a získávání potravy (a dalších průmyslových surovin) v zemědělství společně se vznikem a likvidací příslušných odpadů je z environmentálního pohledu nejdestruktivnější lidská aktivita na Zemi.²²⁷ Řešení či alespoň zmírnění negativních projevů zemědělství je však komplikováno socioekonomickými souvislostmi – především požadavkem potravinové bezpečnosti.

7.1. Zemědělství x agroekosystém

Zemědělství představuje primární sektor hospodářství, jehož účelem je zajišťování zdrojů potravy a materiálů pro výrobu. Naproti tomu agroekosystém představuje funkční jednotu hospodářsky významných organismů a prostředí – jde tedy spíše o biologický pohled na problematiku. V užším vymezení je agroekosystémem např. pole, v širším pak povodí, krajina, region.

Agroekosystémy vznikly z produkčně nejkvalitnějších přirozených ekosystémů, a to na jejich úkor. Tyto ekosystémy jsou udržovány v raných sukcesních stádiích, pro která jsou charakteristické následující změny: vysoká produkce, ochuzování systému odebráním produkce (sklizení úrody), množství dodatkové energie (lidská práce, hnojiva, pesticidy, stroje), úprava biofyzikálního prostředí (klíma, struktura či složení půdy), nízká genetická variabilita (jeden druh pěstované plodiny + pár druhů plevelů), snížená stabilita, reprodukce a selekce umělá.

Obrázek 74 Globální využití souše pro produkci potravin.²²⁸

Agroekosystém je jednoduchý otevřený umělý ekosystém – část vstupů je nezávislá na člověku (sluneční záření, srážky, zvětrávání mateční horniny) a část je na člověku závislá (semena, hospodářská zvířata, pesticidy, hnojiva).

7.2. *Mimoprodukční funkce zemědělství*

Kromě své hlavní = produkční funkce (potraviny, průmyslové produkty a energie) má zemědělství řadu nenahraditelných mimoprodukčních funkcí:

Sociální funkce

- Zaměstnanost na venkově.
- Samozásobení regionu potravinami.
- Uspokojování místních potřeb obyvatelstva.
- Zachování osídlení venkova.
- Rekreace a sport.

Přírodní funkce

- Zajištění specifické biodiverzity – vyšší diverzita fauny i flóry na okrajích polí a v jejich okolí.
- Udržování fungujících ekosystémů – ŽP nejen lidí.
- Udržování typického charakteru venkovské krajiny a její stability.

7.3. *Charakteristika industriálního (konvenčního) zemědělství*

Pro průmyslové zemědělství je typické používání agrochemikálií – používání rychle rozpustných hnojiv, používání chemicko-syntetických pesticidů. Zde mohou nastat environmentální problémy spojené s jejich výrobou, distribucí a aplikací, a také se skladování a likvidací starých zásob. Hodnota EROEI s industrializací klesá – EROEI (*Energy Return on Energy Invested*) představuje energetickou bilanci, t.j. množství energie získané ku množství energie do procesu vložené (kap. 5.2.2). Množství energie vložené charakterizuje tzv. dodatková energie. DE je veškerá energie investovaná v zemědělské produkci kromě energie Slunce (která je jediným zdrojem energie volně rostoucích plodin).

- Spotřeba DE v rostlinné výrobě: 46 % agrochemikálie, 22 % fosilní energie, 13 % stroje, 10 % osiva, 9 % práce.
- Vysoký podíl DE u agrochemikálií je dán vysokou energetickou náročností průmyslové výroby dusíkatých hnojiv, kterých je také největší spotřeba.
- Energetická bilance (EROEI) se vzhledem k různé energetické hodnotě produktů a rozdílným nárokům na pěstování/chov různí: vojtěška 8,3, cukrovka 5,3, brambory 2,3; energetická bilance v živočišné výrobě je jen 1,1 (na 1 GJ DE tak připadá pouze 1,1 GJ produktů živočišné výroby).
- Chov hospodářských zvířat – často velkochovy s nedostatkem prostoru, používání průmyslových krmných směsí (řízená reprodukce, umělá inseminace, jednostranné šlechtění plemen).
- Skladování a zpracování potravin – přepravní vzdálenosti vysoké, potřeba dlouhé trvanlivosti – chemická ošetření a uchování v chladu.

- Technologický boom – hybridizace a šlechtění, GMO.

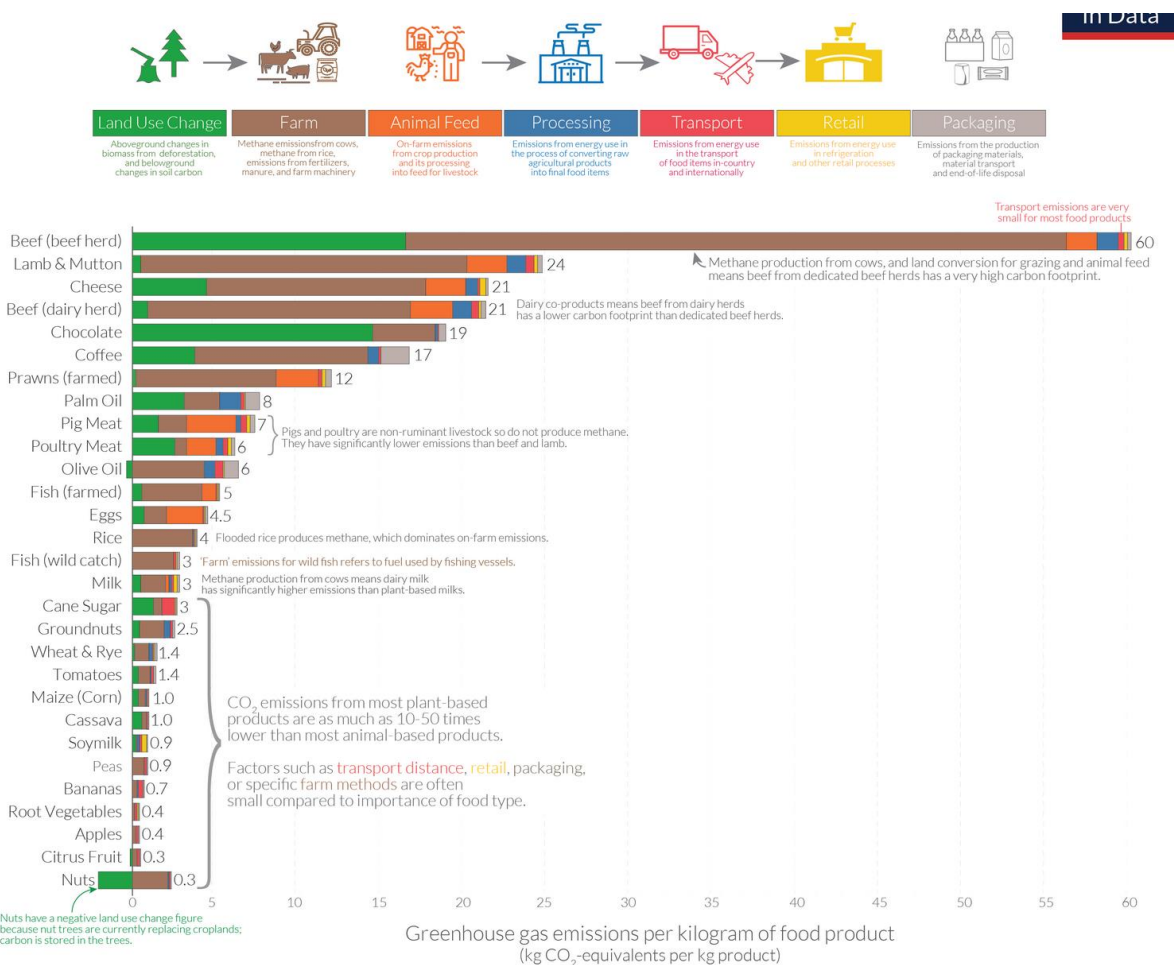
7.3.1. Důsledky industriálního zemědělství

- **Sociální:** marginalizace zemědělství jako ekonomického odvětví, zaměstnanci v zemědělství patří ke skupinám s nejnižší životní úrovní. Zemědělství v ČR tvoří přibližně 3 % HDP.
- **Ekonomické:** vysoká dotační podpora ze strany státu a EU, koncentrace prodeje do velkých řetězců, roste vývoz na světové trhy, závislost soukromníků na zemědělských koncernech, nesoběstačnost, zdražování vstupů, tlak na zvyšování výnosů a snižování cen.
- **Environmentální:** současný způsob produkce potravy vytváří třetinu emisí skleníkových plynů²²⁹ (Obrázek 21 – součet kategorií zemědělství, část energetiky pokrývající dodatkovou energii v zemědělství + část transportu), zabírá cca polovinu plochy obyvatelné části souše,²²⁸ představuje hlavní příčinu deforestace, ztráty biodiverzity.²³⁰
 - Dalšími environmentálními důsledky průmyslového zemědělství jsou kontaminace povrchových vod živinami (dusík, fosfor) s následným nárůstem vodního květu sinic či kontaminace podzemních vod pesticidy²³¹, snížení úrodnosti půd odebráním organické hmoty a degradací organominerálního komplexu, snižování biodiverzity agroekosystémů, zvyšování odolnosti škůdců, chorob a plevelů, týrání zvířat a jejich krátkověkost, poškození krajinného rázu.

Trvalá orba spojená s nadměrným využíváním hnojiv vedla k degradaci půdy po celém světě, zjistili vědci. Eroze postupuje až stokrát rychleji než vznik nové půdy. Například tvorba svrchní 2,5 centimetru silné vrstvy půdy trvá 500 let.²³²

- **Zdravotní:** rezidua pesticidů v některých potravinách, ohrožení nemocemi (alergiemi), vytváření rezistence patogenních bakterií nadměrným používáním antibiotik v zemědělské výrobě, vznik a šíření zoonóz²³³
- **Etické:** nevyhovující podmínky chovaných zvířat ve velkochovech - stres, týrání, transport, porážka.

Obrázek 75 Emise skleníkových plynů v dodavatelském řetězci potravin (kg CO₂-ekv. na 1 kg produktu). Emise skleníkových plynů představují globální průměr z výzkumu na 38,700 komerčních statků v roce 2018. Nejvyšší podíl nejčastěji představují emise z produkce na statku (hnědá barva - emise metanu z hovězí produkce, emise spojené s výrobou hnojiv a pesticidů a pohánění zemědělských strojů), emise ze změny využití krajiny (zelená barva - likvidace původní biomasy, odlesňování a snížení ukládání uhlíku do půdy) a emise spojené s pětováním potravy pro hospodářská zvířata (oranžová barva).²³⁴ Emise z produkce potravin zodpovídají za cca třetinu antropogenních emisí skleníkových plynů.²²⁹

7.3.2. Udržitelné zemědělství

Dle OECD jde o takový typ zemědělské produkce, která uspokojuje potřeby současnosti a neomezuje potřeby budoucích generací.²³⁵

- Chrání půdu využívanou pro zemědělskou produkci, vodu, genetické zdroje.
- Je systémem nedegradujícím ŽP, který musí být v praxi zvládnutelný, ekonomicky soběstačný a sociálně akceptovatelný.
- Minimalizuje negativní vlivy hospodaření na přírodní prvky a krajinu (kap. 7.3.1).

Cíle nutné pro dosažení udržitelného zemědělství²³⁵

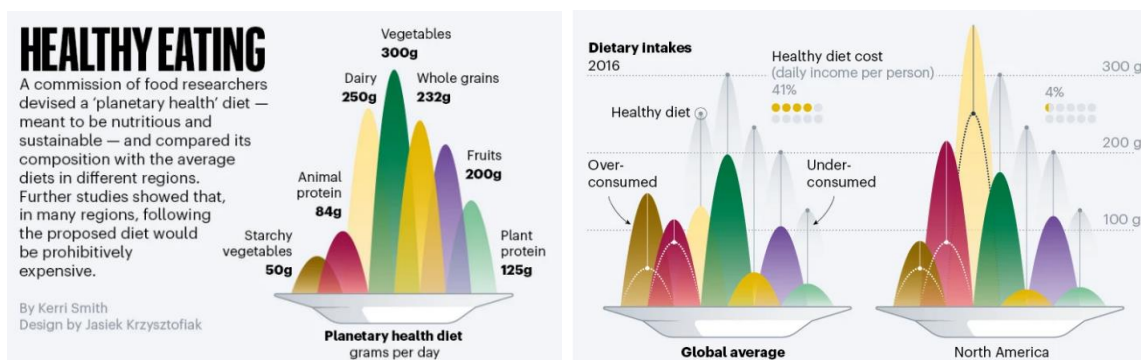
- Vyšší diverzita planě rostoucích druhů rostlin a živočichů na orné půdě i v trvalých travních porostech, tedy ve vlastních agroekosystémech.
- Vyšší diverzita pěstovaných plodin.
- Vytváření podmínek vedoucích k ochraně mimoprodukčních ekosystémů a volně

žijících organismů v rámci nich a to mj. z důvodů nepoužívání minerálních dusíkatých hnojiv a pesticidů.

- Vytváření venkovských komunit a tradic.
- Ekonomická stabilita venkova.
- Ochrana stávajících a výsadba nových biotopů (remízky, pásy křovin či travnaté meze), křovinaté pásy, okraje lesa, vlhké biotopy, kvetoucí pásy.

Stěžejním požadavkem na udržitelné zemědělství je také respektování planetárních environmentálních mezí (kap. 1.6). Zde zemědělství výraznou měrou přispívá překročení většiny definovaných mezí, především v oblastech změna využívání krajiny, biogeochemické cykly dusítu a fosforu, spotřeba sladké vody, ztráta biodiverzity a změna klimatu a okyselování oceánů.

Někdy je argumentováno nutností stávající formy a kvantity (a dalšího růstu) produkce potravin pro zajištění potravinové bezpečnosti. Dietologická doporučení však jsou často v souladu s doporučeními environmentálními, především co se týče snížení spotřeby masa a mléčných výrobků především v Evropě a USA.

Obrázek 76 Zdravé jídlo – pro lidi i planetu. Dietologové navrhli složení zdravé a udržitelné stravy (levý obrázek) a srovnali ji s aktuálním stavem (globálním a v jednotlivých regionech). Problémem však zůstává finanční dostupnost doporučené zdravé stravy, která by globálně představovala 41 % výdajů domácností.²²⁷

7.4. Ekologické zemědělství

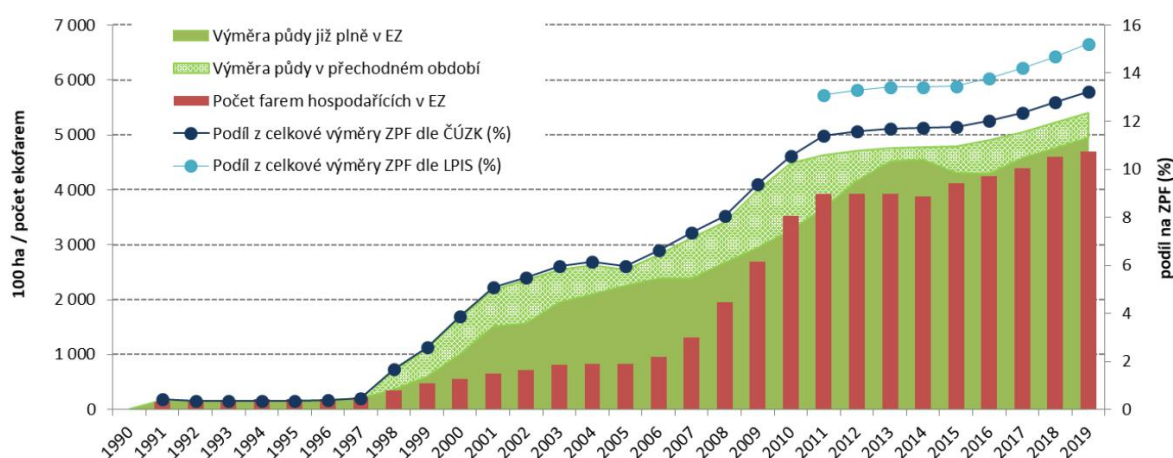
Ekologické zemědělství představuje alternativu vůči konvenčnímu industriálnímu zemědělství (kap. 7.3). Environmentálně šetrné hospodaření příznivě působí na kvalitu půdy, která je tak méně zatěžována chemikáliemi a zemědělskou technikou, a tím i na kvalitu vyprodukovaných potravin. Ekologické zemědělství má příznivý vliv na množství půdních mikroorganismů, zvyšuje biologickou rozmanitost a ekologickou stabilitu krajiny. Zároveň i pozitivně ovlivňuje charakter krajiny, resp. zachování krajinného rázu, kdy nejsou preferovány velké celky s monokulturními plodinami, a přispívá k UR venkova.²³⁶

Dle původního znění zákona 242/2000 Sb. o ekologickém zemědělství je ekologické zemědělství „zvláštní druh zemědělského hospodaření, který dbá na ŽP a jeho jednotlivé složky omezením či zákazy používání látek a postupů, které zatěžují a znečišťují ŽP nebo zvyšují rizika kontaminace potravního řetězce, a který zvýšeně dbá na vnější životní projevy a pohodu chovaných hospodářských zvířat.“

Situace v ČR

Meziročně se výměra zemědělské půdy v ekologickém zemědělství zvýšila o 7,7 % a v roce 2019 zaujímal na celkové ploše zemědělského půdního fondu 15 %. Počet ekofarem se meziročně zvýšil a v roce 2021 dosáhl hodnoty 4791.²³⁷

7.4.1. Podmínky pro ekologické farmy

Podmínky pro ekologické hospodaření jsou dány zákonem o ekologickém zemědělství (zák. 242/2000 Sb.).

- Vylučují použití průmyslových hnojiv a pesticidů s výjimkou malých dávek několika vybraných látek (například modrá skalice), a to jen za zvláštních okolností.
- Zachování zeleně (meze, remízky, stromy podél potoků) v krajině.
- Maximum opatření proti erozi, například odložení orby přes zimu, pokud je to možné.
- Vylučují pěstování genově modifikovaných plodin.
- Zvířata mají dostatek prostoru pro ležení a odpočinek, stáj vystlanou slámou, výběh včetně pastvy a přirozenou potravu.
- Zákaz klecového chovu slepic a ustájení dobytka či prasat na podlaze z ocelových roštů.
- Zákaz přidávání růstových stimulátorů, masokostní moučky, syntetických látek do krmiva, hormonální synchronizace říje či přenosu embryí.
- Zemědělci, kteří splňují pravidla daná zákonem 242/2000 Sb., mohou požádat o certifikaci. Uděluje ji a dodržování podmínek pravidelně kontroluje Ministerstvem zemědělství pověřené nezávislé organizace.
- Počet biofarem: rok 1991–132 farem (0,41 % ZPF), rok 2022– 4791 farem (cca 15 % ZPF).²³⁷

Multifunkční model ekologického zemědělství

- Sociální cíle – vlastní pracovní síly, samozásobení regionu potravinami, uspokojování místních potřeb, zachování osídlení venkova – zaměstnanost, regionální rozvoj.
- Ekologické cíle – stabilita a funkčnost ekosystémů, biodiverzita.
- Ekonomické cíle – hospodářská výkonnost, spoléhání se na vlastní zdroje, dlouhodobá jistota výnosů, možnost exportu.

Kontrola ekologického zemědělství

Kontrolu a certifikaci dle zákona 242/2000 Sb. o ekologickém zemědělství vykonávají z pověření Ministerstva zemědělství čtyři společnosti: KEZ, o.p.s. (Chrudim), ABCERT AG (Brno), Biokont CZ, s.r.o. (Brno), BUREAU VERITAS CERTIFICATION CZ, s.r.o. (Praha)

- Zákazníkům slouží jako záruka kvality a původu potravin.
- Podle zákona pouze tyto výrobky smějí v názvu nést předponu "bio-" a symbol produktů ekologického zemědělství (Obrázek 77).

Obrázek 77 Symbol produktu ekologického zemědělství.

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Zemědělství má produkční i mimoprodukční funkci. Uveďte přínosy obou těchto funkcí.
- 2) Charakterizujte rysy zemědělství, které jsou problematické ve vztahu k UR.
- 3) Charakterizujte základní rysy udržitelného zemědělství.
- 4) Charakterizujte ekologické zemědělství dle zákona 242/2000 Sb.
- 5) Jaká část zemědělského půdního fondu spadá v ČR do režimu ekologického zemědělství a jaké prvky hospodaření jsou zde zakázané (ve srovnání s konvenčním zemědělstvím).

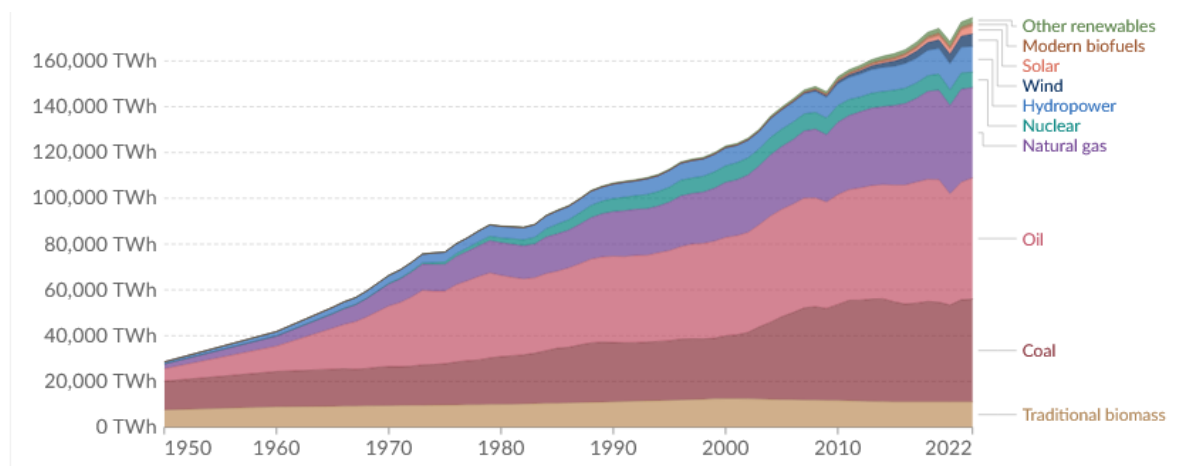
8. Environmentální souvislosti využívání energie

Neobnovitelné zdroje energie, především fosilní paliva uhlí, zemní plyn, ropa a uran, jichž jsou v zemské kůře omezené a neobnovující se zásoby, mají při svém využívání závažné důsledky pro ŽP. Při využívání obnovitelných zdrojů energie (OZE, např. využití energie vody, vzduchu, slunce či biomasy) nedochází k takové zátěži ŽP, jako při využívání fosilních paliv. Je však nutné mít na paměti, že i většina obnovitelných zdrojů je omezená, např. rychlostí obnovy zdroje (růst biomasy), rychlostí a místem foukání větru, rychlostí toku řeky, dobou a intenzitou svitu slunce atd.

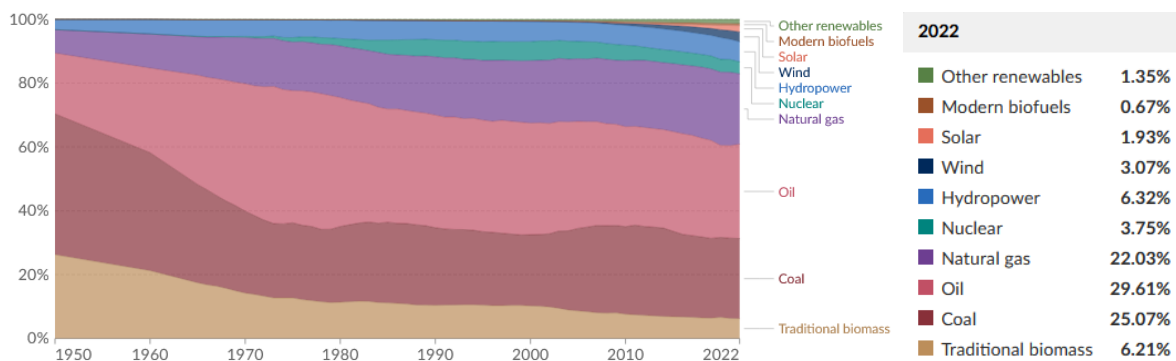

8.1. *Spotřeba zdrojů energie*

Spotřeba neobnovitelných zdrojů energie (především elektřina, teplo, pohon motorů) vzrůstá. Vzrůstá však i množství instalovaného výkonu v oblasti OZE (Obrázek 78). V roce 1950 OZE tvořily 30 % globálně spotřebované energie (26,5 % biomasa, 3,5 % hydroenergie), do roku 2010 podíl OZE setrvale klesal na 16 %, od té doby opět vzrůstá až na 19,5 % v roce 2022 (především díky nárůstu instalací větrných a solárních elektráren).²³⁸

Obrázek 78 Globální spotřeba energie dle zdrojů v období 1950-2022. Primární energie se počítá na základě "substituční metody", která zohledňuje neefektivitu výroby fosilních paliv přepočtem nefosilní energie na energetické vstupy, které by byly potřebné, kdyby měly stejné ztráty při přeměně jako fosilní paliva.²³⁸

Obrázek 79

V červnu 2022 proběhlo historicky významné rozhodnutí Evropské unie přidat nukleární energii do seznamu tzv. "zelené energie". Toto rozhodnutí však vyvolalo značné kontroverze.²³⁹

Dle předpovědi Mezinárodní agentury pro energii (*The International Energy Agency, IEA*) při zachování současného trendu vzroste od roku 2010 do roku 2050 globální produkce energie o 61 % - pokud se svět zaměří zejména na cenovou dostupnost a ekonomický růst, nebo o 27 % - pokud se vezmou v potaz i environmentální dopady a rizika klimatické změny.²⁴⁰

Do roku 2035 musí všechny plynové elektrárny v EU přejít na režim low-carbon plynů. Nové atomové elektrárny musí dostat povolení před rokem 2045, aby dostali označení zelené investice a musí být lokalizované v zemích, které vypracují plán bezpečné likvidace radioaktivního odpadu do roku 2050.²⁴¹

Celosvětová poptávka po fosilních palivech by měla vrcholit v letech 2023 (uhlí) a 2025 (ropa). Zemní plyn by měl dle prognóz zůstat "nejodolnějším fosilním palivem".²⁴²

Kritika

Stávající spotřeba energie stále vykazuje jisté prvky neudržitelnosti:

- Významnou součástí energetického hospodářství je otázka dotací, která je často kritizována. Dotace v energetickém sektoru se týkají jak energie z fosilních paliv, tak i

OZE. Dalšími problémy spojenými s energetikou jsou např. množství potřebné vody, zábor krajiny, emise do okolí atd. Detaily jsou diskutovány v kap. 8.

- Dotace na fosilní paliva v roce 2022 činily 697 miliard US\$.
- Emise CO₂ stále narůstají a sektor OZE je ve srovnání s růstem v oblasti neobnovitelných zdrojů upozadčován.
- Navzdory mezinárodnímu úsilí stále nemá 774 milionu lidí přístup k elektřině (2022). Kvůli pandemii, inflaci a energetické krizi se po prvé v historii (zaznamenávání začalo 20 let zpátky) zvýšil počet lidí bez přístupu k elektřině, a to až o 20 milionů. Nejvíce postižená byla Subsaharská Afrika.²⁴³

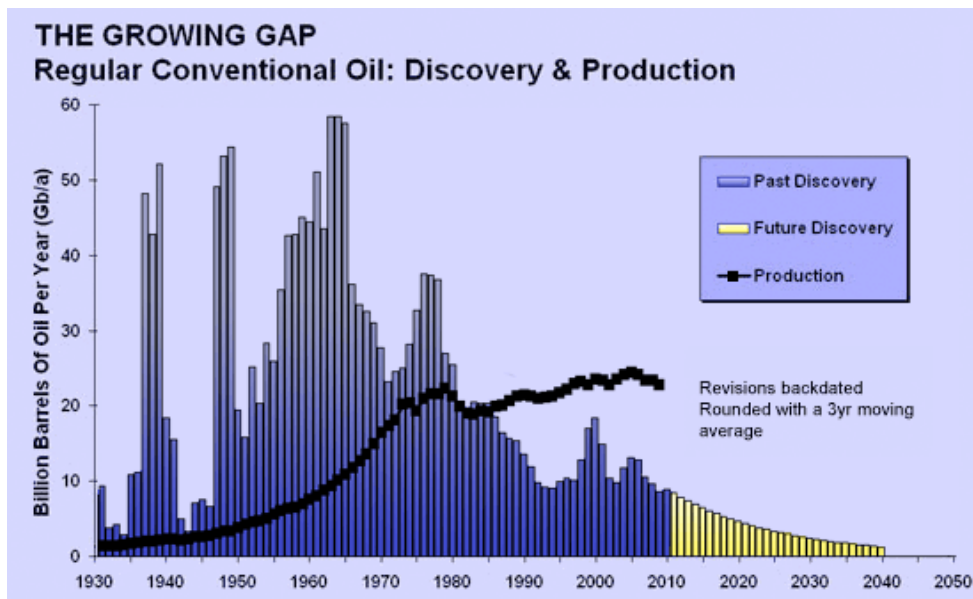

Dnešní globální energetická krize nám připomíná, že spoléhání se na fosilní paliva oslabuje energetickou bezpečnost a také to, že přechod na energii OZE poskytuje nové příležitosti k řešení rizik v oblasti energetické bezpečnosti. Nejzákladnějším aspektem energetické bezpečnosti je však stále zajištění dostupné energie.²⁴³

8.2. Energetická krize

V 70. letech organizace OPEC (*Organisation of the Petroleum Exporting Countries*), která byla největším vývozcem ropy, začala prudce zvyšovat ceny ropy. Např. cena za barel ropy vzrostla z 2,54US\$ (1972) na 36,56US\$ (1981). Toto razantní zvyšování cen bylo v důsledku podpory Izraele západními zeměmi v arabsko-izraelském konfliktu (koncem 60. let), které mělo za následek také významné omezení dodávek ropy ze zemí Středního východu. Výsledek:

- Nejen dlouhé fronty u benzínových stanic, ale také vzrůst paniky mezi investory, nástup obchodní recese a nekontrolovatelná inflace.
- Především USA byly těžce postihnuty, protože v roce 1977 pocházelo 70 % importované ropy ze zemí OPEC.²⁴⁴

Obrázek 80

Poučení z ropné krize

Bezprostředním řešením ropné krize v USA bylo zvýšení objemu těžby ropy na Aljašce v oblasti zálivu Prudhoe. Ekosystémy tohoto území jsou však velmi zranitelné a jejich největším ohrožením jsou případné poruchy či sabotáže trans-aljašského ropovodu, který vede ropu do nezamrzajícího přístavu Valdez. Řešení energetické krize spočívající v používání neobnovitelných zdrojů energie však pouze oddaluje a vzhledem k rostoucí spotřebě energie i značně komplikuje budoucí nevyhnutelný přechod společnosti na OZE.

Velmi žádoucím důsledkem energetické krize bylo razantní zvýšení investic do výzkumu a vývoje obnovitelných zdrojů energie v západním světě, zvyšování energetické účinnosti a hledání energetických úspor.

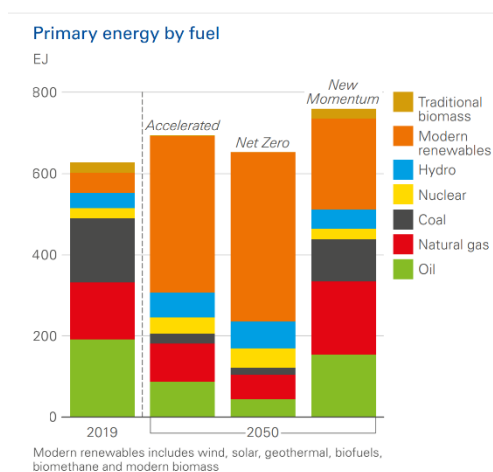
Obyvatelé průmyslově vyspělých zemí jsou ale stále silně závislí na neobnovitelných zdrojích (především fosilních palivech), které stále představují většinu globálně spotřebované E (Obrázek 79). Dle odhadu dostupných světových zásob fosilních paliv dojde k jejich vyčerpání (pokud bude pokračovat stávající růst spotřeby) do poloviny 21. století a svět může čelit další energetické krizi.²⁴⁴

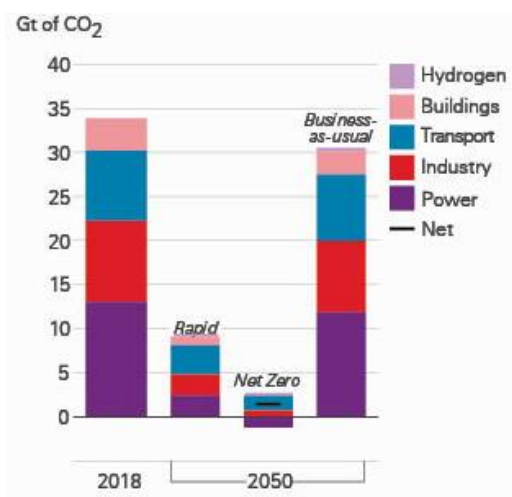
„Pokud sežeme při řešení tohoto úkolu (energetické krize), pak bude ohrožena naše ekonomická prosperita i národní bezpečnost - prostě budeme muset změnit celý náš dosavadní způsob života“ Spencer Abraham, US Energy Secretary (2001)

Výhled spotřeby energie do roku 2050

- Fosilní paliva budou představovat dominantní zdroj energie, ale jejich podíl na energetickém mixe bude klesat. Podíl fosilních paliv bude v roce 2050 v rozmezí 59 - 77 %. Postupně ale bude vzrůstat i náchylnost k cenovým šokům a nespolehlivosti v dodávkách. Emise CO₂ i tak pravděpodobně vzrostou o desítky procent.
- Zásadním hybným motorem v energetické tranzici se může stát ruská invaze na Ukrajinu a fakt, že Rusko je největším vývozcem fosilních paliv. Díky invazi se trhy s fosilními palivy staly nestabilní a ceny paliv narostly. To poukazuje na křehkost a neudržitelnost současného systému. Hledání alternativy k ruským zdrojům uhlí, ropy a plynu s největší pravděpodobností povede k navýšení zájmu a investic do OZE.²⁴⁵
- V případě orientace investic do zvýšení efektivity využívání energie z OZE by mohlo dojít k výraznému útlumu spotřeby fosilních paliv a tím i emisím CO₂.
- V roce 2007 se EU zavázala snížit emise CO₂ do roku 2020 o 20 % a zvýšit podíl OZE na 20 % na celkové produkci energie, což bylo uvedeno v tzv. klimatické strategii “20-20-20 by 2020”. Ve skutečnosti EU snížila emise o 31 %, i když jen 21 členských států EU dosáhlo národního cíle. Podíl OZE se v průměru zvýšil o 21,3 %, hlavně v oblasti využití elektrické energie. Třetím cílem 20-20-20 by 2020 bylo snížit spotřebu energie o 20 %. To se dlouho zdálo nereálné, ale rozsáhlé covidové lockdowny a omezení v roce 2020 stlačily spotřebu energie v EU o 23-25 %. I díky kontroverznímu a radikálnímu dosažení cílů je důležité najít udržitelný způsob snižování naší spotřeby (nejen energie).²⁴⁶
- Aktuální závazek EU je snížit emise CO₂ o 55 % do roku 2030 (zohledňuje i odstraňování a ukládání uhlíku pomocí lesnických aktivit). Tento cíl by měl podle odborníků “prošlapat chodník” k dosažení uhlíkové neutrality EU do roku 2050.²⁴⁶

Obrázek 82

Obrázek 81

8.3. Environmentální aspekty využívání neobnovitelných zdrojů energie

8.3.1. Fosilní paliva

Především uhlí, ropa a zemní plyn – mají svůj původ v rozkladu organických látek, jež vznikaly v bažinách, mělčinách, rašeliništích a na dně teplých mělkých moří před 360 - 280 miliony let.

- Fosilní paliva pokrývají zhruba 80 % světové spotřeby energie (2019).
- Nárůst využívání fosilních paliv umožnil rozvoj těžkého průmyslu během průmyslové revoluce a také pomohl k rychlému růstu většině světových ekonomik.
- Fosilní paliva mimo materiálového a energetického využití také poskytují cenné informace o ŽP, jaké bylo na Zemi před stovkami miliónů let. A to včetně přirozených fluktuací klimatu a koncentrací O₂ a CO₂ díky např. analýze rostlinných spor či částí jejich stélky.

Klady:

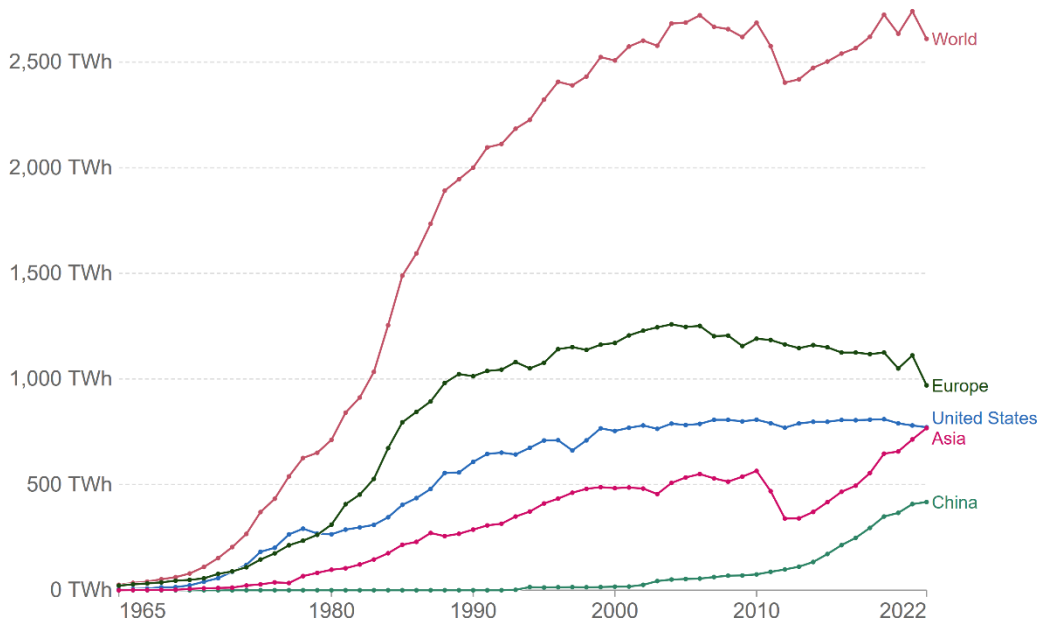
- Relativně jednoduchá technologie výroby elektřiny.
- Možnost kogenerace – výroba elektřiny spojená s využitím „odpadního“ tepla pro vytápění (např. elektrárna Mělník vyrábí elektřinu a zároveň teplem napájí sever Prahy, stejně tak i JE Temelín zásobuje teplem Týn nad Vltavou).
- Relativně nízké riziko poškození ŽP v případě havárie.

Zápory:

- Spotřeba neobnovitelných materiálových zdrojů (např. pro chemický a farmaceutický průmysl) nejztrátovějším způsobem (avšak žádaným).
- Produkce skleníkových plynů (především CO₂) spalováním fosilních paliv.
- Rozsáhlá devastace krajiny při povrchové těžbě hnědého uhlí, např. v severních Čechách.
- Časté případy závalů horníků při hlubinné těžbě uhlí.
- Značná spotřeba dalšího omezeného zdroje – vody, a to především při výrobě elektřiny z uhlí a jádra. V energetice se takto ročně spotřebuje přibližně 10 % světové spotřeby vody).²⁴⁷

8.3.2. Jaderná energetika

Podstatou výroby elektřiny v jaderných elektrárnách (JE) je využití tepla vzniklého při jaderném štěpení uranu. Ohřevem vody vzniká vodní pára, která roztáčí turbínu napojenou na elektrický generátor. Během procesu výroby elektřiny v JE neuniká žádné významné množství radioaktivního záření do ŽP, a to díky použití grafitových moderátorů štěpné reakce a silné vrstvy betonu kolem jaderného reaktoru.

Source: Ember's Yearly Electricity Data; Ember's European Electricity Review; Energy Institute Statistical Review of World Energy
OurWorldInData.org/energy • CC BY

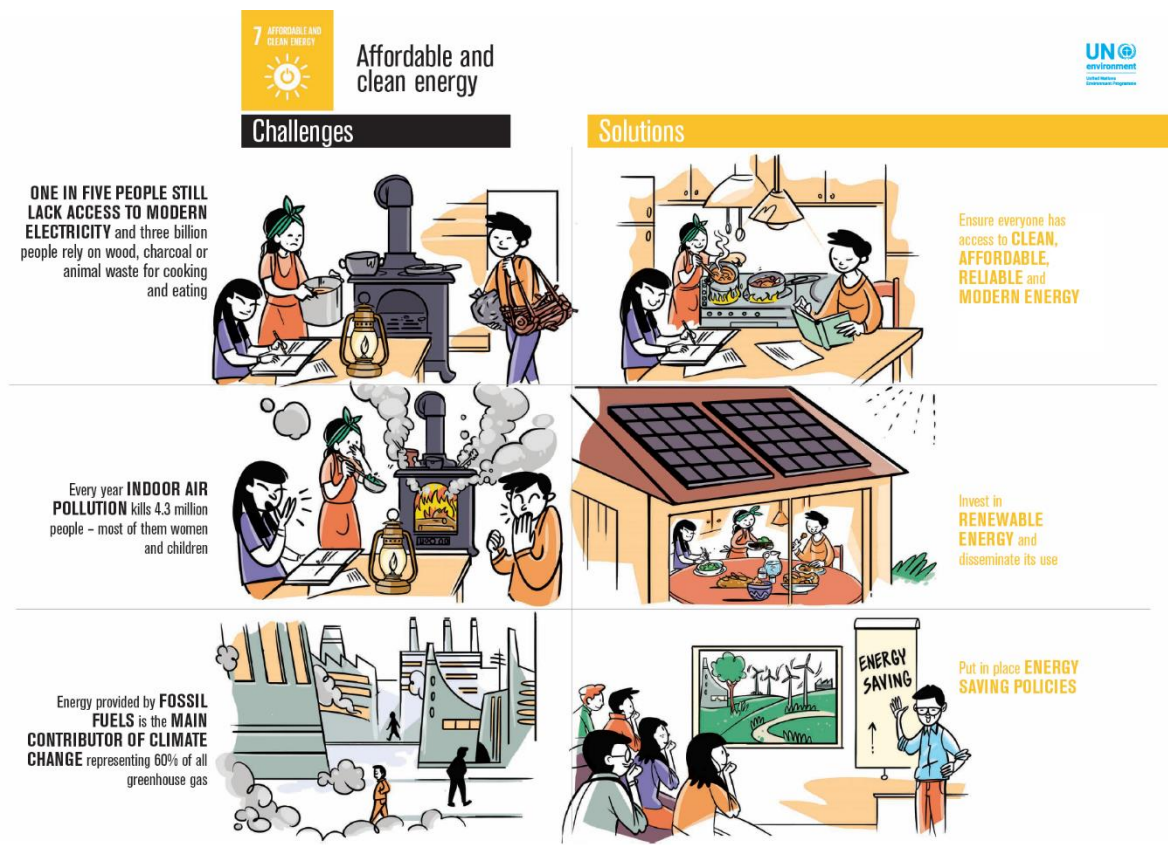
Obrázek 83

Klady:

- Během procesu výroby elektřiny téměř nevzniká CO₂.
- Vysoký výstupní výkon na jednotku dodaného paliva – k výrobě 100 GJ energie je třeba rozštěpit asi 1 g uranu nebo spálit přibližně 5 t černého uhlí.
Dostatečné zásoby uranu v politicky stabilních zemích (ve srovnání s fosilními palivy).
- Levnější produkce energie ve srovnání s uhelnými a jinými typy elektráren.

Zápory:

- Vysoké náklady na výstavbu JE ve srovnání s jinými elektrárnami - např. 8x dražší (a třikrát déle trvající) než plynová elektrárna o stejném výkonu.
- Uzavření a bezpečná likvidace zastaralé atomové elektrárny je ještě zhruba 7x dražší než její výstavba.²⁴⁴
- Ukládání použitého vysoce radioaktivního materiálu, např. palivových tyčí, není dořešené.
- Ukládání radioaktivního vyhořelého paliva je nedořešené, nebezpečné a neetické – přenášíme zodpovědnost starat se o ně stovkám dalších generací, které s jejich produkcí nemají nic společného: „Deset, dvacet či třicet let našeho pohodlí je směřeno za deset, dvacet či třicet století trvalých starostí a nekončícího ohrožení pro naše potomky. Výstavbu atomových elektráren tak lze považovat za exemplární příklad organizované nezodpovědnosti.“²⁴⁸
- Následky případné havárie mohou být velice vážné a mohou mít rozsáhlý prostorový dopad (např. havárie JE Černobyl či Fukušima).

Obrázek 84 SDG 7: Affordable and Clean Energy.²⁴⁹

8.4. Souvislosti využívání obnovitelných zdrojů energie

Z hlediska UR jsou obnovitelné zdroje energie (OZE) jediným východiskem, tak jako byly po celou dobu existence lidstva – kromě posledních zhruba dvou set let. Fyzikální omezení a limity této planety jiné možnosti dlouhodobě prakticky vylučují. Využívání obnovitelných zdrojů energie by mělo být vždy v součinnosti s úsporami energie, resp. s energetickou efektivností.

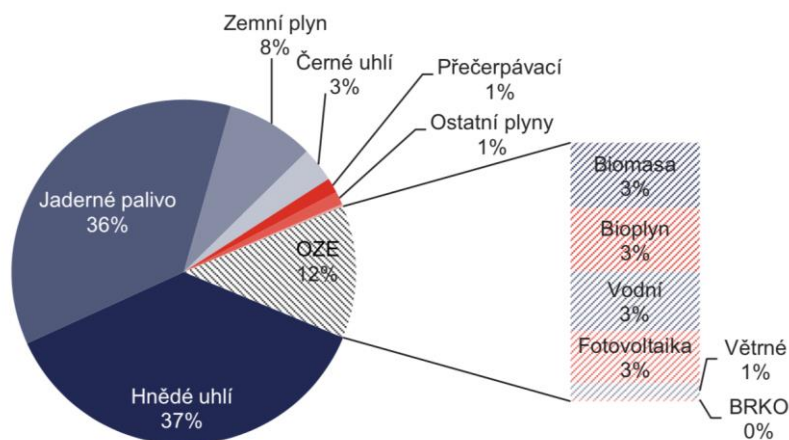
- OZE jsou vnímány jako čisté a šetrné k životnímu prostředí, neboť při svém provozu neznečišťují okolí v takové míře jako zdroje spalující fosilní paliva.
- Vytěsněné emise – druh a výše vytěsněných emisí se odvíjí od druhu OZE. Kromě vytěsnění emisí základních znečišťujících látek (prach, SO₂, CO, NO_x, C_xH_y) je zásadní příspěvek k ochraně klimatu odstranění emisí skleníkových plynů v ekvivalentu řádově 10 mil. tun CO₂ ekv. ročně (r. 2010).
- Bezpečnost zásobování – bezpečnost, případně i částečná nezávislost nabývá v době zvyšující se závislosti na užití elektřiny, na dovozových komoditách a v době zvýšeného nebezpečí terorismu a živelných pohrom na významu. Obnovitelné zdroje energie, jakožto diverzifikované, lokální zdroje, k bezpečnosti i nezávislosti zásobování významně přispívají.

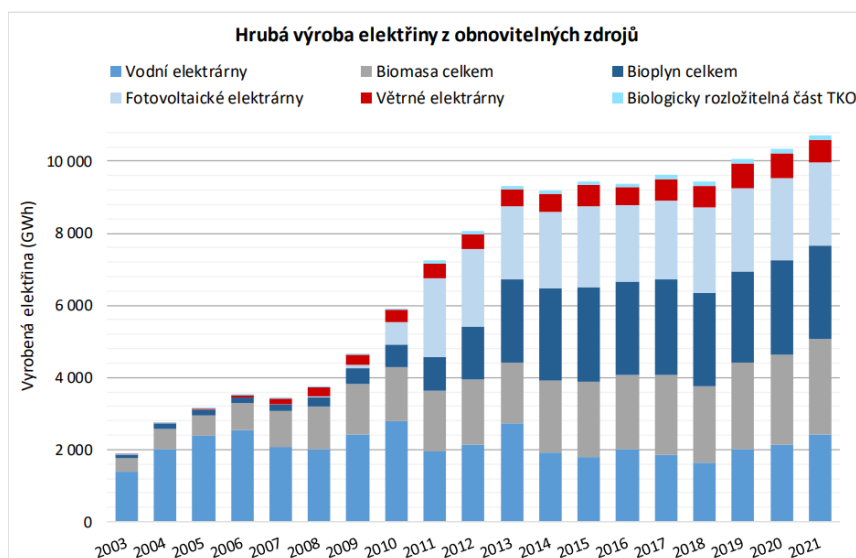
- Zaměstnanost – OZE přináší zaměstnanost diverzifikovaně v mnoha oborech a kvalifikačních stupních. V roce 2020 bylo na světě vytvořených 12 milionů pracovních míst, k čemuž dále přibývají stabilizovaná a nepřímá vytvářená místa v navazujících oborech, resp. v sektoru služeb. V Evropě se počet OZE pracovních míst zvýšil od roku 1995 do roku 2020 o 239 734.²⁵⁰
- Častým problémem OZE je materiálová a energetická náročnost spojená s jejich výrobou vzhledem k poměrně malému množství vyrobené energie (solární či větrné elektrárny).
- Další specifické problémy jsou uvedeny u jednotlivých druhů OZE v kap. 8.4.2 - 8.4.5
- Požadavek na maximální využívání alternativních zdrojů je jedním z klíčových bodů energetické politiky EU.

8.4.1. Využívání obnovitelných zdrojů energie v ČR

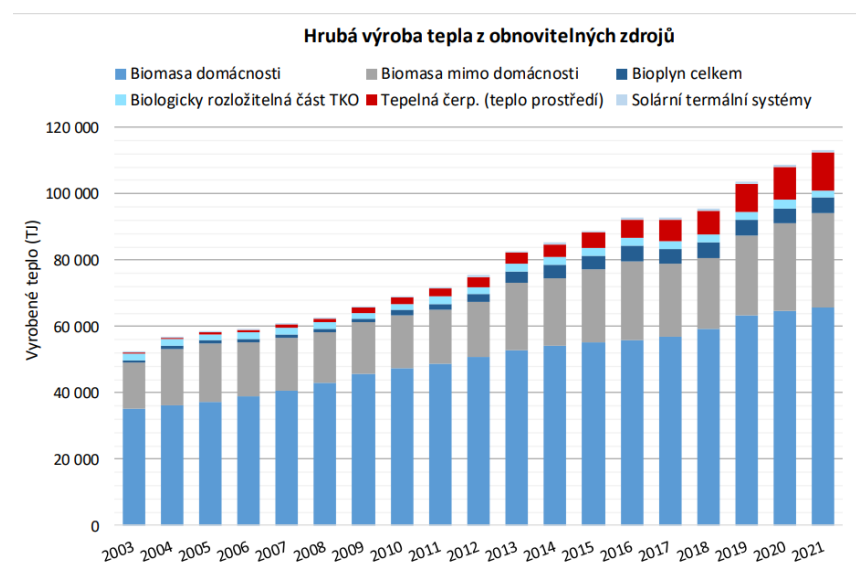
Hrubá výroba elektřiny z OZE se v roce 2021 podílela na celkové hrubé výrobě elektřiny 12,6 % (nárůst o více než 50 % od roku 2011). Podíl OZE na konečné spotřebě elektřiny se podle mezinárodní metodiky výpočtu pohybuje okolo 10 % a jejich podíl na výrobě tepelné energie okolo 8 %.²⁵¹

Obrázek 85 Podíl paliv a technologií na výrobě elektřiny v ČR brutto (2021).²⁵²

Obrázek 86

Obrázek 87

Stát podporuje výrobu elektřiny z OZE tak, že pravidelně určuje výkupní cenu elektřiny vyrobené v daném typu elektrárny. Od roku 2005 provozovatelé regionálních distribučních soustav musí veškerou elektřinu z obnovitelných zdrojů vykupovat. Výrobce elektřiny z OZE má právo si vybrat, zda svoji elektřinu nabídne k výkupu za pevnou cenu nebo zda za ni bude požadovat tzv. zelený bonus. Zeleným bonusem je finanční částka navyšující tržní cenu elektřiny a je hrazena provozovatelem regionální distribuční soustavy nebo přenosové soustavy.²⁵³

8.4.2. Biomasa

Využití biomasy pro energetické účely (především vytápění a vaření) je známo tisíce let. V některých rozvojových zemích představuje biomasa (především palivové dříví) stále hlavní zdroj využívané energie. Z biomasy se v ČR v roce 2021 vyrobilo celkem 2 664 GWh elektřiny. Zkouší se i využití bioplynu a skládkového plynu – jejich potenciál je značný. Z

těchto zdrojů se vyrobilo ve stejném roce 933 GWh elektřiny.²⁵⁴

- Biomasa jako organická hmota představuje „úložiště“ sluneční energie ve formě chemických vazeb (tj. organických látek).
- Energeticky využitelná biomasa: palivové dříví, dřevní odpad, sláma, výkaly zvířat, cukrová třtina, pevný komunální odpad, čistírenské kalů a vedlejší produkty zemědělské produkce.
- CO₂ uvolněný spalováním organické hmoty je znovu absorbován při růstu rostlin, tedy nelze v tomto směru hovořit o problému s emisemi. Ve dřevě prakticky není síra, stopy síry jsou ve slámě – asi 0,1 % v porovnání s minimálně 2 % v hnědém uhlí.²⁵⁴
- Při správném spalování jsou jediným příspěvkem ke znečištění ovzduší oxidy dusíku (NO_x), které vznikají při každém vysokoteplotním spalování z atmosférického dusíku (N₂) za přítomnosti atmosférického kyslíku. Množství NO_x závisí na kvalitě spalování, zejména na teplotě.

Palivové dříví

- V celosvětovém měřítku představuje palivové dříví doposud jeden z nejdůležitějších zdrojů energie, a to především v rozvojových zemích.
- Odhaduje se, že pro zhruba 3 miliardy lidí představuje palivové dříví energetický zdroj pro vytápění a vaření. Spotřeba dříví vzrostla od roku 1960 do roku 2021 o 567 % a stále roste.²⁵¹

Klady:

- Obnovitelné zdroje energie (na místě vykáčeného lesa může vyrůst les nový).

Zápory:

- Využití biomasy je limitováno rychlostí obnovy (růstu)
- Tlak na spotřebu palivového dřeva je neudržitelný – spotřeba převyšuje přírůstek, a tak dochází k likvidaci mnoha pra/lesních ekosystémů. Např. v Kambodži v roce 1999 pokrývala spotřeba palivového dříví 96 % celkové spotřeby paliv. Od roku 1973 do roku 1997 ubylo 31 % místních pralesů, a rychlost deforestace vlivem vzrůstajícího počtu obyvatel stále vzrůstá.²⁴⁴

Bioplyn

Bioplyn je směs plynů, hlavně metanu (CH₄) a oxidu uhličitého (CO₂), vznikající anaerobním (tj. bez přístupu kyslíku) odbouráváním látek např. v zemědělských odpadech, čistírenských kalech, přirozeně i v bažinách atd.). V ČR je tradičně ve velké míře využívána anaerobní fermentace jako součást technologie komunálních ČOV. Bioplyn zde vyrobený je používán především pro vlastní potřebu provozů (vyhřívání reaktorů, vytápění objektů, ohřev teplé vody). Kromě komunálních ČOV, bioplyn se vyrábí taky v průmyslových ČOV, bioplynových stanicích a skládkách jako skládkový plyn. Podíl bioplynu na celkové výrobě elektřiny činil v roce 2021 3,05 %.²⁵¹

- Výstavba bioplynových stanic zažívá silný rozvoj. V roce 2021 bylo k energetickým účelům využito 1 303,6 mil. m³ bioplynu.²⁵⁵
- Zájem o technologii je také u zemědělců, neboť se jedná o ekonomicky perspektivní

způsob likvidace biologicky rozložitelných odpadů ze zemědělské výroby.

- Suroviny skladované pro následné využití bioplynu však mohou obtěžovat okolí zápachem.

Cukrová třtina

Typický představitel suroviny, kde je produkce tepla spalováním vylisované cukrové třtiny až druhotným využitím rostliny.

- Produkce typická pro tropické a subtropické oblasti - Brazílii, Indii, jih Číny, jižní státy USA, Karibik a další.
- Kromě cukru je šťáva z cukrové třtiny používána k výrobě etanolu, který má využití jako palivo do automobilů.

Klady:

- Ideální potravinářská i energetická surovina (rychle rostoucí, využití celé rostliny, celá řada potravinářských i jiných výrobků).

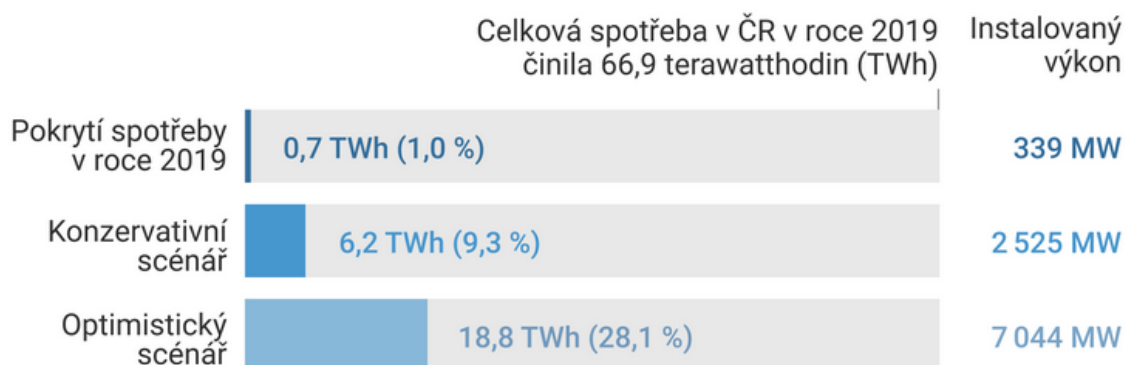
Zápory:

- Vzhledem k rostoucím cenám ropy a její rostoucí spotřebě je pěstování cukrové třtiny, např. v Brazílii zaměřováno čím dál více jen na její energetické využití (etanol jako palivo do automobilů a vylisovaná třtina jako topivo), což je i podporováno vládními subwencemi. Tím je však úrodná půda zabírána na místo pěstování potravin, čímž je zvýšen tlak na získávání nové půdy. To je často řešeno kácením deštných pralesů.

8.4.3. Energie větru

Energie větru je v ČR v drtivé většině využívána k výrobě elektřiny určené k dodávkám do rozvodné sítě. Elektrárny s malým instalovaným výkonem slouží též pro vlastní potřebu majitele, jedná se však spíše o ojedinělé instalace. Geografické a meteorologické podmínky v ČR nejsou pro masivní rozvoj větrné energetiky příliš vhodné.

- V současné době pracují větrné elektrárny v ČR na cca 210 lokalitách, jejich celkový instalovaný výkon představuje 339,4 MW_e. V roce 2021 představoval podíl větrné energie 0,98 %.²⁵¹

Obrázek 88 Potenciál větrné energie v ČR. Podle studie Akademie věd mohou větrné elektrárny v ČR pokrýt až 28 % spotřeby elektřiny. Výše uvedené scénáře berou v potaz krajinný ráz, postoj obyvatel a místní omezení.²⁵⁶

Klady:

Prudký rozvoj výstavby větrných elektráren, který je markantní právě v současné době, je důsledkem přijetí zákona o podpoře výroby elektřiny z OZE, dostupnou technologií i relativně jednoduchou a rychlou výstavbou oproti konvenčním zdrojům.

- Pro některé lidi představují větrníky zajímavý, turisticky atraktivní krajinný prvek.

Zápory:

Četné protesty obyvatel proti větrným elektrárnám v dotčených lokalitách, které v některých případech vyústily v zamítavé stanovisko místního referenda.

- Dle některých lidí jsou větrníky neestetické, masivní výstavba větrných parků zcela mění ráz krajiny.
- Nebezpečné především pro netopýry, kteří se sice dokáží obratně vyhnout otáčejícím se lopatkám, ale vlivem otáčení vzniká v okolí lopatek podtlak, který prolétajícím netopýrům ničí plíce.
- Závislost na počasí (foukání větru) způsobuje výrazné výkyvy v dodávkách elektrické energie do sítě (to platí i pro fotovoltaiku). Zastaralým přenosovým soustavám tyto výkyvy způsobují značné problémy a jejich vyrovnávání je značně nákladné.
- Někteří lidé jsou také citliví na zvukové projevy výroby elektřiny ve větrných elektrárnách.

8.4.4. Sluneční energie

Využití sluneční energie: fototermické – aktivní přeměna slunečního záření na teplo pomocí vzduchových nebo kapalinových kolektorů a fotovoltaické – aktivní přeměna slunečního záření na elektrickou energii fotovoltaickými články. Využití sluneční energie pro energetické účely patří k nejperspektivnějším udržitelným zdrojům energie, neboť přímo využívá prakticky nevyčerpatelnou energii slunečního záření.

- Fotovoltaické elektrárny, vyrobily v roce 2021 2 316 GWh elektřiny, což je v celostátním měřítku asi 3,78 % celkové hrubé výroby elektřiny. Takový mohutný rozvoj byl umožněn díky významným státním dotacím.²⁵¹

Klady:

- Během provozu nedochází k produkci plyných emisí ani hluku.
- Velice snadná a nenákladná údržba.
- Prakticky nevyčerpatelný zdroj energie.

Zápory:

- Stále ještě nízká účinnost a vysoké pořizovací náklady fotovoltaických článků.
- V případě instalace do volné krajiny je problémem její zábor.

8.4.5. Hydroelektrárny

Hydroenergetika je perspektivní především v oblastech prudkých toků s velkými spády. Naše toky nemají potřebný spád ani dostatečné množství vody. Proto je podíl výroby elektrické energie ve vodních elektrárnách na celkové výrobě v ČR poměrně nízký. Všechny vodní

elektrárny v ČR vyrobily v roce 2012 celkem 2 822 GWh elektřiny, z toho přečerpávací 697 GWh. Výstavba dalších velkých vodních elektráren v ČR je málo pravděpodobná – kapacita velkých vodních toků je takřka vyčerpaná. Celkový instalovaný výkon všech vodních elektráren v ČR v roce 2022 představoval 1 960 MW_e.²⁵¹

- V celosvětovém měřítku zajišťují hydroelektrárny přibližně 2-6 % světové produkce energie a přibližně 15 % světové produkce elektřiny.

Klady:

- Vodní elektrárny téměř neznečišťují ovzduší, jsou bezodpadové, nezávislé na dovozu surovin a relativně bezpečné.
- Pružným pokrýváním spotřeby a schopností akumulace energie zvyšují efektivnost elektrizační soustavy.
- Vysokým stupněm automatizace přispívají k vyrovnávání změn na tocích a vytvářejí nové možnosti pro revitalizaci prostředí (prokysličování vodního toku).

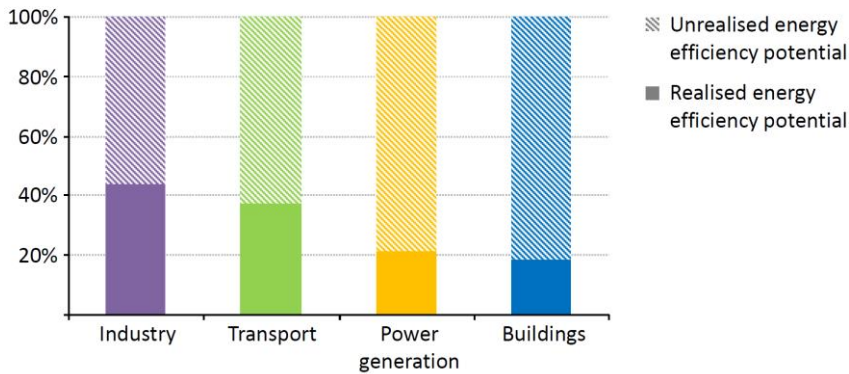
Zápory:

- Přehradní nádrže zabírají obrovské plochy, původně většinou zemědělsky užívané či zalesněné, ale i lidská sídla. Např. přehradní nádrž Tři soutěsky (Čína) po svém naplnění vytvoří 600 km dlouhou nádrž, která zaplaví 13 velkoměst, 140 měst a 1300 vesnic, a celkem 1,2 milionu lidí musí hledat nové domovy.²⁴⁴
- Významně mění říční ekosystémy a dlouholeté hydrologické poměry v oblasti.
- Většinou překážka pro migrující ryby po i proti proudu.
- Možnost konfliktů v nestabilních oblastech (především s nedostatkem vody) z důvodu zadržování vody v jednom státu, zatímco další jsou o tuto vodu ochuzováni.
- V přehradách se usazuje bahno, které by jinak bylo odneseno do spodních částí toků či moře. Postupně se hromadí a snižuje tak množství vody v nádrži a poškozují techniku vyrábějící elektřinu.

8.5. Úspory energie

Prvním výraznějším impulsem zabývat se úsporami energie byl strmý nárůst cen ropy v roce 1974 (kap. 8.2). Snížení spotřeby energie tak nyní představuje jeden z účinných kroků, jak dosáhnout udržitelného vývoje dle Agendy 21 (kap. 6.3.1). Všechny sektory spotřeby energie mají velký potenciál pro zvýšení účinnosti využívání energie ze zdrojů, nejvyšší – až 80 % potenciál je v oblasti bydlení (Obrázek 89).

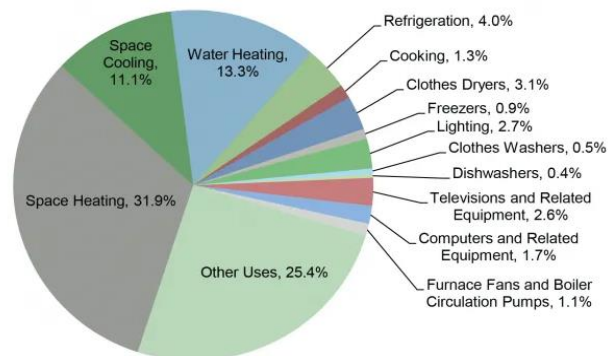

Obrázek 89

Účinnému šetření energiemi někdy brání mylné představy, že ŽP je poškozováno jen těžkým průmyslem, podnikáním a spalováním fosilních paliv a že tyto jsou jediné zdroje znečišťující spodní vrstvy atmosféry. Ve skutečnosti se při výrobě energie, která je následně spotřebována v průměrném domě na vytápění, svícení atd., vyprodukuje více CO₂ než vyprodukuje průměrný automobil za stejnou dobu jízdy.

Např. ve Velké Británii a USA je čtvrtina veškeré emise CO₂ spojena s energií spotřebovanou v domácnostech. Vzhledem k rozložení spotřeby energie (Obrázek 90). představují domácnosti jeden z nejvýznamnějších sektorů pro úspory energií.

Obrázek 90

- Od 70. let do 80. let díky úsporným opatřením vzrostla účinnost využívání energií o 32 %, a to především díky zateplení domů a používání dutých cihel.
- Další možnosti úspor energií leží v udržitelné spotřebě jako takové – kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**

Podobně jako u většiny environmentálních problémů to je především přístup lidí a jejich návyky, v čem je problém. Pouze až významně vzrostou fronty u benzínových stanic či dojde k častějším výpadkům elektřiny či tepla, pak si lidé plně uvědomí, jak moc jsou na dodávkách energií závislí.²⁴⁴

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Uveďte příklady neobnovitelných a obnovitelných zdrojů energie. Jsou obnovitelné zdroje neomezené?
- 2) Kdy vypukla energetická krize a čeho byla následkem? Uveďte důsledky energetické krize ve vztahu k udržitelnému rozvoji.
- 3) Jak se vyvíjejí ceny uhlí a ropy za posledních 20 let?
- 4) Lze využít ropu a uhlí i pro jiné účely, než je výroba energie?
- 5) Uveďte klady a zápory výroby energie z fosilních paliv a jádra.
- 6) Jaký podíl zaujímají obnovitelné zdroje energie na výrobě elektřiny v ČR?
- 7) Které tři zdroje energie jsou v ČR nejvýznamnější (k roku 2021)?
- 8) Co zapříčinilo velký nárůst využívání obnovitelných zdrojů energie v ČR za posledních 15 let?
- 9) Uveďte klady a zápory výroby energie z biomasy, větru, slunce, a vody.
- 10) Jak významný je potenciál zvýšení energetické účinnosti v jednotlivých sektorech spotřeby?
- 11) Čím lze dosáhnout významných energetických úspor v domě?

9. Souvislosti mezi ekonomikami a environmentální situací

Moderní kapitalistické trhy patří mezi nejúchvatnější instituce, jaké kdy lidstvo stvořilo. Společnostem umožňují rychle se přizpůsobit světu plnému zvrátů a překvapení, a každodenním spojením milionů producentů a konzumentů tvoří cenové signály, které lidem po celém světě pomáhají se rozhodovat, co vyrábět a co kupovat. Představují tak mocné motory inovací a blahobytu. Když však začneme brát v potaz environmentální důsledky tržního systému, tak zjistíme, že tyto trhy jsou poškozené.²⁵⁷

Růst spotřeby surovin (uhlí, ropy a prakticky i všech dalších surovin), produkce skleníkových plynů či vzrůst lidské populace, zatímco biodiverzita rapidně klesá (kap. 1), poukazuje na environmentální krizi, které nyní čelíme. Řada lidí se ztotožňuje s nutností dosažení UR např. omezením emisí CO₂, rozvojem obnovitelných technologií či zvyšováním energetické účinnosti, navíc se započítáním všech externalit do konečné ceny produktů (kap. 9.3.4).

Vzrůstající počet vědců se však s poukazem na současné trendy produkce a spotřeby obává, že všechny tyto snahy jsou pro vyřešení udržitelnosti života liché, dokud bude převládat ekonomický systém založený na předpokladu trvalého růstu. Pokud to myslíme s UR vážně, pak musíme především změnit současný ekonomický systém vycházející z požadavku neustálého ekonomického růstu.²⁵⁸ Problematika požadavku ekonomického růstu je těsně spojená s problematikou konzumního životního stylu lidí (kap. 12.2.2). Možnosti řešení tohoto a dalších environmentálně-ekonomických problémů jsou nastíněny dále.

Obrázek 91 SDG 8: Decent Work and Economic Growth.²⁵⁹

9.1. Dokonalý trh a jeho deformace

Základní myšlenka liberální ekonomie

Základní myšlenkou liberální ekonomické teorie je dokonalý trh, který je schopen samoregulace. Na trhu se setkává nabídka s poptávkou, které neviditelná ruka trhu dokáže při změně ceny či množství statků vrátit do rovnováhy. Dokonalý trh však představuje pouze model, který ve skutečném světě neexistuje.

Dokonalý (volný) trh mimo jiné předpokládá

- Velký počet stejně silných kupujících a prodávajících.
- Pro kupující a prodávající existuje volnost vstupu do odvětví, resp. výstupu z odvětví.
- Všichni kupující a prodávající disponují dokonalou informací, bez časového posunu.
- Kupující a prodávající si konkurují a neuzavírají mezi sebou koluze (dohody o kooperaci, které mají předejít vzájemné soutěži).
- Spotřebitelé maximalizují celkový užitek a výrobci maximalizují celkové zisky.
- Producent/konzument platí skutečné náklady, které odráží konečná cena.

Pokud je trh nedokonalý, nefunguje dokonale „neviditelná ruka trhu“ a musí být doplněna „viditelnou rukou státu“. Doktrína neviditelné ruky tvrdí, že i když každý účastník trhu sleduje své vlastní soukromé zájmy, tržní systém přesto funguje ku prospěchu všech. Trh, který nesplňuje jednu nebo více podmínek, vyžadovaných definicí dokonalého trhu, je trh nedokonalý.²⁶⁰

Deformace trhu

- Neúplné informace.
- Transakční náklady (dlouhý řetězec obchodníků).
- Časová vzdálenost návratnosti investic.
- Umělá stimulace poptávky – reklama či dotační politika.
- Tendence k eliminaci konkurence – vznik monopolů.
- Externalizace nákladů (vedoucí ke snížení ceny výrobků/služeb).

9.2. Výhrady environmentalistů vůči současné ekonomice

- Spočívá na trvalém růstu lidských potřeb, pro jejichž uspokojení musí ekonomika trvale růst. Stojí na lidské transgresi k věcem (kap. 2.2) a není ve shodě s omezeností našich zdrojů (kap. 4.4 a 6.7.3).
- Ekonomický x ekologický pojem vzácnosti – jak se můžeme ptát, zda existuje něco nevzácného, v přírodě nadbytečného. Přírodu považuje pouze za zdroj, avšak z environmentálního hlediska se přírodní zdroje stanou vzácnější mnohem dříve než z ekonomického hlediska.
- Volný trh nedokáže řešit otázku veřejných statků (kap. 9.3.5) a externalizaci nákladů.
- Problém ceny jako míry vzácnosti - nelze ocenit (případně docenit) vše (např. jaká je cena

lidského života, zdraví, svébytnosti kultur,...).

- Trh je řízen riskantními pozitivními vazbami, chybí negativní zpětná vazba (pozitivní zpětná vazba je ještě posilována růstem poptávky – reklamou).

9.3. Vzácnost a cena v ekonomické a ekologické perspektivě

Východiskem ekonomického uvažování je pojem vzácnosti, která vyplývá ze střetu omezenosti zdrojů a neomezenosti lidských potřeb. Míra vzácnosti je vyjádřena cenou. Proto je cena nejdůležitějším informačním zdrojem.

Ekonomové si nedovedou představit důvod vzniku ceny nevzácného zdroje.

- Například cena dnešních pralesů je velmi malá, protože zatím nejsou vzácné, stejně voda a další přírodní zdroje. Vzácnost v biologickém smyslu a v ekonomickém smyslu jsou zcela rozdílné.
- Námitka zastánců liberální ekonomie: „*Nevěříme v účinnost alternativních mechanismů, lepší je si na cenu počkat. Až bude uhlí skutečně málo, jeho ceny přiměřeně stoupnou.*“

Odpovídá tedy cena skutečnosti? Ne, a to protože: cena neodpovídá celkové hodnotě statku (kap. 9.3.1), dochází k pokřivení cen (kap. 0) a externalizaci nákladů (kap. 9.3.3).

9.3.1. Hodnota statku

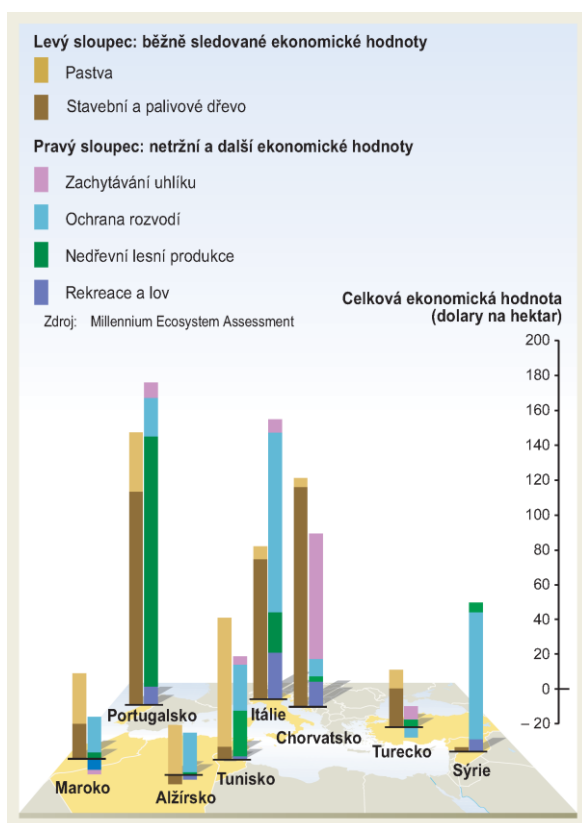
Celková hodnota statku se skládá z užité a neužité hodnoty. Příklad užitných a neužitných hodnot lesa a jejich rozdíly v jednotlivých oblastech znázorňuje (Obrázek 98) a celkovou hodnotu různých typů hospodaření (Obrázek 97).

Užité hodnoty

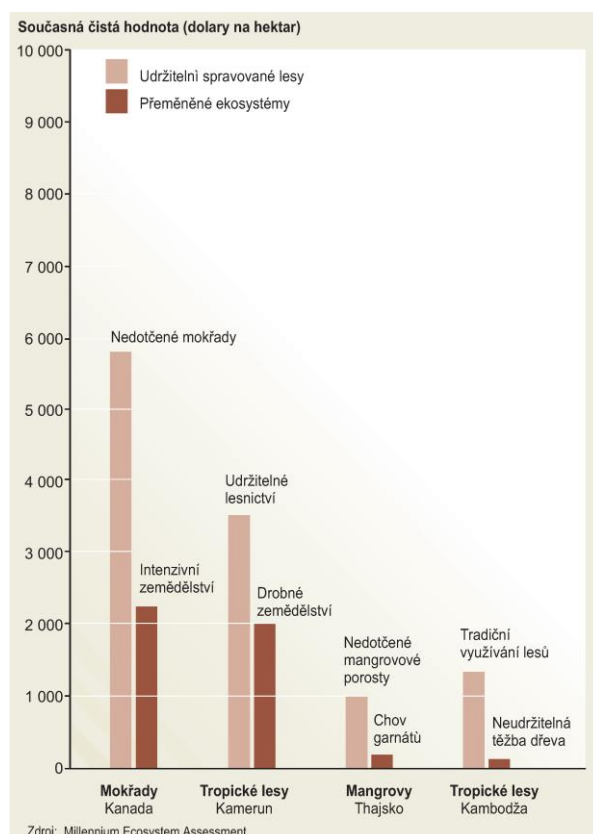
- Přímé, tj. tržní ekonomické hodnoty – přímý užitek ze spotřeby.
- Nepřímé, tj. netržní hodnoty – funkční přínos.

Neužité hodnoty

- Opční hodnota – hodnota zachování svobody budoucí volby (někdy v budoucnu můžu statek využívat).
- Hodnota dědictví – hodnota zachování jiným, včetně budoucích generací.
- Existenční hodnoty – plynou ze samotné existence statku (vnitřní hodnota, hodnota statku sama o sobě).

Obrázek 93

Obrázek 92

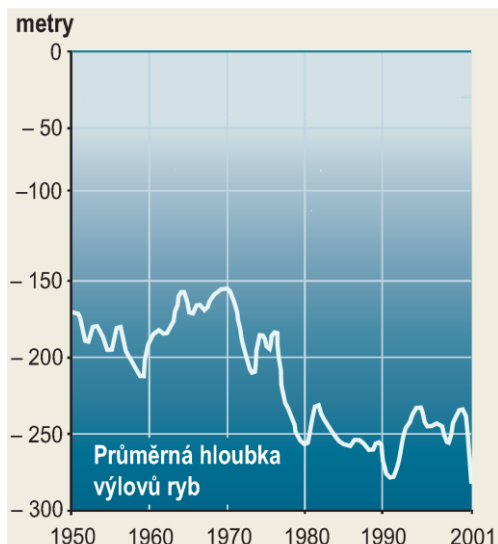
9.3.2. Pokřivení cen

Mezi metody, které mohou vést k pokřivení cen s environmentálními důsledky, patří například dotace, regulace a korupce.

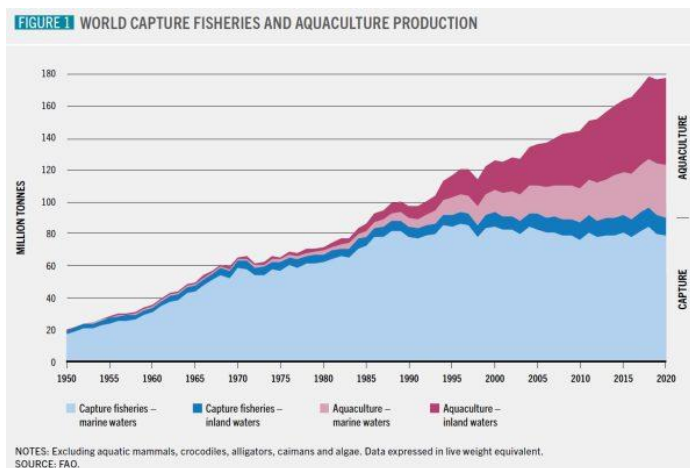
Dotace

Smysl dotací je podpořit žádané společenské cíle, například ekonomický růst určitého odvětví, zvýšit produktivitu, zaměstnanost, snížit zátěž ŽP, atd. Důsledkem je v některých případech zvýšení tlaku na ekosystémy.

- Podpora rybářského průmyslu i při nízkých výlovech, které jsou již důsledkem vydrancovaných lovišť (která však při finanční podpoře státu mohou být ještě účinněji vylovena).

Obrázek 94

Obrázek 95

- Dotace na pesticidy z důvodu zvýšení zemědělské produkce a zvýšení zaměstnanosti ve výrobě. Důsledkem je ale také nadužívání relativně levných pesticidů s negativními ekosystémové důsledky, negativní vliv na zdraví rolníků, kontaminací vod...

Regulace

Smyslem regulačních opatření je například podpoření ekonomického růstu bez ohledu na environmentální náklady – *grow now, clean up later* přístup. Tento přístup také někteří ekonomové vyjadřují krátkozrakým a mylným názorem „na ekologii si nejdříve musíme vydělat.“

Čína od roku 1978 podporovala industrializaci bez ohledu na škody na ŽP. Ekonomické ztráty spojené s environmentálními škodami a znečištěním však velmi rychle rostly (v roce 2009 činily 9 % hrubého národního produktu), a vláda tak byla nucena od těchto regulací upustit a velmi nákladně začít environmentální škody, znečištění a poškozování zdraví řešit.²⁶¹

Korupce

Zpronevěra a krádeže veřejných statků, často s „posvěcením“ vládních činitelů, kteří z toho osobně profitují. Důsledkem korupce je například nárůst oficiální ceny (vzhledem k ušlým ziskům) s následným zvýšením těžby.

V Rusku bylo v roce 1994 vybráno pouze 3-20 % poplatků za pokácené dřevo ve srovnání s celkovou (často ilegální) těžbou, což zvyšovalo tlak na další těžbu z důvodu zajištění požadovaného zisku.

9.3.3. Externality

Externality jsou nezamýšlené dopady ekonomické činnosti, které se neodrážejí v tržních transakcích. Jedná se tedy o nezapočítání veškerých nákladů na výrobu produktů (či zajišťování služeb), používání a likvidaci. Přesněji řečeno přesun těchto nákladů na jiné účastníky trhu, a to jak prostorově (horizontálně, do jiných částí světa), tak i časově (vertikálně, na další generace) - tedy externalizace nákladů. Jde o poškození trhu, protože podnikatel nedostává správný (cenový) signál o efektivnosti své činnosti.

- Externality mohou být jak pozitivní – někdo ekonomicky profituje z činnosti někoho jiného (aniž by mu to hradil), například možnost sběru lesních plodin pro osobní potřebu, i když nejsme majitelem lesa; tak i negativní – někdo je ekonomicky zatížen činností někoho jiného (aniž by to původce uhradil).
- Řešením je internalizace externalit, což je úkol pro státní intervenci.

Elektřina z uhelných elektráren je relativně levná, ale způsobené znečištění ovzduší je hlavní příčinou tisíců předčasných úmrtí v Kanadě každým rokem, což stojí společnost miliardy dolarů.³⁰

9.3.4. Internalizace externalit

Internalizace externalit znamená obecně započítání externalit do ceny výrobku/služby, a to dle zásady „znečišťovatel platí“. To je však možné jedině tehdy, když může cena dávat na trhu producentovi správný signál. Vhodné je tedy zatížit původce externalit mimotržními náklady, které jinak nedobrovolně hradí veřejnost a budoucí generace.

Státní zásahy by měly odpovídající mírou podporovat environmentálně příznivé výrobky a postihovat nešetrné. To povede ke zvýšení ceny, která již bude více odpovídat celkovým nákladům výroby. Díky odpovídajícímu zdražení klesne zájem o koupi výrobku – producent je pak nucen změnit výrobní postup tak, aby snížil negativní externality a tím i cenu výrobku.

Problémy spojené s internalizací

- V praxi nefunguje model volného trhu – ceny jsou určovány monopoly a nadnárodními firmami → nebezpečí přesunu výroby do zemí, kde jsou nižší náklady a méně přísná environmentální legislativa.
- Vzdálenost dopadů na ŽP v čase a prostoru – problém s vyčíslením permanentních externalit, navíc je to komplikováno složitostí ekosystémů. Dopady jsou tedy dopady složité, nelineární, s dlouhou dobou latence.
- Příroda poskytuje své statky a služby zadarmo (veřejné statky, kap. 9.3.5) – problém stanovení ceny přírodních služeb, zdrojů a hodnotu přírody (kap. 9.4), lidského života a zdraví + otázka, zdali stačí za škodu pouze zaplatit.

9.3.5. Typy statků a problém veřejných statků

Statky se dělí na soukromé a veřejné. Pro soukromé statky je charakteristické, že jsou rivalitní a může se u nich uplatnit vylučitelnost. Jejich nedostatkovost se odráží v ceně. Čím omezenější statek je, tím je vyšší jeho cena.

Pro veřejné statky je uplatnění cenového mechanismu nemožné, a to z následujících důvodů:

- Jsou to kolektivní spotřební statky, jejichž spotřeba kterýmkoliv jedincem nesnižuje (v ideálním případě) úroveň spotřeby jiného jedince – například sluneční svit, vzduch, řeky, veřejná prostranství, nezaplatněné komunikace atd.
- Vyznačují se nekonkurenčností a nevylučitelností ze spotřeby (technicky či morálně) Např. z opatření proti záplavám má prospěch každý, kdo v dané lokalitě žije, i když na něj třeba nepřispěl.
- Při působení aktivní poptávky (udržení růstu blahobytu) a neomezeném přístupu však dochází k jejich nadvyžívání až drancování. Téměř všechny environmentální problémy uvedené v kapitole I jsou problémy globálních veřejných statků. Tyto statky se přeměnily ze statků volných na statky nedostatkové. V této situaci by tedy měl začít fungovat trh a regulovat poptávku a nabídku (kap. 9.4). Vylučitelnost ze spotřeby jako vylučovací mechanismus však není možná.

Tragédie obcíny (*The Tragedy of the Commons*)

Na výše uvedenou problematičnost veřejných statků poukázal Garrett Hardin ve své vlivné eseji *The Tragedy of the Commons*.²⁶² Poukazuje zde na situaci, kdy jedinci, kteří se snaží izolovaně

maximalizovat svůj aktuální zisk (zcela racionálně), nakonec společně vyčerpají všemi sdílený omezený zdroj, což ale není v zájmu nikoho z nich.

		Rivalita	
		Ano	Ne
Vylučitelnost	Ano	Soukromé statky chléb, byt	„Poplatkové statky“ (<i>toll goods</i>) kabelová televize, dálnice
	Ne	„Společné statky“ (<i>common goods</i>) místa rybolovu v mořích, ovzduší, ulice ve městech	Čisté veřejné statky zahraniční politika, umělecké památky

Obecní pastvina užíví sto ovcí. Deset hospodářů pase každý po deseti ovcích a vše je v pořádku. Ale každý ví, že by se mu žilo lépe, kdyby mohl přidat o jednu ovečku víc. Pro něho osobně by to znamenalo tolik! Jenže ovce spásají pomalu rostoucí trávu, a když každý hospodář přidá po jedné ovečce, pastvinu vypasou a všechny umřou hladu.

Dvě možná vyústění

- Somálské – Každý prosazuje své „právo“ na tu další ovečku, brání je intrikou i mocí, až nakonec společnými silami zničí pastvinu a všichni zhynou hladu. Situace Somálska je názorným důsledkem bezohledného egoismu.
- Tyranské (obvyklejší) - Jeden si uvědomí, kam přetížení pastviny vede, a rozhodne se, že tomu udělá konec. Omezí všechny ostatní hospodáře na osm ovcí a tvrdě na to dohlédne. Sám sobě ovšem dovolí za tu službu dvacet ovcí. Projde mu to, zčásti proto, že jeho sousedé matně chápou, kam by je dovedl jejich vlastní neomezený egoismus - a zároveň jsou si vědomi, že sami jej nedovedou omezit.

- Tragédie společné občiny (tragédie společnosti) je tragédií egoismu, který nakonec ničí sám sebe.²⁶³

9.4. Možnosti a metody oceňování životního prostředí

Oceňování ŽP (přírodních zdrojů) představuje zjišťování poptávky po kvalitě statků přírody a hodnocení užiteků, které poskytují (přirazování určité ceny). To je nutným předpokladem pro následnou internalizaci externalit. Cena (obecně) se tvoří na příslušných trzích. Pro řadu statků však trhy neexistují (veřejné statky a škody na ŽP), a tak dochází k jejich nedoceňování a drancování.

Určení (či alespoň přiblížení se) skutečné ceny lze dosáhnout dvěma způsoby

- Ocenit veškeré služby – tržními nebo mimotržními mechanismy - které nám doposud bezplatně poskytují ekosystémy a jejich složky.
- Zavést zelené poplatky či daně, které budou odrážet poškozování ŽP (regulace státem).

9.4.1. Techniky na mikroekonomické úrovni

Metody vycházející z přímých trhů

Vytvoření trhů pro environmentální statky a služby – privatizace. Předpokladem zde je názor, že majitel lépe hospodaří se svým soukromým majetkem.

Kritika: Není zaručeno, že majitel opravdu bude se svým majetkem nakládat dlouhodobě pro blaho všech (např. holosečná těžba dřeva).

Metody vycházející ze zástupných trhů

Metody využívané k nalezení a analýze určitých zástupných trhů:

- Metoda hédonického ohodnocení – vychází z analýzy skutečných trhů, jak se pozitivní či negativní změny v kvalitě ŽP projevují, např. v ceně nemovitostí (cena stejné kategorie soukromého bytu je jiná u letiště a jiná v klidné oblasti). Cena lokality (ŽP) je tedy hledána na zástupném (skutečném) trhu nemovitostí.
- Metoda cestovních nákladů – zjišťuje částky, např. které vydávají návštěvníci určité rekreační oblasti, od kterých se pak její hodnota odvíjí.

Kritika: Skrytý předpoklad, že o území se rozhoduje na základě tržního chování spotřebitelů.

Metody tzv. mimotržního (netržního) hodnocení

- Nejrozšířenější jsou metody podmíněného (kontingenčního) hodnocení. Zjištění ochoty platit (za zachování určitého statku) či ochotu přijmout kompenzaci (za poškození určitého

statku).

- Podmíněné ocenění určitého území – chránit? Dotazníkovým šetřením se zjistí, kolik by určitý jedinec byl ochoten zaplatit za návštěvu nově navrhovaného chráněného území a kolikrát by ho navštěvoval. Např. 1. návštěva = 25 Kč, 2. návštěva = 20 Kč, 3. návštěva = 15 Kč atd. Ze zjištěných hodnot pak můžeme zkonstruovat pseudokřivku poptávky (Obrázek 101). Plocha pod křivkou pak odpovídá ochotě jedince platit.

Kritika: Skrytý předpoklad toho, že lidé přemýšlejí jako konzumenti s prioritou osobního zájmu. Závisí také na příjmech jedince.

9.4.2. **Techniky na makroekonomické úrovni**

Snahy ocenit škody na ŽP objektivně, makroekonomicky (př. škody na lesních porostech způsobené emisemi). Jde tedy o snahy započítat externalitu na základě vědeckých dat.

Cost-benefit analýza – analýza nákladů a přínosů

Identifikace pozitivních přínosů (zisků) + identifikace negativních dopadů (ztráty, náklady) určitého projektu (například opravy komunikace). Vše se vyjádří v penězích – součet všech peněžních hodnot přínosů, od nichž se odečtou náklady za daný rok. Projekt se pak realizuje v případě, že je číslo kladné (přínosy převažují nad náklady).

Kritika: Řadu nákladů i přínosů nelze vyjádřit penězi. Diskontní sazba (suma bude mít v budoucnu nižší hodnotu – sklon podceňovat budoucnost). Metoda nepočítá s veřejnou diskusí občanů (předpoklad, že občané se budou vyjadřovat vždy jako konzumenti).

Multikriteriální analýza

Cílem je shrnout a utřídit informace o možných variantách projektu a na základě toho se pro jednu rozhodnout.

- Postup: identifikace jednotlivých alternativních projektů → rozhodnutí o kritériích, určujících pro rozhodování (počet, kvalita, stabilita pracovních míst + environmentální dopady + přínos lokální ekonomice + náklady na infrastrukturu). Následně se hodnotí dopady každého ze scénářů → určení významnosti každého z kritérií → veřejná diskuse.

Kritika: Zatíženo subjektivitou hodnocení, velmi záleží na prioritách hodnotitelů.

Analýza životního cyklu výrobku

Hodnocení externalit, vzniklých při výrobě, užívání a likvidaci výrobku (LCA - kap. Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.).

9.5. **Nástroje politiky ochrany životního prostředí**

Nástroje politiky ochrany ŽP se dělí na normativní, ekonomické, koncepční a dobrovolné.²⁶⁴

9.5.1. **Normativní nástroje politiky ŽP**

Založeny na donucovací pravomoci orgánů státní správy. Tyto přímé, normativní nástroje byly používány především v minulosti a jejich oblíbenost upadá.

- Limity (věcné, časové), např. na vypouštění škodlivin do ovzduší.
- Nařízení (zákazy a příkazy).
- Standardy a technické normy (např. automobilové emise).

Nevýhody: Neberou ohled na specifika znečišťovatelů, přímá regulace je makroekonomicky nákladná, nemotivuje znečišťovatele pozitivně, tvrdé dopady si obvykle vyžadají také hodně výjimek, čímž vše ztrácí smysl. Vše navíc vyžaduje rozsáhlý administrativní aparát.

Výhody: Při správném nastavení rychle a účinně vyřeší určitý problém ŽP.

9.5.2. Ekonomické nástroje politiky ŽP

V současné době se těší větší pozornosti než normativní nástroje. Jsou založeny na nepřímém ovlivňování subjektů, které poškozují ŽP. Nepůsobí na základě přímého mocenského přinucení, ale prostřednictvím ekonomické kalkulace – finančně motivuje výrobce nepoškozovat ŽP.

Negativní stimulace

- Poplatky za znečišťování ŽP, za využívání přírodních zdrojů. Uživatelské poplatky jsou většinou příjmem Státního fondu ŽP.
- Daně k ochraně ŽP + ekologická daňová reforma (viz níže). Daně jsou příjmem státního rozpočtu.
- Sankční platby (pokuty, přírážky).

Ekologická daňová reforma - cílem je stimulovat ekonomické subjekty k chování vedoucímu ke snížení poškozování ŽP a jeho dopadů na zdraví obyvatelstva. Zdaňují se statky a služby, jejichž výroba a spotřeba vede k prokazatelnému negativnímu dopadu na ŽP a zdraví (zemní plyn, pevná paliva).

Pozitivní stimulace

- Daňové úlevy např. v rámci DPH, spotřebních daní, daní z příjmů, silniční daně, daně z nemovitostí.
- Finanční podpory v oblasti ŽP (granty, dotace, dary, výhodné půjčky, garance úvěrů).
- Úlevy v placení poplatků.
- Depozitně refundační systémy, např. zálohování lahví, recyklační poplatky – stimulují spotřebitele k vrácení použitých výrobků, popř. obalů.
- Lokalizační opatření – podpora místních produktů, např. speciálním značením.
- Obchodovatelná emisní povolení
- Environmentální pojištění

Obchodovatelná emisní povolení vychází z poznání, že různí výrobci mají různé náklady na snížení emisí. Cílem je tržními mechanismy nalézt úroveň, při které je při nejnižších nákladech nejnižší znečištění. 1) Všem výrobcům v oblasti (např. ČR) jsou vydány obchodovatelné emisní povolenky (OEP), odpovídající jejich současné úrovni emisí CO₂ a s nimi je možno obchodovat. 2) Nově vzniklé zdroje musí zůstat v limitu původního množství emisí, tj. musí si od někoho koupit OEP (jinde tedy musí dojít ke snížení emisí). 3) Objem vydaných OEP se časem snižuje.

Environmentální pojištění je dobrovolné či povinné pojištění se proti riziku škody na ŽP. Výše pojistné částky se liší podle dosud prokázaných a do budoucna odhadovaných rizik. Podnik je tak motivován k jejich omezení inovací technologií s nižšími riziky (a následně nižší pojistné platby), neboť je právně zodpovědný za poškození ŽP i v případě, že postupoval v rámci zákonů a dodržoval všechny limity.

9.5.3. Koncepční nástroje politiky ŽP

Koncepčním nástrojem je odborný, dlouhodobě a rámcově formulovaný, komplexně pojatý dokument lidského směřování. Jedná se o projev principu prevence a UR. Do této skupiny nástrojů patří např.

- Plány (např. Územní plán města XY)
- Programy (např. Program na zlepšení kvality ovzduší města XY)
- Koncepce (např. Koncepce ochrany přírody a krajiny pro území kraje XY)
- Strategie (např. Strategie ochrany biologické rozmanitosti ČR)

9.5.4. Informační nástroje

Do skupiny informačních nástrojů se řadí nástroje:

- Informativního charakteru – registry apod., např. Integrovaný registr znečišťování.
- Výchovně-vzdělávacího charakteru - např. program Environmentálního vzdělávání, výchovy a osvěty v ČR – EVVO.

9.6. Indikátory

HDP

Hrubý domácí produkt (HDP, GDP - *Gross Domestic Product*) je celková peněžní hodnota statků a služeb vytvořená za dané období (rok) na určitém území. Tento ukazatel se používá v makroekonomii pro určování výkonnosti ekonomik států. V mezinárodních srovnáních se také používá HDP na obyvatele.

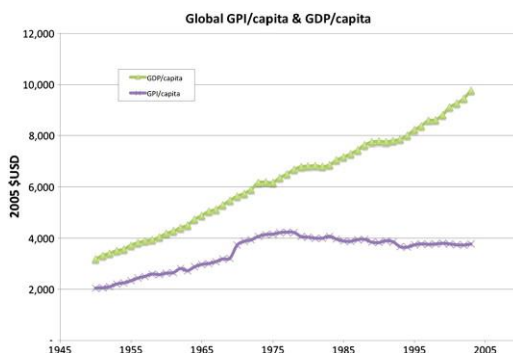
V HDP nejsou započítány služby, které lidé dělají mimo oficiální trh (např. práce v domácnosti či na zahradě, práce protisloužbou, dobrovolnická činnost), a také ilegální produkce (např. výroba a prodej drog, prostituce, nepříznané zisky).

GPI a další alternativní indikátory

Genuine Progress Indicator (GPI) se snaží pravdivěji ukázat rozvoj společnosti. Zda tedy se vzrůstem HDP vzrostla také celková kvalita života obyvatel daného státu. GPI představuje přepočítané HDP tak, že od něho:

- Odečítají náklady a ztráty jako doprava, znečištění a kriminalita.
- Přičítají nezapočítané zisky jako neplacená dětská péče, práce v domácnosti, dobrovolnická práce (Tabulka 6).
- Velmi podobným indikátorem je Index udržitelného ekonomického blahobytu ISEW (*Index of Sustainable Economic Welfare*).

Tabulka 6

Obrázek 97

Cost/Benefit	Value (billions of 1996 dollars)
The GPI's starting point	
Personal consumption	6,258
Costs ignored by GDP that are subtracted	
Automobile accidents and commuting	-613
Crime and family breakdown	-93
Loss of leisure time and underemployment	-451
Air, water, and noise pollution	-108
Loss of wetlands and farmlands	-583
Depletion of nonrenewable resources	-1,497
Long-term environmental damage	-1,179
Other environmental costs	-417
Adjustment for unequal income distribution	-959
Net foreign lending or borrowing	-324
Cost of consumer durables	-896
Benefits ignored by GDP that are added	
Value of housework and parenting	2,079
Value of volunteer work	97
Services of consumer durables	744
Services of highways and streets	96
Net capital investment	476
Genuine Progress Indicator	2,630

Source: Cobb et al., 2001.

Dalšími alternativními indikátory rozvoje jsou např.:

- **HDI** (*Human Development Index*, Index lidského rozvoje) – skládá se ze tří částí, a to ekonomické (HDP), vzdělání (počet let školní docházky) a zdravotní (naděje na dožití při narození). Dle tohoto indikátoru se ČR řadí mezi země s „velmi vysokým lidským rozvojem“ (nejvyšší kategorie).
- **HSDI** (*Human Sustainable Development Index*, Index lidského udržitelného rozvoje) – vychází z HDI + uhlíková stopa.

9.7. Vzrůst nerovnosti mezi bohatými a chudými

Spojitost mezi nerovností, ekonomickým růstem a chudobou je velmi těsná. Ekonomický růst hraje v potírání chudoby významnou roli, nicméně existující nerovnosti tomu

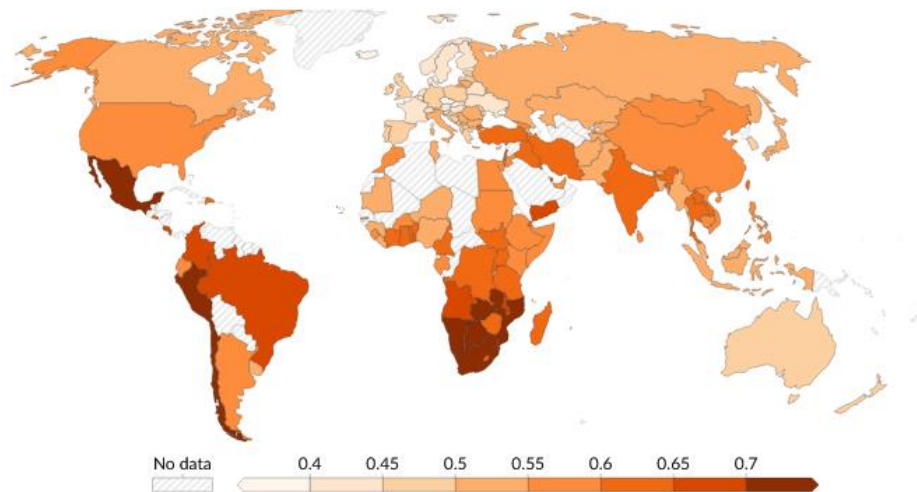
můžou významně bránit. Podíl příjmu získaného chudými ve společnosti s velkými společenskými rozdíly je nízký, tedy pouze malý díl příjmu vytvořeného růstem bude k prospěchu této vrstvě obyvatel. Pozorované skutečnosti potvrzují, že ekonomický růst snižuje

chudobu dvakrát intenzivněji, pokud jsou nerovnosti ve společnosti nízké, než když jsou vysoké.

Při jakkoliv vysokém růstu bude chudoba klesat rychleji v zemích, kde růst zvyšuje příjem chudých, než když zvyšuje průměrný příjem. To znamená, že chudoba klesá rychleji, pokud je ekonomický růst doprovázen snižováním nerovností, a naopak pomaleji, pokud je růst doprovázen zvyšováním nerovností.

Obrázek 98 Giniho koeficient (2017) měří nerovnost na stupnici od 0 do 1. Vyšší hodnoty znamenají vyšší nerovnost. Nerovnost je zde měřena v příjmech před zdaněním a dávkami.²⁶⁵

9.8. Role spotřebitele

Ekoznačení

Dobrovolné označení výrobků vyznačujících se určitou vlastností ve vztahu k životnímu prostředí (např. bioprodukt, ekologicky šetrný výrobek, netestováno na zvířatech atd.).

- Zákazníkovi usnadňují výběr takovýchto výrobků (pokud má vůli jim dát přednost).
- Pro získání těchto značek je nutná certifikace – zaručení kvality.
- Někdy zneužíváno – výrobci vymýšlejí vlastní ekoznačky, které však nejsou certifikovány, a proto nejsou důvěryhodné. Více v kap. **Chyba! Nenalezen zdroj odkazů.**

Reklama

Funkcí reklam je vyvolat u lidí pocit nových potřeb (učinit je nespokojené s tím, co mají). Tím se u nich probudí zájem o výrobky (které mají uspokojení, či štěstí zajistit), což by čistě rozumově šlo dosáhnout jen obtížně – a výrobce dosáhne primárního cíle – zvýšit prodej výrobku.

- Apeluje se především na smysly a emoce.

- Reklama patří mezi nejčastější deformace trhu.
- Vyhnutí se ovlivnění reklamou znamená rozhodovat se při nákupech skutečně svobodně – dle našich skutečných potřeb. Je to však obtížné, reklamy jsou všude (televize, rádio, billboardy, noviny a časopisy...). Více kap. 12.2.2.

9.9. Zelenání ekonomiky

Světle zelená

- Internalizace externalit (znečišťovatel platí) – výrobek je v důsledku znevýhodnění vyšší cenou na trhu, to snižuje jeho atraktivitu či vyvíjí tlak na změnu technologie.

Tmavě zelená

- Systém ekologických daní (vyššími daněmi zatíženy ty výrobky, které jsou škodlivější k ŽP, popř. zastavení výroby, velký zásah do struktur výroby). Zdanění surovin, energetických zdrojů a produkce odpadů – zlevnění lidské práce.
- Ekolabeling – lidé se rozhodují nejen podle ceny, ale i podle hodnotového žebříčku.

Radikálnější pohled

- Snaha změnit ekonomické indikátory – HDP je nevyhovující, místo toho GPI, HDI či jiné, jež budou lépe odrážet skutečný rozvoj společnosti.

Hodně radikální – alternativní ekonomický systém

- Kritika ekonomického systému založeného na růstu HDP. Snaha zavést alternativní ekonomické systémy, např. „ekonomiku ustáleného stavu“ vypracovanou Hermanem Daly.²⁶⁶
- Kritika ekonomického chápání přírody jako zdroje. Rozdílně chápe člověka (altruismus vedoucím rysem – člověk je tvor spolupracující x naopak liberální ekonomie chápe přírodu jako zdroj, vychází z egoistické podstaty člověka).
- Zpochybnění kritéria výkonu, práce jako smyslu života.
- Země třetího světa nemají přejímat ekonomickou dráhu severu, ale jít vlastní cestou (řemesla, ekonomiky fungující v malých komunitách, místní výměnné systémy) – podmínkou je jejich vlastní soběstačnost.

Roku 1976 Muhammad Yunus založil Grameen Bank (Nobelova cena míru 2006 za úsilí stimulovat ekonomický a sociální růst) a zavedl tzv. systém mikroúvěrů = poskytování drobných půjček chudým podnikatelům (především ženám), kteří jsou málo důvěryhodní na to, aby získali úvěr od tradiční banky. Aby bylo zajištěno splácení, banka vytvořila systém „vzájemně solidárních skupin dlužníků“.²⁶⁷

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Co předpokládá dokonalý trh a jaké jsou jeho deformace ve skutečném světě.
- 2) Současná neoliberalní ekonomika je ve vztahu k otázkám ŽP problematická. Uveďte oblasti nesouladu.
- 3) Jaké typy hodnot tvoří celkovou hodnotu statku? Do jaké oblasti hodnot patří hodnoty tržní? Je možné, aby např. v případě lesa byla jeho tržní hodnota minoritní ve srovnání s netržní hodnotou?
- 4) Které druhy pokřivení cen znáte (uveďte příklady)?
- 5) Co jsou to externality? Uveďte dva příklady pozitivních a dva negativních externalit. Lze nějak řešit problém externalit?
- 6) Jaké jsou typy statků a v čem se liší?
- 7) Popište tragickou situaci obecní pastviny (dle G. Hardina), a jaká jsou možná vyústění.
- 8) Lze určit (alespoň přibližně) cenu přírody? Pokud ano, tak jakými mechanismy?
- 9) Popište metodu hédonického hodnocení a zařaďte do příslušné skupiny metod oceňování ŽP.
- 10) Jaký je rozdíl mezi indikátory HDP a GPI a který z nich věrněji popisuje vývoj kvality života v zemi?
- 11) Jaké jsou další alternativy k HDP a co nového přinášejí?
- 12) Jaká je souvislost mezi ekonomickým růstem, ekonomickou nerovností a odstraňováním chudoby? Jak se jmenuje koeficient vyjadřující ekonomickou nerovnost v zemi?
- 13) Jak souvisí pocit šťastného života s růstem HDP? Platí zde přímá úměra?
- 14) Může spotřebitel nějakým způsobem dávat zpětnou vazbu výrobcům a tím usměrňovat typ výroby (např. aby byla env. šetrnější)?
- 15) Vyjmenujte jednotlivé stupně zelenání ekonomiky a charakterizujte jejich prvky.

10. Environmentalismus a politika

10.1. Environmentalismus

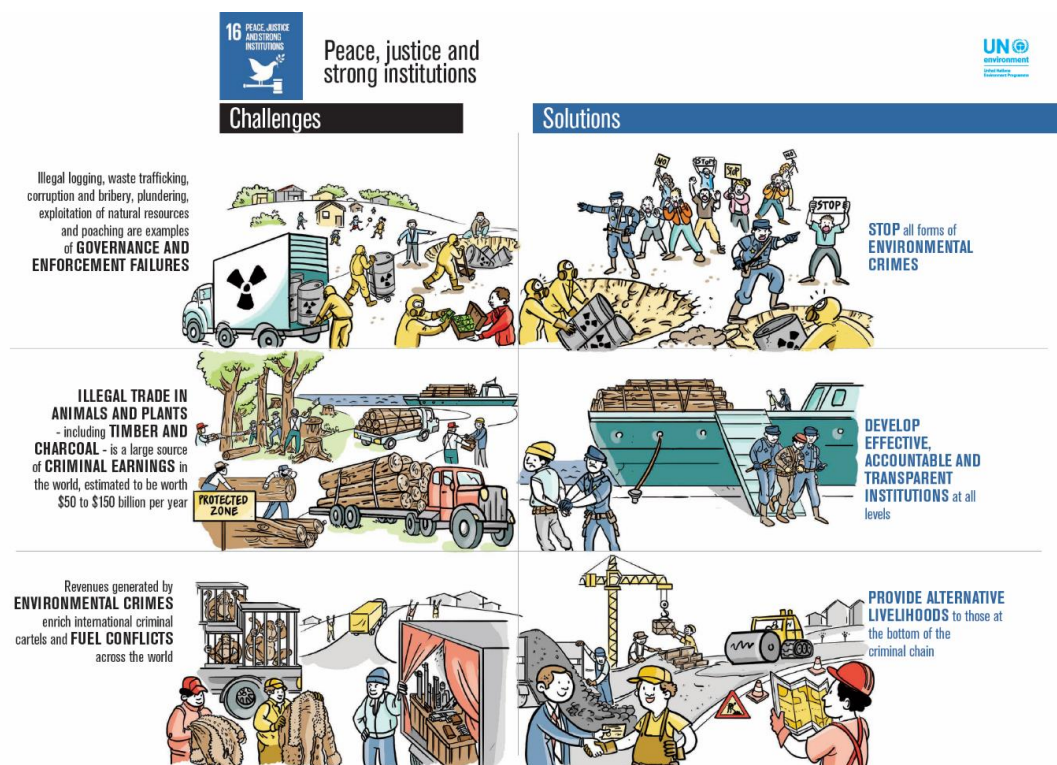
Environmentalismus představuje společenské hnutí vycházející z environmentalistiky a dalších disciplín. Za program má prosazování změn ve společnosti za účelem ochrany přírody. „*Environmentalisté zesilují hlas přírody při rozhodování o jejím osudu.*“

Metody environmentalistů k dosažení ochrany přírody jsou následující:

- občanský (environmentální) aktivismus (viz níže)
- lobbying a politická angažovanost
- výuková a osvětová činnost

Environmentální aktivismus

- Komplexní a různorodý soubor aktivistů, sympatizantů, organizací, kampaní a myšlenek.
- Hlavním a společným cílem (ve velice širokém spektru idejí a názorů) je ochrana společných statků (ŽP a přírody).
- Proč? Pro blaho současných i budoucích generací a pro vlastní hodnotu samotné přírody a jejich částí.
- Myšlenkoví vůdci environmentalismu v ČR jsou např. Jan Keller a Hana Librová.

Obrázek 99 SDG 16: Peace, Justice and Strong Institutions.²⁶⁸

10.1.1. Typy akcí environmentálních aktivistů

Konvenční techniky – osvětové přednášky, kampaně v psaní dopisů (tlak na politiky, aby řešení problému neodkládali), proslovy, lobbying, reklamy, předkládání návrhů, žaloby např. na znečišťovatele.

Nekonvenční techniky – objímání stromů, manifestace, uliční divadlo, různé symbolické, avšak mediálně zajímavé akce - např. vysypání nerecyklovatelných obalů před továrny výrobců, blokády zásilek dřeva z pralesů, sezení před buldozery, obsazení místa zájmu.

- Často je přítomná určitá míra občanské neposlušnosti.
- Všem akcím je společná nenásilnost (ubližování lidem).
- Cílem je upozornit veřejnost a politiky na určitý problém.

Dosažené výsledky (příklady)

- Zabránění masového používání nadzvukových dopravních letadel.
- Zamezení rozvoje velrybářského průmyslu.
- Zpomalení neudržitelného drancování lesů.
- Omezení expanze silnic a dálnic.
- Omezení jaderné energetiky.
- Prosazení sledování produkce CO₂.
- Lokální skupiny (*grassroot organizations*) zamezily mnoha komerčním projektům, např. rozvoje silnic, a udržely zachování volného prostoru.²⁴⁴

Obrázek 100
Mediálně zajímavé upozornění na problém globálního oteplování – emisí CO₂

10.2. Environmentální organizace

Mezivládní (příklady)

- European Environment Agency (EEA) - Občany EU chrání jedny z nejpřísnějších environmentálních norem na světě.
- Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC)
- United Nations Environment Programme (UNEP)

Vládní

Obecně ministerstva ŽP či agentury ochrany přírody (např. U.S. EPA, Česká informační agentura životního prostředí CENIA).

Nevládní (*Non Governmental Organisations* - NGO)

Nevýdělečné, právně ustanovené soukromé organizace bez přímého zapojení do politického dění.

Mezinárodní (příklady)

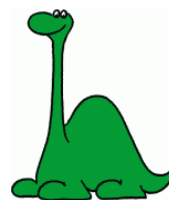
- Greenpeace
- WorldWatch Institute
- World Wide Fund for Nature (WWF)
- Earth First! (hodně radikální)
- Friends Of The Earth (u nás Hnutí duha)

- 350 Action
- Climate Foundation
- Rainforest Alliance

Národní (příklady)

- Český svaz ochránců přírody
- Hnutí duha
- Děti Země
- Hnutí Brontosaurus
- Veronica
- Arnika

10.3. Otázky ŽP v politice

S růstem povědomí o otázkách ŽP a zájmu občanů (voličů) se odkazy na řešení těchto problémů pořád častěji také ve volebních programech všech politických stran. Problematika ŽP je však obvykle na nízkých příčkách programu.

- Některé politické strany mají zaměření na ŽP mezi svými dlouhodobými prioritami. V ČR to je především Strana zelených, která je členem Evropské strany zelených, dále Česká pirátská strana, Demokratická strana zelených, Liberálně ekologická strana nebo Politické hnutí Změna.
- Strana zelených v ČR vznikla roku 1989 a v letech 2006-2010 měla své poslance v Poslanecké sněmovně ČR.

Hlavní pilíře „zelených stran“

- 1) Environmentální témata (problematika ŽP)
- 2) Sociální spravedlnost
- 3) Participativní demokracie
- 4) Ne-násilí

? Porozumění tématu – otázky a úkoly ?

- 1) Charakterizujte cíle a typy technik environmentálních aktivistů.
- 2) Čeho se podařilo dosáhnout díky environmentálním aktivistům?
- 3) Jaké druhy environmentálních organizací znáte? Vyjmenujte alespoň tři národní a tři mezinárodní nevládní environmentální organizace.
- 4) Vyjmenujte čtyři/pět základní pilíře „zelených“ politických stran.

11. Environmentální etika – přehodnocení vztahu k ŽP

Naděje, jak zabránit environmentální krizi dnes leží především v lidských morálních kvalitách, mezi které patří pocit odpovědnosti či schopnost rozlišovat dobro a zlo (a dle toho pak jednat). Zde však vyvstává nová otázka: „co je dobré a co zlé?“, a to nejen pro člověka v čistě egoistickém slova smyslu, ale pro člověka jako nedílnou a závislou součást životadárných planetárních ekosystémů. Odpovědi na otázky týkající se dobra a zla nabízí etické teorie – v našem případě etické teorie zaměřené na morální vztah člověka k přírodě – environmentální etické teorie. Tyto teorie nám usnadňují orientaci při hledání cesty, jakým způsobem bychom se měli chovat, abychom brali ohled nejen na naše (lidské) ŽP, ale i na přírodu a samotné životy všech ostatních organismů, se kterými Zemi sdílíme. Navíc nám ospravedlňují, proč je to tak správné.²⁶⁹

- Uvažování v etických kategoriích má své místo ve všech oblastech environmentalistiky, protože se nezabývá pouze světem faktů, ale především světem hodnot. Kopl jsem do dveří = fakt (prosté sdělení, popsání skutečnosti). Měl jsem kopnout do dveří? To je dotaz „do světa hodnot“. Zde již odpovědi nebývají samozřejmé, záleží na okolnostech.²⁷⁰

11.1. Etika

Etika – soubor zásad a pravidel, které člověku naznačují, jak by se měl chovat ve svém obcování s druhými, a proč. Environmentální etika – rozšíření zájmové skupiny osob na všechny živé i neživé součásti ekosystému. Potřebujeme však vůbec etiku? Pravděpodobně ano, a to z následujících důvodů:

- Svobodná volba člověka – teoreticky možné jakékoliv chování x zvířata – chování pudové.
- Různé představy lidí o tom, co je a co není vhodné chování – návyk a tradice x různé tradice v různých kulturních oblastech (křesťanská oblast x muslimská oblast x přírodní národy x ...).
- Situace, v nichž je nutno se rozhodnout – zde pomáhá etika, která naznačuje, jakým chováním dosáhneme optimálního výsledku.

Etika – nauka o mravnosti; soustava zásad, jak se správně chovat (morální pravidla)

Morálka – oblast lidského jednání pozorovatelná z hlediska mravních hodnot (rozlišování dobra a zla atd.)

Problém – etická pravidla nám rozumově a logicky vydefinují, jak bychom se měli správně chovat. Ale zda se budeme opravdu chovat dle toho, co jsme uznali za správné, to záleží výhradně na našem rozhodnutí.

11.1.1. Předpoklady morálního chování

Víra v řád ve světě

Víra v určitý řád ve světě je axiomem, který nelze rozumově dokázat. Nebýt této víry (nezávisle na osobní víře v Boha), pak by nemohla být etika a neexistovala by ani lidská

společnost takového typu, jakou známe dnes.

- Tvrzení, že někdo řád ve světě objevil, je pak základem dogmatické etiky (typické např. pro totalitní ideologie).

Emoce (city)

Emoce jsou dle definice stav vzrušení, projevující se zvláštním chováním doprovázeným až fyziologickými změnami organismu. Jedná se například o smutek, radost, strach, hněv (příklady krátkodobějších, ale často velmi intenzivních emocí); přes lásku či nenávist po spokojenost či nejistotu (dlouhodobé, ale ne tak intenzivní emoce).²⁷⁰

- Stěžejní význam emocí – pomocí emocí vidíme hodnoty ve světě, což smysly vidět ani rozumem vymyslet nemůžeme. Např. pokud zemře náš pes, tak můžeme pocítit silné emoce smutku, samoty, a třeba i hněvu, pokud tu smrt někdo zapříčinil. To, jak silné emoce pocítíme, nás informuje o hodnotě psa pro nás.
- Emoce jsou nezbytné pro racionální chování.
- Ne každý umí naslouchat svým emocím, a ne každý je umí dobře vyhodnocovat. Tato schopnost je označována jako emoční inteligence (EQ), která je v každodenním společenském životě neméně důležitá jako matematická inteligence (IQ).

Rozum

Rozum je nezbytný pro promýšlení důsledků našeho jednání (např. rozum nás předem informuje o důsledcích (faktech) hazardní jízdy autem a emoce nás informují o tom, zda tyto skutečnosti budeme chtít prožít – a od toho se pak odvíjí naše rozhodování).²⁷⁰

- Nezbytný jako rádce „jak naplnit přání emocí“. Např.: Při topení uhlím zamořuji okolí kouřem a sousedé mne za to kárají. To vyvolá emoce - např. pocit viny. Vyhnutí se této nepříjemné emoci – rozum poradí např. používat lepší paliva.
- Nezbytný při domluvě mezi více lidmi, kteří chtějí dojít konsenzu, avšak výchozí stanoviska mají odlišná (domluva pouze na základě emocí by skončila výhrou silnějšího).

11.2. Logika etické argumentace

Vždy, když tvrdíme, že někdo má něco udělat či se nějak chovat, tak se již dostáváme do světa hodnot, a tudíž do oblasti etiky, pro kterou je charakteristický určitý typ argumentace. Tento typ argumentace vychází z poznání, že logicky správně nelze odvodit imperativní (přikazující či zakazující) závěry ze souboru výhradně deskriptivních předpokladů (holá fakta, např., že chlor z freonů rozkládá ozón). Za podmínek, že tento soubor předpokladů obsahuje alespoň jeden předpoklad imperativní, pak již lze logicky správně imperativní závěr odvodit.²⁷⁰

Vlastní morální usuzování tedy musí obsahovat následující kategorie: imperativní předpoklad (1), deskriptivní předpoklad (2) a imperativní závěr (důsledek, 3). Konkrétní příklad:

- 1) Živé organismy nesmíme zabíjet (hodnota života).
 - 2) Mouchy jsou živé organismy.
 - 3) Mouchy nesmíme zabíjet (ctíme tak hodnotu života).
- V diskusích či v argumentaci často není imperativní předpoklad zmíněn, avšak dle kulturní oblasti, v jaké se diskuze vede, ho lze automaticky předpokládat. Např. lékař nám na

základě diagnózy (což je deskriptivní předpoklad) rovnou řekne, že musíme užívat určité léky (imperativní závěr), aniž by nám musel k tomu zdůrazňovat hodnotu zdraví (zachování zdraví jako imperativní předpoklad).

- Rozhodování v běžném životě je vždy založeno na kombinaci mnoha imperativních předpokladů a pak záleží na jejich hierarchii, která hodnota je pro nás v danou chvíli důležitější. Např. rozhodování, zda pojedeme do práce autem, je ovlivňováno mnoha imperativními předpoklady (např. nemělo by se přispívat oteplování atmosféry emisí CO₂, musí se chodit včas do práce, chci si užít pohodlí, musím dobře vypadat před kolegy, nesmím zbytečně utrácet peníze za benzín, chci využít volný čas v MHD, atd.). Zde pak záleží na hierarchii jednotlivých hodnot (které vyplývají z jednotlivých imperativních předpokladů), zda se nakonec rozhodneme jet autem, či MHD.

11.3. Historický vývoj vztahu člověka k přírodě

Spolu s vývojem vztahu člověka k přírodě dochází k snižování povědomí bytostné závislosti člověka na přírodě. Vztah člověka k přírodě se vyvíjel v následujících etapách:²⁷¹

- Lovecko-sběračský vztah – Lovec/sběrač život nemanipuluje, jen před ním stojí s „údivem a s bází a vděčností přijímá“, co mu příroda poskytuje. Člověka nekonečně přesahuje, člověk je na ní naprosto závislý. Člověk prožívá pocit vlastní malosti a nekonečné, nevyzpytatelné moci přírody.
- Pastevecko-zemědělský vztah – Zemědělec už neprožívá naprostou závislost, není pasivním příjemcem dobra a zla, jídla a bídy z nevyzpytatelné ruky přírody. Zůstává závislý. Příroda je partnerem, se kterým spolupracuje (a zároveň zápasí). Závislost se mísí s prvkem péče.
- Řemeslnicko-trhovecký vztah – Silná závislost městského člověka na přítoku pitné vody či odvozu odpadu, izolační vrstva dělby práce brání vědomí přímé závislosti na přírodě. Řemeslníci přírodu zpracovávají.
- Vztah výrobců-konzumentů – Neuznává vlastní dobro přírody, jen nekonečný nárok konzumenta na zdánlivě nekonečný svět (odtud environmentální krize). Jde o představu, že jediným smyslem života, takřka morální povinností občana je hromadit a spotřebovávat stále více hmotného majetku. Povědomí přírody jako primárního zdroje veškerého materiálního zabezpečení je již velmi potlačeno.

Konzumerismus – v přesně vymezeném smyslu životního postoje, který předpokládá, že smyslem všeho lidského konání je stupňování hmotné spotřební úrovně, že jediným smyslem státu je umožnit toto stupňování a že vzestup spotřeby automaticky vyřeší všechny problémy, společenské i osobní a zaručí blíže nedefinované štěstí.²⁷¹ Více v kap. 12.2.2.

11.4. Environmentální etika

Environmentální etika je v podstatě o přežití. Dokud byla lidí na světě hrstka, mohli si myslet, že na škodách nezáleží, příroda je napravení (přirozené mechanismy odpady všeho druhu rozkládají na jednoduché látky, které jsou opět v ekosystémech využitelné jako suroviny; problémem je však omezená kapacita těchto degradačních mechanismů). Pokud nemáme zničit Zemi pro sebe a své potomky, potřebujeme si stanovit pravidla, jak budeme či

nebudeme s přírodou zacházet.²⁷¹ Proč? Protože dnes:

- 1) Je nás velmi mnoho
- 2) Jsme velmi spotřebně nároční.
- 3) Jsme velmi technologicky mocní.

11.4.1. Antropocentrické typy etiky

Sobecky kořistnický postoj

- Centrem veškerého hodnocení je člověk, jeho potřeby a zájmy. Každá hodnota včetně hodnot přírodních tedy vzniká až na základě lidské potřeby. Příroda má pak výhradně instrumentální hodnotu – prostředek k dosažení hodnoty jiné (např. hodnota stromu je odvozena od ceny nábytku, který z něho vyrobíme).
- Ochranu přírody zdůvodňujeme užitečností pro člověka. Čisté řeky a ovzduší jsou nutné pro lidské zdraví, zlepšení podmínek chovaných zvířat kvůli snížení kvality masa, pokud trpí, zachování tropických pralesů z důvodů farmaceutických, atd.²⁷¹

Postoj vznešeného lidství

- Příroda sama o sobě je krutá, nezná lítost, naději, dobro ani zlo. Teprve s člověkem vstupují do přírody hodnoty, altruismus a svoboda, což jsou ryze lidské vlastnosti. Schopnost jednat v zájmu druhých i v zájmu celého lidstva v dlouhodobém výhledu, to je skutečně lidské. Chováme-li se egoisticky, sobecky, panským postojem, pak klesáme na nejnižší bod dehumanizace, neboť jsme zavrhlí vlastnosti, které činí lidi lidmi.
- Ochranu přírody zdůvodňujeme jako projev ryze lidských kvalit, poznáním dobra a jeho následným vnášením i do mimolidského světa. Přírodu chrání ten, kdo chce být opravdovým člověkem.²⁷¹

11.4.2. Neantropocentrické typy etiky

Společným prvkem těchto etik je přisuzování přírodě samostatnou hodnotu, neodvozenou od lidského zájmu. Důležitou roli hraje míra emocionality a intuitivní přístup ke světu. Vychází z holistického (celostního) pohledu na svět a ze soucitu s živými bytostmi. Druhy jsou:

- Biocentrická etika (Etika úcty k životu) – *Albert Schweitzer*
- Ekocentrická etika (Etika Země) – *Aldo Leopold*
- Koncept rozšířených práv – *Roderick Nash* a *Peter Singer*
- Hlubinná ekologie – *Arne Naess*

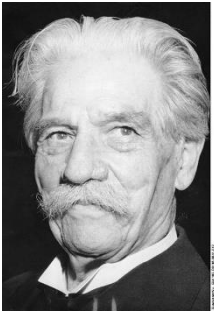
Konečným východiskem těchto teorií je důraz na dobro ne pouze člověka, ale života jako takového. Pozice člověka v těchto teoriích je pak víceméně rovnocenná s ostatními členy biotického společenství, a pokud mu jsou připisována významnější privilegia, tak je zároveň po něm požadována pokora a důraz na otázky svědomí.

Tyto teorie se liší ve svých imperativních předpokladech (určuje pak jejich obsah):

- Schweitzer: „*Každý život musíme ctít a chránit.*“
- Leopold: „*Celý ekosystém musíme chránit.*“
- Naess: „*Musíme se naučit soužití se všemi bytostmi na Zemi.*“

- Singer, Nash: „Musíme ctít přirozená práva zvířat a přírody.“

11.4.3. Etika úcty k životu Alberta Schweitzera

Albert Schweitzer (1875 Alsasko, 1965 Lambaréné) byl významný filozof, teolog, lékař a slavný umělec (varhaník). Roku 1913 založil v Gabunském Lambaréné nemocnici, aby mohl poskytovat výtobytky západní medicíny i lidem žijícím v pralese.

Základní impulsy, které zásadně ovlivnily Schweitzerovo myšlení, zmínil ve své autobiografii takto: „Dva zážitky vrhly na můj život stín. Jeden tkví v poznání, že svět je nevysvětlitelně temný a plný utrpení; druhý v tom, že jsem se narodil do doby duchovního úpadku lidstva. S oběma jsem se vyrovnal myšlením, které mě přivedlo k eticky kladnému vztahu ke světu a životu na základě úcty k životu. V tom našel můj život zakotvení a směr.“ *Zastánce kritického myšlení a úcty k životu.*

Proti Descartovu ústřednímu motivu filozofování: „Myslím, tedy jsem,“ Schweitzer nabízí alternativu „obsahu našeho vědomí“, která by měla lépe nabízet cestu k etice: „Jsem život chtějící žít uprostřed života chtějícího žít.“ S tímto motivem jsme každodenně konfrontováni v každém uvědomovaném okamžiku. „Z této věty vyrůstá mystika etického sjednocení s bytím.“²⁷²

- Přijmeme-li tuto tezi, pak musíme pomáhat všemu živému a zabraňovat činnostem, které život omezují či ničí. „Dobré je život uchovávat, zlé je život ničit a omezovat“.

„Život je mu (člověku) svatý sám o sobě. Neutrhně ze stromu list, neulomí květinu a dává pozor, aby nezašlápl nějaký hmyz.“ Má však takovéto chování smysl ve světě, kdy každou vteřinu je nějaký život zahuben, a to nejen lidskou činností? Na to Schweitzer odpovídá:

- „Chceme přece účinně jednat, a proto se nemusíme starat o to, bude-li naše činnost úspěšná či nikoliv.“
- „Pro svět je důležitý již fakt, že v člověku, který se stal etickým, vstupuje do světa vůle naplněná úctou a oddaností k životu.“

Jak je ale možné žít eticky ve světě, kde pro zachování našeho života musíme jiný život ukončit, neboť naší potravou jsou jiné organismy? Je vůbec v souladu s touto etikou poškozovat nějaký život? Schweitzer odpovídá:

- „Když už nějaký život poškozují, musí mi být zřejmé, jak dalece je to nutné. V ničem nesmím jít dále, než je naprosto nevyhnutelné. Venkovan, který na louce pokosil tisíce květů jako krmivo pro krávy, se má střežit, aby cestou domů bezmyšlenkovitě neušklubl nějaký kvítek u cesty, neboť tím se zpronevřuje životu, jelikož k tomu není nucen nezbytností.“
- „Pomáhám-li hmyzu, který je v tísní, nedělám nic jiného, než že se pokouším živému stvoření částečně vynahradiť stále nová lidská provinění. Všude, kde je zvíře nějak nuceno sloužit člověku, musí mít každý z nás na paměti utrpení, které zvíře kvůli nám snáší.“
- „Nikdo z nás nesmí dopustit žádnou bolest, pro kterou není ospravedlnění. A nikdo se

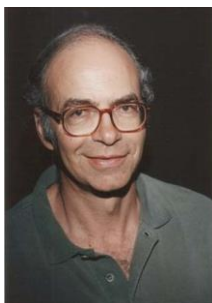
nesmí uspokojovat tím, že se nechce míchat do věcí, které se ho netýkají. Nikdo nesmí zavírat oči a myslet si, že utrpení, od něhož se odvrátil, vlastně neexistuje. Ať si nikdo neulehčuje břímě odpovědnosti! My všichni jsme vini...²⁷³

11.4.4. Koncept rozšířených práv Rodericka Nashe a Petera Singera

Roderick Nash (1939) je profesorem historie a environmentalistiky. Mezi jeho stěžejní díla (zároveň také stěžejní díla environmentální etiky) patří následující dvě:

- *Wilderness and American Mind* (1967) – Nash ukazuje na viníka problematické ochrany ŽP, především divočiny, kterým je tradiční antropocentrický pohled na svět. Představa ponechání přírody pro ni samu, aniž by ji člověk využíval či přetvářel, je pro většinu Američanů zcela nepochopitelné. I „pouhá“ ochrana ŽP pro zajištění zdravého lidského života našich dětí je zneklidňující, neboť koliduje s okamžitými ekonomickými zisky.²⁷⁴
 - *The Rights of Nature: A History of Environmental Ethics* (1989) – Nash poukazuje na zákonitost rozšiřování práv v liberální společnosti v pořadí: bílí muži » otroci » ženy » černoši » zvířata » vše živé. Nyní tedy zbývá právně ukotvit, a hlavně uznat svébytnost posledních dvou skupin. Nejprve zvířata a až to společnost přijme za své, tak i všeho živého.²⁷⁵
- Ve stejném duchu v roce 1990 publikoval Ludvík Vaculík článek: „*Jinou ústavu*“, ve kterém navrhnul zahrnout právní subjektivitu přírody do Ústavy ČR. Tato výzva byla pozitivně přijata environmentálními aktivisty a umělci, nicméně se to neprosadilo.

Peter Singer (1946) je profesorem filozofie a bioetiky. V roce 1975 publikoval knihu *Osvobození zvířat* (*Animal Liberation*), která se stala stěžejním dílem hnutí za práva zvířat. Základní myšlenky jsou:²⁷⁶

- Moralita vztahu k druhým (lidem i zvířatům → všem živým tvorům) a jejich rovnoprávnosti. Nejde o to, že máme rádi zvířata, jde o morální princip).
- Nižší inteligencí nelze ospravedlňovat naše bezohledné zacházení.
- Schopnost utrpení je dostatečný důvod k ohleduplnosti → cokoliv může trpět se chce vyhnout utrpení a tato tužba zasluhuje úctu a ohleduplnost.
- Každé nárokování nadřazenosti je problematické → rasismus rasy, národnosti, pohlaví nebo živočišného druhu (tzv. *speciesmus*) je neospravedlnitelný.
- Základní prameny krutosti v západní společnosti jsou: sobectví a strukturální zdroj, kterým je zakořeněnost krutosti a bezohlednosti v kulturní tradici (pokusná zvířata a masná výroba).
- Řešení? Nepodílet se na zlu radikálním odmítnutím tohoto společenského mechanismu vegetariánství a protesty.

11.4.5. Etika země Aldo Leopolda

Aldo Leopold byl americký lesník a ekocentrický myslitel, narozen roku 1887. Leopold byl průkopníkem praktické ochrany přírody a autorem *Etiky země*. Tato etika rozšiřuje chápání morálky jednotlivce jako člena společenství vzájemně závislých částí rodiny, přátel a národa – na půdu, vodstva, rostliny a živočichy, tedy zemi.

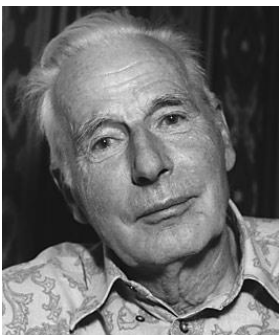
Stěžejní myšlenky etiky země popsal ve své knize **Obrázky z chatrče** (*A Sand County Almanac*, 1949) v následující pasáži. „*Základní kámen, kterým musí být pohnuto, aby proces vývoje etiky začal, je prostě tento: přestat pojmát rozumné užívání země jako čistě ekonomický problém. Zkoumejte každý problém z hlediska toho, co je eticky a esteticky správné, stejně jako z hlediska toho, co je ekonomicky výhodné. Určitá věc je správná, když směřuje k zachování celistvosti, stability a krásy biotického společenství. Směřuje-li jinam, je špatná.*“²⁷⁷

- Smyslem celku (země, ekosystému) je poskytnutí podmínek pro život jedinců, kteří se jediní dovedou radovat ze života.

„*Dostali jsme se ke staré vlčici akorát včas, abychom ještě zachytili zuřivou jiskru, která umírala v jejím pohledu. Tehdy jsem si uvědomil a už nikdy jsem nezapomněl, že v těch očích bylo něco pro mne nového – něco, co bylo jen mezi ní a horou. Tehdy jsem byl mladý a náramně rád jsem si zastřílel. Myslel jsem si, že když bude méně vlků, bude víc srnců a žadní vlci – to by byl lovcův ráj. Ale poté, co jsem uviděl umírat tu zelenou jiskru, jsem pocítil, že ani vlk ani hora s mým názorem nesouhlasí.*“²⁷⁷

- Dle etiky země jsou tak v pořádku občasné lesní požáry pro obnovu jehličnatých lesů vzdor utrpení zvíře při požáru (celek x jednotlivci).
- Zemi viděl jako soustavu života – nejvyšším dobrem je plynulé fungování výměny energie v celku života (ekosystému).
- Uznání, že k životu nutně patří i smrt » nejde o život nesmrtelný, nýbrž o život dobrý.

11.4.6. Hlubinná ekologie Arna Naesse

Pojem hlubinná ekologie vnesl do diskuzí o environmentálních otázkách norský filozof Arne Naess (1912 – 2009). Výrazem *hlubinná ekologie* označil takovou ekologii, jež se zabývá nejen vědeckými, ale i filozofickými otázkami lidského pobývání na Zemi. Naess je přesvědčen, že podmínkou dlouhodobě udržitelného života je zásadní změna životní orientace od ovládnutí a hromadění majetku k smírnému soužití všech bytostí a stupňování kvality života. Základní úkol hlubinné ekologie se mu proto jeví jako filozofický a výchovný.²⁷¹

Východiska hlubinné ekologie

- Environmentální krize existuje, protože špatně poznáváme svět (pouze smysly a rozumem). Takto viděný svět staví do středu člověka v individuálním slova smyslu.
- Ekologická krize je pouze projevem hlubší krize ochuzení našeho já, které je nutné nahradit Já s velkým J.

Termín *hlubinná* by měl zdůraznit, že půjde o vysvětlování základních předpokladů hodnocení, jakož i faktů a hypotéz. Pro hlubinné ekologické hnutí je charakteristické úsilí o objasňování a respektování toho, co je v hloubce – normativních a deskriptivních předpokladů (kap. 11.2.).²⁷⁸ Pro konkrétnější vymezení hlubinné ekologie Naess srovnává výroky hlubinných ekologických hnutí s výroky „mělkých“ ekologických hnutí.

Hlubinná ekologie tak rozšiřuje úzkou, ryze antropocentrickou pozici člověka (především v západní kultuře) v přírodě (a vztahu k ní) na široce pojímané vztahování se k přírodě. Jak však takového vztahu k přírodě dosáhnout?

- Nejvýraznějším myšlenkovým zdrojem širokého biocentrického vztahování se k přírodě je filozoficko-psychologické rozšíření našeho osobního *já* (ego) na velice široké, celostní *Já*, které ve své konečné podobě zahrnuje nejen nás samotné, ale i celou přírodu v její obrovské rozmanitosti.
- Jak můžeme dosáhnout rozšíření *já* na *Já*? Naess odpovídá: „*Jsou to protichůdné procesy stále se rozšiřujícího ztotožňování a stále se zužujícího odcizování, které rozšiřují já... ..Naše úplné já je to, s čím se identifikujeme.*“²⁷⁸
- Ztotožnění (identifikace) je spontánní, mimoracionální (nikoliv však iracionální) proces, v němž na zájmy jiné bytosti reagujeme jako na naše zájmy. Přebíráme jeho emoce a zahlazujeme rozdíl mezi ego a alter. Ztotožňujeme se (rozšiřujeme *já* na *Já*) tedy vcítěním, nikoliv rozumem.
- „*Prostřednictvím ztotožnění zakoušíme postupně vyšší úroveň jednoty: od identifikace se svými nejbližšími se postupně vytvářejí širší formy jednoty postihující okruh přátel, lokálních společenství, kmenů, krajanů, ras, lidstva, života a konečně, co je hlavní a jak to vyjadřují vůdčí osobnosti náboženství a filosofického myšlení, může být dosažena duchovní jednota s nejvyšším celkem, se světem, a to v širším a hlubším slova smyslu, než je obvyklé. Můžeme totiž rozšířit smysl živého tak, že jakýkoliv přírodní celek, ať jakkoliv veliký, je chápán jako živý.*“²⁷⁸
- „*Snad nejmocnějším zdrojem ztotožnění je utrpení. Jen zvláštní a nepřírozené sociální podmínky jsou schopny přinutit lidi, aby potlačili normální spontánní reakci na utrpení druhých.*“²⁷⁸
- Ztotožnění se ale neomezuje jen na živé bytosti, které nám je mohou opětovat, ale třeba i na horu a oceán. Při ztotožnění s horou či mořem pak jsme schopni vnímat jejich utrpení (pokud je například hora ničena lomovou těžbou či oceán zamořen ropnou skvrnou), jako by se jednalo o poškozování nás samotných – našeho *Já*.
- „*Důsledkem rozšíření já na Já prostřednictvím ztotožnění je ústup domýšlivých já a*

Hlubinná ekologie	Mělká ekologie
Přírodní rozmanitost má svou vlastní (vnitřní) hodnotu, nezávislou na užitečnosti pro člověka	Přírodní rozmanitost má pro nás hodnotu zdroje
Pokles znečišťování prostředí má dostat přednost před ekonomickým růstem	Znečištění prostředí by mělo být sníženo, jakmile ohrožuje ekonomický růst
Současná populace je nadměrná, a tím ohrožuje ekosystémy, avšak obyvatelstvo a chování průmyslově rozvinutých států je ohrožuje více než kdokoliv jiný	Růst obyvatelstva třetího světa ohrožuje ekologickou rovnováhu
Zdroj znamená zdroj pro živé bytosti	Zdroj znamená zdroj pro lidi

nastoupení pokorných Já. Takováto změna pak vede ke společenským změnám (nebo alespoň k jejich ochotě) ve vztahu k přírodě.“²⁷⁸

Pokud však přiznáme všem živým bytostem právo na život, tak jak bychom například řešili střet člověka s divokou šelmou? Je právo na život jednoho člena biotického společenství (člověka) jiné než právo na život jejího druhého člena, např. vlka?

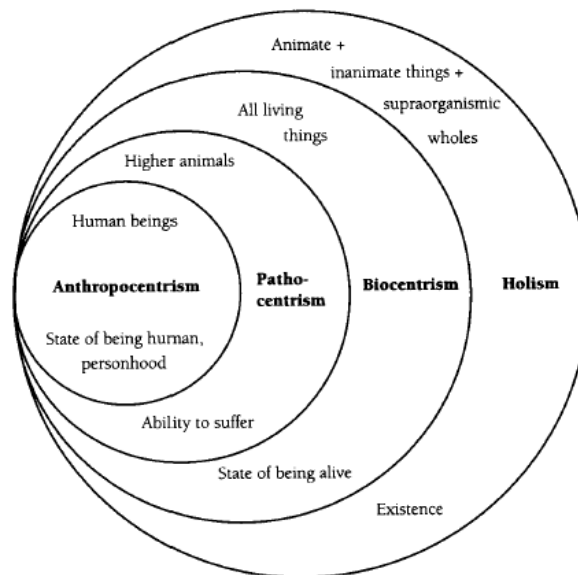
- *„Právo na život je jediné a nedělitelné, ale životní zájmy našich nejbližších mají při jeho obraně přednost.“* Dále Naess tvrdí: *„V podmínkách soužití (symbiózy) platí pravidla odvozená od dvou důležitých faktorů, která působí při konfliktu různých zájmů: životní důležitost a blízkost. Zájem, který je pro život důležitější, má přednost před zájmy životně méně důležitými. Bližší má přednost před vzdálenějším – v prostoru, čase, kultuře, druhu. Přednost blízkosti je dávana z naší druhové odpovědnosti, povinnosti a našeho porozumění.“²⁷⁸*

11.5. Souhrn environmentálních etických koncepcí

Při zjednodušeném pohledu na jednotlivé environmentální etické koncepce lze říci, že s rozvojem etických koncepcí roste také množství členů biotického (ale nakonec i abiotického) společenství zahrnutých do etických vztahů. Nejomezenější skupinu představuje antropocentrismus (a jeho environmentální varianty), kde je člověčenství měřítkem toho, kdo bude zahrnut do etických vztahů. Subjektem je logicky pouze člověk. Naproti tomu nejobsáhlejší skupinu představuje hlubinně ekologické (holistické) ztotožnění s celou Zemí, neboť určujícím kritériem je zde schopnost existence jako takové (Obrázek 109).

11.6. Environmentální etika v každodenním životě

Pokud vezmeme za své předkládané argumenty týkající se environmentálních problémů dnešní doby a rozhodneme se v takovémto světě žít morálně – jaké etické koncepce bychom se pak měli držet? Na takovou otázku nelze jednoznačně odpovědět. Představeny jsou čtyři environmentální etické koncepce, ale ve skutečnosti jich je daleko více. A každá koncepce předkládá trochu jiný návod na morální život, podepřený příslušnými argumenty. Pomyslným společným průnikem jednotlivých koncepcí je však právě hledání dobra, i když k němu mohou vést různé cesty.

Obrázek 101 Vztah jednotlivých typů etik, které jsou rozděleny dle kritérií pro zahrnutí či nezahrnutí do etických vztahů (spodní třetina schématu) a skupin, které daným vyhovují (vrchní pathocentrismus ~ koncept rozšířených práv, biocentrismus ~ etika úcty k životu, holismus ~ etika země a hlubinná ekologie.

Důležitějším prvkem než výběr „vhodné etické koncepce“ je pro morální a dlouhodobě udržitelný život každého z nás samotné

uvědomění si problémů kolem nás a následné vlastní svobodné rozhodnutí, že chceme žít s vědomím, že my se na prohlubování environmentální krize nepodílíme (častým protiargumentem bývá, že náš environmentálně příznivý postoj představuje nevýznamnou kapku v moři - podíváme-li se ale na problém z druhé strany, pak environmentální krize je důsledkem postojů množství jednotlivých lidí). Samotné etické teorie nám „pouze“ předkládají informace pro uvědomění si hodnoty živé (i neživé) přírody, což je pro promýšlení konceptu UR stěžejní.

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Charakterizujte rozdíl mezi „světem hodnot“ a „světem faktů“.
- 2) Ve kterém světě se pohybuje věda a ve kterém etika? Je orientace v obou světech důležitá pro život v lidské společnosti?
- 3) Které jsou tři typy předpokladů morálního chování?
- 4) Lze vyvodit imperativní závěr (co je správné činit) pouze z deskriptivních předpokladů?
- 5) Charakterizujte stupně vývoje vztahu člověk–příroda.
- 6) Proč vůbec potřebujeme environmentální etiku (a dříve potřeba nebyla)?
- 7) Jaké typy antropocentrické environmentální etiky znáte?
- 8) Kdo je představitelem Etiky úcty k životu a co je hlavním motivem této etiky?
- 9) Kdo je představitelem Etiky Země a co je hlavním motivem této etiky?
- 10) Kdo jsou představitelé tzv. Konceptu rozšířených práv? Která opatření navrhují, abychom žili dle těchto konceptů morálně?
- 11) Kdo je představitelem Hlubinné ekologie a co je hlavním motivem této etiky?
- 12) Env. krize prý pramení ze špatného poznávání světa (dle A. Naesse). Jak bychom tedy měli svět poznávat lépe a jak to lze uskutečnit?

12. Řešení environmentální krize založená na změnách hodnot

Pokud je cílem lidské společnosti (nikoliv jedinců, jejichž cíle jsou v drtivé většině orientovány především na malý okruh rodiny či přátel, kap. 2. - zde je myšlen rozvojový ideál reprezentovaný např. OSN) umožnit všem lidem na planetě naplnit jejich životní potřeby, pak je nutné zaměřit se na své spotřební vzorce a domýšlet důsledky našeho jednání v globálním rozsahu. Aktuální spotřeba zdrojů (vyjadřovaná např. ekologickou stopou) je totiž značně nadměrná a stále stoupá – což není dlouhodobě udržitelné. Především je tedy nutné revidovat a změnit spotřební vzorce, vycházející z určitého žebříčku hodnot, typické pro tzv. západní společnosti, které určují styl života tzv. konzumní společnosti:

- Konzumní společnost je vhodným typem společnosti pro současnou ekonomiku typickou pro západní země, jejímž ústředním motivem je ekonomický růst (dnes především kvantitativního charakteru, což není v souladu s omezeností - kap. 9).
- Ekologická stopa průměrného občana USA = 8.08 gha.²⁷⁹ (kap. 6.7.3), zatímco ekologická stopa udržitelná pro všechny obyvatele Země při zachování funkčnosti planetárních ekosystémů činí pouze 1,8 gha.
- Snížení spotřeby zdrojů (a produkce odpadů) představuje velice účinný nástroj snížení ekologické stopy (tedy zátěže planetárních ekosystémů, kap. 1.6) a snížení tlaku na omezené planetární systémy (viz koncept I=PAT - kap. 1.4.).
- Snížení spotřeby zdrojů se však odvíjí od našeho životního stylu, musí tedy dojít ke změnám životního stylu lidí (kap. 12.3.).

12.1. Hodnoty a potřeby

Orientace v životě lidí jsou zásadním způsobem určovány hodnotami. „Člověk v životě neustále hodnotí, co je dobré, prospěšné, mravné, a co je špatné, nežádoucí. Věc, člověka nebo ideu, která je někomu drahá, potřebná, nebo na níž lpí, cíl, kterého chce dosáhnout, nazýváme hodnotou.“²⁸⁰ Hodnota je tedy koncepcí žádoucího, tj. jak moc co požadujeme. Hodnotou se mohou stát např. sociálně uznávané předměty a ideje (hodnoty morální, estetické), ale i to, co společnost jako žádoucí neuznává (např. alkohol). Jako ideály se někdy označují morálně uznávané hodnoty – politické, filozofické a ideologické postoje. Hodnoty a ideály jsou důležitými motivy našeho chování, kdy „sílu“ vlivu hodnoty na jednání udává její postavení v individuálním žebříčku hodnot.²⁸⁰

- Často se však liší verbální a žité hodnotové žebříčky, protože lidé mají o sobě často vyšší mínění, než jací skutečně jsou – a chtějí i být v lepším světle vnímání.¹⁵⁰
- Hodnoty jsou směrodatné významy, které určují a ovlivňují vztah člověka ke světu.

Obrázek 102 Hierarchie lidských potřeb dle A. Maslowa.

- Hodnoty se často stávají potřebami (vztahují se ke chtěnému). Jinými slovy – potřeby jsou výrazem nedostatku toho, co má pro nás hodnotu.
- Hierarchie lidských potřeb – fyziologické potřeby tvoří nezbytnou základnu pro potřeby nefyziologické (Obrázek 110).
- Při nemožnosti uspokojit potřeby se dostavuje frustrace, při dlouhodobém nenaplnění potřeby pak nastupuje deprivace.

„Hladovějícímu se zjevuje Bůh v podobě jídla.“ Mahátma Gándhí

Budování hodnotových žebříčků

Hodnotová orientace se buduje během socializace pomocí výchovy, kdy dochází k tzv. zvnitřňování hodnot (z tohoto důvodu vyplývá velký význam organizací zajišťujících EVVO – kap. 9.5.4, jako např. v Brně Lipka atd. včetně environmentální výchovy ve školách).

Změny hodnotových žebříčků (nebo jen velmi zdlouhavě) se nedějí pod nátlakem vnějších sociálních norem – cizí vůle hodnotu nezakládá. Pro změnu hodnotových žebříčků, např. zvýšit postavení hodnoty přírody a snížit postavení hodnoty peněz a majetku, je nutná motivace.

12.2. Způsob života v environmentální perspektivě

12.2.1. Blahobyť

Blahobyť je žádoucí stav společnosti vymaněné z hladu a bídy, což je hlavní motiv rozvoje industriální společnosti. Konvenčním měřítkem blahobytu je vysoká materiální životní úroveň (vyjadřovaná ne příliš vhodně pomocí HDP).

- Blahobyť vyjadřuje situaci sociálních skupin či státu („stát blahobytu“), jež často ústí do konzumerismu, což je v rozporu s omezeností zdrojů – environmentálně dlouhodobě neudržitelné a globálně nerealizovatelné (s ohledem na spotřebu zdrojů a omezenou nosnou kapacitu Země – kap. 4.4 a 1.6)
- Po naplnění základních životních potřeb je však nutno vytvářet potřeby nové (pro zabezpečení růstu HDP dle konvenčního ekonomického systému). Roste tedy potřeba získávání „pozičního zboží“, které je důkazem společenské pozice (běžně např. dům, oblečení či automobil – kap. 12.4.3).

12.2.2. Konzumerismus

Konzum = spotřeba. Určitá základní spotřeba zdrojů je podmínkou lidského žití. Nadměrný konzum je zálibou v majetku, ve vlastnění hmotných statků či určitých službách. Je dynamické povahy – pořizování zboží je vyrovnáváno jeho spotřebou (likvidací), aby byl prostor pro další nové zboží. Mezi služby mající konzumentský rozměr patří nejčastěji volnočasové aktivity jako automobilismus, rekreační a zábavní areály, sjezdovky, lunaparky.¹⁵⁶ Ty jsou ale energeticky a vodohospodářsky velmi náročné.

- Konzumní společnost – typ moderní industriální společnosti, v níž jsou rozhodující sociální funkce určovány spotřebou (konzumem).
- Konzumní mentalita typu „kup-použij-zahod“ je patrná i v partnerském životě, do kterého vnáší nespokojenost se současným stavem a nutí nás ke změně, například i právě životního partnera.²⁸¹
- Součástí konzumerismu je plýtvání, které však musí být dotováno množstvím přírodních zdrojů.
- Konzumerismus na rozdíl od luxusu většinou postrádá estetickou a duchovní dimenzi a svobodnou volbu (kap. 12.2.3).²⁸²

Výsostné místo v konzumní společnosti má reklama – hnací motor, který nepřipustí, abychom si mysleli, že už máme vše, co potřebujeme. Vzbuzuje v nás neklid a nespokojenost se současným stavem. Nechat si vnutit reklamy znamená vzdát se volby rozhodování.

12.2.3. Luxus a environmentální luxus

Luxus a jeho vztah k environmentálním hodnotám²⁸²

Luxus znamená vlastnictví vzácných či nedostatkových statků a služeb. Tento termín je užíván v souvislosti s hodnotami materiální i nemateriální povahy, je v něm výrazná estetická či duchovní dimenze a relativně svobodná volba.

Luxus jako sociální konstanta – Statusotvorná funkce luxusu demonstruje, že nositel luxusní věci je na vysokém a respektovaném stupni společnosti. Souvisí tak se životním způsobem jednotlivců a domácností. Dříve byl např. považován za součást individualistického buržoazního životního způsobu.

- Je otázkou, zdali by se luxus mohl stát díky své statusotvorné funkci hybatelem změn životního způsobu? - Pravděpodobně ano. Vzácné zboží a služby a trávení volného času byly dříve výsadou nejbohatších. Postupně se ale toto zboží stává dostupným i nižším vrstvám, čímž je ohrožena jeho statusotvorné funkce, proto se musí neustále proměňovat. Co lze ale dnes považovat za luxus?

Nové luxusní kategorie jsou:

- **Čas**
- **Pozornost**
- **Prostor**
- **Klid**
- **Bezpečnost**
- **Příroda**

Příroda jako luxusní kategorie

Například čistá voda, vzduch, nezávadné potraviny, klidné a příjemné ŽP. Zdroj estetických zážitků, citového a intelektuálního naplnění. Vztah k přírodě je dnes založen na pocitu libosti, což je prvek luxusu (na rozdíl od vztahu přírody a středověkého rolníka, jenž žil s vědomím existenční závislosti na přírodě).

Obrázek 103 Bydlení v čistém, zdravém, klidném a bezpečném životním prostředí je zdrojem estetických zážitků, nicméně se jedná o stále vzácnější možnost.

O ochranu přírody se často zasazují i ti, kdo na ní nepocítují přímou existenční závislost (tedy ti, kdo již uspokojili své fyziologické potřeby, např. obyvatelé bohatých zemí, kteří se zasazují o chránění oblastí na druhé straně Země).

Environmentální luxus

Označuje spíše jednotlivé prvky chování než celý životní způsob (např. zahradničení, objevení a docenění blízkého, odmítnutí automobilismu, upřednostňování biopotravin...) ²⁸²

- Nutné jsou znalosti o souvislostech a cit pro přírodu i pro mezilidské vztahy. K tomu i dávka fantazie, která vytváří chytré radosti. Ekologický luxus přináší jedinci radosti, které odpovídají jeho místu ve světě.
- Do jisté míry se jedná o dobrovolné sebeomezení – uvědoměle se zmenšuje ekologická stopa, což je slučitelné s myšlenkou UR.

12.3. Typy zmírnění spotřeby dle žebříčku hodnot

12.3.1. Alternativní životní způsoby

Alternativními životními způsoby jsou ty, které se liší od životního způsobu většinové společnosti. Tyto způsoby jsou uskutečňované záměrně na základě hodnotových žebříčků odlišných od hodnot většinové společnosti.

- V těchto hodnotových žebříčcích jsou většinou výše hodnoty nemateriální povahy (láska, sounáležitost, pocit smysluplného života atd.).

Environmentálně příznivý způsob života je založen na změně hodnot a potřeb vedoucí ke snížení hmotné spotřeby, protože ta vede k čerpání omezených přírodních zdrojů, energie, zvyšuje odpady z výroby a spotřeby, atd. Podstatou je významné snížení ekologické stopy (kap. 6.7.3) domácnosti.

- Z hlediska domácích technologií – přibývá energeticky úsporných spotřebičů i celých domů (např. energeticky pasivní domy). Při nákupu převažuje motivace, jak nejvíce ušetřit energii, než samotné snížení ekologické stopy (které může v případě přechodu z běžného rodinného domu vytápěného plynem do energeticky pasivního domu vytápěného obnovitelnými zdroji dosahovat až 0,7 gha).
- Z hlediska spotřebních vzorců – důraz na ideační hodnotu věcí (x užitková hodnota). Ideační hodnota souvisí s etickým, politickým či environmentálním pozadím vzniku výrobku (velkochovy x biopotraviny, produkty ze zemí s diktátorskými režimy x lokální produkty, *fair-trade*, vegetariánství, veganství).
 - Důležitá je environmentální informovanost + ochota měnit spotřební návyky.
- Z hlediska objemu spotřeby zboží a služeb – konzumerismus x dobrovolná chudoba.²⁸³

12.3.2. Bída – dobrovolná chudoba - záměrná skromnost - výběrová náročnost

Bída je charakterizovaná nízkým příjmem, malým vlastnictvím a spotřebou, pocitem deprivace, sociálním vyloučením, nízkým sociálním statutem, minimálním podílem na moci. Pro dobrovolnou chudobu je však charakteristická dobrovolnost, malé vlastnictví a spotřeba, soběstačnost, pestré mezilidské vztahy, aktivní podíl na veřejných věcech, atd. „*Skromný je ten, kdo žije ve skromných poměrech vědomě a dobrovolně na základě svého rozhodnutí, ačkoli by mohl žít jinak.*“²⁸³ Erazim Kohák v podobném duchu hovoří o výběrové náročnosti. Člověk by měl být náročný, ale měl by si vybírat na co - např. náročný na kvalitu vody, kvalitu ŽP, veřejnou dopravu, radost ze života. Výběrová náročnost tedy není o askezi, ale o radosti ze života a skutečně hodnotných věcí, místo radosti z majetku.²⁷¹

Dobrovolná chudoba tedy není cílená, ale má druhotnou povahu. Prvotním je důraz na nemateriální hodnoty v životě (rodina, volný čas, přátelé, koníčky, atd.), kdy důrazem na jejich pestrost nabývá život jako takový nových, lepších kvalit, žijí šťastnějším. Dle Douna Elgina je podstatou dobrovolné chudoby: „*Žít životem, jenž je vnějškově skromný, ale vnitřně*

*bohatý.*²⁸⁴

- Záměrná skromnost – lidé vědomě z environmentálních motivů omezují své vzorce i objem spotřeby hmotných statků či služeb, které vedou k nadměrnému čerpání zdrojů a zátěži ŽP.
- Důraz na skromnost byl či je kladen v antické filozofii, islámu, křesťanství, judaismu, taoismu, konfucionismu, starověké mytologii i u přírodních národů. Často i v dětských pohádkách mají boháči a bařtipáni špatnou pověst, zatímco skromní lidé spíše symbolizují dobro.

Skromnost jako součást sociální prestiže a sociálního statusu

Environmentálně příznivé (jak primárně, tak i sekundárně) chování některých společensky významně postavených lidí je otázkou nejen společenské prestiže, ale i osobních postojů.¹⁵⁶ Sami považují orientaci mimo materiální hodnoty za důležitou, neboť zjišťují, že tak žijí bohatším a šťastnějším životem (stejně jako „pestří“ popsání výše). Na rozdíl od konzumeristů tak svoji hodnotu neodvozují od vnějších věcí (kterými se obklopují – často co nejnákladnějšími věci), ale díky svému sebevědomí odvozují svou hodnotu ze svých vlastních schopností a dovedností. Zde tedy platí přímá závislost – čím sebevědomější člověk je, tím méně materialistický život vede, a naopak – materialismus snižuje sebevědomí i radost ze života.²⁸⁵

Například pro holandské lékaře je skromnost, dobrovolná chudoba a environmentální luxus prestižní záležitostí. Konzumenství je odmítáno jako neetické, většinové a vulgární. Společnost zde již není rozvrstvena do tříd, ale podle životního stylu. Chudší vrstvy se snaží napodobovat bohatší – nápodoba tak může být účinnější než environmentální výchova. Šíření pod vlivem módy je rychlejší a efektivnější. Společenské elity také mají vliv na politiku, legislativu i ekonomiku, což skýtá jistou naději pro významnější změny iniciované „shora“.²⁸²

12.3.3. Způsob vyvolání změny postojů a životního stylu

Environmentálně šetrné chování nebylo dosud přijato jako sociální norma, spíše je env. příznivý způsob života vnímán jako neradostný a asketický (to je dílem způsobeno ustaraným výrazem v obličejích environmentalistů, kteří také nezřídka nosí běžné, nemoderní a někdy i neupravené oblečení). Problémem je také, že i dobře informovaný člověk dochází často k závěru, že změna chování jedince environmentální krizi nevyřeší. To však není úplně pravda – i když uskromnění jednotlivce má na globální spotřebu prakticky zanedbatelný vliv, tak sám může být pro ostatní vzorem (šíření nápodobou), obzvláště pokud se jedná o člověka, kterého si ostatní váží (např. lékař, vědec, učitel či starosta obce). Jak pravil Mahátmá Gándhí: „*Bud' tou změnou, kterou chceš ve světě vidět*“.

Drobné kroky nebo radikální změna?

- Hlavní příčinou změny postojů a životního stylu nemůžou být příznaky prohlubující se environmentální krize, protože nejsme bytostmi orientujícími se na budoucí generace (obecně dlouhodoběji do budoucnosti – kap. 2.1).
- Environmentálně příznivý způsob života nemůže být postaven na strachu ani nemůže pramenit z prožití environmentální krize – v tomto případě by se totiž nejednalo o

dlouhodoběji udržitelný život, neboť by byl doprovázen pocity frustrace (s následnou snahou se této frustrace zbavit).

- Podmínkou změny chování většinou není ani environmentální povědomí a dostatečná informovanost. Samotná osvěta, kdy jsou posluchačům předávána čistá fakta o degradaci ŽP, je prakticky neúčinná - ovlivní maximálně jednotky procent oslovených, a to ještě jen na krátkou dobu.¹⁵⁰

Drobné kroky jsou tedy schůdnějším postupem k zásadním proměnám životního stylu lidí. Lidé jsou dnes vnímavější k praktickým návodům environmentálních poraden (např. v Brně Veronica, v Českých Budějovicích Rosa, atd.), které informují o environmentálně šetrných prostředcích, technologiích, možnostech recyklace, nákupu biopotravin, atd. Rozsáhlé devastace ŽP či tlak na zemské systémy (kap. 1.6) ale vyžadují výraznější a rychlejší změnu.²⁸⁶

12.4. Příklady proměn životního způsobu v perspektivě udržitelného rozvoje

UR má své projevy v různých oblastech lidského života, ať už se jedná o cestování, stravování, dopravu či pohled na roli muže a ženy ve společnosti. Ve všech těchto (a

sa samozřejmě i řadě dalších) oblastech je nutné přehodnotit aktuální situaci, a s ohledem na požadavek dlouhodobé udržitelnosti (tedy respektovat globální i lokální limity zdrojů a zemských systémů obecně) tyto způsoby změnit. Příklady takovýchto sociálních změn v souladu s UR popsala H. Librová v knize *Pestří a zelení*.²⁸³

12.4.1. Turismus

Rozsah turismu a nároky turistů na komfort (v pozitivní zpětné vazbě s přístupem hostitelských destinací) nakonec poškodily samotné geografické cíle – místní krajinný ráz a ekosystémy. Významnými ekologickými škodami jsou např. holoseče a sjezdovky v horách, výstavba hotelových komplexů, silnic, parkovišť) + rozvrácení místních kultur a tradic (především v rozvojových zemích) budováním turistického zázemí podle západního standardu a implantováním cizí „monokultury“ do regionu. Místní tradice a zvyky se staly pouhým divadlem pro turisty.

- Takovýto typ turismu (dnes většinový) se nazývá tvrdý turismus
- Vychází z neklidu moderního člověka někam cestovat, všechno vidět a vše si užít. Rostou náklady na turistiku či dovolené.
- Masový turismus je spíše pouhou nápodobou a hromadným psychologickým rituálem, kde hraje velkou roli reklama než formou, jak poznávat svět.

Formy měkkého turismu

Agroturismus

- Ubytování v domech zemědělců, kontakt s chodem farmy, chovem zvířat, hospodařením.
- Výnosné pro ty, kterým samotné zemědělství tolik nevynáší, zpravidla v atraktivních

oblastech (hory).

Vesnický turismus

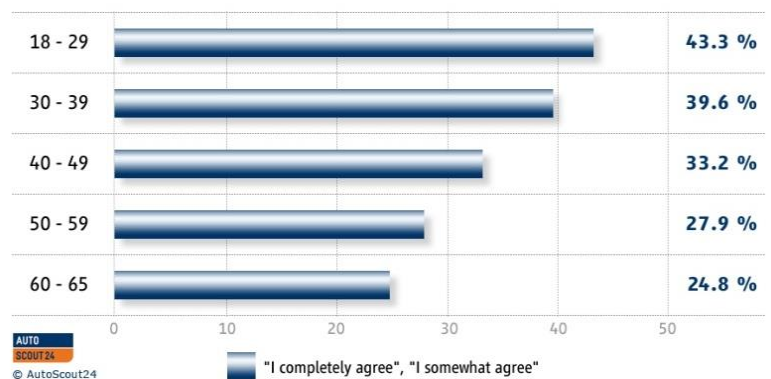
- Cyklistika, pěší chůze, manuální práce, kontakt s přírodou.
- Je výsledkem rostoucí ochoty lidí zřít se výhod civilizace ve prospěch přírody, hostitelských zemí a autentičtějších zážitků.
- Princip znovuoobjevení blízkého.

Rizika: i měkký turismus může přerůst v masový, a tak narušit cenné lokality.

Tvrký turismus	Měkký turismus
masové cestování	individuální, rodinné cesty, cesty s malou skupinou přátel
málo času	dost času
rychlé dopravní prostředky	přiměřené a pomalé dopravní prostředky
daleko	blízko
pevný program	spontánní rozhodnutí podle situace
řízení zvenku (cest.kancelář)	řízení zevnitř
importovaný styl života	styl života blízký dané zemi
„pamětihodnosti“	zážitky
pohodlně a pasívně	s úsilím a aktivně
žádná nebo malá duševní příprava	příprava vztahující se k dané zemi
bez znalosti domácího jazyka	se znalostí domácího jazyka
pocit převahy	radost z učení se od domácích
nákupy	přivést dárky hostitelům
suvenýry	vzpomínky, nové zážitky, kresby
pohlednice a prospekty	malby
zvědavost	takt
hlasitý	tichý

12.4.2. Automobilismus

- Automobil naplňuje lidskou potřebu změny, rychlosti a demonstrace síly – moderní člověk jezdí rychle, je svobodný, určuje rychlost pohybu i směr.
- Svoboda, aktivita a rychlost tak byly hlavním důvodem pro vznik a používání auta, ale dnes už je i značně omezuje – dopravní zácpy ve městech, atd.
- Auto podporuje individualismus, uzavírání se před světem (do svého auta). Zároveň má silnou statusotvornou funkci (ukazuje postavení majitele v konzumní společnosti – kap. 12.2.2)
- Netrpělivost a neklid moderního člověka se projevuje v jeho potřebě rychlého přemísťování.

Pozorované změny

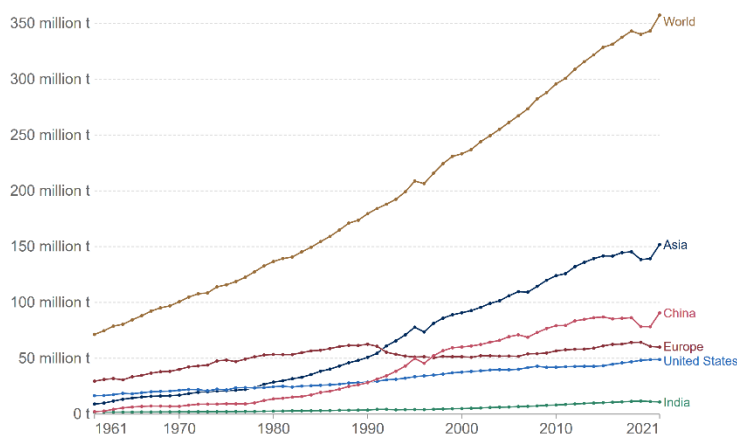
- Někteří intelektuálové a ochránci přírody začali upřednostňovat hromadnou dopravu – je to pro ně otázka sociální prestiže. Navíc některá města mají (Kodaň, Haag, Curych, Brno, Praha...) dobře vybudovaný systém hromadné dopravy a cestování je tak pohodlné a bezpečné. „Rozvinutá země není ta, kde chudí jezdí autem, ale ta, kde bohatí jezdí veřejnou dopravou“ (heslo při protestech v Brazílii po zdražení hromadné dopravy, 2013).
- Roste obliba jízdních kol, roste o ně zájem mezi mladšími a vzdělanějšími občany a slouží jako dopravní prostředek. Kolo je v reklamách jako symbol mládí, svobody, sportovního založení a dynamiky. Tento trend je podporován i výstavbou cyklostezek a pruhů pro cyklisty ve městech.
- Podmínkou odmítnutí auta je blízká vzdálenost z bytu do práce či školy a fungující hromadná doprava.
- Výhodou odmítnutí auta je dostatek času na jiné aktivity při cestování (četba, odpočinek, možnost sledovat okolní krajinu, atd.), kontakt s lidmi, se světem, ušetření peněz i emisí skleníkových a jiných plynů.
- Život bez auta je dnes luxusem, musí být ale provázen dobrou schopností organizovat, možnost nahradit auto kolem či prostředky hromadné dopravy. Je však také nutná trpělivost vůči neobvyklým obtížím, které se občas vyskytnou.
- Řada bohatých lidí vykonávajících prestižní povolání dnes auto odmítá, což je důkazem toho, že auto přestává mít v naší společnosti statusotvornou funkci.²⁸⁷

12.4.3. Jídlo a vaření

Vegetariánství a veganství

Motivace k vegetariánství jsou jak zdravotní (omezení tuků, cukrů, nebezpečí antropozoonóz), environmentální (2 ha půdy uživí jednoho masožravce, 14 vegetariánů a 50 veganů) a etická – spiritualizace lidského bytí (odmítnutí velkochovů či uvědomělé zmenšování ekologické stopy), atd.

- Počet vegetariánů roste: V ČR bylo v roce 2023 zhruba 5 % vegetariánů a veganů zhruba 1 % v roce 2019.²⁸⁸
- Jedná se o jednu z nejdynamičtějších změn v životním stylu posledních let.
- Zpravidla se týká mladých lidí, převládají ženy. Tento trend poukazuje na změnu vztahu lidí ke zvířatům a světu.
- Vegetariánství pouze z místních zdrojů není příliš atraktivní a prakticky ani moc reálné vzhledem k sezónní produkci ovoce a zeleniny.
- Vegetariánství se stává výsadou bohatších, naproti tomu v rozvojových zemích konzumace masa prudce roste.²⁸⁹

Střídmost v jídle a *slow-food*

- Intenzivním zemědělstvím a chovem se člověk sice vymanil z těžké dřiny na polích, ale také odcizil původu své potravy, jejíž kvalita dnes spíše klesá, zatímco kvantita roste. Ne všichni jsou však s touto situací spokojeni.
- *Slow-food* a „Jídlo z blízka“ představuje hnutí za lokální kulinářské tradice, recepty a způsoby příprav kvalitních jídel vytlačovaných globálními potravinářskými koncerny a podniky rychlého hromadného stravování.
- Podpora pomalého procesu vzniku jídla, místních zdrojů potravin a zemědělské produkce, krajových zvláštností a kultury stolování. Jde také o jistý druh prestižní záležitosti.

Ideační hodnota jídla

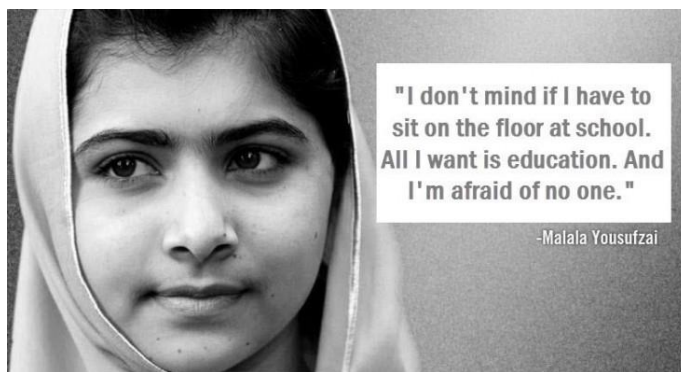
Mnoho lidí si dnes neuvědomuje pozadí vzniku jídla – vztah mezi jídlem a jeho původem je zatemňován.

- Kladnou ideační hodnotu mají potraviny z ekologického zemědělství, lokální potraviny, potrava z prostředí, které spotřebitel zná a k němuž má osobní vztah. Mimořádně vysokou ideační hodnotu mají potraviny, které si spotřebitel sám vypěstoval či se podílel na jejich vzniku a je vnímavý vůči vychutnávání sezónních potravin.
- Zápornou ideační hodnotu mají potraviny dovážené ze vzdálených míst, nakoupené za nízkou cenu ze zemí třetího světa či ze zemí s diktátorským režimem.

12.4.4. Mužská a ženská role

Postavení žen ve společnosti a ekofeminismus

Postavení žen je ve světě většinou horší než postavení mužů, ženy jsou víceméně mužům podřízené. Za stejnou práci nedostávají ženy stejný plat, v některých zemích nemají stejná práva (např. volební právo) a dokonce je jim odepíráno vzdělání. To byl i případ pákistánské šolačky Malalaj Júsufzajové, která i přes zákaz Talibanu, aby se dívky účastnily výuky, chodila dál do školy a aktivně proti tomuto zákazu vystupovala. Kvůli tomu se jí pokusili roku 2012 zastřelit, ale tento atentát přežila a dál bojuje za lidská práva a především práva dívek na vzdělání. Závažnost nerovného postavení žen potvrzuje i jejich zařazení mezi hlavní skupiny v Agendě 21 (kap. 6.4.2), a třetí rozvojový cíl milénia (kap. 6.4.3). Stále je totiž běžné, že ženy jsou zaměstnávány v rizikovějších zaměstnáních a na jejich bedrech leží zajištění chodu domácností v komplikovaných podmínkách rozvojového světa.²⁹⁰

Obrázek 104 Bojovnice za práva dívek na vzdělání Malalaj Júsufzajová (www.rebellesociety.com).

Challenges

WOMEN are amongst the most vulnerable to ENVIRONMENTAL DEGRADATION and are particularly affected by CLIMATE CHANGE impacts

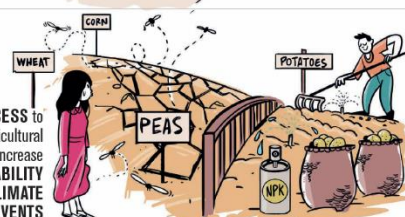

Solutions

Recognize the important role played by women as CUSTODIANS OF BIODIVERSITY AND COMMUNITIES' WELL-BEING

LACK OF ACCESS to land, credits, agricultural inputs, and markets increase women's VULNERABILITY TO EXTREME CLIMATE EVENTS

SUPPORT EQUAL ACCESS to land, agricultural inputs, financial services and education FOR WOMEN to build a more sustainable future for themselves, their family and community

Women are subject to CULTURAL, LEGAL, POLITICAL AND FINANCIAL BIAS preventing them from building their resilience

Put in place GENDER FRIENDLY LAWS and INSTIL A CULTURE OF EQUALITY EMPOWERING women to become powerful agents of change

Obrázek 105 SDG 5: Gender Equality²⁹¹

Ekofeminismus představuje hnutí, které spojuje myšlenky feminismu a ochrany přírody. Navazuje na přesvědčení feminismu 18. a 19. století o ponižení a útlaku žen ze strany mužů a doplňuje paralelou útisku přírody vlivem vládnoucího mužského principu ve světě.

- Ekofeminismus se staví proti dominantnímu a vykořisťujícímu postavení mužů, kteří – dle názoru ekofeministek – racionalitou, soutěží a agresivitou zavedli svět do environmentální krize. Příroda je tak spolutrpitečkou žen, utlačované nadvládou mužů a jejich arogancí.
- Ekofeminismus tak vidí řešení environmentální krize v prosazení ženského přístupu ve světě, který je více intuitivní, soucitný a bližší přírodě. V souladu s tímto je požadavek posílení postavení žen, a to nejen při rozhodování.

V roce 2021 opět obsadil Taliban Afغانistán. Dle slov Mahbouby Seraj, aktivistky za práva Afgánských žen navržené na Nobelovou Cenu Míru 2023, „There is no such thing as women's freedom anymore“. Ženy v Afgánistáně jsou postupně odstraňovány z veřejného života i společnosti. I když Taliban sliboval umírněnější podobu vládnutí, není tomu tak: zakázal dívkám studovat na středních a vysokých školách, pracovat ve většině sektorů, cestovat bez doprovodu muže nebo chodit do parků a posiloven. Dle afgánských žen a dívek se svět od nich odvrací a ignoruje je a ony s tím nemohou nic dělat.²⁹²

Nová maskulinita

Od 60. let dochází k postupné proměně mužství. Nové pojetí muže vzniká spojením mužské fyzické síly, pevného postoje, rozhodnosti se spíše ženskou schopností altruismu, trpělivosti a lásky. Muž využívá takové chování ve vztazích k ostatním lidem i přírodě. Základním pojmem je „soucinná autorita“, tj. silný a odvážný muž schopný soucitu.

? Porozumění tématu - otázky a úkoly ?

- 1) Charakterizujte tzv. konzumní společnost. Je v této společnosti oceňována skromnost a osobnostní rysy jedinců?
- 2) Jaký je rozdíl mezi verbálními a žitými hodnotovými žebříčky?
- 3) Kdy se budují hodnotové žebříčky a lze je v dospělosti snadno změnit?
- 4) Jakou funkci má reklama a v čem tkví její environmentální neslučitelnost?
- 5) Lze považovat přírodu za luxusní statek?
- 6) Charakterizujte rozdíl mezi bídou, dobrovolnou chudobou, záměrnou skromností a výběrovou náročností.
- 7) Bylo někdy pozorováno, aby dobrovolná chudoba byla prestižním postojem nějaké skupiny lidí?
- 8) Jsou pro změnu životního stylu lidí schůdnější drobné kroky nebo spíše radikální změna?
- 9) Charakterizujte rozdíl mezi měkkým a tvrdým turismem.
- 10) Co symbolizuje automobil a v čem tkví jeho environmentální problematičnost? Lze najít na životě bez auta nějaké klady?
- 11) V čem tkví naděje (v souvislosti s UR) posílení postavení žen ve společnosti?

Místo závěru – vize udržitelné společnosti

Vážné zamyšlení nad problematikou stavu ŽP často v naší mysli vyvolává představu neradostné budoucnosti. Pro motivaci ke změnám k lepšímu však není dobré takovéto chmury vyvolávat nebo posilovat, protože to vede k tzv. „přetížení zeleným pocitem viny“ – a následně pasivitě a životu v zaběhlých kolejích (což nic neřeší). Po charakterizaci současného stavu ŽP a společnosti v kap. I, příčinných souvislostí v kap. II a možných řešení dle kritických oblastí v kap. III je nutné tyto nabyté informace napojit na naději a radost, které jsou pro nás motivací pro aktivní přístup k řešení environmentální krize. Takovou nadějí je i pozitivní vize společnosti, která žije a rozvíjí se udržitelným způsobem:

„Představte si města, v kterých nastal klid, protože auta i hromadná doprava jezdí potichu a z výfuků jim vychází jen trocha čisté vodní páry. Životní úroveň všech lidí, především těch chudých v rozvojových zemích se velmi zvýšila. Zcela se snížila nedobrovolná nezaměstnanost a také daň z příjmu. Domy včetně staveb, v nichž sídlí i obyvatelé s nižšími příjmy, splácí část hypotéky energií, kterou vyrábějí ze slunce. Prakticky přestaly existovat aktivní skládky odpadů, plocha lesů se rozrůstá, poprvé za uplynulých několik stovek let klesá množství CO₂ v atmosféře a voda vytékající z továren je čistší než ta, co do nich přitéká. Průmyslové země snížily spotřebu zdrojů o 80 % a současně se zvýšila kvalita života jejich občanů. Kromě technologických změn došlo i k důležitým změnám sociálním. Potrhané sociální sítě západních zemí byly opraveny. S nárůstem pracovních míst umožňujících lidem bez problémů uživit rodinu se výrazně snížily požadavky na sociální podpory. Aktivní a v souladu s vývojem působící odbory spolupracují s podnikateli, ochránci ŽP a vládou. Díky spolupráci všech zúčastněných stran se podařilo „rozumně přesouvat“ zaměstnance postupně utlumovaných odvětví – především těžby a zpracování uhlí a ropy. V obcích a městech jsou uzavírány mzdové společenské smlouvy jako nejlevnější způsob zajištění růstu a ochrany cenného společenského kapitálu.“¹⁵⁰

Použitá a doporučená literatura

1. Kohák, E. *Zelená svatozář - Kapitoly z ekologické etiky*. (Slon, 2006).
2. Rynda, I. Diskuze o udržitelném rozvoji. (2013).
3. Crutzen, P. J. Geology of mankind. *Nature* **415**, 23 (2002).
4. UNEP. *One Planet Many People. United Nations Environment Programme* (2005).
5. IPCC. *Climate Change and Land*. https://www.ipcc.ch/site/assets/uploads/2019/11/Headline-statements_Final.pdf (2017).
6. Rockström, J. *et al.* A safe operating space for humanity. *Nature* **461**, 472–475 (2009).
7. Jonas, H. *Princip odpovědnosti*. (Oikúmené, 1997).
8. Meadows, D., Randers, J. & Meadows, D. *Limits to Growth: The 30-Year Global Update*. (Chelsea Green Publishing, 2004).
9. Worldwatch Institute. *State of the World 2008: Innovations for a Sustainable Economy*. (2008).
10. Our World In Data. Share of consumer expenditure spent on food. <https://ourworldindata.org/grapher/share-of-consumer-expenditure-spent-on-food> (2021).
11. United Nations: Statistics Division. End poverty in all its forms everywhere. <https://unstats.un.org/sdgs/report/2022/goal-01/> (2021).
12. United Nations: Department of Economic and Social Affairs. The Sustainable Development Goals Report 2022. (2022).
13. UNEP. Goal 1: No poverty. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-1-no> (2020).
14. Wall, T. *The Millennium Development Goals Report*. (UN, 2012).
15. Bajgar, M. Dejte jim to „cash“. *RESPEKT* (2013).
16. USDA Economic Research Service (ERS). Share of consumer expenditure spent on food. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/grapher/share-of-consumer-expenditure-spent-on-food> (2021).
17. Ritchie, H. What is childhood wasting? *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/wasting-definition> (2022).
18. The World Bank. Prevalence of undernourishment (% of population). <https://data.worldbank.org/indicator/SN.ITK.DEFC.ZS?end=2020&start=2001&view=chart> (2020).
19. Our World In Data. Obesity is one of the leading risk factors for early death. <https://ourworldindata.org/obesity#obesity-is-one-of-the-leading-risk-factors-for-early-death> (2023).
20. Assadourian, E. *Vital Signs*. (2008).
21. Civil Eats. How Corn Ethanol for Biofuel Fed Climate Change. <https://civileats.com/2022/02/14/how-corn-ethanol-for-biofuel-fueled-climate-change/> (2022).
22. World Food Programme. Five Steps to Zero Hunger. <https://medium.com/world-food-programme-insight/five-steps-to-zero-hunger-e7975823a87c#.gpwayxg0i> (2017).
23. Blesh, J., Hoey, L., Jones, A. D., Friedmann, H. & Perfecto, I. Development pathways toward “zero hunger”. *World Dev* **118**, 1–14 (2019).
24. UNEP. Goal 2: Zero Hunger. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-2> (2020).
25. Smart Food. Smart Food. <https://www.smartfood.org/> (2023).
26. Amadou, I. & Lawali, S. Smart Management of Malnutrition Using Local Foods: A Sustainable Initiative for Developing Countries. *Front Sustain Food Syst* **6**, 725536 (2022).
27. Wikipedia. Amartya Sen. http://en.wikipedia.org/wiki/Amartya_Sen (2013).
28. Agrifood Networks. Resilient Food Systems - Food Aid is not a Solution to Zero Hunger - Foodlog.

- <https://agrifoodnetworks.org/article/food-aid-is-not-a-solution-to-zero-hunger> (2023).
29. Adams, S. Obesity killing three times as many as malnutrition. *The Telegraph* <http://www.telegraph.co.uk/health/healthnews/9742960/Obesity-killing-three-times-as-many-as-malnutrition.html> (2012).
 30. Kerski, J. & Ross, S. *The essentials of the Environment*. (Hodder Education, 2005).
 31. Organisation, W. H. *World malaria report 2021*. *World Health Organization* (2021).
 32. Max Roser and Hannah Ritchie. Malaria. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/malaria> (2022).
 33. UNAIDS. Global HIV & AIDS statistics — Fact sheet. <https://www.unaids.org/en/resources/fact-sheet> (2023).
 34. Max Roser and Hannah Ritchie. HIV / AIDS. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/hiv-aids> (2023).
 35. Joint United Nations Programme on HIV/ AIDS. *IN DANGER: UNAIDSUNAIDS Global AIDS Update 2022*. (2022).
 36. Centers for Disease Control and Prevention. Malaria Worldwide - How Can Malaria Cases and Deaths Be Reduced? - Insecticide-Treated Bed Nets. (2019).
 37. BBC News. New malaria vaccine is world-changing, say scientists. <https://www.bbc.com/news/health-62797776> (2022).
 38. Green, E. C., Halperin, D. T., Nantulya, V. & Hogle, J. A. Uganda’s HIV prevention success: the role of sexual behavior change and the national response. *AIDS Behav* **10**, 335–46; discussion 347-50 (2006).
 39. Carson, R. *Silent Spring*. (1962).
 40. Centers for Disease Control and Prevention. Malaria Worldwide - How Can Malaria Cases and Deaths Be Reduced? - Drug resistance in the Malaria Endemic World. (2019).
 41. Future Population Growth - Our World in Data. <https://ourworldindata.org/future-population-growth#two-centuries-of-rapid-global-population-growth-will-come-to-an-end>.
 42. Our World In Data. Population Growth. <https://ourworldindata.org/population-growth#two-centuries-of-rapid-global-population-growth-will-come-to-an-end> (2023).
 43. Our World in Data. Fertility Rate. <https://ourworldindata.org/fertility-rate> (2023).
 44. Wikipedia. IPAT. http://en.wikipedia.org/wiki/I=_PAT (2013).
 45. Gasana, J. *Remember Rwanda?* <http://www.worldwatch.org/node/524> (2002).
 46. Engelman, R. *More Population, Nature, and What Women Want*. (2008).
 47. Wikipedia. One-child policy. http://en.wikipedia.org/wiki/One-child_policy (2013).
 48. Hayes, A. What Was China’s One-Child Policy? Its Implications and Importance. <https://www.investopedia.com/terms/o/one-child-policy.asp> (2022).
 49. Hayes, A. One-Child Policy. <https://www.investopedia.com/terms/o/one-child-policy.asp> (2021).
 50. Wikipedia. One-child policy. http://en.wikipedia.org/wiki/One-child_policy (2013).
 51. UNDP. Human Development Index (HDI). <https://hdr.undp.org/data-center/human-development-index#/indicies/HDI> (2023).
 52. The Social Progress Imperative. Social Progress Index 2022. <https://www.socialprogress.org/global-index-2022overview/> (2023).
 53. Cambridge. Cambridge Doughnut . <https://www.cambridgedoughnut.org.uk/faq/> (2023).
 54. University of Leeds. Country Comparisons. *A Good Life For All Within Planetary Boundaries* <https://goodlife.leeds.ac.uk/national-snapshots/countries/#Czech%20Republic> (2018).
 55. Steffen, W. *et al*. Planetary boundaries: Guiding human development on a changing planet. *Science (1979)* **347**, (2015).
 56. Wang-Erlandsson, L. *et al*. A planetary boundary for green water. *Nature Reviews Earth and Environment* vol. 3 380–392 Preprint at <https://doi.org/10.1038/s43017-022-00287-8> (2022).
 57. Freshwater planetary boundary “considerably” transgressed: New research.

- <https://news.mongabay.com/2022/04/freshwater-planetary-boundary-considerably-transgressed-new-research/>.
58. Biermann, F. & Kim, R. E. The Boundaries of the Planetary Boundary Framework: A Critical Appraisal of Approaches to Define a “Safe Operating Space” for Humanity. *Annu Rev Environ Resour* **45**, 497–521 (2020).
 59. National Geographic. The Greenhouse Effect and our Planet. *National Geographic* <https://education.nationalgeographic.org/resource/greenhouse-effect-our-planet/> (2023).
 60. Wikipedia. Greenhouse gas. *Wikipedia* https://en.wikipedia.org/wiki/Greenhouse_gas (2023).
 61. Our World in Data. Emissions by sector. <https://ourworldindata.org/emissions-by-sector> (2023).
 62. Climate Watch. Key Visualizations. <https://www.climatewatchdata.org/key-visualizations?visualization=3> (2019).
 63. NASA. Carbon Dioxide . *NASA* <https://climate.nasa.gov/vital-signs/carbon-dioxide/> (2023).
 64. World Meteorological Organization. WMO update: 50:50 chance of global temperature temporarily reaching 1.5°C threshold in next five years | World Meteorological Organization. <https://public.wmo.int/en/media/press-release/wmo-update-5050-chance-of-global-temperature-temporarily-reaching-15c-threshold> (2022).
 65. Steffen, W. *et al.* Planetary boundaries: Guiding human development on a changing planet. *Science (1979)* **347**, (2015).
 66. IPCC. Intergovernmental Panel on Climate Change. <https://www.ipcc.ch/> (2023).
 67. McCarthy, J. Climate Change: Impacts, Adaptation & Vulnerability. *Ipcc Working Group* 10032 (2001).
 68. Earth, B. Global Temperature Report for 2021. <https://berkeleyearth.org/global-temperature-report-for-2021/> (2021).
 69. World Economic Forum. Co2 levels in atmosphere at their highest in 800,000 years. <https://www.weforum.org/agenda/2018/05/earth-just-hit-a-terrifying-milestone-for-the-first-time-in-more-than-800-000-years> (2018).
 70. BBC News. Climate change: Current warming ‘unparalleled’ in 2,000 years. <https://www.bbc.com/news/science-environment-49086783> (2019).
 71. NOAA. Climate change: Global sea level. *NOAA* <https://www.climate.gov/news-features/understanding-climate/climate-change-global-sea-level> (2022).
 72. IPCC. AR6 Climate Change 2021: The Physical Science Basis. <https://www.ipcc.ch/report/sixth-assessment-report-working-group-i/> (2021).
 73. EPA. Forests Impacts & Adaptation. <http://www.epa.gov/climatechange/impacts-adaptation/forests.html#impacts> (2013).
 74. College of Natural Resources News. 5 Ways Climate Change Impacts Forests. <https://cnr.ncsu.edu/news/2021/08/5-climate-change-impacts-forests/> (2021).
 75. Vidal, J. Melting Arctic ice clears the way for supertanker voyages. *The Guardian* <http://www.theguardian.com/environment/2011/oct/05/melting-arctic-ice-supertankers> (2011).
 76. Vidal, J. Melting Arctic ice clears the way for supertanker voyages. *The Guardian* <http://www.theguardian.com/environment/2011/oct/05/melting-arctic-ice-supertankers> (2011).
 77. Goldenberg, S. America’s first climate refugees. *The Guardian* [http://www.theguardian.com/environment/interactive/2013/may/13/newtok-alaska-climate-change-refugees?uni=Resource:promo-related-article US Alaska climate refugees:microapp guardiannews-interactive-static:Alaska: climate refugees](http://www.theguardian.com/environment/interactive/2013/may/13/newtok-alaska-climate-change-refugees?uni=Resource:promo-related-article%20US%20Alaska%20climate%20refugees:microapp%20guardiannews-interactive-static:Alaska:climate%20refugees) (2013).
 78. Salas, R. N. & Jha, A. K. Climate change threatens the achievement of effective universal healthcare. *The BMJ* **366**, (2019).
 79. UNEP. Goal 10: Reduced inequalities. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-10> (2020).

80. Wikipedia. List of countries by carbon dioxide emissions. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_by_carbon_dioxide_emissions (2013).
81. Tollefson, J. & Monastersky, R. The global energy challenge: Awash with carbon. *Nature* **491**, 654–5 (2012).
82. Stop fossil fuels. Carbon Emissions & Atmospheric Concentration. <https://stopfossilfuels.org/politicians-not-enough/carbon-emissions-concentration/> (2018).
83. Wikisource. Doha Amendment to the Kyoto Protocol. http://en.wikisource.org/wiki/Doha_Amendment_to_the_Kyoto_Protocol (2012).
84. UNFCCC. The Paris Agreement. <https://unfccc.int/process-and-meetings/the-paris-agreement> (2023).
85. European Commission. A European Green Deal. https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en (2023).
86. NOAA. Climate Models. <https://www.climate.gov/maps-data/climate-data-primer/predicting-climate/climate-models> (2023).
87. Marshall, M. Terraforming Earth: Geoengineering megaplan starts now. *NewScientist* (2013).
88. Worldwatch Institute. *State of the World 2008: Innovations for a Sustainable Economy*. (2008).
89. United Nations Sustainable Development. UN Report: Nature’s Dangerous Decline ‘Unprecedented’; Species Extinction Rates ‘Accelerating’. <https://www.un.org/sustainabledevelopment/blog/2019/05/nature-decline-unprecedented-report/> (2019).
90. NPR. These Animals Might Go Extinct Because No One Wants To Eat Them. <https://www.npr.org/sections/thesalt/2015/04/24/401965111/these-animals-might-go-extinct-because-no-one-wants-to-eat-them> (2015).
91. Tollefson, J. Humans are driving one million species to extinction. *Nature* vol. 569 171 Preprint at <https://doi.org/10.1038/d41586-019-01448-4> (2019).
92. Phys.org. Half world’s birds in decline, species moving ‘ever faster’ to extinction. <https://phys.org/news/2022-09-world-birds-decline-species-faster.html> (2022).
93. IUCN. IUCN Red List of Threatened Species. <https://www.iucnredlist.org/> (2023).
94. FAO. *The status of fishery resources*. <https://www.fao.org/3/cc0461en/online/sofia/2022/status-of-fishery-resources.html> (2022).
95. UNEP. Goal 14: Life below water. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-14> (2020).
96. United Nations. *Species Extinction Rate Hundreds of Times Higher Than in Past 10 Million Years, Warns Secretary-General Observance Message, Urging Action to End Biodiversity Loss by 2030*. <https://press.un.org/en/2022/sgsm21291.doc.htm> (2022).
97. Rockström, J. *et al.* A safe operating space for humanity. *Nature* **461**, 472–475 (2009).
98. BirdLife International. State of the World’s Birds. <https://www.birdlife.org/papers-reports/state-of-the-worlds-birds-2022/> (2022).
99. Reuters. The collapse of insects. <https://www.reuters.com/graphics/GLOBAL-ENVIRONMENT/INSECT-APOCALYPSE/egpbykdxjvq/> (2023).
100. Green Pest Services. How Many Insects are There? <https://greenpestservices.net/how-many-insects-are-there/> (2023).
101. UNEP. Convention of Biological Diversity. <https://www.cbd.int/> (2023).
102. UNFCCC. New International Biodiversity Agreement Strengthens Climate Action. <https://unfccc.int/news/new-international-biodiversity-agreement-strengthens-climate-action> (2022).
103. Copernicus. 2019’s Ozone Hole in Context. <https://atmosphere.copernicus.eu/2019s-ozone-hole-context> (2020).
104. UNEP. Ozone layer recovery is on track, helping avoid global warming by 0.5°C.

- <https://www.unep.org/news-and-stories/press-release/ozone-layer-recovery-track-helping-avoid-global-warming-05degc> (2023).
105. Inman, M. Laughing Gas Biggest Threat to Ozone Layer, Study Says. <http://news.nationalgeographic.com/news/2009/08/090827-laughing-gas-ozone.html> (2009).
 106. EPA. Health and Environmental Effects of Ozone Layer Depletion. <http://www.epa.gov/ozone/science/effects/index.html> (2011).
 107. EPA. The Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer. <http://www.epa.gov/ozone/intpol/index.html> (2012).
 108. Climate & Clean Air Coalition. Hydrofluorocarbons (HFCs). <https://www.ccacoalition.org/short-lived-climate-pollutants/hydrofluorocarbons-hfcs> (2023).
 109. European Commission. Climate-friendly alternatives to HFCs. https://climate.ec.europa.eu/eu-action/fluorinated-greenhouse-gases/climate-friendly-alternatives-hfcs_en (2023).
 110. Meadows, D. D., Randers, J. & Meadows, D. D. *Limits to Growth: The 30-Year Global Update*. (Chelsea Green Publishing, 2004).
 111. Ravilious, K. Save the Ozone Layer, Give Global Warming a Boost? *National Geographic* <http://news.nationalgeographic.com/news/2010/01/100127-ozone-hole-global-warming/> (2010).
 112. NewScientist. Climate bonanza through ozone-hole healing. *NewScientist* <http://www.newscientist.com/article/mg19325943.200-climate-bonanza-through-ozonehole-healing.html#.UimXzT9SZIO> (2007).
 113. Meadows, D., Randers, J. & Meadows, D. *Limits to Growth: The 30-Year Global Update*. (Chelsea Green Publishing, 2004).
 114. Alaska Ocean Acidification Network. Intro to OA. <https://aoan.aos.org/intro-to-oa/> (2023).
 115. Allemand, D. & Osborn, D. Ocean acidification impacts on coral reefs: From sciences to solutions. *Regional Studies in Marine Science* vol. 28 100558 Preprint at <https://doi.org/10.1016/j.rsma.2019.100558> (2019).
 116. IEA. Nitrogen demand by end use and scenario, 2020-2050 – Charts – Data & Statistics. <https://www.iea.org/data-and-statistics/charts/nitrogen-demand-by-end-use-and-scenario-2020-2050> (2021).
 117. Brownlie, W. J., Sutton, M. A., Heal, K. V., Reay, D. S. & Spears (eds.), B. M. *Our Phosphorus Future*. *UK Centre for Ecology & Hydrology, Edinburgh* (2022). doi:10.13140/RG.2.2.17834.08645.
 118. WRI. World Hypoxic and Eutrophic Coastal Areas. *World Resources Institute* <http://www.wri.org/map/world-hypoxic-and-eutrophic-coastal-areas> (2008).
 119. Initiative, H. C. How we transform the landscape and exceed the planetary boundary. <https://helmholtz-klima.de/en/planetary-boundaries-land-use-deforestation> (2022).
 120. Review, G. F. Deforestation Linked to Agriculture. <https://research.wri.org/gfr/forest-extent-indicators/deforestation-agriculture#how-much-forest-has-been-replaced-by-specific-agricultural-commodities> (2023).
 121. Winkler, K., Fuchs, R., Rounsevell, M. & Herold, M. Global land use changes are four times greater than previously estimated. *Nat Commun* **12**, 1–10 (2021).
 122. Kimbrough, L. We've crossed the land use change planetary boundary, but solutions await. <https://news.mongabay.com/2022/08/weve-crossed-the-land-use-change-planetary-boundary-but-solutions-await/> (2022).
 123. UNEP. Goal 15: Life on land. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-15> (2020).
 124. Körner, C. A matter of tree longevity: Tree longevity rather than growth rate controls the carbon capital of forests. *Science* vol. 355 130–131 Preprint at <https://doi.org/10.1126/science.aal2449> (2017).
 125. World Economic Forum. Low-income communities lack access to clean water. It's time for change.

- World Economic Forum* <https://www.weforum.org/agenda/2022/08/access-clean-water-inequality-financing/> (2022).
126. Ritchie, H. & Spooner, F. Clean Water. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/clean-water> (2019).
 127. Environment & Society Portal. State of the World 2008: Innovations for a Sustainable Economy. <https://www.environmentandsociety.org/mml/state-world-2008-innovations-sustainable-economy> (2008).
 128. UNSTAT. Goal 6: Ensure availability and sustainable management of water and sanitation for all. <https://unstats.un.org/sdgs/report/2022/goal-06/>.
 129. UN. *The Millennium Development Goals Report 2015*. www.un.org/millenniumgoals/2015_MDG_Report/pdf/MDG%20report%202015%20presentation_final.pdf (2015).
 130. WHO. Drinking-water. <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/drinking-water> (2023).
 131. IWMI. *Revealing the Face of Water Scarcity*. http://www.iwmi.cgiar.org/About_IWMI/Strategic_Documents/Annual_Reports/1998/WSacarcity.pdf (1998).
 132. Development, U. N. S. Water and Sanitation. <https://www.un.org/sustainabledevelopment/water-and-sanitation/> (2023).
 133. Water.org. Women And Water - A Woman's Crisis. <https://water.org/our-impact/water-crisis/womens-crisis/> (2023).
 134. The Glass Hammer. World Water Day 2022: Why Water Is A Women's Issue. <https://theglasshammer.com/2022/03/world-water-day-2022-why-water-is-a-womens-issue/> (2022).
 135. WFF. World Wetlands Day - RESTORE & REPLENISH WETLANDS. <https://wwf.org/news/2-february-2022-world-wetlands-day-restore-replenish-wetlands> (2022).
 136. UNEP. Goal 6: Clean water and sanitation. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-6> (2020).
 137. Ait-Kadi, M. Water for Development and Development for Water: Realizing the Sustainable Development Goals (SDGs) Vision. *Aquat Procedia* **6**, 106–110 (2016).
 138. IWMI. *IWMI Annual report 2020*. https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwiWp5ftkoKCAxXjhf0HHYIvDzUQFnoECBMQAQ&url=https%3A%2F%2Fwww.iwmi.cgiar.org%2FAbout_IWMI%2FStrategic_Documents%2FAnnual_Reports%2F2021%2Fiwmi-annual-report-2020.pdf&usq=AOvVaw3WGbXIWJlphXHUBTS16Elz&opi=89978449 (2021)
doi:10.5337/2021.210.
 139. National Geographic. Once Written Off for Dead, the Aral Sea Is Now Full of Life. *National Geographic* <https://blog.education.nationalgeographic.org/2018/03/21/once-written-off-for-dead-the-aral-sea-is-now-full-of-life/> (2021).
 140. W.P.E. a.s. Koncepce úpraven vody. <http://www.wpe.cz/produkty/uprava-vody-22/produkty-kategorie/koncepce-upraven-vody-12/> (2008).
 141. Hinds, W. C. *Aerosol Technology: Properties, Behavior, and Measurement of Airborne Particles*. (1999).
 142. NASA Earth Observatory. Aerosols: Tiny Particles, Big Impact. <https://earthobservatory.nasa.gov/features/Aerosols> (2023).
 143. Seinfeld, J. H. & Pandis, S. N. *Atmospheric chemistry and physics. Fundamentals of Physics and Chemistry of the Atmosphere* (John Wiley & Sons, Ltd, 2006). doi:10.1007/978-3-662-04540-4_16.
 144. Voosen, P. Cleaner air is adding to global warming. *Science* (1979) **377**, 353–354 (2022).
 145. Initiative, H. C. Have we exceeded the planetary boundary for air pollution? [202](https://helmholtz-

</div>
<div data-bbox=)

- klima.de/en/planetary-boundaries-air-pollution-aerosols (2022).
146. The New Atlantis. The Truth About DDT and Silent Spring. <https://www.thenewatlantis.com/publications/the-truth-about-ddt-and-silent-spring> (2012).
 147. Our World in Data. Global plastics production. <https://ourworldindata.org/grapher/global-plastics-production> (2023).
 148. Persson, L. *et al.* Outside the Safe Operating Space of the Planetary Boundary for Novel Entities. *Environ Sci Technol* **56**, 1510–1521 (2022).
 149. UNEP. Goal 3: Good health and well-being. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-3> (2020).
 150. Winter, D. D. N. & Koger, S. M. *Psychologie environmentálních problémů*. (Portál, 2009).
 151. Dunbar, R. Friendship: Do animals have friends, too? *New Scientist* (2014).
 152. Lea Uherková. Mozek vytváří naši realitu a předpovídá, co se stane. *NAE* <https://projektnae.cz/o-nas/> (2023).
 153. Superiorherbs.cz. Člověk má tři mozky. <https://www.superiorherbs.cz/clovek-ma-tri-mozky/> (2020).
 154. K. Kemková, M. H. J. T. K. L. Teorie kognitivní disonance. *Psychologon* <https://www.psychologon.cz/component/content/article/14-psycholog-online/359-teorie-kognitivni-disonance> (2015).
 155. Librová, H. & Petrů, M. Vyrvat se z řádu věcí? *Vesmír* **84** (2005).
 156. Miloslav Petrušek. Společnost transgresivní. *Sociologická encyklopedie* [https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Spole%C4%8Dnost_transgresivn%C3%AD_\(PSpol\)](https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Spole%C4%8Dnost_transgresivn%C3%AD_(PSpol)) (2020).
 157. White, L. The Historical Roots of Our Ecological Crisis. *Science* (1979) **155**, 1203–1207 (1967).
 158. Miroslav Ransdorf. Etika protestantská. *Sociologická encyklopedie* https://encyklopedie.soc.cas.cz/w/Etika_protestantsk%C3%A1 (2017).
 159. Vácha, M. Křesťanství a environmentální etika. (2013).
 160. Zaleha, B. Christian ecology. *Fund for Christian Ecology* <http://www.christianecology.org/> (2013).
 161. Sv. František z Assisi. Chvalozpěv stvoření. *Pastorace.cz* <https://www.pastorace.cz/tematicke-texty/chvalozpev-stvoreni-sv-frantisek-z-assisi> (1224).
 162. King, E. Pope Benedict XVI: the first green pontiff? *The Guardian* <http://www.theguardian.com/environment/blog/2013/feb/12/pope-benedict-xvi-first-green-pontiff> (2013).
 163. Willey, D. Fewer confessions and new sins. *BBC News* <http://news.bbc.co.uk/2/hi/7287071.stm> (2008).
 164. Kukliš, L. Papež František vydal encykliku o ochraně životního prostředí. *Gnosis* <https://magazin.gnosis.cz/papez-frantisek-vydal-encykliku-o-ochrane-zivotniho-prostredi/> (2015).
 165. Academia. *Velký slovník cizích slov. Akademický slovník cizích slov* (LEDA spol. s.r.o.).
 166. Biology & Geology 4 ESO.
 167. Míchal, I., Lacinová, Y., Dejmal, I., Houf, V. & Janda, R. *Ekologická stabilita*. (Ministerstvo životního prostředí České republiky, 1994).
 168. Wikipedia. Zpětná vazba. <http://cs.wikipedia.org> http://cs.wikipedia.org/wiki/Zpětná_vazba (2013).
 169. Wikipedia. Positive feedback. <http://en.wikipedia.org> http://en.wikipedia.org/wiki/Positive_feedback (2013).
 170. Carter, J. S. Population Growth, Fluctuations, Dispersal, and Territory. http://biology.clc.uc.edu/courses/bio303/population_characteristics.htm (2005).
 171. Dostál, V. Sukcese. *priroda.cz* <http://www.priroda.cz/clanky.php?detail=484> (2005).
 172. Wikipedia. Životní strategie. <http://cs.wikipedia.org> http://cs.wikipedia.org/wiki/Životní_strategie (2013).
 173. World Resources Institute. *A Guide to World Resources 2000-20001: People and Ecosystems*. (Elsevier Science Ltd., 2000).

174. Pearce, F. Earth's nine life-support systems: Chemical pollution. *NewScientist* (2010).
175. Tainter, J. A. *Kolapsy složitých společností*. (Dokořán, 2009).
176. Gasana, J. *Remember Rwanda?* <http://www.worldwatch.org/node/524> (2002).
177. Moldan, B. *(Ne)udržitelný rozvoj - Ekologie, hrozba i naděje*. (Karolinum, 2001).
178. iRozhlas. ‚Naprostý horor, zde je srdce temnoty.‘ Od hrůzné genocidy ve Rwandě uplynulo čtvrt století. https://www.irozhlas.cz/veda-technologie/historie/rwanda-genocida-vyroci-hutuove-tutsiove-vrazdeni_1904061200_och.
179. Marshall, M. Climate change: The great civilisation destroyer? <https://www.newscientist.com/article/mg21528761-600-climate-change-the-great-civilisation-destroyer/> (2012).
180. Homer-Dixon, T. *The Upside of Down: Catastrophe, Creativity, and the Renewal of Civilization*. (Island Press, 2008).
181. Navrátil, T. & Rohovec, J. Olovo. *Vesmír* (2006).
182. Bárta, M. & Kovář, M. *Kolaps a regenerace: Cesty civilizací a kultur*. (Academia, 2013).
183. Diamond, J. *Kolaps Proč společnosti zanikají a přežívají*. (Academia, 2008).
184. Scheringer, M., Johansson, J. H., Salter, M. E., Sha, B. & Cousins, I. T. Stories of Global Chemical Pollution: Will We Ever Understand Environmental Persistence? *Environ Sci Technol* **56**, 17498–17501 (2022).
185. Meadows, D. H., Meadows, D. L., Randers, J. & Behrens III, W. W. *The Limits to Growth*. (Universe Books, 1972).
186. Turner, G. A comparison of the Limits to Growth with 30 year reality. *Socio-Economics and the Environment in Discussion* (2008).
187. NewScientist. Rescue plan for nature: How to fix the biodiversity crisis. <https://www.newscientist.com/article/mg24933223-300-rescue-plan-for-nature-how-to-fix-the-biodiversity-crisis/> (2021).
188. Nováček, P. *Udržitelný rozvoj*. (UP Olomouc, 2012).
189. Rynda, I. *Trvale udržitelný rozvoj*. [http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/\\$pid/MZPMSFHV0HSB/\\$FILE/tur.pdf](http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/$pid/MZPMSFHV0HSB/$FILE/tur.pdf) (2006).
190. UNEP. Goal 17: Partnerships for the goals. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-17> (2020).
191. Sedláček, T. Rozhovor s Tomášem Sedláčkem. *Česká televize* <http://www.ceskatelevize.cz/porady/10319299084-suma-sumarum/4947-tomas-sedlacek/> (2012).
192. Constitution.org. The great binding law, Gayanashagowa. [Http://www.constitution.org](http://www.constitution.org) <http://www.constitution.org/cons/iroquois.htm> (1998).
193. Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i. Návrh zákoníku Karla IV., t. zv. Majestas Carolina. *Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i.* <http://www.ucl.cas.cz/edicee/data/antologie/zliteratury/VZCL3/145.pdf> (2011).
194. Brundtland, G. H. *The Brundtland Report: 'Our Common Future'*. *United Nations Environment Programme* vol. 4 (1987).
195. Brundtland, G. H. & World Commission on Environment and Development. *Naše společná budoucnost*. (Academia, 1991).
196. OSN. Earth Summit. <http://www.un.org/geninfo/bp/enviro.html> (1997).
197. Wikipedia & en.wikipedia.org. United Nations Conference on Sustainable Development. http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Conference_on_Sustainable_Development (2013).
198. Reid, W. V. *et al. Ekosystémy a lidský blahobyť, syntéza*. (2005).
199. Rynda, I. *Trvale udržitelný rozvoj*. [http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/\\$pid/MZPMSFHV0HSB/\\$FILE/tur.pdf](http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/$pid/MZPMSFHV0HSB/$FILE/tur.pdf) (2006).

200. CENIA & Wikipedia. Udržitelný rozvoj. http://cs.wikipedia.org/wiki/Trvale_udržitelný_rozvoj (2013).
201. UNEP. Deklarace z Rio de Janeiro o životním prostředí a rozvoji. [http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/\\$pid/CENMSFL5ZKH1/\\$FILE/Metod-MA21_06-priloha1-deklaraceUR_0503.pdf](http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/$pid/CENMSFL5ZKH1/$FILE/Metod-MA21_06-priloha1-deklaraceUR_0503.pdf) (1992).
202. OSN. *Agenda 21*. (Ministerstvo životního prostředí, 2000).
203. UNEP. Plan of Implementation of the World Summit on Sustainable Development. (2002).
204. Wikipedia. The future we want. http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_Conference_on_Sustainable_Development (2013).
205. Ministerstvo životního prostředí. Cíle udržitelného rozvoje. <https://www.sdg-data.cz/> (2022).
206. Šimíčková, M. *Environmentální ekonomie a environmentální politika*. (VŠB - TU, 2006).
207. Rada Evropské unie. *Obnovená strategie udržitelného rozvoje Evropské unie*. (2006).
208. Evropská komise. *EVROPA 2020, Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění*. (2010).
209. Becker, W., Norlén, H., Dijkstra, L. & Athanasoglou, S. Wrapping up the Europe 2020 strategy: A multidimensional indicator analysis. *Environmental and Sustainability Indicators* **8**, 100075 (2020).
210. Becker, W., Norlén, H., Dijkstra, L. & Athanasoglou, S. Wrapping up the Europe 2020 strategy: A multidimensional indicator analysis. *Environmental and Sustainability Indicators* **8**, (2020).
211. UNEP. Goal 4: Quality education. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-4> (2020).
212. The Council of the European union. Fit for 55. <https://www.consilium.europa.eu/en/policies/green-deal/fit-for-55-the-eu-plan-for-a-green-transition> (2023).
213. European Commission. Everything EU, in numbers with the Data Crunch. <https://europeancommission.medium.com/everything-eu-in-numbers-with-the-data-crunch-1fe0a548097d> (2021).
214. MŽP. *Strategický rámeček udržitelného rozvoje ČR*. (Ministerstvo životního prostředí České republiky, 2010).
215. Moldan, B., Kovanda, J. & Hák, T. *Situační zpráva ke Strategickému rámci udržitelného rozvoje ČR*. http://www.mzp.cz/cz/situacni_zprava_2012 (2012).
216. Ministerstvo životního prostředí. Česká republika 2030. https://www.mzp.cz/cz/ceska_republika_2030 (2023).
217. OSN. *Agenda 21*. (Ministerstvo životního prostředí, 2000).
218. ÚKEP. Trvale udržitelný rozvoj. Preprint at (2013).
219. UNEP. Goal 11: Sustainable cities and communities. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-11> (2020).
220. CENIA. Správné řízení věcí veřejných. [http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/\\$pid/MZPMSFHV0HSB/\\$FILE/ur.pdf](http://www.cenia.cz/web/www/web-pub2.nsf/$pid/MZPMSFHV0HSB/$FILE/ur.pdf) (2006).
221. ÚKEP. Trvale udržitelný rozvoj. Preprint at (2013).
222. Ministerstvo životního prostředí. *Fórum udržitelného rozvoje 2023 - Příliš blízký horizont?* (2023).
223. Global Footprint Network. World Ecological Footprint by Land Scape. <https://www.footprintnetwork.org/resources/data/> (2023).
224. Global Footprint Network. Global Footprint. <https://www.footprintnetwork.org/> (2023).
225. PopulationPyramid.net. Population Pyramid. <https://www.populationpyramid.net/> (2023).
226. Global Footprint Network. Global Footprint - Country Trends. <https://data.footprintnetwork.org/#/countryTrends?cn=167&type=BCpc,EFCpc> (2023).
227. Willett, W. *et al.* Food in the Anthropocene: the EAT–Lancet Commission on healthy diets from sustainable food systems. *The Lancet* **393**, 447–492 (2019).
228. Ritchie, H. & Roser, M. Land Use. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/land-use> (2019).
229. Crippa, M. *et al.* Food systems are responsible for a third of global anthropogenic GHG emissions. *Nat*

- Food* **2**, 198–209 (2021).
230. WWF. *Living Planet Report 2020: Bending the Curve of Biodiversity Loss*.
 231. Scholey, K. & Alastair, F. *Naša planéta*. (Ikar, 2019).
 232. Graham Centre. Soil loss: A sustainable model for intensive agriculture briefing note. <https://grantham.sheffield.ac.uk/soil-loss-an-unfolding-global-disaster/> (2015).
 233. Smith, K. F. *et al.* Global rise in human infectious disease outbreaks. *J R Soc Interface* **11**, 20140950 (2014).
 234. Ritchie, H. You want to reduce the carbon footprint of your food? Focus on what you eat, not whether your food is local. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/food-choice-vs-eating-local> (2020).
 235. OECD. *OECD Contribution to the United Nations Commission on Sustainable Development 16*. (OECD Publishing, 2008).
 236. CENIA. *Zpráva o životním prostředí České republiky v roce 2011*. (Ministerstvo životního prostředí České republiky, 2012).
 237. Ministerstvo zemědělství. *Září měsíc biopotravin ve znamení novinek: výstava v Národním zemědělském muzeu a nový web Ministerstva zemědělství*. (2021).
 238. Ritchie, H. & Rosado, P. Energy Mix. *Our World in Data* <https://ourworldindata.org/energy-mix> (2020).
 239. Euractiv. EU decision to label nuclear ‘green’ is key to energy transition and autonomy. <https://www.euractiv.com/section/energy/opinion/eu-decision-to-label-nuclear-green-is-key-to-energy-transition-and-autonomy> (2022).
 240. World Energy Council, A. S. & Institute, P. S. World Energy Scenarios. *World Energy Council* 1–138 (2016).
 241. Reuters. EU parliament backs labelling gas and nuclear investments as green. <https://www.reuters.com/business/sustainable-business/eu-parliament-vote-green-gas-nuclear-rules-2022-07-06> (2022).
 242. McKinsey. Global Energy Perspective 2022 McKinsey’s Global Energy Perspective is a collaboration between Energy Insights and adjacent practices. *Executive Summary* (2022).
 243. IEA. For the first time in decades, the number of people without access to electricity is set to increase in 2022. <https://www.iea.org/commentaries/for-the-first-time-in-decades-the-number-of-people-without-access-to-electricity-is-set-to-increase-in-2022> (2022).
 244. Kerski, J. & Ross, S. *The essentials of the Environment*. (Hodder Education, 2005).
 245. IEA. World Energy Outlook 2022 shows the global energy crisis can be a historic turning point towards a cleaner and more secure future. <https://www.iea.org/news/world-energy-outlook-2022-shows-the-global-energy-crisis-can-be-a-historic-turning-point-towards-a-cleaner-and-more-secure-future> (2022).
 246. Agency, E. E. EU achieves 20-20-20 climate targets, 55 % emissions cut by 2030 reachable with more efforts and policies. <https://www.eea.europa.eu/highlights/eu-achieves-20-20-20> (2021).
 247. IEA. World Energy Outlook 2016. *Economic Outlook* **11**, 1–8 (1987).
 248. Keller, J. *Abeceda prosperity*. (Doplňek, 2010).
 249. UNEP. Goal 7: Affordable and clean energy. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-7> (2020).
 250. IRENA. International Renewable Energy Agency. <https://www.irena.org/> (2023).
 251. Ministerstvo průmyslu a obchodu. *Obnovitelné zdroje energie v roce 2021*. (2022).
 252. Energetický regulační úřad. *ROČNÍ ZPRÁVA O PROVOZU ELEKTRIZAČNÍ SOUSTAVY ČESKÉ REPUBLIKY 2022*. <https://eru.gov.cz/rocni-zprava-o-provozu-elektrizacni-soustavy-cr-pro-rok-2022> (2023).
 253. Ministerstvo průmyslu a obchodu. *Obnovitelné zdroje energie v roce 2021*. (2022).
 254. www.alternativni-zdroje.cz. Alternativní zdroje energie. <http://www.alternativni-zdroje.cz/obnovitelne-zdroje.htm> (2013).

255. Ministerstvo průmyslu a obchodu. *Posouzení trajektorií udržitelného využívání bioenergie v ČR (2022)*. https://www.mpo.cz/assets/cz/energetika/strategicke-a-koncepcni-dokumenty/2023/1/Posouzeni-trajektorii--udrzitelneho-vyuzivani-bioenergie-v-CR-_2-1-2023__final_v2.pdf (2022).
256. Fakta o klimatu. Potenciál větrné energie v ČR. <https://faktaoklimatu.cz/infografiky/potencial-vetrne-energie-cr> (2023).
257. Homer-Dixon, T. & Elgie, S. We must green the market. *The Globe and Mail* (2008).
258. NewScientist. Special report: How our economy is killing the Earth. (2008).
259. UNEP. Goal 8: Decent work and economic growth. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-8> (2020).
260. Štěpánek, Z. & Jílková, J. *Malý výkladový slovník z oblasti ekonomiky žživotního prostředí*. (Ministerstvo životního prostředí České republiky, 1998).
261. Silk, R. China Weighs Environmental Costs. *The Wall Street Journal* (2013).
262. Hardin, G. The Tragedy of the Commons. *Science* (1979) **162**, 1243–1248 (1968).
263. Kohák, E. *P.S. Psové*. (ISV, 2002).
264. CENIA. Politika životního prostředí. [http://www.cenia.cz/_C12571B20041E945.nsf/\\$pid/CENMSFZUTSGE](http://www.cenia.cz/_C12571B20041E945.nsf/$pid/CENMSFZUTSGE) (2013).
265. Our World In Data. Gini Coefficient. <https://ourworldindata.org/grapher/economic-inequality-gini-index?time=latest> (2021).
266. Daly, H. E. Steady-State Economics : A New Paradigm Author (s): Herman E . Daly Source : New Literary History , Autumn , 1993 , Vol . 24 , No . 4 , Papers from the Commonwealth Center for Literary and Cultural Change (Autumn , 1993), pp . 811-816 Published by : T. **24**, 811–816 (1993).
267. Wikipedia. Grameen Bank. http://cs.wikipedia.org/wiki/Grameen_Bank (2013).
268. UNEP. Goal 16: Peace, justice and strong institutions. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-16> (2020).
269. Bittner, M. Environmentální verze etického naturalizmu a polemika s nimi. (Přírodovědecká univerzita, 2008).
270. Binka, B. Přednášky z environmentální etiky. (Masarykova univerzita, 2007).
271. Kohák, E. *Zelená svatozář - Kapitoly z ekologické etiky*. (Slon, 2006).
272. Schweitzer, A. *Zastánce kritického myšlení a úcty k životu*. (Vyšehrad, 1989).
273. Schweitzer, A. *Úpadek a nová výstavba kultury*. (1964).
274. Nash, R. F. *Wilderness and the American Mind*. (Yale University Press, 2013).
275. Nash, R. F. *The Rights of Nature: A History of Environmental Ethics*. (University of Wisconsin Press, 1989).
276. Singer, P. *Animal Liberation*. (Ecco Press, 2001).
277. Leopold, A. *Obrázky z chatrče a rozmanité poznámky*. (Abies, 1999).
278. Naess, A. *Ekologie, pospolitost a životní styl*. (Abies, 1989).
279. World Population Review. Ecological Footprint by Country 2023. <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/ecological-footprint-by-country> (2023).
280. Kohoutek, R. Psychologie v teorii a praxi. *rudolfkohoutek.blog.cz* <http://rudolfkohoutek.blog.cz/0812/osobnost-jeji-zajmy-a-hodnoty> (2008).
281. Jan Keller. *Šok z ekologie*. (Český spisovatel, 1996).
282. Librová, H. *Vlažní a váhaví: Kapitoly o ekologickém luxusu*. (Doplňek, 2003).
283. Librová, H. *Pestří a zelení*. (Hnutí Duha a Veronica, 1994).
284. Elgin, D. & Mitchell, A. oluntary Simplicity: Toward a Way of Life That Is Outwardly Simple, Inwardly Rich. *Coevol Q* 40 (1977).
285. Sato, R. The Consumer Paradox: Scientists Find that Low Self-Esteem and Materialism Goes Hand in Hand. *The Daily Galaxy* http://www.dailygalaxy.com/my_weblog/2007/11/the-consumer-pa.html

- (2007).
286. Crutzen, P. J. Geology of mankind. *Nature* **415**, 23 (2002).
287. Librová, H. *Pestří a zelení*. (Hnutí Duha a Veronica, 1994).
288. Ledererová, M. Vegetariánství uznávám, ale bez masa se člověk nenají. *vegetarian.cz* <http://www.vegetarian.cz/ostatni/stemmark.html> (2004).
289. Jesse Chang. Global Meat Production and Consumption Continue to Rise. *State of the World 2011: Innovations that Nourish the Planet* <http://www.worldwatch.org/global-meat-production-and-consumption-continue-rise-1> (2011).
290. Wall, T. *The Millenium Development Goals Report*. <https://www.un.org/en/development/desa/publications/mdg-report-2012.html> (2012).
291. UNEP. Goal 5: Gender equality. *UNEP* <https://www.unep.org/explore-topics/sustainable-development-goals/why-do-sustainable-development-goals-matter/goal-5> (2020).
292. Yeaung, J., Coren, A. & Temori, J. Taliban Afghanistan takeover: Two years on, Afghan women are being 'erased from everything. *CNN* <https://edition.cnn.com/2023/08/15/asia/afghanistan-taliban-takeover-anniversary-women-intl-hnk-dst/index.html> (2023).

Odborná recenze: PhDr. Ivan Rynda
Grafická úprava: Radim Šustr, DiS.

Edice RECETOX

1. vydání, náklad 200 výtisků

Tisk: tiskárna **NÁZEV + adresa**

ISBN

NEPRODEJNÉ